

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

UNIVERS

Ol. N. L.
3638

11. 7281

LOFZANGEN
E N
GEESTELYKE
LIEDEREN.

L O F Z A N G E N
E N
G E E S T E L Y K E
L I E D E R E N
D E R
V E R E E N I G D E
E V A N G E L I S C H E
B R O E D E R -
G E M E E N T E.

Te A M S T E R D A M Gedrukt,
En te bekomen by CESAR NOEL GUERIN,
Boekverkooper op de Heeregragt.

1 7 7 3.

Gy hebt KLEINE KRACHT; en gy hebt
myn *Woord*, het *Woord* myner *Lydzzaam-*
heid bewaard, en hebt mynen *Naame* niet
verloochend. *Houdt dat gy hebt, opdat*
niemand uwe Kroone neeme! Openb. 3,
8. 10. 11.

VOORBERICHT.

De Vereenigde Evangelische Broeder-Gemeente heeft tot hiertoe geen Nederduitsch Gezangboek gehad; een gebrek, waarvan men de nadeelige gevolgen sedert langen tyd waargenomen en beklagd heeft; maar eerst onlangs heeft men eenigzins mogelijkheid gezien, het werk te onderneemen; gelyk dan ook de Uitgever, van de Broeder-Gemeente daartoe verzocht en beoorlyk geauthoriseerd zynde, in zwakheid en eenvoudigheid des harten gedaan heeft.

Dus verschynt hier, voor de eerstemaal in de Nederduitsche Taal, een Gezangboek der Vereenigde Evangelische Broeder-Gemeente.

Ik geeve het voor niets meer dan voor eene geringe *proef* uit, een' ieder Leezer vriendelyk verzoekende, dit Boek niet an-

IV. V O O R B E R I C H T.

ders aantemerken, dan als een zeer onvolkomen werkje, dat in allen opzichte veele gebreken heeft; en door den tyd merkelyk zoude kunnen verbeterd en ook vergrößt worden. Echter heb ik gedaan al wat voor deezen tyd in myn vermogen was.

Men vindt hier geene Wysheid van woorden noch hoogdravendheid van styl; die heb ik getracht te vermyden, om de zielen niet zoveel op den aart der poëzy, als wel op de Zaak, die verhandeld word, te vestigen, en ook, om voor een ieder verstaanbaar te zyn. - Ondertuschen heb ik onder het Dichten en Vertaalen altoos gezocht in 't oog te houden de *waare* Eenvoudigheid, eene *zuivere* Taal, en dat de *Zin* door het Rym niet krachteloos worde.

De Lieder en zyn ten deele oorsprongkelyk in de Nederduitsche Taal gemaakt; ten deele, en wel de meesten, uit het Hoogduitsch vertaald. Om die van elkander te onderscheiden, zyn de eerstgenoemden vooraan met een * gemerkt; zoo dat allen, die niet op die wyze gemerkt zyn, uit het Hoogduitsch

VOORBERICHT. v.

duitsch vertaald, of ook zodanigen zyn, tot welker opstel Hoogduitsche Liederen aanleiding gegeven hebben.

De Gezangen zyn, zoveel moogelyk was, in orde geschikt volgens de stoffen, alzo dat die van eene en dezelfde stoffe handelen, malkander volgen.

Het voornaamste Oogmerk met de Uitgave deezer Liederen is, dat wy ons van dezelve in godsdienstige Vergaderingen bedienen. Voor 't overige ontmoet men 'er ook veelen, geschikt, om in Eenzaamheid voor zich zelve gebruikt te worden. Zelfs zyn 'er verscheiden Liederen, niet zowel om gezongen, als veelmeer om geleezen en nader overdacht te worden.

De Zangwyze staat boven een ieder Lied met nommers aangetoond, dewelke betrekelyk zyn op het Boek der Zangwyzen, dat in de Broeder-Gemeente algemeen ingevoerd en in Gebruik is.

Aangaande den Inhoud, bekenne ik vry
* 3 en

VI. V O O R B E R I C H T.

en volmondig, dat wy ons des Evangeliums van Christus niet schaamen, en ook in dit Gezangboek niets willen weeten, dan alleen **JESUS CHRISTUS**, en Dien **GEKRUICIGD**, in Denwelken de Volheid der Godheid lichaamelyk woont, en verborgen zyn *alle* Schatten der Wysheid en der Kennisse.

GOD heeft alle dingen geschapen door **Jesus Christus**. **GOD** is **LIEFDE**. **GOD** was in Christus, de Waereld met Hem zelve verzoenende. Deeze **JESUS**, die de waarachtige **GOD** is, boven alle te pryzen in der eeuwigheid, en ook een waarachtig **MENSCH**, den broederen in alles gelyk geworden zynde, doch zonder zonde: Deeze **JESUS**, in zyne waare Godheid en Menschheid, in zyne Traanen, Wonden, Bloed en Dood, in zyne Verryzenis en Hemelvaart, en zittende aan 's Vaders rechter hand, is de eenigste Troon der Genade, den gevallen menschen van God voorgesteld tot eene Verzoeninge, door het Geloof in zynen Bloede. Wie zalig wil wor-

worden, mag de herstellinge van den Val, Gods Genade en 't eeuwig Leven nergens zoeken, dan alleen in en by den eenigsten Middelaar, den Mensch Jesus Christus, of hy gaat verloren. Maar, ook de voornaamste van de zondaaren mag vry tot den Heiland naderen. Een ieder mensch is door de zonde naar ziel en lichaam zo zeer verdorven, dat geene ergere Verdorvenheid zoude kunnen bedacht worden, dan die des menschen; nochtans is geen zondaar voor J E S U S alteslecht noch alteverdorven: Zoo volkomen zyn de Verdiensten des Mans van smarten; zoo groot is de kracht van zyn dierbaar Bloed. Wie zo als hy is, doodschuldig, belast en vermoeid, als een hulpeloos kind zich tot Jesus laat leiden, en weenende Genade en Vergevinge der zonden *om niet* van Hem begeert, die word van den Zondaarsvriend met opene Armen ontvangen en met Blydschap aangenomen; *alle* zonden worden hem vergeeven; hy word gewaschen en gereinigt in den Bloede des Lams, en bekleed met de Verdiensten van Jesus, zynde deeze het waare Kleet der

VIII. V O O R B E R I C H T.

Gerechtigheid, dat alleen voor God geld. *Alsdan* heeft de zondaar Vryheid, de zonde niet meer te dienen, en word verklaard voor een Kind Gods. *Alsdan* mag hy door den Zoon onbeschroomd tot God den VADER naderen, om Zyne oneindige Liefde te genieten, en Hem met de tederste kinderlyke liefde te beminnen, als een erfgenaam Gods en mede-erfgenaam van Christus. Met J E S U S kan hy omgaan als met zynen Verzoener, Broeder, Boezemvriend en Bruidegom zyner ziele; en hy leeft daarby, met eene vaste hoope des eeuwigen levens, in de Gemeenschap des heiligen Geestes, die zyn Trooster is. Dat geeft hem de kracht, om de Voetstappen van Christus naatevolgen, en *waare* goede Werken te doen, ja het voorrecht, om naar ziet en lichaam geheiligd, en met Christus meer en meer Eén Geest te worden. Zyn hart leeft in Jesus Verdiensten als in zyn element; de verborgene mensch des harten eet en drinkt van Jesus, en word daardoor hoe langer hoe sterker. De zondaar heeft daarby een aanhoudend en leeyendig gevoel van

van zyne zondigheid, armoede, onwaardigheid en onvermogen; zyne zwakheden, gebreken en mislagen persfen hem veeltids traanen uit; maar by dat alles kan hy zich door 't Geloof vast aan den Heiland houden, en den Liefsten zyner ziele hoe langer hoe krachtiger genieten, tot dat hy verlof ontvangt, overtegaan in de eeuwige woningen des Vredes, om Hem, in Denwelken hy geloofd heeft, onbedekt te zien van aangezichte tot aangezichte, en met Hem te leeven voor altoos en zonder einde.

Dat is het hoofdzaakelyke van hetgeen in deeze Lofzangen en geestelyke Liederen op eene eenvoudige wyze voorgesteld en door eigene ondervindinge bevestigd word. Zelig is hy, die daarop kan Ja en Amen zeggen!

Bovenal heb ik getracht, 'er naauwkeurig op te letten, dat in deeze Gezangen geen woord staan mogt, zelfs niet om des ryms wille, dat eenigzins met recht zoude kunnen aangemerkt worden als strydende
te-

x. V O O R B E R I C H T.

tegen de heilige Schrift, dit Godlyk Boek, hetwelk onze eenigste en beproefde Toetssteen is van al wat wy denken of doen, spreken of zingen. Dies heeft geen arme zondaar te schroomen, deeze Liederen te gebruiken.

Eere zy Hem, die ons heeft lief gehad, in de Gemeente, die Hem nog verwacht! Tot wy met de Gemeente, die by Hem is, zonder ophouden zingen zullen het Nieuwe **LIED DES LAMS.**

De Genade van onzen Heere Jesus Christus, en de Liefde Gods des Vaders, en de Gemeenschap des heiligen Geestes zy met allen, die dit Werkje leezen of daaruit zingen!

Dit is de hartelyke wensch van

Den Uitgever

G. H. L O S K I E L.

*Amsterdam,
den 13. Novemb:
1773.*

I N H O U D.

EERSTE DEEL.

1. *Van de heilige Drieëenigheid.*
2. *van de Liefde Gods des Vaders.*
3. *van Gods Openbaaringe in den vleesche, en de Geboorte van onzen Zaligmaaker.*
4. *van het verdienstelyke menschelyke Leven onzes Heeren Jhesus Christus in't Traanendal.*
5. *van het laatste Lyden en den Dood des Heeren.*
6. *van de Ruste des Heeren in het Graf.*
7. *van de Verryzenis des Heeren en de veertig dagen naa Paaschen.*
8. *van 's Heilands Hemelvaart.*
9. *van 's Heilands Toekomst in Heerlykheid.*
- 10 *van onzen Trooster, God den heiligen Geest.*

TWEDE DEEL.

1. *Van de Verdorvenheid des menschen sedert den Val van Adam, en deszelfs herstellinge door den Mensche Jhesus Christus.*
2. *van de Bekeeringe des zondaars.*
3. *van het Geloof.*
4. *van de Dienste des Heilands tot de Zynen.*
5. *van de Liefde tot Christus, en de zalige Gemeenschap met Hem.*
6. *Van*

6. *Van de Heiligmaakinge naar ziel en lichaam; en onze Traanen daarby.*
7. *van den Wandel der begenadigde zondaaren door het Jammerdal.*
8. *van het afleggen onzes Tabernakels, de Opstandinge der Geloovigen, en het eeuwig Leven.*

DERDE DEEL.

1. *Van de Gemeenschap der heiligen, of de Gemeente Gods.*
2. *van het Woord Gods.*
3. *Liederen by den heiligen Doop te zingen.*
4. *Liederen by het heilig Avondmaal te gebruiken.*
5. *Liederen op verscheideene tyden te zingen.*
6. *Dank-Liederen.*

AVERTISSEMENT.

De Uitgever van dit Gezangboek der Vereenigde Evangelische Broeder-Gemeente verklaart, geene Exemplaren voor echt of de zynen te willen erkennen, dan die met zynen Naam eigenhandig ondertekend zyn.

M. Looxiel.

L O F Z A N G E N
E N
G E E S T E L Y K E
L I E D E R E N
D E R
VEREENIGDE
E V A N G E L I S C H E
B R O E D E R -
G E M E E N T E .
E E R S T E D E E L .

*Een getrouw Woord en aller aanneemtings
waardig. 1. Tim: 1, 15.*

Spreekt onder malkanderen met Psalmen en Lofzangen en Geestelyke Liederen, zingende den Heere in uwe harten!

Eph: 5, 19.

Myne Duivel! zynde in de klooven der steenrotze, in het verborgene eener steiler plaats; doet my uwe stemme hooren! want uwe stemme is zoet.

Hoogel: 2, 14.

Ik zegge myne Gedichten uit van eenen Koning. Hy is veel schoonder, dan de menschen-kinderen.

Pf: 45, 2. 3.

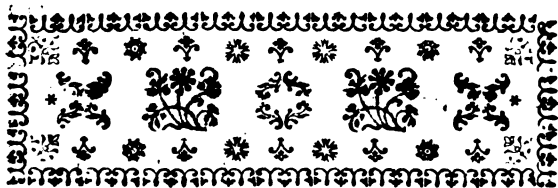
Het Lam, dat geslagt is, Jesus Christus, die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit den dooden, en de Overste der Koningen der aarde, die ons heeft lief gehad, en ons van onze zonden gewasfchen heeft in zynen Bloede, is waardig te ontfangen de kracht en rykdom, en wysheid, en sterkte, en eere, en heerlykheid en dankzegginge.

Openb: 1, 5. cap: 5, 12.

Amen! Hem die op den Troon zit en den Lamme zy de Dankzegginge en de Eere en de Heerlykheid en de Kracht in alle eeuwigheid! Amen.

Openb: 5, 13.

V A N

V A N D E H E I L I G E DRIEËENIGHEID.

*Drie zyn'er, die getuigen in den Hemel, de
Vader, het Woord, en de heilige Geest;
en deeze drie zyn Een. 1. Joan. 5, 7.
En in Jefus Cbriftus woont alle de Völheid
der Godheid lichaamelyk. Colosf. 2, 9.*

i. Wyze 235.

LOFZANG TOT DE HEILIGE DRIEËENIGHEID.

God vol Majesteit!
U, U zy lof gezeid!
Jehovah, die door uwe magt
Ons en 't heeläl hebt voortgebragt!
All' de Englen, 's Hemels heir, ô Heer!
En wat U immer dient tot eer;
Der Cherubynen vlugge drom
Zingt met het Serafynendom:

A

HEI-

4 *Van de heilige Drieëenigheid.*

HEILIG IS ONZE GOD!

HEILIG IS ONZE GOD!

HEILIG IS ONZE GOD!

DE HEERE ZEBAOth!

Uwe Almagt en uw Heerlykheid

Hebt Gy, ô God! alom verspreid;

De Aartsvaders hebben allermeest

Met U gewandeld in den Geest;

Gy zondt Profeeten, die met kracht

Getuigden van uwe Oppermagt;

De Apostels zagen Jacobs wensch,

Zy zagen onzen God als Mensch;!

Der Martelaaren groot getal

Verheft uw' lof met sterk geschal;

De waare Christenheid op de aard'

Zingt U ten prys, waar ze is vergaard.

ô God! ô Vader op den Troon!

U en uw' welgeliefden Zoon,

En God den Geest, dien Gy tot troost

Gezonden hebt voor Adams kroost.

ô Jesus! Opperzegenaar!

Gy, Gy zyt onze Middelaar.

Om ons te redden uit den nood

Ontfangen in Maria's schoot;

Hebt Gy als Mensch des doods geweld

En 's duivels gantsche magt geveld.

Nu heerscht Gy onafhangkelyk.

Aan

Aan 's Vaders zyde in 't zalig Ryk,
Van waar Ge als Rechter van 't heelal
Zult komen met bazuingschal.

Gy die ons met den rooden vloed
Van uw onschuldig dierbaar Bloed
Gekocht hebt tot uw eigendom,
Blyf onzer zielen Bruidegom!

Bewaar ons voor verderfenis,
En zegen, wat uw erfdeel is!
Help uwen volke wyd en zyd,
Dat zich in U alleen verblydt!
En geef ons in der eeuwigheid
De plaatse, die Ge ons hebt bereid!

Drieëenig Heer! maak ons bekwaam,
Te spreeken van uw' grooten Naam!

Behoed ons, ô getrouwe God!

Voor alle zonde en 's duivels spot!
Ontferm U over ons, ô Heer!

Wees ons genadig meer en meer,
En leid ons met barmhartigheên!

Ons hart vertrouwt op U alleen;
Want U is alle kracht en magt.

Eer zy U van ons toegebracht!

A M E N.

A 2

2. W.

2. W. 132.

1. **D**en hoogen God alleen zy eer
 En dank voor zyn' Genade!
 Om dat voortaan geen kwaad ons meer
 Gedyen kan tot schaade;
 Wyl God in ons behaagen heeft,
 Ons overvloed van vrede geeft;
 Alle onrust heeft een einde.
2. U looven en aanbidden wy
 Met opgeheven' handen,
 God Vader, die uw heerschappy
 Voert over alle landen!
 Gy heerscht met onbepaalde magt;
 Al wat Gy wilt, moet zyn volbragt.
 Uw' goedheid is ons leven.
3. **ô** Eenig en geliefde Zoon
 Uws Vaders! afgezonden
 Tot ons van 's Hemels hoogen Troon!
 Geneezer onzer wonden!
ô Lam, dat zich ter slagting bood!
 Verhoor ons smeeken in den nood!
ô Heer! ontferm U onzer!
4. **ô** Geest van God! **ô** hoogste Goed!
 Ten Trooster uitverkooren!
 Gy zyt het, die hen nu behoed,
 Die Christus van te vooren
 Verlost heeft door zyn Bloed en Dood;
 Sta

Staa ons ook by in stervensnood!
Dan gaan wy niet verlooren.

3. W. 146.

1. Dankt God! dankt alle God
Met hart en mond en handen!
Die groote wondren doet,
Gezien in alle landen,
Die ons by 't leven hield
Van 's Moeders lichaam aan,
En tot op deezen dag,
Heeft zo veel goeds gedaan.
2. ô God! wilt aan uw Volk
Een vrolyk harte geeven!
Laat ons, uw eigendom,
Altoos in vrede leeven!
't Is noodig, dat Ge ons hoedt,
En door uw' raad geleidt,
Zo lang wy pelgrims zyn
In deeze sterfelykheid.
3. God Vader, U zy lof,
Hier, en in 's Hemels hoven!
Emanuël, Gods Zoon!
U willen wy steeds looven;
God heilge Geest! uw roem
Verbrei zich meer en meer!
ô Heer, Drieëenig God,
U, U zy lof en eer!

A 3

* 4. W.

W. 132.

1. Jehovah! God vol Majesteit!
Drieëenig Opperwezen!
Geducht tot in alle eeuwigheid!
Wiens Naam zelfs de Englen vreezen.
Wy zondaars buigen ons in 't stof,
En wyden U den flauwen lof
Van onze brooze lippen.
2. Door uwen welgeliefden Zoon,
God Vader, Heer der heeren!
Komt ons gebed voor uwen Troon;
Wy pryzen, looven, eeren
Uw' Naam, wyl Ge ons zoo teêr bemint,
Dat Ge ons uw' Zoon, uw eenig Kind,
Ten Heiland hebt geschonken.
3. ô Lieve Jesus, onze Heer!
Zelfs God, met God Een-Wezen!
Als mensch hebt Gy het menschdom weêr
Van zynen val geneezen.
U kostte dit een' traanenvloed,
En angst, en zelfsmart, ja uw Bloed,
En overdierbaar Leven.
4. ô God die onze harten kent!
ô Reine Geest der waarheid!
Dien Jesus ons tot Trooster zend;
Geef, geef ons licht en klaarheid!
Leer 't heilig woord ons recht verstaan,
En

En op het pad des vredes gaan!
Opdat wy nimmer doolen.

5. *ô Heilige Drieëenigheid!*

Hoe zullen we U recht looven?

Uw liefde, *ô Hemelmajesteit!*

Streeft ons vernuft te boven.

Wy looven U met hart en mond,

En smeeken: *denk aan uw Verbond!*

ô Heer, wees ons genadig!

6. *Looft, looft Jehovah! Looft den Heer,?*

Den Schepper aller dingen!

Gy aarde, Hemel en gy meir!

En gy, *ô stervelingen!*

Looft, looft den Heer uit alle uw'kracht!

Hem, Hem zy dank, en prys en magt

Door de eindlooze eeuwen! Amen.

5. W. 22.

1. *Ach! heilig' ons, ô Heer en God!*

Wy overtraden uw gebod;

Dat baart ons wroeging, smarte en pyn;

ô Heer! wilt ons genadig zyn!

2. *ô Gods Lam! wiens onschatbaar Bloed*

Tot zuivering strekt van ons gemoed;

Wiens Dood voor onze schuld voldeê;

Ach deel ons uwen vrede mee!

3. *ô-Geest van God, vertroost ons hart!*

A 4

Op

Opdat het niet bezwyk' door smart;
't Gemoed word fel geprangd en kwynt,
Indien Gy 't niet met troost beschynt.

4. Drieëenig God, almachtig Heer!
Dat ieder zondaar zich bekeer';
Dit is uw wil. ô Heer! zet Gy
Ons daartoe uw genade by!

* 6. W. 132.

1. Gy heilig, heilig, heilig God!
Gy Oorsprong van het leven!
Bestiert der stervelingen lot,
Daar 't al voor U moet beeven.
Gy zyt, ô Schepper der natuur!
Een schriklyk en verteerend vuur.
Voor uwe ontzinde haaters.
2. Wat zyn wy toch, ô groote God!
Slechts stof, doorkneed met zonden.
Wy overtraden 't wys gebod,
Waar aan Ge ons hadt verbonden.
Wat raad voor ons? hier was geen raad,
Kwame ons uw' goedheid niet te baat,
En 't Bloed van Jesus Christus.
3. Gy, die voor ons gestorven zyt!
Bewaar ons als uw leden!
Verwaardig ons, ten allen tyd
U te eeren met gebeden!

Wat

Wat hebt Gy niet aan ons gedaan!
Neem Jesus, onze harten aan
Tot dankbaare offerhanden!

4. Laat ons door U, ô heilige Geest!
Steeds roepen: *Abba Vader!*

Op dat een ieder onbevreesd
Tot Hem door Jesus nader'.

Ja maak ons dus, ô Heer! bekwaam,
Om uwen glorieryken Naam
Met diep ontzag te pryzen!

7. W. 68.

1. Vader! 'k ben uw kind,
Dat Gy teêr bemint;
Want ik heb in Jesus Wonden,
Zaligheid en troost gevonden;
Dies zy U, ô Heer,
Eeuwig lof en eer!

2. Jesus, help me in nood,
Door uw' dierbren Dood!
Ach verhoor myn zielsverlangen!
'k Wensch U sterker aantehangen.
Wasch my in den vloed
Van uw heilig Bloed!

3. Heilige Geest! wiens kracht
My tot Jesus bragt;
My den weg der waarheid leerde,

En myn zondig hart bekeerde;
 U zy dank gezeid,
 Tot in eeuwigheid!

8. W. 79.

ô Vader in den Troone!
 Bemin me in uwen Zoone!
 ô Geest, verkwik myn hart
 Met troost uit Jesus Wonden!
 Verzoener van myn zonden!
 'Neem my ten loon van all' uw' smart!

* 9. W. 132.

God Vader, Zoon, en heilge Geest!
 Zyt hoog van ons gepreezen!
 Voor deeze weldaad allermeeft,
 Die Ge aan ons hebt beweezen,
 Daar Ge ons genade en zaligheid
 Door Jesus Zoenbloed hebt bereid;
 Hoe groot is uw erbarmen!

VAN

VAN DE LIEFDE GODS DES VADERS.

*Alzoo lief heeft God de waereld gehad, dat
Hy zynen eeniggeborenen Zoone gegeven
heeft; op dat een iegelyk, die in Hem ge-
looft, niet en verderve, maar het eeuwi-
ge leven hebbe. Joan. 3, 16.*

10. W. 65.

*L*aat ons God den Vader pryzen!
Volk des Lams! zyn eigendom!
Zing op aangenaame wyzen!
Zing des Vaders lof alöm!

2. Eeuwig duurt zyn teêr erbarmen;
Hy gedenkt niet onzen schuld.

Eeuwig wil Hy ons omarmen
Met genade en met geduld.

3. Eer een mensch nog was geboren,
Heeft Hy ons alreê bemind,
En genadig uitverkooren
In zyn lief en eenig Kind.

4. Laat

4. Laat ons dan met blyde zinnen,
Tot den lieven Vader gaan,
Boven alles Hem beminnen,
En als kindren voor Hem staan!
5. Laat ons (en het zal doordringen
Tot den Troon van God en 't Lam)
't *Heilig! Heilig! Heilig* zingen!
Zingt met vuurger liefdevlam.
6. Hoor ons danklied, laag van toonen,
U in zwakheid toegewyd!
Kom in onze harten woonen!
Leid ons door dees pelgrimstyd!
7. Totdat wy in 's Hemels hoven,
In het nieuw Jerufalem,
U, ô Vader! eeuwig looven
Met een luide en heldre stem.

II. W. 214.

1. Zoude ik mynen God niet zingen?
Zou 'k niet dankbaar zyn voor Hem?
God is Liefde; en alle dingen
Melden dit als met één stem.
Dit's de onloochenbaare waarheid.
Liefde is 't hoogst, dat Hy gevoelt;
Liefde is 't grootst, dat Hy bedoelt;
Dit blykt overal met klaarheid.
Schoon hier 't all' naar 't einde spoed:
Eindloos blaakt Gods liefdegloed.

2. Zoo

Small A

2. Zoo als de Arend zyne veeren
Over zyne jongen strekt;
Zoo heeft God, de Heer der heeren,
Met zyn Vleuglen my bedekt;
Zelfs eer ik nog was geboren,
Toen ik nog in 't duister lag;
Eer myn oog het daglicht zag;
Toen myn oor nog niet kon hooren.
Schoon hier 't all' naar 't einde spoed.
Eindloos blaakt Gods liefdegloed.
3. Teêr gaat Hem myn val ter harte;
Deeze min vat geen verstand!
Over myne wreede smarte
Rommelt Hem zyn ingewand.
Hy besluit met zynen Zoone,
Van menschlievenheid vervuld:
Gaa myn Zoon! en boet de schuld,
Opdat God den mensch verschoone!
Schoon, enz.
4. Hy, de teederste der Vадren,
Laat zyn eenig dierbaar Kind
Edens hofslang rustig nadren,
Die den zwaaren stryd begint.
Hy ziet zynen teêrbeminden
Als een' Waereldswandelaar,
Steeds in armoede en gevaar,
Om voor *zondaars* raad te vinden!
Schoon, enz.

5. Ja.

5. Ja, de Vader ziet de traanen
 Van zyn Kind, hoort zyn gekerm;
 Ziet het woën der helsche orkaanen,
 Lucifer en 's afgronds zwerm,
 Die zyn Lam zoo overstelpen,
 Dat het zweet van angst en nood;
 Ziet zyn Bloed, beschouwt zyn' Dood;
En dit all' om my te helpen!
 Schoon, enz.
6. Ach onpeilbre Bron van liefde!
 Zyn Zoon word voor my geslagt,
 Om, daar my 't verderf doorgriefde,
 My te ontslaan van 's duivels magt.
 Dus heeft Hy myn heil begonnen,
 En voleindt door Christus Bloed:
 Hoe zou toch myn zwak gemoed
 Deeze liefde peilen kunnen?
 Schoon, enz.
7. Opdat ik niet mogte dwaalen,
 Geeft Hy my den heiligen Geest;
 Die my met genadestraalen
 Meer en meer door 't woord geneest;
 Die my 't waare Goed leert kennen;
 Die my siert met Christus zin,
 Om aan 's Heilands teedre min
 Myne ziel geheel te wennen.
 Schoon, enz.
8. Dus legt Hem daar aan gelegen,

Dat

Dat myn ziel recht zalig zy;
Ja, op alle myne wegen
Staat Hy my met liefde by,
En als my myn onvermogen
Overstelt met leed en smart,
Dan ontmoet my 't liefdehart
Van den Vader, vol meêdoogen.
Schoon, enz.

9. Overmits dan Gods erbarmen
All' 't Verftand te boven gaat:
Ach zo laat my U omarmen,
Liefste Vader, vroeg en laat!
Vader! ach verhoor myn smeeken!
Wilt het harte van uw kind,
Dat Gy Vaderlyk bemint,
Meer en meer in liefde ontfteeken!
' Tot ik ftaa voor uwen Troon,
Als de Bruid van uwen Zoon.

12.

W. 11.

1. Looft de Bron van alle goed!
Looft uw' God in 't bly gemoed!
Want Gods gunst, alöm verspreid,
Zal bestaan in eeuwigheid.
2. Looft Hem, voor wiens glansryk licht,
Aller zonnen schynfel zwicht!
Looft der heeren Opperheer!
Buigt u nedrig voor Hem neêr!

3. Looft

3. Looft Gods magt, die onbeperkt
Gadelooze wondren werkt!
Die in onzen laagen stand
Ons zoo gunstryk bood de hand.
4. Looft Hem all' wat adem heeft!
Looft Hem, die zyn' Zoon ons geeft!
's Vaders gunst, alöm verspreid,
Zal bestaan in eeuwigheid.

13. W. 22.

1. God heeft de waereld zoo bemind,
Dat Hy zyn' Zoon, zyn dierbaar Kind,
In nood en dood, tot pyn en straf,
Voor haare zonden overgaf.
2. Opdat hy, die op zyn genaë
Vertrouwt, geenzins verlooren gaa;
Maar dat de zondaar zich bekeer',
En eeuwig levee, tot Gods eer.
3. Geloofd zy deeze wonderdaad!
Gepreezen zy die liefderaad!
Daar God zyn' lieven Zoon niet spaart,
En strafbre zondaars vry verklaart.

14. W. 544.

1. Hoogste volmaaktheid! ô zuiverste
klaarheid!
Afgrond van liefde, van trouwe en van
waarheid!

Groo-

Groote God, vol Vadermin,
Die noch eind' kent noch begin!

2. Eer 't hof der Englen nog kon
wedergalmen,
Eer eenig fchepfel U loofde
met psalmen,
Hebt Gy 't heil reeds uitgedacht;
Voor het menschelyk geslacht.

3. Welzalig, die U zyn' Vader kan
noemen!
Want zulk een' zondaar mag niemand
verdoemen.
Dien is uit barmhartigheid
't Eeuwig leven toegezeid.

4. Uw liefde, ô Vader! zy eeuwig
geprezen,
Die Gy in Christus aan ons hebt
bewezen;
Gy verheft ons op den troon;
Onze Broeder is uw Zoon.

15. W. 58.

i. ô Lieve Vader! uw zoete Naam
Regeer ons hart, en maak ons bekwaam,
Dat we U *recht* beminnen!
Ach wilt ons gronden
Op het Verzoenbloed en op de Wonden
Van uw Zoon!

B

16. U

16. W. 22.

1. U Heer, *die onze Vader zyt,*
 - Zy 't reukwerk des gebeds gewyd!
 Gy hebt *in 't ongenaakbaar licht*
 Uw' stoel van Majesteit gesticht.
2. Wy naadren uw' Genadetroon,
 Geground in 't Bloed van uwen Zoon.
Uw Naam zy onder ons, ô Heer!
Geloofd, geheiligd, meer en meer!
3. Uw Ryk, *hetwelk ons is bereid,*
Verschynt met Kracht en Majesteit!
 Bescherm uw duurgekochte Kerk,
 En toon haar uw genadewerk!
4. Uw wil geschiede op de aard', gelyk
Als die geschiedt in 't Hemelryk!
 Uw wil zy ons alleen de wet,
 Die onzen wil bepaaling, zet!
5. Geef heden ons ons daaglyks brood!
 Bewaar ons, Heer! voor hongersnood!
 Geef vrede, opdat ons werk gedy,
 En voeg 'er uwen zegen by!
6. Gy naamt, ô God! met ons geduld;
 Maar ach! *vergeef ons alle schuld!*
Gelyk we oprecht, en niet in schyn,
Vergeeven, die ons schuldig zyn.
7. Leid ons in geen verzoeking, Heer!
 Versterk ons door uw' Geest, wanneer

De

De booze geest, met vleesch en bloed,
Bedrieglyk vleidt, of op ons woedt!

8. *Verlos ons eindlyk van all 't kwaad!*

Want Gy zyt onze toeverlaat.
Uw is de Kracht en Majesteit,
Zoo nu als in alle eeuwigheid!

9. Wy steunen op uw godlyk woord,
Dat Gy uw kindren altyd hoort,
Als zy in Christus tot U vliên;
Ach! *Amen:* Ja! het zal geschiên!

* 17. W. 37.

God heeft den mensch bemind,

En ons gegeven
Zyn eenig dierbaar Kind,
Die 't eeuwig leven
Voor ons te wege bragt;
En onze zonden
Verzoend heeft door de kracht
Van zyne Wonden.

* 18. W. 184.

ô Lieve Vader! heilig Wezen!
Ik, die slechts stof en asche ben,
Moet billyk voor uwe almacht vreezen;
Maar wyl ik Jesus liefde ken,
Is alle slaafsche vrees gewyken;

B 2

Door

Door 's Heeren Lyden, Bloed en Dood
Is my uw Liefde klaar gebleken.

Ja, Vader! uwe Liefde is groot!

19.

LOFZANG TOT GOD DEN VADER.

W. 235.

I. **ô God** op 's Hemels troon!
God, Vader van God Zoon!
Jehovah! God der eeuwigheên!
Van ons, uw Kindren, aangebeên!
Alle Englen en der hemlen heir
Verbreiden steeds uw' lof en eer.
Het hemelsch nieuw Jerusaleem
Zingt met een luide en sterke stem:
ô VADER! HEILIG GOD!
ô HEERE ZEBAOT!
DIE 'T HEMELRYK ONTSLOOT,
DOOR ONZES HEEREN DOOD!
Uwe almagt, waar 't heeläl voor zwicht,
Stelt ons uw Zoon in 't helderst licht.
Hy is 't, die uwen Naam op de aard'
Aan 't menschdom heeft geopenbaard.
De martelaars in de eeuwigheid
Verheffen uwe Majesteit.
Het Viertal, dat noch dag noch nacht
Zich rust gunt, looft uwe oppermagt.

De

De Vierentwintig voor den troon,
Waarop Gy heerscht met uwen Zoon,
Bekleedt met glans, dien Gy hen geeft,
Aanbidden U, die eeuwig leeft;
En werpen, uw gezag ter eer,
Hun gouden kroonen voor U neêr.
En wy, uw volk, gebukt in 't stof,
Verkondigen uwe eer en lof;
We aanbidden U, zo nacht als dag,
Met traanen en met diep ontzag. *Amen.*

**

W. 22.

2. Zoo lief hebt Gy het snood geslacht
Der menschen, dat U had veracht,
Dat Ge uwen Zoon liet gaan in nood;
Gy *gaaf* Hem over aan den dood;
3. Opdat de strafbre zondaarschaar
Verlost wierd uit des doods gevaar;
Zyne offerhande en dierbaar Bloed
Maakt Adams zondenval weêr goed.
4. Hy lag in 't stof des doods gestrekt.
Gy hebt Hem weder opgewekt,
En weggenomen van deeze aard'
Door zyn geduchte hemelvaart.
5. Nu zit Hy weêr op uwen troon,
En Gy verzamelt zynen loon;
Tot 's duivels magt en 't helsch geweld

B 3

Door

Door 's Heilands kracht zyn neêrgeveld.

6. Hy heeft, als onze Bruidegom,
Zyn Bloed gebragt in 't Heiligdom;
Dat Bloed is ons rantzoen, en schreit:
BARMHARTIGHEID! BARMHARTIGHEID!

7. O Vader van den Middelaar!
Ontferm U over zyne schaar!
*Ach denk aan Jesus traanenvloed,
Aan zynen Dood en aan zyn Bloed!*

**

W. 54.

8. Wilt onze aanbidding niet versmaên!
Neem ons tot uwe kindren aan!
Bemin ons in uw' Zoon! en geef,
Dat elk in zyn verdienste leev',
En Hem aankleev'!

9. Bescherm ons alle, klein en groot!
Help ons in ziel- en lichaamsnood!
Verleen ons, Heer! uwe Engelenwacht,
Dat ze ons behoeden dag en nacht,
Voor 's vyands magt!

**

W. 22.

10. Van hier flygt uwer kindren lof
En reukwerk op naar 't Hemelhof,
Voor uwe goedertierenheid,
Die Ge over 't menschedom hebt verspreid.

11. Daar

11. Daar Ge ons ook uwen heiligen Geest
Gezonden hebt, die ons geneest
Door 't heilryk Evangeliewoord,
Hetwelk met kracht de ziel doorboort.

12. Die ons U, Vader, kennen leert,
En Jesus Dood in 't hart graveert ;
Zoo dat men reeds in 't traanendal
Hersteld kan worden van den Val.

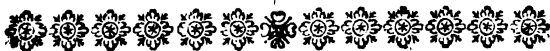
* * W. 235.

13. Hy, die uit liefde voor ons stierf,
En ons dat groote heil verwierf,
Dat, wie 't bestier U overlaat,
Met Hem *Een* geest word inderdaad:
Hy zal eens in het eeuwig licht
Ons stellen voor uw aangezicht,
En spreken: *o Myn God! zie daar!*
Hier ben ik, en der kindren schaar,
Die my door uw gerechtigheid
Van eeuwigheid zyn toegezeid!
En Gy zult zeggen: *Komt, gaat in*
In 't Ryk, gy zyt myn huisgezin!
Daar staan wy dan voor uwen troon,
Als erfgenaamen met uw' Zoon;
En zingen voor U, Jehovah!
Eeuw uit, eeuw in: HALLELUJAH!

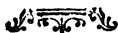
A M E N.

B 4

VAN

V A N
GODS OPENBAARINGE
IN DEN VLEESCHE,
E N D E
GEBORTE VAN ONZEN
ZALIGMAAKER.

In den beginne was het Woord; en het Woord was by God; en het Woord was God. Dit was in den beginne by God. Alle dingen zyn door hetzelve gemaakt; en zonder hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. Dit Woord is vleesch geworden, en heeft onder ons gewoond; en wy hebben zyne heerlykheid aanschouwd, eene heerlykheid, als des Eeniggeboren van den Vader, vol van genade en waarheid. Joan. 1, 1. 2. 3. 14.

20.

W. II.

God zy dank van jong en oud!
Die zyn woord krachtdadig houdt,
En des zondaars troost en raad
Tot ons nederdaalen laat.

2. 't Geen

2. 't Geen de Vaders dag en nacht
Vuurig wenschten, is volbragt;
En 't geen door hen wierd voorzeid,
Is vervuld in heerlykheid.

* 21. W. 150.

Loof Sion, loof den Heere!
En al wat adem heeft
Zing Hem tot roem en eere!
Hem, die zyn' Zoon ons geeft.
Loof, loof dit heilig Kind!
Het komt vol medelyden,
Ons van 't verderf bevryden,
Daar 't zich aan ons verbindt.

22. W. 14.

1. Verheft gy, zondaars! algelyk
Uw stem tot 's Hoogften troon!
Gods liefde ontsluit ons 't Hemelryk.
Hy fchenkt ons *zyner Zoon!*
2. Hy komt, Hy komt uit 's Vaders fchoot,
En word een teder kind,
In armoede en van pracht ontbloot;
Zie daar des zondaars Vrind!
3. God word een *knecht!* ik word een *Heer!*
Dat buigt my neêr in 't stof.
Zing, zing, myn ziel! zing Hem ter eer'!

B 5

Zing

Zing Jefus, zing Hem lof!

4. **GOD komt!** wat is zoo wonderlyk?

Omkleedt met vleesch en bloed!

En fchenkt ons in zyn Koninkryk

Zyn volheids overvloed.

5. Hy, Hy ontsluit na lang getreue

Ons 't hemelsch Paradys.

Geen Cherub staat meer voor de deur.

Zing, zing zyn' Naam ten prys!

23. W. 22.

1. **Nu** komt der Heidnen heil en troost.

Een Maagd ontfangt het godlyk Kroost;

Gelyk haar de Engel Gabriël

Verkondigde naar Gods bevel.

2. Niet van den man, maar van Gods Geest

Is deeze Maagd bevrucht geweest;

Maria, 's Heeren Moeder, baart,

Terwyl haar kuischheid blyft bewaart.

3. **Het Woord** wierd vleesch; niet slechts in fchyn,

Maar zoo gelyk wy menfchen zyn.

Gods Zoon wierd *Mensch*; zyn loop begon

Tot heil der armen, als de Zon.

4. Zyn kribbe blinkt zoo klaar by nacht,

Als 't zonlicht in de volste kracht.

't Geloof beschouwt, waar Jefus is,

Het licht zelfs in de duisternis.

24. Hoc

24. W. 151.

1. Hoe zal ik U ontmoeten,
Myn Jesus, myn cieraad?
Hoe zal ik U toch groeten
In 't menschelyk gewaad?
Laat my uw Geest bestieren!
Ontsteek myn lamp', en geef
My kracht, om recht te vieren
Uw gunst, zo lang ik leev'!
2. Uw Sion ftrooit de palmen,
By takken, U ter eer';
Ik zal met dankbre psalmen
U pryzen meer en meer;
Myn vuurigt zielsbegeeren
Bedoelt uwe eere en roem;
Naa U zal 'k my steeds keeren,
Gelyk een zonnebloem.
3. Niets hebt Gy nagelaaten,
Om me uit die slaverny,
Daar lyf en ziel in zaten,
Te ontslaan; nu ben ik vry.
Het ryk was my ontnomen,
Daar de eeuwge blydschap lacht;
Zo zyt Gy zelfs gekomen,
En hebt my 't weêrgebragt.
4. Ik lag in zwaare banden,
Toen Gy my hulpe bood;

Ik

Ik stond in spot en schanden;
 Toen maakte Gy my groot;
 Gy stelt my hoog in eeren,
 En schenkt my 't hoogste goed,
 Dat zich niet laat verteeren
 Door tyd noch tegenspoed.

5. Nu zal geen zondaar schroomen,
 Om vry tot God te gaan;
 Want Jesus is gekomen,
 En maakt ons ruime paên.
 Hy, Hy onthaalt den armen
 Aan zynen ryken disch,
 En staaft door zyn erbarmen
 Onze eeuwige erfenis.

25. W. 184.

1. *ô* Liefde, die den Hemel scheurde,
 En zelve in myne elende kwam!
ô Liefde, die op de aarde treurde,
 En myne zonden op zich nam!
Is 't mooglyk, dat het vuur der liefde
Zoo groote wondren werken kan?
 De jammer, die myn ziel doorgriefde,
 Treft mynen Maaker, mynen Man. *Jes: 54-5.*
2. De Liefde is in het vleesch verschenen!
 JEHOVAH word een *menschenkind*!
 Dat zich, als been van onze beenen,
 Op 't allernauwst met ons verbindt.

Het

Het Leven komt tot ons beneden;

Ja, de Eeuwigheid daalt in den tyd.

Voorts, zondaars! hebt gy niet meer reden,

Om bang te treuren; weest verblyd!

3. Welaan, myn geest! staak all' uw kermen!

Wees vrolyk! kwell u verder niet!

De Liefde zal u wel beschermen,

Al is 't dat gy geen raad meer ziet;

Blyft my de zonde nog aankleeven,

Om dat hier geen volmaaktheid is:

Voor alle, die in Christus leeven,

Is nochtans geen verdoemenis.

* 26.

W. 22.

1. **W**at Keurzang dringt my door 't gehoor,

Tot in het hart, en streelt myn oor?

My dunkt, ik hoor een' Englenstoet,

En in hunn' Zang een' hemelgroet.

2. Ik zie de herders in het veld

Verbaast, om 't geen hun is gemeld.

Zy spoeden zich naar Bethlehem,

Voldoende aan der Englen stem.

3. Kom, volg myn Ziel! *o Vreemd geval!*

Myn God ligt in een beestenstal,

En in een kribb'! wat groot vertoog

Van heil vertoont zich aan myn oog!

4. Licht

32 *Van Gods Openbaaringe in den Vleesche.*

4. *Ligt hier myn Schepper voor myn schuld?*

ô Ja! thans word de Schrift vervuld:

Ons is geboren 't heilig Kind,

De langbeloofde Zondaarsvrind.

* 27.

W. 14.

1. **H**et heilig uitgedrukte Beeld

Van Gods Zelfitandigheid *Hebr. 1. 3.*

Heeft zich aan 't menschdom meêgedeeld,

Ontbloot van Majesteit.

2. De Held, die als een rysken schoot

Uit aarde, dor en droog, *Jes. 53. 2.*

Die, in zich zelve godlyk groot,

Veracht was voor het oog;

3. De Held, die geen gedaante had

Van heerlykheid en pracht;

Die niets vertoonde en niets bezat

Van 't geen de waereld acht;

4. Want zyn paleis was slechts een stal;

Zyn rustbed stroo of hooi;

't Geblaas der beesten 't feestgeschal,

En doeken 's lichaams tooi;

5. Een harde kribb' zyn ledikant,

Zyn luister, ja zyn troon;

Een herder was zyn lyftrawant;

Dees Held is Godes Zoon.

28. Vro-

1. **V**rolyk mag myn hart opspringen
In dees tyd,
Daar verblyd
De Engelbenden zingen.
Aarde en Hemel! neemt ter ooren
Wat geschiedt!
Hoort dit Lied:
Christus is geboren.
2. **W**ilde God het menschdom haaten,
En ons doôn:
Zou Gods Zoon
Niet zyn' troon verlaaten.
Had Hy lust in onze kwaalen:
Hy zou vast
Onzen last
Dan niet op zich haalen.
3. **H**y wil *my* van straf bevryden,
Bied zich aan,
Om, belaën
Met *myn* schuld, te lyden.
Hy wil 't Lam zyn, om te sierven,
En door Bloed
't Hoogste goed
Voor *my* te verwerven.
4. **D**aar ligt onze God, ons Leven,

En

En roept bly:
 " Komt tot my!
 " Komt, komt zonder beeven!
 " Lieve Broeders! laat toch vaaren
 " Al't 't verdriet!
 " Juicht! want ziet,
 " 'k Zal u wederbaaren.

29. W. 22.

1. Merk op myn hart! Zie wat daar leyt!
 Wie is dit Kind vol vriendlykheid?
 Wie is 't, dien ge in dees kribbe vindt?
 't Is Jesus, 't allerliefste Kind.
2. Wees welkom! ô myn eedle Gast!
 Gy, die U met myn fchuld belast,
 Gy hebt my, zondaar, niet verfmaad;
 't Welk myn verftand te boven gaat:
3. Uw' liefde is onbegryplyk teêr;
 Gy daakt in myne elende neêr;
 Gy word elendig en gering,
 En maakt my tot Gods lieveling!
4. Myn allerliefste Jesus! kom!
 Maak van myn hart uw heilighdom!
 Bereid het tot uw legerfteê!
 Dat is myn wensch: Verhoor myn beê!

30. Gods

30. W. 58.

1. **G**ods kerke zingt op dit heilig feest:
Hofanna Hem, die den val geneest!
ô Gy Dochter Sion!
Een Kind ten leven
Is ons geboren, een Zoon gegeven:
Immanuël.
2. *God* is nu met ons; weest welgemoed!
God is vermaagd met *ons* vleesch en bloed;
(Hebr. 2, 14.)
Welk een blyde boodſchap!
Wy arme menſchen,
Konden wy voor ons iets grooters wenſchen,
Dan dit geluk?
3. Zoo heerlyk een nacht was nooit geweest,
Als onzes Heilands Geboortefeest;
Die nu in zyn Menschheid
En Dood gelooven,
Kunnen hunn' Schepper ook *daarvoor* looven,
Dat zy 'er zyn.

31. W. 215.

1. **H**et Kindeken, zo lang verwacht,
Is heden ons geboren
Uit eene Maagd. ô Dierbre nacht!
Nu gaan wy niet verloren.
Hadde ons dit Kindeken verſmaad:
C Wee

Weê ons! Men waar dan buiten raad.
 Wees welkom! Heil der armen!
 Ach! wat is ons hart verblyd,
 Dat Ge een Mensch geworden zyt!
Hoe groot is uw erbarmen!

2. Dit is de dag der zaligheid.
 Looft God met blyde toonen!
 Hy heeft Hem 't lichaam toebereid.
 God zelf komt by ons *woonen*.
 Hy nedrig, arm, gering en slecht,
 Leeft onder 't menschedom als een knecht;
 Doch vry van alle zonden.
 Dit is de aangenaame tyd.
 Zondaars! looft God wyd en zyd!
 Uw heil is uitgevonden.

32. W. 89.

1. **L**ieve Broeders! staakt uw weenen!
 Want het Woord en 's Vaders kracht,
 Waardoor 't al is voortgebragt,
 Is tot ons rantsoen verschenen.
 Lieve Broeders! weest te vreên!
 God komt in ons vleesch en been.
2. Hoort, hoe hoog der Englen schaaren
 Zich verblyden in de lucht!
 Vol verrukking, om de vrucht,
 Die ons ~~een~~ewig heil zal baaren,
Daar

Daar men 's Vaders eenig Kind
Onder Adams kindren vindt.

3. Ach word ook *in ons* geboren!
Opdat door uw aangezicht
Elk van binnen werd' verlicht.
Prent uw beeld, by ons verlooren,
En hersteld door uwe smart,
Toch op nieuw ons diep in 't hart!

* 33. W. 157.

1. O! Wat heil is ons beschooren!
Ziet, ô mensch!
Uwen wensch!
Christus is geboren.

JEHOVAH is *mensch* geworden.
Ons bestaan
Dreef Hem aan
Tot dees menschlyke orden.

2. God, de Schepper aller dingen,
Ligt hier neêr,
En bréngt weêr
't Heil der stervelingen.
's Vyands magt word haast verbroken.
Dierbre stond!
Nu Gods mond
Ons heeft vry gesproken.

3. Wat een heil ontfangt gy heden?

C 2

Klei-

Kleine ftad!
 Gy omvat
 Mynes Heilands leden.
 Ik kom vrolyk tot u fpringen,
 En voorál
 Naar den ftal,
 Om God lof te zingen.

34. W. 50.

1. Wees welkom Jefus, Jacobs wensch!
 U zy dank, dat Ge als een mensch
 Uit eene maagd geboren zyt!
 Dies zich der Englen fchaar verblydt.
 Hallelujah!
2. Zie hier Gods Zoon en eenig Kind!
 Zie hoe teêr Hy ons bemint!
 Hy zelfs, het allerhoogfte Goed,
 Bekleedt zich met *ons* vleefch en bloed.
 Hallelujah!
3. Dien 's waerelds omtrek niet beflout,
 Ligt hier in Maria's fchoot:
 Hy, die 't heelal fteeds onderhoudt,
 Word hier in kindsgedaante *aanfchouwd*.
 Hallelujah!
4. Dat alles is *voor ons* gefchied;
 Wie merkt nu zyn liefde niet?
 Dies zy Hem van de *Chriftenheid*
 Met

Met blydschap lof en dank gezeid!
Hallelujah!

* 35. W. 157.

1. *Jefus*, *Jefus* is geboren!
Christnen zyt
Nu verblyd!
Laat een' lofzang hooren!
Laat uw toonen vry weërgalmen!
Zingt dit Kind,
Dat u mint,
Dank- en vreugdepsalmen!
2. God is in ons vleesch verschenen.
Niemand hoeft
Nu bedroefd
Zonder hulp te weenen.
God heeft ons zyn' Zoon gegeven
Tot een borg!
Staakt uw zorg!
Zondaars! gy zult leeven!

* 36. W. 79.

Nu juichen de Engelschaaren.
God komt zich openbaaren
Aan 't menschelyk geslacht.
o *Jefus*! Heer der heeren!
Laat ons U heilig eeren!
Lof zy U eeuwig toegebracht!

C 3

* 37. Gods

Weê ons! Men waar dan buiten raad.
 Wees welkom! Heil der armen!
 Ach! wat is ons hart verblyd,
 Dat Ge een Mensch geworden zyt!
Hoe groot is uw erbarmen!

2. Dit is de dag der zaligheid.
 Looft God met blyde toonen!
 Hy heeft Hem 't lichaam toebereid.
 God zelf komt by ons *woonen*.
 Hy nedrig, arm, gering en slecht,
 Leeft onder 't menschedom als een knecht;
 Doch vry van alle zonden.
 Dit is de aangenaame tyd.
 Zondaars! looft God wyd en zyd!
 Uw heil is uitgevonden.

32. W. 89.

1. **L**ieve Broeders! staakt uw weenen!
 Want het Woord en 's Vaders kracht,
 Waardoor 't al is voortgebragt,
 Is tot ons rantsoen verschenen.
 Lieve Broeders! weest te vreên!
 God komt in ons vleesch en been.
2. Hoort, hoe hoog der Englen schaaren
 Zich verblyden in de lucht!
 Vol verrukking, om de vrucht,
 Die ons ~~nu~~ ^{nu}ewig heil zal baaren,
 Daar

Daar men 's Vaders eenig Kind
Onder Adams kindren vindt.

3. Ach word ook *in ons* geboren!
Opdat door uw aangezicht
Elk van binnen werd' verlicht.
Prent uw beeld, by ons verlooren,
En hersteld door uwe smart,
Toch op nieuw ons diep in 't hart!

* 33. W. 157.

1. O! Wat heil is ons beschooren!
Ziet, ô mensch!
Uwen wensch!
Christus is geboren.

JEHOVAH is *mensch* geworden.
Ons bestaan
Dreef Hem aan
Tot dees menschlyke orden.

2. God, de Schepper aller dingen,
Ligt hier neêr,
En bréngt weêr
't Heil der stervelingen.
's Vyands magt word haast verbroken.
Dierbre stond!
Nu Gods mond
Ons heeft vry gesproken.

3. Wat een heil ontfangt gy heden?

C 2

Klei-

Kleine stad!
 Gy omvat
 Mynes Heilands leden.
 Ik kom vrolyk tot u springen,
 En voorál
 Naar den stal,
 Om God lof te zingen.

34. W. 50.

1. **W**ees welkom Jêsus, Jacobs wensch!
 U zy dank, dat Ge als een mensch
 Uit eene maagd geboren zyt!
 Dies zich der Englen schaar verblydt.
 Hallelujah!
2. Zie hier Gods Zoon en eenig Kind!
 Zie hoe teêr Hy ons bemint!
 Hy zelfs, het allerhoogste Goed,
 Bekleedt zich met *ons* vleesch en bloed.
 Hallelujah!
3. Dien 's waerelds omtrek niet besloot,
 Ligt hier in Maria's schoot:
 Hy, die 't heelal steeds onderhoudt,
 Word hier in kindsgedaante aanschouwd.
 Hallelujah!
4. Dat alles is *voor ons* geschied;
 Wie merkt nu zyn liefde niet?
 Dies zy Hem van de Christenheid
 Met

Met blydschap lof en dank gezeid!
Hallelujah!

* 35. W. 157.

1. **J**esus, *Jesus* is geboren!
Christnen zyt
Nu verblyd!
Laat een' lofzang hooren!
Laat uw toonen vry weêrgalmen!
Zingt dit Kind,
Dat u mint,
Dank- en vreugdepsalmen!
2. **G**od is in ons vleesch verschenen.
Niemand hoeft
Nu bedroefd
Zonder hulp te weenen.
God heeft ons zyn' Zoon gegeven
Tot een borg!
Staakt uw zorg!
Zondaars! gy zult leeven!

* 36. W. 79.

Nu juichen de Engelschaaren.
God komt zich openbaaren
Aan 't menschelyk geslacht.
ô Jesus! Heer der heeren!
Laat ons U heilig eeren!
Lof zy U eeuwig toegebracht!

C 3

* 37. Gods

1. Gods groote liefde is nu verschenen
Aan Adams zondig nageslacht.
De duisternis is nu verdwenen;
Nu wykt de lange en droeve nacht
Voor 't licht van Gods gerechtigheid,
Dat onze Heilzon hier verspreidt.
2. God zónd zyn' lieven Zoon op de aarde,
Die zich, gelyk een teder Kind,
Aan snoode zondaars openbaarde,
Als hunnen Broeder, als hunn' Vrind;
Als maagd Maria's arme Zoon,
En niet als Rechter op den troon.
3. Hy liet zyn blyde komst niet melden
Aan vorsten, groot in eer en pracht;
Maar slechts aan *herders* in de velden
Wierd deeze blymaar 't eerst gebragt,
Door 't Engelenheir, verrukt van vreugd,
Daar 't zich in 's menschen heil verheugt.
4. Komt dan, gy zondaars! wilt niet vreezen!
Bedrukten! hoort Gods liefdestem!
Gods Zoon zal uw Verlosfer weezen.
Gaaf, *gaaf* getroost naar Bethlehem!
Daar ligt de langbeloofde Held,
Het Kind, dat Adams vâl herstelt.
5. Gaaf, waar de Uitdelger onzer zonden,
De groote Schepper van 't heelal,

In

In slechte doeken ligt gewonden!

Aanbidt Hem in der beesten stal!

En ziet, hoe verr' Gods liefderaad

Ons zwak verstand te boven gaat!

6. ô Jêsus! waart Gy niet geboren,

En had Ge ons vleesch en bloed veracht:

Wy hadden, eindeloos verlooren,

Vergeefs op raad en hulp gewacht,

Maar, Heer! Gy hebt ons teêr bemind,

En wierd tot onzen troost een Kind.

* 38. W. 228.

Nu is 'er heil te weeg gebragt,

Voor Adams zondig nagelacht,

Na Gods beloftenisfen.

Hy heeft, vol goedertierenheid,

Den Heiland 't lichaam toebereid,

Om 't misdryf uittewisfen.

Jêsus, Jêsus

Is verschenen.

Staak uw weenen!

't Recht der armen

Is nu groot door Gods erbarmen.

39. W. 22.

1. Geeft Christus lof, die 's Hemels troon

Verlaat, en word Maria's Zoon!

C 4

Zyne

42 Van Gods Openbaaringe in den Vleesche.

Zyne eer zy overal verbreid,
Zo verr' de Zon haar stralen spreidt!

2. Geduchte Schepper van 't heelal!
Gy word een *knecht* in 't jammerdal,
Opdat Gy 't vleesch door 't vleesch behoudt,
En zielen met U ondertrouwt. (*Col: 1, 22,*
3. Daarom is 't Hemelsheir verheugd;
Van de Englen word met groote vreugd'
Aan de arme herders op het veld
De Aartszielenherder voorgesteld.

* 40. W. 126.

1. Waak op myn ziel! zing psalmen!
Zing eeuwig Gode lof!
Waak op, wek vreugdegalmen,
' Terwyl ge u buigt in 't stof!
Uw God zendt zyn' beminden Zoon
Tot uw behoud op de aarde,
Van 's Hemels hoogen troon.
2. Aanschouw den Vorst der vorsten,
Gezoogd in Bethlehem
Aan maagdelyke borsten!
Kom, hoor daar 's Heilands stem!
Kom, zie daar in der beesten stal
't Kind in de Kribbe liggen,
Dat u verlossen zal!
3. Daar ligt de Hoop der ouden,

Der

Der Patriarchen Troost,
Dien ze in 't geloof aanschouwden,
Het heil van Jacobs kroost,
Als een nog eerstgeboren Kind,
Gewonden in de doeken;
Des armen zondaars Vrind.

4. Dit is de Heer der heeren.
Dees Held, voor lang beloofd,
Moet eeuwig triomfeeren,
Vertreedt het slangenhoofd;
Aanbid Hem, die dus nederkwam,
Om 't menschedom te verlossen!
Aanbid dit Offerlam!

41. W. 10.

1. De Heilzon van genaden
Gaaf op, om de arme maden,
Die in het duister kwynen,
Verkwiklyk te beschynen.
2. Het Schootkind Gods des Vaders
Bezoekt; wien? *Zyn verraaders*;
Zyn' eed, gedaan den ouden,
Heeft Hy getrouw gehouden.
3. God acht het zich geen schande,
In den *vervloekten* lande,
Dier, die na dooden zweemen,
De menschheid aan te neemen.

C 5

4. Laat

44 Van Gods Openbaaringe in den Vleesche.

4. Laat dit Kind, dat zy vonden
In luiëren gewonden,
Uw zoetste voorwerp weezen!
Zyn Bloed zal u geneezen.
5. In zyne kribb' gelegen
Roept hy: "*Ik breng den Zegen;*
„*Ach Broeders! wilt niet kermen!*
„*'k Zal me over u ontfermen.*
6. Gy schoonste aller Zoonen!
Al konde ik alle kroonen
En 's waerelds schatten winnen:
Ik zoude U meer beminnen.
7. Door uwe wezenstrekken
Kunt Gy ons hart opwekken;
Daar is niets op der aarde
By U, myn Schat! in waarde.
8. Met wat voor vreugdezangen
Zal U uw volk ontfangen?
Gy komt met liefdestraalen;
Hoe zal men U onthaalen?
9. Wees welkom by den moeden,
Die niets dan wanhoop voeden!
Ach zie, hoe zy zich kwellen!
Gy, Gy kunt hen herstellen.
10. Wees zelfs ons kersnachtsgave!
Dat ons uw' liefde laave!

Gy

Gy kunt met weinig blikken

Ons altezaam verkwikken.

11. 'k Zal by uw' kribbe blyven,

En daarin vast beklyven;

Uw licht koom' my te stade,

ô Heilzon der genade!

42. W. 66.

1. ô Menschen-Zoon!

Gy, die den troon

Der Majesteit uit liefde hebt verlaaten,

Toen we in den nood,

Zelfs in den dood,

Gantsch buiten hoope, en zonder hulpe zaten!

2. Myn hart is bly;

Uw' Kribbe is my

Een Paradys, daar myne ziel kan weiden.

'k Zie 't hoogste Goed

Myn vleesch en bloed

Den wondren glans der Godheid overspreiden.

3. Dit dekkleed is

Een ergernis

Voor hen, die zich met hun vernuft beraaden.

Maar wie zich kent

In zyne elend,

Ontdekt daaronder schatten van genaden.

4. Hy

46 *Van God's Openbaaringe in den Vleesche.*

4. Hy, dien 't heelal
Looft met gefchal,
Word hier een knecht. De Schepper aller
dingen
Word zoo als wy,
(Doch zondenvry;)
Gering en zwak, als andre ftervelingen!
5. Het hoogfte Goed
Verheft *ons* bloed
Op zynen troon, hoog, boven alle ftaten!
GOD, (welk een ftap!)
Maakt Broederschap
Met ons, die Hem te fchandelyk vergaten!
6. Het eeuwig Licht,
Daar 't al voor zwicht,
Nu met het kleed der fterflykheid omgeeven,
Ligt in een' ftal
Van 't jammerdal;
JEHOVAH wil als *Broeder* met ons leeven.
7. Nu vyand, zwyg!
Zie, waar ik ftyg:
Myn vleesch en bloed gaan in den Hemel
woonen.
Uw heerschappy
Is nu voorby;
Myn Bloedvriend zal u dit klaarblyklyk toon-
nen.
8. 'k Geef' geen gehoor;
Werp

Werp my niet voor,
Dat Adam, en wy met hem, zyn gevallen!
Wees veelmeer bang!
Gy oude slang,
Gy zult uw recht verliezen op ons allen.

9. De tweede mensch
Komt naar ons wensch;
Hy zal ons van de val geheel herstellen.
Immanuël
Zal 't heil der hel
En all' de magt des duivels nedervellen.

10. Ô Zondaars! zyt
Geheel verblyd!
Dryft alle vreeze en wanhoop uit uw zinnen!
Wyl zich Gods Kind
Met u verbindt,
Is 't ook gewis, dat God u moet beminnen.

11. Gy, die nog treurt!
Zie, wat gebeurt!
God ligt hier als uw Broeder voor uwe oogen!
Gy hebt, myn vriend,
Den dood verdiend;
Maar God *zelfs* pleit voor u vol mededoogen.

12. Uw bloode zin
Vergeet Gods min,
Roept ach en wee! wil zonder troost ver-
kwynen:

Kom

Kom hier, en richt
 Uw aangezicht
 Op Christus Kribbe; alle angst zal dan verdwynen.

13. Word gy geplaagd?
 Wees onverzaagd!
 Uw *Broeder* zal den weg tot vrede u baanen.
 Zyn hart is goed,
 Vol liefdegloed,
 Hy kan ons leed niet aanzien zonder traanen.

14. Ach hoor zyn ftem!
 Kom, kom tot Hem!
 Hy fpoed ter hulp, en gy, gy zult Hem danken;
 Hy weet en kent
 Alle onze elend',
 En ziet van verr' de moedloosheid der kranken.

15. Hoor met *een* woord:
 Hy is de poort
 Van 't hemelhof, tot God en 't eeuwig leven.
 De Zaligheid
 Word dien ontzeid,
 Die aan *dit* Kind zich niet wil overgeeven.

16. Wyk angst en fmart!
 Juich! juich myn hart!
Myn Schepper is nu Been van myne beenen!

Ik

Ik blyv' voortaan
Hier by Hem staan;
Hy heeft my lief; dies staak ik all' myn weenen

43. W. 95.

1. Nieuwgeboren,
En van eeuwigheid verkooren
Allerliefst Genadekind!
Zie hoe nu der menschen zielen
Aan uw kribbe in ootmoed knielen,
Daar men troost en blydschap vindt!

2. Menschenzoone!
By U acht ik schat noch kroone
Voor myn hart van geen waardy.
Een van uwe liefdestraalen
Kan men met geen goud betaalen.
Slaa uw oog toch ook op my!

* 44. W. 165.

'k Zwaai U toe myn vreugdepalmen,
Nu Gy; van uw' glans ontbloot,
Vriendlyk ligt op harde halmen,
Of in uwer moeder schoot.
ô! Het lachen van uw' mond
Maakt myn kranke ziel gezond.
Hoe kunt Gy myn hart verkwikken
In dees heilryke oogenblikken!

45. ô Kind!

45. W. 169.

1. **ô Kind!** myn spys en laaffenis!
 Onfchatbaar is uw' waarde.
 Myn Broeder, die my liever is,
 Dan al wat is op de aarde!
 Ik pryze U al myn leven lang,
 Met hart en ziel, met zang op zang;
 Wy waaren vast verlooren,
 Waart Gy ons niet geboren.
2. **Zeg my,** myn onwaardeerbaarst Lam!
 Myn troost, myn heil en leven!
 ô Eedle Telg uit Jacobs stam!
 Zeg, wat ik U zal geeven!
 Ik geev' me aan U, nietslechts in schyn;
 Neen! laat myn hart uw woonplaats zyn!
 Ik wil, myn hand zal 't schryven, *Jes. 44. 5.*
 U eigen zyn en blyven.

* 46. W. 10.

1. **ô Dierbre Menschenhoeder!**
 Onzondig Medebroeder!
 Ge ontzenuwt onze plaagen;
 Nu moet geen mensch vertzaagen.
2. Nu vreugd' hier komt gebieden,
 Moet schrik en droefheid vlieden;
 Wie is 't, die wil verdoemen?
 God wil ons *Broeders* noemen.
3. Ach

3. Ach ziet Hem aan! Hoe teder
Ligt Hy in 't kribje neder!
Zyn lief en vriendlyk wezen
Verbant straks all' ons vreezen.

47. W. 126.

Hy is uit God geboren,
• Die recht als *Mensch* U kent;
Wie 't oor heeft om te hooren,
Vindt daar zyn element.
Hoe zalig is 't, de Majesteit
Der Godheid klaar te leezen
In Jesus *nedrigheid!*

* 48. W. 232.

1. Myn *Broeder!* welk een Naam! hoe
zoet,

Hoe lieflyk zyt Gy voor 't gemoed!
Myn God! mag 'k U dus noemen?
Gy, die ons heilig maakt, en wy
Zyn alle uit *Een*; 'k Mag vry en bly
Op zulk een voorrecht roemen.
Wat liefde! als ik het recht betracht,
Dat Gy 't geen schande voor U acht!
Ach Broeder! kan het mooglyk zyn?
Dat nu alle angst en vrees verdwyn?

Myn God en Heer!
Ik val aan uwe voeten neêr,
En kus ze ootmoedig voor deeze eer.

D

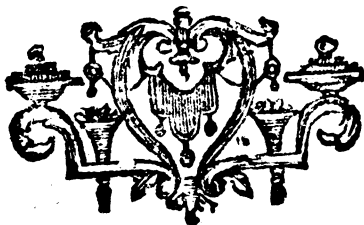
2. Gy

2. Gy neemt het Engeldom niet aan,
 Maar wilt *myn* bloed geenszins verſmaên,
 Gy treedt in 's menſchen orden;
 Want zoo als ieder menſchenkind,
 Zoo zyt Gy, dierbre Menſchenvrind,
 My gantsch gelyk geworden. *Hebr: 2, 17.*
 Gy zyt *myns* vleesches en *myns* bloeds
 Deelagtig; mag ik niet goedsmoeds
 En vrolyk zyn, daar GOD gewis
 Myn *Bloedsvrind* en myn *Broeder* is?
 Prys, eere en magt
 Zy U met traanen toegebragt
 Van my, dien Gy niet hebt veracht.
3. Ik druk U aan myn dankbaar hart
 Met tederheid en liefdesmart;
 Ik neem U op myn armen.
 Waarom kwaamt Ge in het jammerdal?
 Wat 's de oorzaak van dit vreemd geval?
 Is 't niet uw teêr erbarmen?
 Ja, Gy zyt met *myn* nood begaan,
 En wilt *my* van den dood ontfiaan;
 Ach! Gy wilt *ſterven*; ja, voor *my*,
 Opdat *ik* zondaar zalig zy!
 Myn waardſte ſchat!
 Welk overmaat van liefde is dat!
 Ik maak U met myn traanen nat.

* 49.

W. 10.

1. **ô Eindeloos erbarmen!**
Hoe lief hebt Gy den armen!
Gy komt, om fnoode fchaaren
Rechtvaerdig te verklaaren.
2. Uw' menschheid geeft vertrouwen
Dien, die haar recht befchouwen.
Is de eerfte mensch gevallen:
De Tweede boet voor allen.
3. Wat is 'er voor de menfchen
Nog eenigzins te wenfchen,
Dat niet in dien Beminden
Volkomen is te vinden?

D 2

VAN

VAN HET
VERDIENSTELYK
MENSCHELYK LEVEN
ONZES HEEREN
JESUS CHRISTUS
IN 'T TRAANENDAL.

Hy moeste in alles den broederen gelyk worden, opdat Hy een barmhartig en een getrouw Hoogepriester zoude zyn, in de dingen, die by God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen; want in't geene Hy zelve verzocht zynde geleden heeft, kan Hy degeene, die verzocht worden, te hulpe komen. Hebr: 2, 17. 18.

En Hy is in alle dingen, gelyk als wy, verzocht geweest; doch zonder zonde. Hebr: 4, 15.

50.

W. 151.

Gy, wiens menschlyk leven

Vol van verdiensten is!

Wilt ons daar deel aan geeven

Tot ons behoudenis!

Laat

Laat ons U recht befchouwen
Van uwe *kindsheid* af,
Ons leven daarop bouwen
Van jongs af tot in 't graf!

* 51. W. 208.

Vroeg heeft Hy geleden,
Want Hy wierd befeden
Op den agtften dag.
Wie moest hier niet weenen,
Daar *dit* Kind met fteenen
In den Bloede lag?
Voor *my* zal die roode vloed
Goed tot heiligmaaking weezen;
Dus word ik geneezen.

52. W. 106.

1. De lieve Naam, ons' Heer gegeven,
Toen Hy voor ons befeden wierd;
De Naam van J E S U S, hoog verheven,
Die 't menschelyk geflacht verfiert;
Dees Naam zo dierbaar, zoet en mild,
Verftrekt my tot myn troost en fchild.
2. Verklaar my dan als meêbefeden
Van 't geen een kwaad geweeten baart!
Zo blyve ik aan myn ziel en leden
Voor alle onreinigheid bewaard.
Sterf oude mensch, tot 's Heilands eer,

Opdat de nieuwe triomfeer!

53. W. 146.

1. *ô Zoon van God!* wiens trouw
In hemel en op aarde
Geen tong, hoe wel bespraakt,
Kan pryzen naar haar' waarde;
Ik zegge U dank, dat Gy
Een mensch wierd in der tyd,
Opdat ik door uw' Dood
Wierd van den dood bevryd.
2. Uw Naam kan myn gemoed
Verkwikken en verblyden;
Als ik aan *dien* maar *denk*,
Dan hebbe ik zaalge tyden.
Geen lieffelyker Naam
Wierd ooit van my gehoord,
Dan *Jefus* Naam, die steeds
Myn hart en ziel bekoort.
3. *ô Jefus!* waardste schat!
Gy vult myn hart met vreugde;
Geen Naam my immermeer
Dan *Jefus* Naam verheugde.
Hoe kan ik treurig zyn,
Daar *Jefus* my als Held,
Die zalig maaken wil
En kan, is voorgesteld?

4. Uw

4. Uw Naam, *uw* Naam alleen
Kan doode zondaars wekken;
’t Geloove in deezen Naam
Kan alle schuld bedekken.
Gy neemt myn misdaad wech,
Gy hebt myn schuld voldaan,
En schryft my met uw Bloed
In ’t boek des levens aan.
5. Wanneer myne arme ziel
Bedroefd is en verlegen,
Is *Jesus* Naam myn troost,
Myn toevlucht, heil en zegen,
Ja zelfs myne artzeny
In krankheid, angst en nood;
Uw Naam alleen verdryft
De vreeze voor den dood.
6. Gy *Jesus* zyt myn weg,
Verlosfing, licht en leven!
Gy zyt de waarheid selv’,
Tot wysheid my gegeven,
En tot rechtvaerdigheid!
De heiligmaaking is
In uw verdienste alleen;
Dit houde ik voor gewis.
7. Ik leve alleen in U,
In U wil ik ook sterven;
Dan zal de ontbondne ziel

In U den Hemel erven;
 Dit erfdeel hebt Gy my
 Verworven door uw Bloed.
 Ach *Jefus!* wie U heeft,
 Die heeft het hoogste goed.

* 54. W. 106.

1. ô Lieve Jefus vol erbarmen!
 't Is de oude Simeon gelukt,
 Dat hy U opnam in zyn armen,
 En aan zyn harte heeft gedrukt:
 Toen kon hy heenegaan met vreugd.
 ô Zaligheid, die 't hart verheugt!
2. Hoe troostryk zyn my die gedachten:
My arme zondaar zal't gesciën,
Na een wel lang doch heuglyk wachten,
U, myn Beminde, ook eens te zien!
 Dan is *die* groote zaligheid
 Eeuw uit, eeuw in voor my bereid.
3. Intusfchen laat my hier op aarde
 U zoo omarmen door 't geloof,
 Als toen Ge U zichtbaar openbaarde!
 Opdat my niets de hoope ontroov',
 Van U, myn Heil, myn Vreugdebron,
 Omhoog te zien met Simeon!

55. W. 58.

1. Dank zy Gods Zoon van ons toegebragt,
 Voor

Voor zyn' bloedvriendschap met ons geslacht!
Dat Hy alle graden van 's menschen jaaren
Heeft willen doorgaan, en *zelfs* ervaren,
Hoe 't met ons is.

2. Jesus was tot in zyn twaalfde jaar
Een Kind, tot heil van der kindren schaar;
Wies op, als de kindren; liet zich opvoeden;
Wat zaligheid laat zich nu niet bevroeden,
Door Hem verdiend?

* 56. W. 22.

1. Des Heilands onderdaanigheid *Luc. 2, 51.*

Zy tot zyn' eer alom verbreid!

Hy, voor wiens almagt alles beeft,
Volgt hen, die Hy geschapen heeft.

2. Marye eerbiedigt Hem gewis,
Hem, die haar *Zoon* en *Schepper* is;
Maar Hy, die haar als moeder mint,
Is haar gehoorzaam als *haar Kind*.

3. ô Wonder! welk een overmaat
Van liefde, die geen mensch verstaat!
Een voorbeeld, dat ons krachtig leert,
Hoe 't kind zyne ouders recht vereert.

57. W. 83.

1. Jesus leefde dertig jaar,
Ongekend, stil en verborgen.

D 5

Dit

Dit is een geheim, voorwaar!
Daar elk in zyns levens morgen
Allermeest op letten zou,
Als op een' genadedouw.

2. Hem zal 'k in verborgenheid
's Levens dageraad opdragen;
Zyn verdienstelyk beleid
In zyn jeugd, zal alle dagen
Myner jonglingschap voortaan
Als een leidſtar voor my gaan.

* 58. W. 14.

1. *Is deeze niet de Timmerman?*
Dus ſprak men van Gods Zoon. *Marc: 6, 3.*
Wie dit gelooft, doet recht, en kan
Den hoogmoed daarmeeê doên.
2. *Zoo verr' ging 's Heilands nedrigheid;*
Hy, zich niet onbewust,
Werkte onder Jofeph's kloek beleid
Met naarſtigheid en lust.
3. Maar echter was 't zyn hoofdzaak niet;
Zyn *hart* was niet by 't *werk*,
Maar by Hem, die Hem nooit verliet,
En by zyn dierbre Kerk.
4. Dus naarſtig werkende ging Hy
Met doodsgedachten om;
En zomtyds was zyn oog daarby,

Als

Als of 't in traanen zwom.

5. Hy werkt, is stil, en meenig traan
Valt op zyn werktuig neêr;
Hy zweet van vlyt, met werk belaën,
En is toch *God de Heer!*
6. Gy, die Hem lief hebt! als gy werkt,
Laat Hem uw voorbeeld zyn,
Dat u best leert en best versterkt!
Dan werkt gy zonder pyn.
7. Ja, als ik *Hem* te volgen poog',
Dan werk ik welgemoed;
Ween ik daarby, zo stort myn oog
Een' *dankbren* traanenvloed.

* 59. W. 166.

1. Ik zie myn' Jesus, Hy verlaat
De wooning van zyn' moeder
Met liefdetraanen; en Hy gaat
Vooreerst tot zynen Broeder,
Die Hem den weg baant, en begeert
Van hem den Doop te ontvangen;
Joannes, hierdoor hoog vereerd,
Doopt Hem, na zyn verlangen.
2. Ach overaangenaam toneel!
'k Zie 't reine water vloeien
Van 's Heilands hoofd, om ieder deel.
Zyns lichaams te besproeien.

Ik

Ik hoor zyns Vaders zoete stem ;
Die toent zyn welbehaagen ;
De Geest daalt neêr, en blyft op Hem,
Om Jesus te onderschraagen.

* 60.

W. F.

1. Immanuël! wat ziet men toch gebeuren?
Zit Ge eenzaam in een woesteny te treuren?
2. Het wild gedierte alleen mag U verzellen,
En *Satan* heeft verlof, om U te kwellen!
(*Marc: 1, 13.*)
3. Gy moet hier spyze en drank en ruste ontbeeren,
En kunt, wat U ontbreekt, niet eens begeeren.
4. Dees naarestaat moet veertig dagen duuren;
Wat jammer moet Ge in al'dees tyd bezuuren!
5. Het wild gedierte ontziet U; maar wat rampen!
De *Satan* valt U aan. Hoe moet Gy kampen!
6. Kon de eerste mensch de laagen niet vermyden
Der looze slang: Gy moet haar nu bestryden.
7. Fel tast ze U aan, met list en looze treeken;
Maar Gy staat vast, om ons op haar te wreeken.
8. Gy Jesus moet schiër van gebrek verfmachten,
En overwint nochtans des Satans krachten.
9. Wat

9. Wat wapentuig gebruikt Ge in deeze naardheid?

Een ftil gemoed, en 't heilig woord der waarheid.

10. Gy, de eerfte *mensch*, die de aartsflang kan gebieden,

Gy houdt U aan Gods woord; en zy *moet* vlieden.

11. Wie uwen ftrijd hier recht befchouwt, kan leeren,

Hoe zich, met U, de zwakfte kan verweeren.

12. Hy, die U eert, gelyk Gy uwen Vader,

Volgt U op 't fpoor, en wykt geen'aartsverrader.

* 61. W. 58.

1. De Menfche *Jefus* was als Profeet,
Koning en Priester altyd gereed,
Om den wil des Vaders

Stipt natekomen. *Joan: 4, 34.*

Niemand heeft ooit een *amt* waargenomen
Zoo goed, als Hy.

2. De tyd zyns leeramts was dierbaar groot,
Voor alle zondaars, die in den nood
's Lichaams of der ziele

Vry tot Hem kwamen,

En tot zyn' liefde hunn' toevlucht namen;

Hy hielp elk een. *Luc: 4, 40.*

3. Hy

3. Hy leerde geweldiglyk en met kracht,
Als hebbende wysheid, verftand en
magt;
Nu voor zyn' Disciplen,
Dan voor de Schaaren.
Zyn oogmerk was, om hen te openbaaren
De liefde Gods.
4. Zyne overige uren besteedde Hy
Tot reizen, en ging geen plaats voorby,
Waar een kranke treurde:
Dooven en blinden,
Bezeetnen, stommen, melaatschen, ontzinden
Wierden gezond. *Luc: 7, 22.*
5. Hy wekte ook dooden op met een woord;
En deed dus wondren nog nooit gehoord;
Ja elk, die maar konde
Tot Hem genaaken,
Om van zyn Kleet den Zoom aanteraaken,
Genaas terftond. *Marc: 5, 25-29.*
6. Wanneer een zondaar, wiens hart en
ziel
Van droefheid weende, aan zyn voeten
viel,
Zoo als Magdalena,
Die zonder spreekken,
Alleen met zuchten en traanenbeeken
Gênade zocht: *Luc: 7, 37. 38.*
7. Dan

7. Dan was des Heilands Geest hoog verheugd;
Jesús wist van geen grooter vreugd,
Dan wanneer Hy konde
Zonden vergeeven; *Luc: 7, 48.*
Ja, sprak Hy vriendlyk, Ja, gy zult leeven!
Wees, wees getroost!
8. Hy was voor allen de Vriend *in nood*;
En daarin was Hy oneindig groot;
Wanneer zy, die gaarne
Op Hem vertrouwden,
Eens weenden, kon Hy zich niet weêrhouden,
Hy weende *mel.* *Joan: 11, 33-36.*
9. Dus was Hy waarlyk de *beste* Vrind,
Zachtmoedig, liefderyk, teêr gezind,
En volmaakt *eenvoudig*,
Nedrig van harten. *Matth: 11, 29.*
Doch, wie beschryft Hem, den Man van
smarten,
Zoo als Hy was?

* 62. W. I.

1. Myn Heiland heeft, naar 's Vaders welbehaagen,
Al wat ons treft, als mensch, in 't vleesch gedragen.
2. Hy wierd, als wy, verzocht in alle dingen,
Maar niets kon Hem tot eenig misdryf dringen.
3. De

66 *Van het Leven des Menschen Jesus Christus.*

3. De zonde viel Hem aan als de eerste moeder,
Maar Jesus wierd nooit daarin onze Broeder.
 4. Der zonden kracht bestreed Hem boven
maaten,
Maar Hy heeft nooit zich met haar ingelaaten.
 5. Daar was in Hem geen vonkdoek voor de
zonde;
Zy schoot na Hem; maar Hy bleef zonder
wonde.
 6. Hy bleef getrouw; En dit, *dit* was zyn'
sterkte,
Waarby de dood zyn' ondergang haast merkte.
 7. Hy was een *mensch*; Hy dacht en zag en
hoorde;
Maar zonder dat het kwaad Hem ooit be-
koorde.
 8. Men zag Hem met de menschen veel ver-
keeren,
Maar nimmer kon Hem 't kwaade voorbeeld
deeren.
 9. Het zy Hy spysde, of slaapen mogt, of
waaken,
Of sprak, of zweeg: niets was in Hem te
laaken.
 10. Vol yvervuur, maar ook vol mededoogen,
Borst dikwerf Hem een traanenvloed uit de
oogen.
 11. Dan ernstig in zyn opzicht, dan gemeen-
zaam,
- En

Van het Leven des Menschen Jesus Christus 67

- En blyde met zyn vrienden, dan weêr een-
zaam;
12. Dan welgetroost, dan droevig en verle-
gen,
Of zwak, of van vermoeidheid neêrgeze-
gen.
13. Wat *menschlyk* is, zelfs alle kleinigheden;
Heeft Jesus ook gevoeld in ziel en leden.
14. Zoo dat Hy zich met waarheid noemen
konde:
In krankheid staâg verzocht; doch zonder
zonde.
15. Wie Hem nu dient met hart, en ziel, en
zinnen,
En buiten Hem niets kan noch wil beminnen;
16. Die vindt in zyn verdienstlyk *menschlyk*
leven
De zedekunde in volle kracht geschreven;
17. Die zoekt in 't spoor zyns Heilands steeds
te wandlen,
En tracht altoos gelyk zyn Heer te handlen.

* 63. W. 151.

- i. Gedaante en heerlykheden
Versierden Jesus niet, *Jes: 53, 2.*
Zo dat op alle schreden
't Vernuft zich aan Hem stiet. *Marc: 6, 2. 3.*
Men zag Hem; maar zyn wezen
Scheen arm en zeer gering;

E

GOD

68 *Van het Leven des Menschen Jefus Christus.*

GOD, nooit genoeg gèprezen,
Lcefde als een vreemdeling. *Luc: 8, 1.*

2. Hy, 't Voorwerp aller wenschen,
Scheen, gantsch ontbloot van pracht,
De onwaardigste aller menschen; Jef: 53, 3.
Ja Hy was zoo veracht,
Dat zy Hem stout belachten, *Matth: 9, 24.*
En 't aangezicht voor Hem
Verbergden, en niet achtten *Jef: 53, 3.*
Op zyn Genadestem.

3. Aalmoesfen zag men geeven *Luc. 8, 3.*
Aan Hem, die 't al verzaadt;
Armoedig moest Hy leeven;
Dus konde ook zyn gelaat
Zyne achting niet vermeeren; *Jef: 52, 14.*
Ja zelfs zyn maagfchap fcheen
Zich van Hem aftekeeren,
Van Hem, hun vleeschenbeen. *Joan: 7, 5.*

4. Wat had Hy op deeze aarde?
Niets dan zyn Vleesch en Bloed;
Gelyk Hy zelfs verklaarde,
Was dit zyn éénigst goed;
Met waarheid kon Hy zeggen:
Ik heb niet, waar 'k als Heer
Myn hoofd kan nederleggen;
Elk Vogeltje heeft meer. Matth: 8, 20.

5. Wanneer ik dus myne oogen
Op

Op Jesus armoê sla,
Wat word myn ziel bewoogen!
Hoe groot is zyn Genêe!
Wykt, wykt gy ydelheden,
Roem, rykdom, eere en lust!
Ik Zal u met kracht vertreeden,
Wyl Jesus in my rust.

* 64. W. 14.

1. Ik zing thans op een' zachten toon,
En met een teêr gemoed,
Niet van de Glorie van Gods Zoon,
Maar van zyn' *traanenvloed*.
2. Hebt gy 't gevoeld, land Canaän!
Dat Hy, die eeuw'ig leeft,
Als mensch van Bersaba tot Dan
Uw' grond bewandeld heeft?
3. Ach kondt gy spreekē! dan zoudt gy
My toonen: *Hier en daar,*
Hier heeft myn SCHEPPER, daar heeft Hy
Geweend als Middelaar.
4. Hoe menigmaal heeft Hy den nacht
Tot aan den dageraat
In heete traanen doorgebracht,
Belast met onzen sijnad! *Luc: 6, 12.*
5. 's Nachts was Hy zomtyds gantsch alleen;
(Matth. 14, 23.)

- Hy bad, en zyn gekryt
Drong door de donkre nachtlucht heen,
Weergalmden wyd en zyd.
6. Hoe menig berg, hoe menig dal
Heeft toen 't geluk gehad,
Dat Hy, de Schepper van 't heelal,
Daar als een mensche zat!
7. Of, ja, Hy lag in 't stof gestrekt,
Van kommer heel doorkneedt,
't Gezicht met traanen als bedekt,
't Hart overstelpt met leed.
8. O aarde! waart gy niet verbaasd?
Vast beefde uw heele kloot.
Steenrotzen! zyt gy toen niet haast
Gescheurd door stoot op stoot?
9. Hy offerde op Gods reukaltaar
Gebeden en gesmeek
Met sterk geroep, zo dat aldaar
Zyn lichaam als bezweek.
10. Hy riep met traanen tot zyn' God,
Die Hem verlossen kon;
En altyd was daarvan het slot,
Dat Hy de vrees verwon. *Hebr: 5, 7.*
11. Myn GOD heeft *mynen* val beweend!
Hy was *voor my* in nood!
Myn SCHEPPER heeft om *my* gesteend!

Wat

Wat wonder is zoo groot?

12. Hebt Gy zoo lief? Kan 't mooglyk zyn,
Dat Gy myn Heiland wordt,
En in myn plaats met zoveel pyn
Een' vloed van traanen stort?

13. Myn *Liefste!* Dat ik U omvang!
Myn ziel bemint U teér.
Houd op myn altezwakke zang!
Myn traanen zeggen meer.

65. W. 158.

1. De trouwe Herder, Godes Zoon,
Tot onzen Borg verklaard,
Verlaat zyn ryk, verbergt zyn kroon,
En wandelt op deeze aard'.

Hy treurt, en kan niet vrolyk zyn;
Hy zoekt met angst en smarte
Zyn arm verlooren *Schaap*, wiens pyn
Hem deerlyk gaat ter harte.

2. Dit Schaap zyt gy, *ja gy*, myn ziel!
Uw doodschuld was de last,
Die op uws Herders schoudren viel;
Uw Borg wierd aangetast,
Daar gy verdwaald liept heen en weér,
In boschen en woestynen;
Dus moest uw SCHEPPER, GOD en HEER
Gantsch doodlyk voor u kwynen.

E 3

3. De

3. De straf, die't Schaaap dan had verdiend,
Liep op den Herder aan; *Jes: 53, 5. 6.*
En Hy heeft als uw beste Vriend
In uwe plaats gestaan.
Wees dankbaar! wees vol liefdegloed!
Wilt uwen lof Hem wyden!
Zing van zyn *Wonden, Dood en Bloed!*
Zing van zyn *laatste Lyden!*

VAN HET
LAATSTE LYDEN EN
DEN DOOD DES HEEREN.

En moest de Christus niet deeze dingen ly-
den? Luc: 24, 26.

66. W. 216.

Daar gaat een Lam, dat draagt de schuld
Van wreede schuldenaaren.
Het draagt dien last met groot geduld,
En wil zichzelve niet spaaren.
Het gaat zo heen, word mat en krank,
Begeeft zich op de slagtingbank,
Gantsch

Gantsch zonder tegenstryden;
Neemt op zich hoon en spot en haat,
Angst, wonden, striemen, kruis en sinaad,
En zegt: *'k Wil 't gaarne lyden.*

2. Dit Lam is zelfs de groote God,
De Vorst der eeuwicheden;
Hy zelfs, wiens liefderyk gebod
Van ons wierd overtreedn.
ô Wondre liefde! ô Liefdemagt!
Gy maakt (wie had dat ooit gedacht?)
God tot den Borg der snooden;
Gy doodt Hem, die ons 't leven gaf,
En legt Hem in het donker graf,
Die ons had moeten dooden.

* 67. W. 146.

Komt zondaars! en betracht
Des Heilands uiterste uren!
Nu volgt de laatste nacht;
Het zal niet lang meer duren,
Of gy zult Godes Lam
Op Golgotha zien staan,
Voor ons in liefdevlam
De slagting ondergaan.

* 68. W. 166.

1. Ziet hier en merkt, wat Jesus doet,
Uit liefde tot de zynen!

E 4

Hy,

Hy, reeds bestreden in 't gemoed,
 En als doorgriefd van pynen,
 , Staat echter op van 't Avondmaal,
 Ontdoet zich van zyn kleêren,
 Giet zuiver water in de schaal,
 En wil zich diep verneêren.

2. Dus komt Hy, met een doek omgordt,
 Zyn jongren vriendlyk groeten;
 En Hy, die aangebeden word,
 Knielt nedrig aan hun voeten,
 Die Hy, hun Heer en Meester, wascht,
 En afdroogt met het linnen.
 "Nu zyt gy reiner dan albast,
 „ Van buiten en van binnen".
3. Dus spreekt Hy 't elftal aan, en geeft
 Hen voorts zyn' wil te kennen;
 Wie voor Hem liefde en eerbied heeft,
 Moet zich hieraan gewennen.
 "Ik Geeve u een voorbeeld; neemt het aan!
 „ Hebt achting voor malkandren!
 „ De Een wasch, gelyk Ik heb gedaan,
 „ De voeten van den andren"!

* 69.

W. I.

1. Myn God! had Hy voor *my* geknielt op de
 arde,
 En my den voet gewasfchen, my onwaarde:
2. Verbystring had gewis myn ziel doen beeven;
 Doch

Doch 'k had verheugd Hem toch myn' voet ge-
geeven.

3. Gy, Jesus! kunt my nochtans rein verklaaren;
Wasch me in den geeste, en wilt me ook rein
bewaaren!

* 70. W. 146.

1. Nu treede ik in den Zaal,
Waar Jesus met gebeden
Het heilig Avondmaal
Instelt voor zyne Leden.
Ach myn Bloed-Bruidegom!
Welk onwaardeerbaar goed!
Geef Ge aan uw eigendom
Uw eigen Vleesch en Bloed?
2. ô Dierbaar Hemelsbrood,
Des Vaders hoogste gaave!
Waarmeê 'k me in hongersnood
Op 't allerzoetste laave;
ô Brood, dat leven geeft!
Die waarlyk van U eet,
Brandt in Gods liefde, en leeft
Met Christus overkleedt.
3. ô Dierbre Levensdrank!
Bereid voor dorstige armen,
Die, in zichzelf krank,
Steeds leeven van erbarmen;
ô Bron, daar 't hart na schreit!

E 5

Wie

Wie van U drinkt, die zucht
Na *nog meer* Zaligheid,
En brengt voort goede vrucht.

* 71. W. 15.

1. Toen Christus in den laatste nacht,
Waar in Hy wierd verraden,
Aan 't eeuw'ig heil des zondaars dacht,
En daarmee was beladen:
2. Nam Hy, dankzeggende, het *Brood*,
En als Hy 't had gebroken,
Heeft Hy zyn jongren teêr genood,
En dus tot hen gesproken:
3. " *Dat is myn Lichaam*; neemt en eet!
„ Het word voor U gegeven,
„ Opdat gy myner niet vergeet
„ In sterven en in leven".
4. Na 't Eeten van het Avondmaal
Hief Hy met zegenswoorden
Den *Kelk* op, daar zy deeze taal
Tot hun verwondring hoorden:
5. "Neemt, neemt en drinkt! *dat is myn Bloed*,
„ Het welk voor uwe zonden
„ Vergooten word; laat uw gemoed
„ En hart zich daarop gronden!
6. „ Zo dikwils gy 't geniet, zult gy
„ Aan mynen Dood gedenken!
„ Dat

- „ Dat maakt u van de zonden vry,
„ Zo dat ze u niet meer krenken.
7. „ Thans krygt het nieuw Verbond zyn
kracht
„ In mynen eignen Bloede;
„ Wie nu zyn heil uit my verwacht,
„ Dien komt myn Bloed ten goede”.
8. Ach Jesus! U zy eeuwig dank
Voor uwe liefdegaven!
Laat deeze spyze en deeze drank
Myn smachtend harte laaven.

* 72. W. 185.

*k Hef myne oogen op met groot verlangen
Tot die bergen, waar myn Vriend
Voor my op het deerlykst word bevangen
Met al 't geen *ik* had verdiend.
Van *die* bergen zal my hulpe komen;
Ja, van daar ontvang ik zoete stroomen
Waarer zaligheid en lust;
Daar, daar vinde ik troost en rust”.
(Ps: 121, 1.

73. W. 54.

Gemeente! volg Hem schreeë voor schreeë!
Kom in den hof Gethzemané!
Hier zultge iets zien, dat bovenal
Uw hart op 't sterkste treffen zal,
Een vreemd geval!

* 74. Geth-

* 74.

W. 36.

1. Gethzemané! wat ziet men hier gebeuren?
Wien hoor ik hier zo bange en angstig treu-
ren?

Is 't JESUS? Ja voorwaar! Ach welk een
smarte

Treft hier zyn harte!

2. Hy word verbaasd, en kan geen lid bewee-
gen;

Zyn Ziel is tot der dood toe heel verlegen,
Geheel bedroefd en overstelp't met rampen;

Zyn hart moet kampen.

3. Myn Jesus is benaauwd, gaat heen en weder,
Hy bidt, Hy knielt, en valt op de aarde neder.

Tot *driemaal* toe valt Hy in 't stof met weenen;

Ach hoort Hem steenen!

4. Tot *driemaal* toe schreeuwt Hy uit angst des
harten:

„ *Ach Vader! Ach! verlos my van die smarten!*

„ *O! waare ik van deeze onverdraagbre plaag-
gen*

„ *Toch reeds ontslagen!*

5. „ *Abba! Gy kunt my helpen; Ja, voorze-
ker!*

„ *Want alles is U mooglyk: Neem dien beker!*

„ *Neem dien toch van my weg! wil my bevry-
den*

„ *Uit medelydent*

6. „ *Myn*

6. „ *Myn Vader! laat van my deeze yslyke uren*
„ *Voorby gaan! laat deeze angst niet langer*
„ *duuren!*
„ *Doch niet myn wil; maar 't geen Gy wilt ge-*
„ *bieden,*
„ *Dat moet geschieden.*
7. Hier heeft zyn hart; hier siddren all' zyn
leden;
Reeds heeft zyn ziel uit alle kracht gestreden;
Maar 't is nog niet voorby: Hy moet in pynen
Nog langer kwynen.
8. Gedompeld ligt Hy daar in folteringen;
Hy moet den *dood*: den *dood* moet Hy be-
dwingen;
Met duivel, hel en zonde moet Hy stryden;
ô Grouwzaam lyden!
9. Hy zweet van angst! en moet wel haast ver-
kouden.
Nu kan Hy 't Bloed niet meer in de aadren
houden;
Zyn *Bloed* dringt door; men ziet het uit Hem
schieten,
En van Hem vlieten.
10. Zyn edel Bloed loopt van Hem af op de aarde,
Zoo sterk, als of Hy 't in 't geheel niet spaarde;
Bloed verft het zweet, de traanen en de kleê-
ren
Des hoogsten Heeren.
11. Hy bidt nog met meer ernst; Zyn Zweet
word klammer; Zyn

Zyn dierbaar Bloed vliedt sterker; welk een jammer!

Wie kan naar eisch dit wonder ooit verheffen?

Wie kan 't bezeffen?

75.

W. 14.

1. Welk een gelaat! hebt gy 't aanschouwd,
Hoe plotfelings Hy knielt?
Hoe Hy de beide handen vouwt?
Hy is reeds als ontzield.

2. 'k Ben gaarne by Hem in den hof;
Daar ligt Hy krank en mat!
De zwaare martling, die Hem trof,
Maakt nu myn wangen nat.

76.

W. 36.

GOD valt ter aard'! Ja GOD omhoog
geprezen!

Een Engel moet des Troosters trooster
weezen!

Het Schepsel moet hier zynen SCHEPPER
sterken!

Dat is te merken.

77.

W. 146.

Myn hart smelt wech en weent,
Als 't Jefus Bloed ziet vloeien,
Daar traanen, Zweet en Bloed

Zyn

Zyn lichaam gantsch besproeien.

't Hair van zyn heilig hoofd

Druipt van Zyn Bloed en Zweet!

Hy wringt zich als een worm,

Heel overstelpt met leed.

* 78. W. 36.

1. Waaron, ô Heer! waarom zyt Gy vol
smarte?

Ach! 't is *myn* schuld; *myn* schuld draagt Ge
op uw harte.

Geontziet noch angst noch nood, om my te
slaaken

Uit 's duivels kaaken.

2. Gy kermt van pyn, en stort benaauwde traan-
nen,

Om my den weg ter Zaligheid te baanen;

Gy, Jesus! draagt Gods gramschap hier ge-
duldig,

En *ik* ben schuldig.

3. Gy valt ter aarde, en offert uw gebeden;

Door zielangst dringt het Bloed uit alle uw
leden,

En dat om *my*, wiens nood U 't hart door-
griefde;

ô Groote liefde!

4. Ter dood bedroefd, bekommert en verlegen

Ligt Ge, om *myn* schuld, als magtloos nêr-
gezen.

Gy

Gy worstelt als een worm in 't stof der aarde,
 Voor my onwaarde!

5. **o** Jesus, bron en oorzaak van myn leven!
 Myn dankbaarheid kan U niets wedergeeven.
 Neem slechts myn hart, en laat me uw bloedig
 Zweeten
 Toch nooit vergeeten!

79. W. 58.

Hoe onverdraaglyk is Jesus nood!
 Hy is in zwaaren stryd met den dood;
 Ach wat stort Hy traanen!
 Wat moet Hy wringen!
 Hy kan van angst zich niet meer bedwingen,
 Hy zweet zelfs BLOED!

80. W. 99.

o Schouwspel, dat my 't harte breekt!
 'k Zie, dat myn GOD om my verbleekt!
 Ach Jesus! 'k zal dit nooit vergeeten.
 Olyfberg! ik verlaat u niet;
 Hier zinge ik dankbaar lied op lied,
 Aan 's Heilands voeten neêrgezeeten.

81. W. 184.

1. **I**k zie den Liefften onzer zielen
 In bange boetgedachten staan;
 Ik zie Hem van beangstheid knielen;

Ver-

- Verschrikking grypt Hem heevig aan.
Dus drukken Hem *myn* zwaare schulden;
Ik maak Hem moeite, ik zondenworm;
Wat *ik* verdiend had, moet *Hy* dulden;
Dat overvalt Hem als een storm.
2. Ik zie den nood Hem overstroomen;
Hem overzwemt de treurigheid;
Ik zie een' Engel tot Hem komen,
Op 't hooren, dat zyn Schepper schreit.
Hoe jammerlyk hoor ik Hem smeeken,
Daar de angst Hem 't hart te morfel slaat!
Hier moest my 't hart in stukken breeken,
Naardien *Hy* in *myn* plaatse staat.
3. Zou zich myn oog onthouden kunnen
Van traanen, by zyn' bangen kreet?
By 't zien van 't Bloed, dat halfgeronnen
Zyn Zweet verzelt, door smart en leed?
Zweetdropplen! 't voegt me u op te vatten,
Daar ge om *myn* heil vergooten wordt!
Gy zyt myne onwaardeerbare schatten,
Bloedtraanen, die myn Jesus stort!

82. W. 185.

1. Voor *my* ging myn Heiland, om te lyden,
In den hof Gethzemané;
Om *my* van de Zielangst te bevryden,
Bad *Hy* hier vol angst en weé;

F

Ach

Ach wat waren 't yslyke oogenblikken,
 Vol mistroostigheid, vol doodsche schrikken!
 Biddend' was Hy nu verflaauwd,
 Nu getroost, dan weêr benaauwd.

2. Ach voor *my* vermengden zich zyn traanen
 Met zyn edel Bloed en Zweet;
 Om voor *my* den weg tot God te baanen
 Streed zyn Ziel, zoo dat Hy kreet!
 Ach voor *my* moest Hy van doodsangst steenen,
 Daar Hem 't ooggezwollen was door 't weenen!
 Dus voldeed Hy voor *myn* schuld,
 Hy, die nu *myn* hart vervult.

* 83. W. 184.

Ik hoor *myn*' Schepper klaaglyk bidden,
 Belaân met zyner schepflen schuld.
 Hy treedt voor ons als Borg in 't midden;
 Zyn hart is gantsch met angst vervuld.
 Ik zie, hoe onder 't vuur der wraake
 't Onschuldig Lam ligt uitgestrekt;
 Opdat Hy 't menschdom zalig maake,
 Word Hy met bloedig Zweet bedekt.

* 84. W. 244.

1. Hy siddert van benaauwdheid,
 En strekt Gods toorn ten zoen;
 Hy zwymt hier van verflaauwdheid,
 Dog wil het al voldoen.

Hy

Hy heeft door angst en leed
Al 't zweetvugt uitgezweet,
Tot eindelyk op de aarde
Zyn Bloed vloeit wyd en breed.

2. **ô Gy bestorven wangen!**
Gy lippen, blaauw als lood!
ô Hoofd met bloed omhangen,
En bleek gelyk de dood!
ô Dierbaar martelhoofd!
Zy duizendwerf geloofd!
Want heeft uw bloedig zweeten
De hel niet uitgedoofd?

85. W. 243.

Uw Zweet en uw Bloed laat over ons regnen!
Ons kan op de aarde niets beter zeggen;
ô Zweet en Bloed! kom over ons!

* 86. W. 151.

1. **Komt herwaards, menschen-zielen,**
En ziet dit schouwspel aan!
Ziet hier uw' **SCHEPPE**r knielen
Met uwe schuld belaan!
Ziet Hem zyn handen wringen
Van angst en zielepyn!
Hoe groot, **ô stervelingen,**
Moet dees benaauwheid zyn!

F 2

2. Wie

2. Wie kan deeze angst bezeffen,
Nu aller mēſchen ſtraf
Hem, *Hem alleen* moet treffen;
Hem, 'die ons 't leven gaf?
Hem, die 't heelal doet beeven,
Hoe ſterk; hoe vaſt in ſtand,
Word trooſt en hulp gegeven
Door 't maakſel van zyn hand.
3. Voor *ons* zyn all' zyn leden
Met Bloedzweet overſpat;
Voor *ons* word Hy beſtreden,
Ter dood toe afgemat;
Voor *ons* kruipt 's waerelds Koning
Hier als een worm langs de aard.
Myn God! welk een vertooning!
Zyn we U dan zoveel waard?
4. Nu kan men ruſt genieten,
Wyl Jeſus heeft geboet;
Dit ſtroomen en dit vlieten
Van zweet en purperbloed,
Gemengd met heete traanen,
Heeft ons den weg bereid,
En heerlyk kunnen baanen,
Ter zalige eeuwigheid.

87. W. 79.

1. Vinde ik aan Jeſus wangen,
Van angst, zweetdropplē hangen:
't Ont-

't Ontsteekt myn liefdegloed..

By ieder ademhaalen

Dank ik Hem voor dees kwaalen,

Waardoor myn schulden zyn geboet.

2. Ik moet Hem teêr beminnen,
Wanneer 'k my breng té binnen
Zyn droeve jammerklagt,
Zyn hart met angst omgeeven,
Zyn lippen, hoe ze beeven,
Daar Hy reeds weet, wat op Hem wacht.

88. W. 146.

ô Gy, wien in den stryd
All' de aadren slaan en kloppen,
Daar Gy vol bloedzweet zyt!
Wat kan uw bloedwel stoppen,
Daar Gy noch lid noch hoofd
Stil houden kunt van smart?
Hy, die in U gelooft,
Kust U met al zyn hart.

89. W. 243.

1. Geen hovenier heeft ooit onverdrooten
Zyn zaaden, en planten, en bloemen begooten
Met eigen zweet, met eigen bloed.
2. Hier op den olyfberg, *hier* word Hy gevond
den,
Waar Hy, om onze doodschulden en zonden,

F 3

Zyn

Zyn Zweet en Bloed sprengt als een daauw.

3. Van alle zielsangsten, van kampen en stryden
Bevrydt my zyn Bloedzweet, zyn weenen
en lyden;
Daar op beroepe ik my getroost.

90. W. 244.

Lam! laat U toch omarmen
In uwe angstvalligheid!

- Want hier heeft uw erbarmen
Het Heil voor my bereid.
De plaats daar Jesus lag,
Die men bevogtigd zag
Met bloedig zweet en traanen,
Bezoek ik nacht en dag.

91. W. 243.

1. Wees minzaam gegroet in uwen Bloede!
Hetwelk ons zondaaren komt ten goede;
Wy roepen U aan ootmoediglyk.
2. Uw Zweet en uw Bloed laat over my stroom-
men!
Dan hoef ik zondaar geen oordeel te schroom-
men;
ô Dierbaar Zweet! ô heilig Bloed!
3. Dus werp ik myneêr aan uw heilge voeten;
Die zal ik met liefde steeds kussen en groeten;
Ik weet my toch geen grooter lust.

92. Het

92. W. 22.

1. **H**et Bloedzweet, dat in uwen nood
U in Gethzemané ontvlood,
Bevrydt den zondaar van Gods vloek,
Gedreigd in 't heilig Bybelboek.
2. Elk droppel van dit dierbaar Zweet
Komt ons ten goede in angst en leed.
Die daarop gantsch alleen vertrouwt,
Heeft op de sterkste rots gebouwd.

93. W. 23.

Mogte ik all' zyn droevig steenen,
All' zyn Zweeten, all' zyn Weenen,
All' zyn traanen, niet te tellen,
Met myn' traanenvloed verzellen!

94. W. 124.

Zie vol liefde nog eens om
Na *dit* lyden,
Daar Ge om *my*, ô Bruidegom!
Dus moet fryden.

Kunt Ge een' armen zondenworm
Zoo zeer minnen?

Zoudt Ge ons hart niet winnen?

* 95. W. 14.

1. **W**ie komt daar van 's olyfbergs voet,
(Jes. 63, 1. 2. 3-

F 4

Ver-

- Verfierd aan zyn gewaad,
 Vol yvervuur, vol kracht en moed,
 En met een bly gelaat?
2. Wie is dees? Ach! dezelfde Man,
 Die als een worm zich wond,
 En, liggende onder vloek en ban,
 De helmagt tegen stond.
3. Thans trekt Hy voort in groote kracht,
 Als Gods geliefde Held,
 Die de aarts slang te onder heeft gebragt,
 En ons geslacht herstelt.
4. Maar wat is de oorzaak, dat zyn Kleed
 Besprenkeld is, ja rood,
 Als eenes, die de wynpers treedt,
 En 't druivenbloed uitstoot?
5. Ach! de oorzaak is: Hy heeft *alleen*
 Den grooten wynpersbak
 Van Gods gerechten toorn getreên;
 En daarvan wierd Hy zwak;
6. Zo *vreeslyk* zwak, dat zelfs zyn *Bloed*
 By dropplen uit Hem drong;
 Dit Bloed, waarmee Hy 's toornes gloed
 En 's vyands magt bedwong.
7. *Daarom* is Hy aan zyn gewaad
 Zo rood, zo purperrood;
Ons toestand, *ons* bedorven staat
 Bragt Hem in deezen nood.

8. Nu

3. Nu gaat Hy verder, en volmaakt
Zyn groot verzoenings-werk.
Hoe meer Hy lydt, hoe sterker blaakt
Zyn liefde tot zyn Kerk.

* 96.

W. 9.

1. Christus, die het heil ons bragt,
Zynes volks verlangen,
Wierd voor ons ter middernacht
Verraân en gevangen.
2. Zyner moordenaaren Rot
Sleepte Hem gebonden
Voor den Raad. Hy wierd bespot,
En zeer wreed geschonden.
3. Zondaars waren stout genoeg,
De Onschuld aan te klaagen;
En des knechts hand, die Hem sloeg,
Moest Hy ook verdraagen.
4. Zondaars zag men over God
Eenen Bloedraad houden,
Hoe zy, tegen Gods gebod,
Jesús dooden zouden.
5. Welk een daad! Ach zondaarsvriend!
Dat heb *ik* misdreven.
Ja *ik* heb den dood verdiend;
Ach schenk my het leven!

F 5

97. Gy

97. W. 168.

1. Gy, myn Heiland, hebt verdraagen
Lasteringen, hoon en spot,
Strikken, banden, speekfel, slagen;
In myn plaats; ô Heer! myn God!
Om my *zondaar* vry te maaken,
En uit 's doods geweld te ontslaaken;
Daarvoor zy in eeuwigheid
U, myn Jesus, dank gezeid!
2. Gy liet U op 't ergste hoonen,
Waart by alle lastring stil,
Zonder ongeduld te toonen;
En waarom? *Om mynent wil*,
Om my, die Gods Beeld moest derven,
Dit Beeld weder te verwerven.
Daarvoor zy in eeuwigheid
U, myn Jesus, dank gezeid!

* 98. W. 184.

De lieve Heiland word bespoogen,
Geslaagen in zyn aangezicht,
Bespot en schandelyk beloogen;
Dus staat Hy schuldloos voor 't gericht,
Om voor *myn* zondenschuld te boeten,
Die ik door liegen heb begaan.
Laat my, gezeeten aan uw voeten,
Dit lyden steeds voor oogen staan!

99. ô Gods

99. W. 243.

1. *ô Gods Lam!* gantsch schuldloos! men
laat U in banden!
Gy staat voor de vierfchaar van wreede vy-
anden!
Gy word voor *my* ter dood gedoemd!
2. Wat bittere wreedheên moet Jesus verdraa-
gen!
Zyn kuisch en teêr lichaam word grouwzaam
geslaagen!
Zyn *Bloed* vliet af! welk een tooneel!
3. Zo *deerlyk* doorhouwen met roeden en rie-
men,
Zo *pynlyk* gemarteld, vol wonden en strie-
men,
Vertoont Hy my myn schuld en straf
4. Gegeesfelde *Rugge!* bespoogene *Wangen!*
Hoofd met een spotkroon van doornen om-
vangen!
Ach blyf my steeds voor oogen staan!
5. Ik eere U, myn Koning, in alle uwe smarten;
Ik kusse uwen Scepter; dien kusse ik van
harten;
ô Martelaar voor *myne* ziel.

100. W. 165.

Laat dien paal, daar ze U aan bonden,
Daar Gy, *ô myn Bruidegom!*
Hebt de geesling ondervonden,
Laat

Laat dien zyn myn vuurcolom,
 Die voor my door 't roode meir'
 En des helfchen vyands heir
 Een' gebaanden weg bereide,
 En me in 't hemelsch Kanän leide!

101.

W. 79.

Wat word myn hart bewoogen,
 Als ik my stel voor oogen
 De geesling van Gods Zoon!
 Dit lichaam wreed geschonden,
 En vol van geesfelwonden
 Is schoon voor my, ja *overschoon*.

* 102.

W. 151.

1. Gaat uit, aanschouwt den Koning!
 Gy dochtren Sions! komt!
 Ziet, ziet, welk een vertooning!
 Staat gy hier niet verstomd?
 Wat moet de Koning draagen?
 Is 't niet een *doornekrans*,
 Hem diep in 't hoofd geslaagen?
 Is *dat* zyn pracht en glans?
2. Wat ziet ge op 's Konings wangen?
 Bloedsdropplē uit zyn kroon.
 Wat word Hem omgehangen?
 Een spotkleed, Hem ten hoön.
 Wat houdt Hy met zyn handen?

't Riet

't Riet, waar zy Hem meê slaan.

Dus overdekt met schanden

Moet Hy gebonden staan.

3. Doch 't was den Man van smarten

Op zynen Bruiloftsdag

Een vreugdefeest zyns harten,

Wyl Hy de vrucht voorzag. *Hoogel. 3, 11.*

o Bruid! wilt nooit vergeeten

Dees kroon, dit kled, dit riet,

Dees slaapen opgereeten!

't Is all' voor U geschied.

103.

W. 54.

In dees gestalte, die gewis

De smaadelykste en pynlykste is,

Word Hy den volke voorgesteld,

En met die woorden aangemeld!

„Ziet, welk een Mensch!”

* 104.

W. 36.

1. Ach zie toch, *welk een Mensch!* welk een
gedaante!

Zie zondaar, zie den Heiland, zie Hem
staande!

Aanschouw Hem, dien ik steeds te aanschou-
wen wensche!

Ach zie den Mensche!

2. Pilatus brengt Hem uit, om Hem te toonen
Aan

Aan zyne *Breeders*, die Hem schandlyk hoo-
nen;

Dees *Heiden*, met zyn droef gelaat bewoo-
gen,

Toënt mededoogen.

3. *Zie welk een Mensch!* het hoofd vol bloed en
wonden,

Met doornen op het allerwreedst geschon-
den;

Zyn lyf is, al te jammerlyk doorhouwen;

Wie kan 't aanschouwen?

4. Dus word Hy voorgesteld, de Man van
smarten;

Breekt *die* gedaante niet de wreedste harten?

Ach zouden hier niet zelfs de hardsteenen

Van deernis weenen?

5. Smelt wech myn hart, smelt wech in heete
traanen!

Dus *moest* Hy uitzien, om voor *my* te baanen

Den weg tot God, dien ik te aanschouwen
wensche;

Ach zie den Mensche!

105.

W. 168.

1. Ach herhaalt my deeze woorden:

Zie den Mensche! Welk een Mensch,

Dien zy jammerlyk vermoorden!

Zie den Mensche! Welk een Mensch!

Blyf, ô Martelaarsgedaante,

Al-

Altoos voor myne oogen staande!

Dit gelaat vol smart en pyn

Zal myn hoogste schoonheid zyn.

2. Daarby denk ik steeds: *ik* made

Ben 'er schuld aan; *Welk een Mensch!*

Nochthans schenkt Hy my genade;

Ach myn Bruïgom! *Welk een Mensch!*

Zoude ik U niet teêr beminnen?

Op U stel ik all' myn zinnen.

Woon in my! Dat is myn wensch;

Zie den Mensche! Welk een Mensch!

* 106. W. 184.

Vermoeid door spot en hoon en slagen,

Verschynt Gods Zoon, de Levensvorst!

Zyn lichaam moet het vloekhout draagen,

Terwyl zyn ziel de schulden torst

Van hen, die Hem met pyn belaaën.

Dit doen de Jooden niet *alleen*,

Neen, neen, 't zyn ook *myne* euveldaaden,

Die U, ô Jesus! dus bestreên.

107. W. 36.

1. Ach Jesus! ach! wat hebt Gy toch *mis-*
dreven?

Waarom zyt Gy veroordeeld aan het leven?

Wat is de schuld? Wat heeft men toch voor
zonden

Aan U bevonden?

2. Gy

2. Gy wordt gehoond, gegeesfeld en geslaagen,
Het vloekhout moet Gy op uw schoudren
draagen;
Gy moet met uwe onschuldge en heilge leden
Het Kruis bekleeden!
3. Wat's de oorzaak toch, dat Gy dus wordt ge-
schonden?
Ach! 't is *myn* schuld; dus plaagen U *myn*
zonden;
Want wat Gy lydt, ô Jêsus! zo geduldig,
Dat ben *ik* schuldig.
4. ô Wondre straf, waaruit wy 't heil vewach-
ten!
De *Herder* laat zich voor *zyn* *Schaapen* slagten!
De *Heer* betaalt, naar strengheid van Gods
rechten,
Voor zyne Knechten!
5. ô Groote Vorst, by wien geen is te noemen!
Wie kan naar waarde uw groote liefde roe-
men?
Wat kan ooit mensch, hoe schrander in 't
bedenken,
U daarvoor schenken?

108.

W. 321.

1. Volg den Heiland met uwe oogen!
Hy gaat onder 't kruis geboogen,
En moet, onder angstig hygen,
Onder 't vloekhout nederzygen,

Ge.

Geheel vermoeid en afgemat.

2. Wat is zyn gelaat verdorven! *Jes: 52, 14.*

Meer dan iemands! als bestorven!

Ach! beschouw zyn bittre smarten

Op den vreugdedag zyns harten,

Op zynen Ziele Bruiloftsfeest!

109. W. 184.

Daar gaat het Lam en draagt met beeven

Den bank, waarop men 't slagten zal;

't Is nu veroordeeld om te sneeven.

Dat is de vrucht van *mynen val*.

Myngeest zal 't schreeë voor schreeë verzellen

Tot op den berg Calvaria.

Daar zal ik me onder 't kruishout stellen,

Tot ik in 't graf mede overgaa.

* 110. W. 26.

1. **W**at is 't? wat hoor ik? wat geklag!

Myn Jesus moet zyn *handen* geeven;

Daar worden spykers doorgedreven;

De hamer woedt met slag op slag!

2. Dus word ook ieder *voet* doorboord.

Wat word hier in zyn vleesch gesneden!

Wilt gy Hem leevende al ontleeden?

ô Wreede martling, nooit gehoord!

3. **H**ier hangt *myn* schuldboek; ziet het aan!

G

Is

Is 't niet verscheurd en als verslonden
Door 't Bloed uit Jesus nagelwonden?

Dus zyn myn schulden afgedaan.

III. W. 151.

1. Komt hier, en laat u toonen,
Hoe zy den Heiland slaan!
Hoe schandlyk zy Hem hoonen!
Wat wreedheên zy begaan!
Hoe ze cindlyk met zyn leeden,
Die reeds gantsch krachtloos zyn,
Het ruwe kruis bekleeden!
Hoe grouwzaam is dees pyn!
2. Myn hart smelt wech van liefde,
Dewyl ik de oorzaak weet;
Myn schuld, die Hem doorgriefde,
Heeft Hem aan 't kruis gesmeed.
Dat blyft my in gedachten.
Zyn Wonden, en zyn Bloed,
Die all' ons leed verzachten,
Vertroosten myn gemoed.

III. W. 79.

Hy wierd aan 't kruis geslagen;
En duizend andre plaagen
Zyn Jesus aangedaan.
Ik kan 'er niet van spreken,
Ik voel my 't harte breeken.

Ach!

Ach! zie, myn ziel, *zyn Wonden* aan!

113. W. 22.

1. **Zie** Bruid! uw Bruiġom hangt aan 't hout!
Hy die met u zich ondertrouwt!
De felſte ſmart en marteling
Zyn by *zyn* ſmart en pyn gering.
2. Ach zie! daar hangt Hy heël ontkleed,
Vol wonden, traanen, bloed en zweet,
Verſmaad, beguicheld en beſpot,
Ja zelfs verlaaten van zyn' God.
3. Zie 't *Bloed*, hoe 't ſtroomende uit Hem
vloeit,
En 't lichaam, de aarde en 't hout beſproeit!
Al wat Hy lydt, hadt gy verdiend.
Waar vindt gy zulk een' teedren Vriend?

* 114. W. 208.

Hoe zyt Gy geſchonden?
Hoe zyt Gy vol wonden,
Dien myn ziel bemint?
Ach uw dierbaar Lyden
Is myn zielsverblyden;
Want een zondaar vindt
Elders ruſt, noch hoop, noch trooſt,
In den Hemel, noch op de aarde,
Dan by U, myn Waarde!

G 2

115. 6 Zon-

115. W. 79.

1. *ô Zondaar!* zie uw Leven
In doodsbenauwdheid beeven!
Uw SCHEPPER hangt aan 't hout!
Hoor Jefus jammerklagen!
Hy laat aan 't kruis zich slagten.
Hebt gy Hem dus ooit *recht* beschouwd?
2. Kom Golgotha betreeden,
En zie uws Heilands leeden
Bedekt met zweet en bloed!
Ach zie den nood zyns harten!
Hoor, hoe de Man van smarten
Met zucht op zucht uw doodschuld boet!
3. Wie heeft U zoo geflagen?
Wie heeft U deeze plaagen
En martling aangedaan?
Gy hebt toch niets misdreven,
Gy zyt getrouw gebleven;
Geen zielfmet kleefde U immer aan.
4. Ach neen! het zyn *myn* zonden,
Die zyn voor God bevonden
Gelyk het zant aan 't Meir;
Gy boet *myn* overtreeden
En ongerechtigheden;
Zy liepen op U aan, *ô Heer!*
5. *Ik* ben het, *ik* had moeten
Voor myne schulden boeten,

In's

In 's afgronds nacht geboeid.
Gy heht op *U* genomen,
't Geen over *my* moest komen;
Myn zonden hebben *U* vermoeid.

6. Den last der euveldaaden,
Waarmede ik was beladen,
Naamt Ge op *U*, met geduld.
Gy wierdt een vloek; daartegen
Verwierft Gy *my* den zegen;
Uw Bloed vernietigt *myne* schuld.

116. W. 26.

1. Daar hangt het Paasch-Lam als geslagt;
Dit lichaam vol van bloed en wonden,
Vertoont' *de gruwzaamheid* der zonden;
En hoe de Vrede is aangebragt.
2. Hoe teeder is dees liefderaad!
Kan eenig ziel wel meer begeeren?
Door *die* poort mag men wederkeeren,
Naardien de weg nu open staat.
3. Ontfang ons dankbaarheid voortaan!
Wat kunnen we *U* toch meer vergelden,
Dan dat we alom met kracht vermelden
Al wat Gy voor ons hebt gedaan!

117. W. 127.

o Gods Lam, dat onschuldig
Aan 't kruishout zich liet slagten!

G 3

Gy

Gy bleeft altyd geduldig,
 Hoewel Ge U zaagt verachten;
 Wy moesten eeuwig klaagen,
 Hadt Gy dit niet verdraagen;
 Laat ons uwen vrede!
 ô Jesus! ô Jesus!

118. W. 124.

Laat my zien, wat Ge om *myn* schuld
 Zo veel uren
 Na malkander, met geduld,
 Moest bezuuren!
 Toon my 't alles in den Geest,
 Alle uw Wonden!
 Daar leeze ik myn zonden.

119. W. 243.

1. ô Jesus! uw Bloed, dat Gy hebt vergooten,
 Toen 't uit uw lichaam zo sterk is gevlooten,
 Dat reinigt ons van zonde en schuld.
2. ô Bloedige Heiland! mogt ik U omvangen,
 Aan wien de bloedsdropplē in menigte hangen!
 Die geeven my kracht, de levenskracht.
3. Door uwe bloedstorting en heilige Wonden
 Zyn wy geneezen van alle onze zonden;
 Uw Bloed geeft ons de Zaligheid.

120. Hier

* 120. W. 184.

Hier hangt Gods Zoon, de Heer der heeren,
Gelyk een vloek, tot 's waerelds spot!
(Gal. 3, 13.

Dien de Englen als hunn' Schepper eeren,
Waarachtig *Mensch*, en eeuwig *God*!

Hier hangt Hy, zelfs van *God* verlaaten,
Eer Hy nog aan het kruishout sterft;
Waardoor Hy smoden, die *God* haaten,
Gods zegen, liefde en gunst verwerft.

121. W. 36.

ô Groote liefde! ô liefde nooit volprezen!
Uw blaakend vuur geeft Ge ons aan 't kruis-
te leezen.

ô Bruidegom, die voor uw Bruid wilt ster-
ven

En 't heil verwerven!

* 122. W. 58.

ô *Handen*, doorgraven met smart en pyn!
Zegent en leidt ons, waar wy ook zyn!
Doorgeboorde *Voeten*!

ô Gy, die heden

* Voor ons den Wynpersbak hebt getreden,
(Jes: 63, 3.

Gaat voor ons heen!

G 4

123. Wie

123.

W. 51.

Wie Jesus marteling bedenkt,
En wien God *die* genade schenkt,
Om grondig te overweegen
Des Heilands *zeven* laatste reën,
Die heeft een' ryken zegen.

124.

W. 51.

1. De Middelaar van 't nieuw verbond
Sprak, doodelyk aan 't Kruis verwond,
Nog *zeven* zaalge woorden.
Ach dat myns Heilands laatste reën
Myn hart en ziel doorboorden!
2. Voor *eerst* smeekt Hy gantsch minnelyk:
"Myn Vader in het hemelryk,
„Vergeef hen hunne zonden!
„Zy weeten toch niet wat zy doen".
Wie kan *die* min doorgronden?
3. Door 't *tweede* ontving de moordenaar
Barmhartigheid. Hy sprak: "*Voorwaar!*
„Voorwaar, gy zult nog heden,
„Dat zegge ik u, met my gewis
„Ten Paradyze intreeden!"
4. Ten *derden* zorgt Hy voor zyn huis;
Hy sprak, neêrziende van het Kruis:
"Zie wven Zoon, o Vrouwe!

„ Jo-

„*Joannes, neem uw Moeder aan!*”

ô Gadelooze trouwe!

5. Het *vierde* was een jammerklagt;
Wie hadde ooit zulk gekerm verwacht?
Ach lyden boven maaten!
Hy schreeuwt: *”Myn God! myn God! waarom*
„ Hebt Gy my dus verlaaten?”
6. Ten *vyfden* riep de Levensvorst
Met een verheven stem: *”My dorst!”*
Hy smachtte van verlangen,
Om ons, voor wien Hy werd een vloek,
In zynen arm te ontvangen.
7. Het *zesde* was een krachtig woord;
Elk zondaar, die *dat* heeft gehoord,
Heeft *bei* daarin gevonden:
”Het is volbragt!” Wat? Ons rantsoen.
Waardoor? Door Jesus Wonden.
8. Het *laatste* woord is *dit* geweest:
”Ach Vader, laat nu mynen Geest
„ In uw hand wederkeeren!”
Zo boog Hy dan zyn hoofd, en *stierf*.
Dit was het eind des HEEREN! Jacob. 5, 11.

* 125. W. 22.

1. **W**eent aarde en hemel! komt aanschouwt
Dit Voorwerp, dat hier hangt aan 't hout!
Ziet hier uw' Schepper en uw' Heer!

G 5

Ach

Ach ziet Hem aan! *Hy leeft niet meer.*

2. Weent! alles, wat geschapen is!

Smelt in getraan om dit gemis!

Weent zon en maan! gy starren treurt!

Splyt rotfen, splyt van een en scheurt!

3. Weent bosfchen, bergen! weent en schreit!

Gediertens! valt in treurigheid!

Ontroert gy baaren van de zee!

Roept met de winden: *ach en weê!*

4. Weent Englen, weent! uw eeuwig Licht

Heeft thans den doodverf op 't gezicht!

Ja ween Heelal! uw Opperheer

Hangt aan een kruis, en *leeft niet meer.*

5. Ween, ween myn ziel! Neen, wees verheugd!

Dit fterven is uw hemelvreugd;

Uw Schepper is voor *uwen* nood

Zo jammerlyk aan 't kruis gedood.

* 126. W. 134.

Ziethier, ziet's waerelds Heiland hangen!

Hy *fterft*, Hy neigt zyn bloedig hoofd;

Het doodzweet biggelt van zyn wangen:

Door onze zonden afgefloofd,

Verbleekt zyn lichaam, dat met Wonden,

Met Bloed en Traanen is bedekt;

Ja all' zyn leeden zyn gefchonden,

En deerlyk uit elkaer gerekt.

* 127. Welk

* 127. W. 36.

1. **W**elk een tooneel! hoe treft het myn ge-
weeten!
Bloedbruidegom! Ach! 't zal my nooit ver-
geeten,
Wat Gy, gewond, bebloed om myne zonden,
Hebt ondervonden!
2. Ach konde ik nu voor uw verdienstlyk lyden
Uw heilige ziel verkwikken en verblyden!
Mogt ik de vrucht van al uw bloedver-
gieten
Steeds *recht* genieten!

128. W. 79.

1. **H**oe lief hebt Ge uw vyanden,
Met rommelnde ingewanden!
Dat toont uw doornekroon.
Gy wierdt myn Borg; Uw leven
Hebt Gy voor my gegeeven;
Door uwen Dood ben ik ontvloën.
2. Gy sprongt in 's duivels kaaken,
Om my daaruit te slaaken;
Den dood, waarvoor men beeft,
Hebt Gy geheel verslonden,
En my van vreeze ontbonden.
ô Liefde, die geen weergaâ heeft!
3. Ik juich, wat my moog' dreigen;

Ik

- Ik ben niet meer myn eigen,
Ik ben *Uw* eigendom;
Daar 'k U wensch aantehangen
Met al myn zielsverlangen,
ô Jesus, myn Bloedbruidegom!
4. Wat zal ik U toch geeven?
Myn hart, myn ziel, myn leven,
't Is al in uwe hand.
Laat, Heer! uw bitter lyden
Myn dankbre ziel verblyden,
Tot in het hemelsch vaderland!
5. 'k Zal steeds, met vast vertrouwen,
Dat tot myn troost beschouwen,
Waar ik my ook bevind.
Een spiegel zal 't my weezen,
Waarin myn ziel zal leezen
De liefde van des zondaars Vrind.
6. De wreedheid myner zonden,
Die mynen God weêrftonden,
Gods toorn en zyn gericht,
Gods vreesfelyke plaagen,
En zyn gerechte slaagen
Stelt Jesus Dood in 't helderst licht.
7. Ik zal daaruit ook leeren,
Hoe dat ik moet verkeerren
Met iemand, die my haat;
Hoe ik hem moet beminnen!

Ik

Ik breng my dan te binnen,
Hoe Ge U gedroegt in smart en **smaad**.

8. Als booze tongen steeken,
Wil ik my selv' niet wreken;
Gy zweegt in hoon en smart.
Het onrecht wil ik dulden,
Myn' naasten zyne schulden
Vergeeven met een teeder hart.
9. Ook stel ik met gebeden
All' myne lichaamsleeden
U, Jesus, daaglyks voor.
Al 't geen uwe oogen haaten,
Wil 'k altoos vliën en laten;
Bewaar my zelfs op 't rechte spoor!
10. Nu Jesus, uwe smarten,
Uw angst, de nood uws harten,
Uw dierbaar bloed, uw dood,
Dit all' zal my geleiden,
Tot ik van hier zal scheiden,
ô Heer! en rusten in uw' schoot.

* 129.

W. 36.

1. Zie 't Lam van God, beloofd voor veele
tyden,
Met angst en pyn voor onze zielen **stryden**!
Het offerde zichzelf, om ons te **geeven**
Het eeuwige leven.

2. Zie

2. Zie 't Lam van God, als overdekt met wonden,
Op Golgotha geslagt, voor onze zonden!
Hoe druipt het Bloed langs deeze heilge leeden
Tot na beneden!
3. Zie 't Lam van God, dat door zyn bitter
sterven,
Ons in Gods Ryk stelt tot zyn mede-erven!
Geen vyand kan ons nu dit erfrecht rooven,
Als wy gelooven.

130. W. 244.

'k Wil op den kruisberg blyven
Naby myn' God en Heer.
Konde ik Hem recht beschryven!
Ach! Hy bevalt my zeer.
'k Omvat het bloedig hout;
Hy sterft, en word yskoud;
Zyne oogen zyn gebrooken:
Ik heb zyn einde aanschouwd.

131. W. 185.

Om zyn *laatste woorden* in gedachten
Steeds te houden, ging myn geest
Dag aan dag in arbeid, en wel nachten:
Hoe is 't my daarby geweest?
Onuitspreeklyk, blyde en zeer bewoogen;
't Is als of myn ziel wierd opgetoogen

In

In den hemel, als 't gezicht
Op zyn' *doodfnik* word gericht.

132. W. 82.

Ach! Gods LAM is overschoon
In zyn martling, smaad en hoon,
Daar Hy, onder duizend plaagen,
Die Hy moest voor ons verdraagen,
Zich aan 't kruis heeft doodtgebloed.
Zoo verkwikt Hy myn gemoed.

133. W. 184.

Nu, dachte ik, heeft Hy overwonnen,
En *kuste* Hem voor zyne smart;
Maar naauwlyks had ik dat begonnen,
Of Hem, Hem stiet een speer door 't hart.
Dat was het eind van all' zyn kwaalen.
Verbaasdheid overviel 't hecial;
Maar ik, voor wien Hy moest betaalen,
Ik juich; 't herstelt my van den val.

134. W. 22.

1. Wie hadde zulk een' donkren nacht
Op deezen middag toch verwacht,
En dat om *drie* geen zonneshyn
Maar 't sterfuur van Gods Zoon zou zyn?
2. De HEERE ontliiep! 't Geheim is groot!
Het Paasch-Lam was geslagt, was doodt.
Men

Men brak zyn beenen niet, naardien
Hier gantsch wat anders moest geschiên:

3. Een krygsknecht nam zyn speere, en stiet
Die diep in 's Heeren Zyde; en ziet,
De Heilfontein ter reiniging
Ontsprong toen uit deeze Opening!
4. Hallelujah! Hallelujah!
Gods beeld is nu door zyn Genadê
Hersteld, en blinkt als voor den val.
Ach Zielen! dankt Hem met geschal!
5. My is 't zoo levendig, als of
De speere Hem eerst heden trof;
Als of ik met des Heilands Huis
Vol liefdesmart stonde onder 't kruis.
6. Als of die Bloed- en Watervloed
My meê besproeide; ô hoogste goed!
Deeze atmosphère is allermeeest
Een Paradys voor mynen geest.

* 135. W. 22.

1. Ô Kruisgemeente, 's Heilands Bruid!
Zing met een zacht en teêr geluid
Van 's Bruigoms Wonde, die gewis
Zyne allergrootste en heerlykste is!
2. Aanschouw dien Rotssteen! zing verblyd,
Dat gy daaruit gehouwen zyt,
Toen op des krygsknechts laatste stoot

Zo

Zo *bloed* als *water* daaruit vloot!

3. Aanschouw de diepe holligheid
Des Bornputs, reeds voorlang voorzeid,
(Jes: 51, 1.
Waaruit Hy zelfs, die eeuwig leeft,
Zyn dierbre Kerk gegraven heeft.
4. Wy hebben U, ô Heilfontein!
Zeer hartlyk lief: Gy maakt ons rein,
En houdt ons kleëren onbevlekt,
Tot wy het Lam zien onbedekt.
5. Dan op des Heilands bruiloftsfeest
Zult Gy, ô Zyde! allermeeft
Met glorieschyn, met straal op straal
Uitblinken onder 't Avondmaal!

* 136.

W. 45.

1. ô Heilig Bloed!
Myn hoogste Goed!
Gy moest voor myne zonden
Stroomen, tot myn eeuwig heil,
Uit des Heilands wonden.
2. Hy liet zyn hart
In bittre smart
Tot myn fantsoën doorsteeken,
Om des vyands wreede magt
In myn hart te breeken.
3. ô Heilfontein!

H

Schoon

Schoon, heilig, rein!

Gy kunt myn ziel geneezen.

Ik ben krank; dies laat my toch

Steeds naby U weezen!

4. Van eeuwigheid

Waart Gy bereid,

Op Golgotha te ontspringen;

(Zach: 13, 1.

Ach laat toch uw' rooden vloed

My geheel doordringen!

5. Een eedler Steen,

Dan wel voorheen, *Exod: 17, 6.*

Vlocit, om myn' dorst te laaven.

Jesus! U zy eeuwig lof

Voor dees dierbre gaaven!

6. Dit is het Meir,

Waar 't zondenheir

Verdrinkt; hier moet het sterven.

Hier is balfem; wie dien heeft,

Zal Gods gunst niet derven.

137.

W. 126.

Laat ons hier tenten bouwen,

Om Jesus open' Zy'

Gestadig te beschouwen!

Niets is zoo schoon als Hy.

Myne oogen blyven steeds gericht

Op

Op zyn *gebrooken* oogen;
Daar vinde ik 't waare licht.

138.

W. 151.

1. *ô* Hoofd vol Bloed en Wonden!

Vol smarten en vol hoon!

ô Hoofd ten spot geschonden

Met eene doornekroon!

ô Hoofd, wel eer omgeeven

Met glans, doch nu met Bloed,

Zo dat de haren kleeven!

Wees tederlyk gegroet!

2. *ô* Schoonheid, die voor deezen

Vol waart van Majesteit,

ô Gy liefstallig wezen!

Hoe ziet Gy zoo beschreid?

Waar zyn uw lieflykheden?

Hoe bloedig is uw Mond!

Wie heeft toch alle uw leeden

Zo doodelyk verwond?

3. Doodverwig zyn uw Wangen;

Uw Lippen, ach hoe bleek!

Uw Hart wierd snel bevangen

Met doodsangst, en bezweek.

Gy hebt den Geest gegeven,

Gy smaakt den bittren dood.

Wie bragt U toch om 't leven?

Wie bragt U in dien nood?

H 2

4. Ach

4. Ach Heer! wat Gy geduldig
 Verdraagt, draagt Gy voor *my*.
 Gy lydt, en *ik* ben schuldig,
 Gy zyt bedroefd, *ik* bly!
 Ontfermer vol meêdoogen!
 Aanschouw my, die hier staa
 Tot in de ziel bewoogen,
 Met straalen van genaê!
5. Erken me, ô myn Behoeder!
 Myn Herder, neem my aan!
 Ik weet dat Ge als myn Broeder
 Myn schulden hebt voldaan;
 En dat Ge, ô Man van smarten!
 My daardoor, dat Gy stierft,
 Den nieuwen mensch des harten
 En 't eeuwig heil verwierft.
6. 'k Wil hier myn wooning bouwen;
 Veracht my zondaar niet!
 Laat me in den geeste aanschouwen
 't Geen uit uw Zyde vliet!
 'k Zie ieder lid verkouden;
 Ge ontfangt 's doods laatsten stoot.
 Mogte ik uw Lichaam houden
 Op mynen arm en schoot!
7. 't Is my tot zielsverblyden,
 Dat ik steeds weiden kan
 In uw verdienste en lyden;

Myn

Myn Maaker! ô myn Man! *Jes: 54, 5.*
Zo dikwils 'k mag genieten
Uw Lichaam en uw Bloed,
Laat ik myn traanen vlieten.
Wat is Gods Vrede zoet!

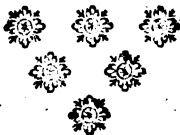
8. Wilt me als een Schild verschynen
(Ps: 28, 7.)

In 't eind van al het kwaad!
Laat me U zien in uw pynen,
Vooral uw doodsgelaat!
Bloedbruïgom! laat me intusfen
Uw Wonden allermeeest
Met liefdetraanen kusen!
Dan leeft myn hart en geest.

9. Ik danke U recht van harten,
ô Jesus, Vriend in nood!
Voor alle uw zielesmarten,
En voor uw Bloed en Dood.
Wilt my in 't harte drukken
't Geloof in uwe trouw!
Wie zou my van U rukken,
Voor dat ik U aanschouw?

10. Uit uw gebrooken Oogen
Hadde ik het laatste vocht
Wel gaarne ontfangen mogen,
Ook 's adems laatste tocht.
Ik weet, wat groote schatten

- In all' uw lyden zyn;
 Laat dan myn ziel omvatten
 De vrucht van alle uw pyn.
11. Ik, die Gods toorn moest vreezen,
 Kan nu in Jesus hand
 Myne uitverkiezing leezen: *Eph: 1, 4. 14.*
 Zyn Geest is 't onderpand.
 Hy is myn ziel verscheenen;
 Ik weet, dat Hy, (wat lot!)
 Zelfs been is van myn beenen,
 Myn Vriend, myn Heer, myn God.
12. Myn aanschyn zal verbleeken
 In Jesus arm en schoot,
 Maar 't zoenbloed voor my spreken,
 Dat uit zyn lichaam vloot.
 Dan ben ik in myn haven,
 En zie Hem onbedekt.
 Myn lichaam wordt begraaven,
 En weder opgewekt.

VAN DE
RUSTE DES HEEREN
IN HET
G R A F.

*De Heere heeft op den zevenden dag gerust,
en Hem verkwikt. Exod. 31, 17.*

139.

W. 26.

e mensch is om den Sabbath niet,
Maar wel de Sabbath om de men-
schen

Gemaakt, om 't Voorwerp onzer
wenfchen

Gerust te pryzen met ons lied.

2. Wie is dit Voorwerp? 't is het Lam,
Ons Schepper, God, de Heer der heeren,
Dien we ook als onzen Heiland eeren,
Wyl Hy ons misdaen op zich nam.
3. Hy vierde een' grooten Sabbathdag,
Toen Hy zyn lyk in 't graf liet leggen.
Wie nu in Hem gelooft, kan zeggen,
Dat hy ook Sabbath houden mag.

H 4

14c. Jo-

140. W. 9.

Joseph nam Hem eindlyk af,
Hy, en die daar stonden;
En men droeg in 't donker graf
't Lyk vol bloed en wonden.

141. W. 240.

Het koude lyk vol bloed
Wierd wel zeer teêr begroet;
Joannes en Magdleen'
Deden 't met sterk geweën;
Doch deeze niet alleen:
Joseph was zeer gedweê,
En Nicodemus meê.
Maar Marye weent een Zee,
Marye, zyn *Moeder*, ach!
Wat was 't haar een slag,
Toen zy 't lyk daar zag!

142. W. 45.

1. ô Treurigheid!
De Schepping schreit:
Naa zoveel pyn en plaagen
Word Gods Vaders eenig Kind
Nog naar 't graf gedraagen.
2. Ach welk een nood!
 Gods Zoon is doodt!
Hy heeft den Geest gegeven;

Zie

Zie, zyn bleek en bloedig lyk
Ligt daar zonder leven!

3. ô Mensch! belydt,
 Dat gy het zyt,
Die Hem den dood deed smaaken!
 Buiten dien kondt gy tot God
Nimmermeer genaaken.

4. Dit is 't, waarom
 Myn Bruidegom
Het Bioed uit zyne wonden
 Uitgestort heeft; ja voor *my*,
't Was voor *myne* zonden.

5. Gods Lam! Gods Zoon!
 Rein, heilig, schoon!
Myn toevlucht, myn vertrouwen!
 Wie kan toch uw' rooden vloed
Zonder liefde aanschouwen?

143.

W. 135.

Komt in 't Graf! ziet, hoe men 't Lam dorst
slagten!

Wie beschouwt het alteveel?
Hebt gy pyn? Hier kunt gy die verzachten;
 Hier, hier vindt men 't goede deel.
Laat ons toch dit deel vooral verkiezen,
En het nimmer uit ons oog verliezen,
 Weenende als Marye wel eer
By het Graf van onzen Heer!

H 5

144. Zie

* 144

W. 26.

1. Zie daar het Lyk van God den Zoon!
Had Joseph aan my willen vraagen;
Waarheen hy 't koude Lyk zou draagen?
Ik had myn hart hem aangeboôn.
2. Doch schoon die tyden zyn voorby,
En 't lichaamlyke is wechgeweken,
Mag ik nochthans myn' Heiland smeecken,
Dat Hy zyn rustplaats neeme in my!
3. Kom dan, myn lieve Jesus, kom!
Gy kent myn zucht en myn verlangen;
Laat my uw Lyk met liefde omvangen!
't Is my één dierbaar heiligdom.

145.

W. 58.

1. Bloedig Lyk myns Heeren,
In 't Graf geleege!
My is 't, als of ik U had verkregen
Ten eigendom.
2. Dierbaar Aanzicht 's Heilands,
Vol lieflykheden!
Ik kus en eere U met myn gebeden,
Tot 'k ook verbleek.
3. O Gy Zegenshanden!
Doorboorde Voeten!
Laat U met traanen van my begroëten,
Met kus op kus!

146. Ik

146. W. 20.

Ik wil met Maria smeeken,
En, eer 't daglicht aan komt breeken,
Met haar 't Lyk, voor my bezweken,
Droef beweenen in het Graf.

147. W. 14.

1. Uit onzen ziltten traanenvloed
En droevig treurgeklag
Ryst haast de blydschap in 't gemoed.
Staakt, staakt uw weê en ach!
2. Weest, weest getroost en hoog verblyd!
Gebruikt den Sabbath recht!
't Lyk is maar voor een' korten tyd
Tot ruste in 't Graf gelegd.

* 148. W. 26.

*Beschouwing van 't Lyk des Heeren
in 't Graf.*

1. Aanschouwt het bloedig Offer-Lam!
Aanschouwt myn' Bruigom! Wilt Hem eer
ren
In zyn besprenkelde arbeidskleeren,
(Jes: 63, 1.
Gelyk Hy uit de persse kwam!
2. ô Gy aanminnigt AANGEZICHT!
Hoe bleek en blaauw en rood van slagen,
Die

Die Ge om myn doodschuld hebt verdraagen!

Gy stondt voor my in Gods gericht.

3. Wat is uw *Hoofdverciersel* schoon!
Een BLOEDKRANS van ontelbre wonden,
Daar scherpe doornen diep in stonden!
Dees Bloedkrans is uw *bruiloftskroon*.
4. Kuifche OOGEN, die om de arme Bruid
Ontelbre traanen hebt vergooten!
Nu heeft de doodslaap U geslooten;
Nu rust Ge, en al 't geschrei heeft uit.
5. ô DOODSNIK, die, als een magneet,
My trekt met onweêrstaambre krachten!
U houde ik altoos in gedachten,
U, die my diep in 't harte sneed.
6. Ach schoonste WANGEN! gantsch be-
dekt
Met doodzweet, bloed en vocht der oogten!
Voor my gewond! voor my bespoogen!
Hoe voelt myn ziel zich opgewekt!
7. Onzondige OOREN! ook vol bloed!
Smaadwoorden, die de ziel doorbooren,
Moest Ge om my duizendvoudig hooren.
Weest daarvoor tederlyk begroet.
8. ô MOND! zoo troostryk, zoo volkracht!
ô LIPPEN, die, van Liefde ontflooken,

Op 't sterkste nog hebt uitgesproken

Dat zalig woord: *Het is volbragt!*

9. Ô Schoone H A I S! hoe blank en rood!

Vercierd met duizend bloedrobynen,

Wier heldre stralen my beschynen!

'k Omhels U, als uw bondgenoot.

10. Ô S C H O U W D E R S, door het hout gescheurd,

Op 't felst gewreven en geschonden!

Gy draagt den last van all' myn zonden,

En hebt myn ziel dus opgebeurd.

11. Ô A R M E N, uitgerekte met pyn,

Om moeden, die naar rust verlangen,

Met alle tederheid te ontfangen!

Gy zult altoos myn toevlucht zyn.

12. Ô H A N D E N! wat vertoont Ge aan my?

Twee groote wonden in uw palmen;

Maar, dierbaar Voorwerp van myn psalmen!

Ik vind, wat vreugd! myn' naam daarby.

13. Nu zyt Ge, ô Jesus! recht bekwaam;

Om arme zondaars vry te spreken,

Die weenende om vergifnis smeeken:

Elk vindt in uwe hand zyn' naam.

14. Uw R U G G E, ô Lam! is als geploegd.

Ik denk weemoedig aan het wouden

Der

Der fcherpgetande geesfelroeden;
Daar Gy *myn* smaad en fchande droegt.

15. Bebloede BORST! gy allermeeft
Hebt recht in 't vuur des toorns geleege;
De gantsche helmagt ftond U tegen;
Wat zyt Ge om my in ftryd geweest!

16. Ontfang myn' dankbren traanenvloed!
Gy zyt het Paradys myns harten;
Ik kus U teér met liefdesmarten;
Hier, hier is ruste voor 't gemoed.

17. Wat vlocide uit die gewonde ZY*
Al bloed en water naar beneden!
ô Onbegrepen zaligheden!
Dat zy steeds open ftaa voor my!

18. Myn oog dringt tot in 't HART; ach ziet!
De speere is daar ook ingedrongen.
ô Wondre liefde! nooit volzongen!
Ach! dat is ook voor my gefchied.

19. ô BEENEN! deerlyk afgemat,
Nog eer Ge aan 't kruis wierdt opgehangen!
Rust nu van all' die zwaare gangen,
Terwyl ik U met liefde omvat!

20. Ik kus in ootmoed ieder VOET;
Voor al die groote nagelwonden;
Ik heb daarin myn heil gevonden,
En blaak nu in een' liefdegloed.

21. ô LYK,

21. O LYK, dat my het leven geeft!
'k Wil U in 't koude graf bewaaken,
Om U met traanen nat te maaken,
Tot dat Gy uit den dood herleeft.

V A N D E
VERRYZENIS DES HEEREN,
E N D E
VEERTIG DAGEN NAA PAASCHEN,

*Houdt in de gedachtenisse, dat Jefus Christus
uit den dooden is opgewekt! 2. Tim. 2, 8,
Hy is doodt geweest; en ziet, Hy is levendig
in alle eeuwigheid! Amen. Openb. 1, 18.*

* 149. W. 10.

Laat ons met blydschap zingen
Van de aangenaame dingen,
Die by het graf gebeuren,
Terwyl de Jongren treuren!

2. Een van de Cherubynen,
Verzeld van Serafynen,

Moet,

Moet, overkleed met stralen,
Op de aarde nederdaalen.

3. Hy moet den steen beweegen;
't Lyk heeft genoeg geleegen;
Al de aard' begint te beeven,
Gods Zoon treedt weêr in 't leven.

4. De wachters zyn als dooden,
En vlieden tot de jooden;
Maar gy, ô zondaars-schaaren!
Wilt u by 't graf vergaären!

5. 't Lam heeft den dood verslonden;
Verryst weêr met de wonden,
Die we aan het kruis beschouwden,
En wilze altoos behouden.

6. Wie wil ons 't heil bestryden?
Die teekens van zyn lyden
Bewyzen ons verzoening
Zoowel, als Gods Voldoening.

7. Looft God! De Man van smarten
Verryst met vreugd' zyns harten!
Die nu zyn Bloed wil eeren,
Kan met Hem triomfeeren.

150. W. 22.

De TWEEDE Mensch ontwaakt; de nacht
Is nu voorby; Hy leeft in kracht;

En

En 's hemels heir viert met geluid
De weérgeboorte van zyn Bruid.

* 151. W. 83.

Jefus, Hy, die doodt was, leeft!
Weest verblyd, en wilt niet vreezen
Voor den dood, wiens magt nu beeft,
Wyl uw Heiland is verrezen!
Arme zondaars, weest toch bly!
Wie gelooft, is eeuwig vry.

152. W. 22.

1. **T**riomf! triomf! des menschen Zoon
Ryst uit het naar verblyf der doôn
Met groote pracht en majesteit,
Gelyk de zon haar ftraalen spreidt!
2. Hy is 't, wiens Dood de gantsche magt
Des doods nu te onder heeft gebragt.
Hy heeft den vyand als een Held
Met zyn doorboorde hand geveld.
3. Wat is 'er, dat ons nog kan fchaên?
De zondenschuld is afgedaan;
De fatan is in 't stof gelegd,
En wy ontfangen 't kinderrecht.

153. W. 132.

1. **L**ooft, looft den Heere met gefchall
Gods Zoon, aan 't kruis gestorven,
I Her-

Herftelt, wat Adam door den val
In Eden had bedorven.

Daar deeze Leeuw, uit Juda's ftam,
Geflagt wierd als een offerlam,
Heeft Hy ons 't heil verworven.

2. Thans is Hy weder opgeftaan
En uit het Graf verrezen.

Hy zwaait als Held zyn Zegevaan.
Voorts heeft geen mensch te vreezen.

Hy brengt ons, naa een' zwaaren ftryd,
Den Vrede weêr, die 't hart verblydt;
Wy zyn door Hem geneezen.

3. Verheft dan, zondaars, uw gemoed!
Het voegt u, God te loven!

Vertrouwt op Jefus dierbaar Bloed!
Heft vrolyk 't hoofd naar boven!

Die 't alles voor ons heeft volbragt,
Laat ons nu door geen vreemde magt
Ooit uit zyn handen rooven.

4. Dan zullen we ook, naa deezen tyd,
Als Christus, weêr verryzen;

En Hy zal ons, van nood bevryd,
Den weg ten hemel wyzen;

Want daar ons Hoofd is, zullen wy,
Zyn leeden, mede zyn, en bly
In eeuwigheid Hem pryzen.

154. W. 22.

1. Juicht zondaars! wie en waar gy zyt.
Staakt alle uw weenen! weest verblyd!
Uw Schepper, met uw schuld belaân,
Was doodt, en is weêr opgestaan.
2. Het aardryk schudt, en trilt en beeft,
Zo ras Gods Zoon daarin herleeft.
Hy die, wat leeft, het leven gaf,
Ryst zegepraalende uit het graf.
3. Nu heeft het onbevleete Lam,
Dat onze doodschuld op zich nam,
De zonde, duivel, hel en dood
Geveld, en hen van magt ontbloot.
4. Ja, lieve Heiland, uwe kracht
Heeft ons den Vrede weêr gebragt.
Gy waart voor ons in zwaaren stryd,
Gy, die voor ons verreezen zyt.
5. Leeft Jesus: dan vreeze ik geen kwaad;
Hy is myn Borg, myn toeverlaat,
De troost, daar myne ziel naa streeft;
Ik weet, dat myn Verlosfer leeft.

155. W. 154.

1. Wierd Jesus Christus tot de dood
Om onze schuld verwezen:
Nu juicht het al, bevryd van nood,
De Heiland is verreezen!

I 2

Hy

Hy brengt ons het leven weêr.
 Dies weest verblyd en looft den Heer!
 Zingt vrolyk: Hallelujah!
 Hallelujah!

2. Geen een van Adams naageslacht
 Kon 's doods geweld bedwingen,
 Tot JESUS kwam; toen viel zyn magt.
 Juicht, juicht gy stervelingen!
 Dood! waar is uw prikkel nu?
 ô Helle! ik vrees niet meer voor u;
 Myn Borg leeft; Hallelujah!
 Hallelujah!

3. Ja Jesus, die thans zegepraalt,
 Heeft nu voor ons volkomen
 Aan Gods Gerechtigheid betaald;
 Waar heb ik voor te schroomen?
 Zyn verdiensten zyn de myn';
 Dus zal ik eeuwig zalig zyn,
 En zingen: Hallelujah!
 Hallelujah!

4. 't Was wel een wonderbaare stryd,
 Daar Dood en Leven wrongen;
 Doch 't Leven heeft in korten tyd
 Den dood geheel bedwongen;
 Christus Dood heeft onzen dood
 Verslonden. Dus heeft onze nood
 Een einde; Hallelujah!
 Hallelujah!

5. Zie

5 Zie hier het Paafchlam, 't waare Lam,
Dat zielen kan verzaaden,
Door 't vuur der liefde aan 's kruifcs ftam
Voor ons, *voor ons* gebraden.
Onze deuren verft zyn Bloed,
't Welk den verderver wyken doet;
De dood vliedt; Hallelujah!
Hallelujah!

6. Dus vieren wy dit hooze feest
Met dankbre lofgezangen;
Hy, die voor ons is doodt geweest,
Hy leeft, om ons te ontfangen.
Ziet, hoe Hy zyn ftraalen fpreidt!
De Zonne der Gerechtigheid
Befchynt ons! Hallelujah!
Hallelujah!

7. Wy houden Pafcha; zuivert dan
Den Zuurdeeg uit, den ouden! 1. Cor: 5, 7.
Die dat niet wil; voorwaar! die kan
Het Pafcha nimmer houden.
Chriftus is de fpyze en drank.
Wie dit gelooft, zy vol van dank,
En zing Hem: Hallelujah!
Hallelujah!

156. W. 168.

1. Jefus, Leven van myn leven!
Jefus, Dood van mynen dood!

I 3

Gy

Gy hebt U voor my gegeven
 In de zwaarſte zielenood.
 Gy wilt zelf uw leven derven,
 Opdat *ik* niet zoude ſterven;
 En nu leeft Ge in eeuwigheid;
 Dank zy U daarvoor gezeid!

2. ô Verzoener myner zonden!
 Gy leedt de allerwreedſte pyn,
 Vloek en oordeel, dood en wonden,
 Opdat *ik* mogt zalig zyn;
 Troostloos hebt Ge aan 't kruis gehangen,
 Opdat *ik* mogt troost ontfangen;
 Nu leeft Gy vol Majesteit
 Tot myn' troost in eeuwigheid!

3. Ik zal uwen lof verbreiden,
 Waar' het mooglyk, overal;
 Ik zal in uw martling weiden;
 Dat 's myn troost in 't jammerdal,
 Ja, voor all' de ontelbre plaagen,
 Die Gy voor my hebt gedraagen,
 En voor 't uiteinde uwer pyn
 Zal ik eeuwig dankbaar zyn,

157.

W. 83.

1. **H**allelujah! Jeſus leeft,
 En ik mag tot Hem genaaken.
 Die zyn bloed vergooten heeft,

Laat

Laat my zyn verzoening fmaaken.

Hallelujah! prys en magt

Zy Hem daarvoor toegebragt!

2. Jefus leeft in eeuwigheid,

En Hy wandelt in ons midden;

Waarom wy zyn Majesteit

Met ontzag en liefde aanbidden;

Tot wy eens , naa 's lichaams dood,

Overgaan in Jefus fchoot.

3. Jefus! ik val voor U neêr,

En ik kus uw dierbre Wonden.

Gy, Gy zyt myn God en Heer.

't Hart op 't naauwfte aan U verbonden,

Blyft uw dood myn vaste grond,

't Zegel van het nieuw verbond.

158. W. 185.

Welkom uit het Graf! ô Man der Zielen!

Mogt *myn* kus toch de eerfte zyn!

Staa my toe, dat ik voor U moog' knielen

En U danken voor uw pyn!

ô Myn Schoonfte! Gy leeft dan toch weder!

Ik bemin U onbeschryfelyk teder.

Heiland! Zie myn' traanenvloed!

Lees daarin myn' liefdegloed!

159. W. 152.

Jefus! Gy waart waarlyk doodt,

I 4

Opdat

Opdat ik mogt leeven.
 Tot aan 't eind van allen nood
 Zal ik na niets streeven,
 Dan na U, ô zondaarsvriend!
 Gy leeft my ten goede.
 Geef my 't geen Gy hebt verdiend,
 Dat ik 't recht bevroede!

160. W. 185.

1. Arts, die't leven geeft aan alle uw kranken!
 Naauwlyks zyt Gy weêr ontwaakt,
 Of Gy zorgt, ô Wynstok! voor uw ranken,
 Daar uw hart van liefde blaakt.
 Dus laat Gy den een' zeer minzaam groeten;
 Andren lokt Ge aan uw doorboorde voeten,
 En laat niemand zonder troost,
 Ook *bem* niet, die schaamrood bloost.*
* Petrus.

2. Zyt Gy dan niet ook voor *my* verreezen?
 Ach vertoon U aan myn' geest!
 Gy, ja Gy *alleen* kunt my geneezen,
 Tot U naake ik onbevreesd.
 Bruidegom, verciert met duizend wonden!
 Hart en ziel blyft vast aan U verbonden;
 Zelfs myn lichaam zal voortaan
 U alleen ten dienste staan.

* 161. W. 22.

1. Merkt, zielen, met een teêr gemoed,
Hoe

Hoe Jefus met den zondaar doet,
Die zyn nabyheid nog ontbeert,
Doch Hem vast nacht en dag begeert!

2. Maria weende by het graf
Om Jefus; en zy liet niet af.
„Waar is myn Heer?” was haar geklag;
Dat hield niet op, tot zy Hem zag.
3. Zy weent, en Jefus komt; maar ziet!
De zondaaresse kent Hem niet.
„MARIA!” roept Hy met een stem,
Die haar doorboort; Nu kent zy Hem.
4. *Ach Meester!* zegt ze, en kan niet meer;
Zy valt van blydschap voor Hem neêr,
En stort een' vreugde-traanenvloed
Op Jefus doorgeboorden voet.
5. Nu had zy 't goede deel volmaakt;
't Gekerm dier duive was gestaakt;
Zy had den Heiland, en bezat
In zyn perfoon den hoogsten fchat.
6. Zoo doet myn Jefus; Hy vergeet
Geen ziel, die om Hem weent; en weet
Den rechten tyd, om haaren dorst
Te stillen aan zyn liefdeborst.
7. Dan leeft de doode; dan is 't hart
Vervuld met vreugde en liefdesmart.
Ach zielen! zyt ge om Hem bedroefd:
Weet, dat Hy komt en niet vertoeft!

162. W. 185.

Zalig, zalig was Marye te pryzen,
 Daar de Heer haar 't eerst verscheen.
 Hoe kon zy haar liefde aan Hem bewyzen?
 Anders niet, dan met geween.
 Jesus zegt: MARIA! Denk, hoe teder
 Was dees groet voor haar! Zy valt ook neder,
 En zegt: *Meester!* hoog verheugd.
 Ach! had ik ook eens *die* vreugd'!

163. W. 20.

1. Ik gaa met Maria heenen
 Tot het graf, om daar te weenen,
 Tot dat Jesus me is verschenen;
 Eer staak ik myn traanen niet.
2. Ach! stond Jesus voor myne oogen;
 Dan, dan zoude ik vuurig poogen,
 Hem te kussen, neêrgeboogen
 Met een' blyden traanenvloed.
3. Wilt U myner toch niet schaamen!
 Roep ons, Heer, by onze naamen!
 En zeg op ons smecken: "Amen!"
 „Amen, ja, het zal geschiên!"

164. W. 22.

1. Na dat myn Heiland Josephs graf
 Verlaaten had, liet Hy niet af,

Van

Van na de zynen om te zien,
En zynen vreeën aantebiën.

2. Hy vond hen, en zy vonden Hem;
Zy hoorden weder Jesus stem.
Hy wierd hen allen openbaar,
Als Heiland, Borg en Middelaar.

165. W. 132.

1. Marye moest hen op zyn gebod
En in zyn' naam verklaaren:
„Ik zal nu haast tot mynen God
„ Hoog in den hemel vaaren;
„ Hy is *myn* VADER; maar voortaan
„ Neemt Hy ook *u* tot kindren aan;
„ Gy moogt Hem *Vader* noemen”.
2. Daarom is 't waarheid, als men zegt:
„ Wy zyn ook zyngeflachte”. *Hand: 17, 16.*
Dat dan elk een naar 't kinderrecht
Tot Hem te naadren trachte!
Maar anders niet, dan door den Zoon.
Dus zingen we op een' blyden toon:
„*God! Vader der Gemeente!*”

* 166. W. 83.

1. Christus wil de ontsfelde schaar
Zyner jongren vriendlyk groeten;
Tien vindt Jesus by elkaer,

En

En toont hen terstond zyn voeten,

En zyn handen, en zyn Zy'.

Ach wat wierden ze alle bly!

2. Ach! hoe zoet is 't eerste woord:

"Vrede, vrede zy u lieden!"

Ieder wierd daardoor bekoord;

Nu moest vrees en droefheid vlieden.

Ja, de zynen kennen Hem

By zyn weërgaalooze stem.

3. Wie Gods vrede smaaken zal,

Dien moet Jesus daarmee kroonen,

En hem in den Geest vooral

Zyne *Wonden* recht vertoonen.

Men kan de onrust niet ontvliën,

Tot men Hem zoo heeft gezien.

* 167. W. 93.

1. Maar by dit overheerlyk feest

Was de arme Thomas niet geweest.

Hy komt, en hoort van all' de tien:

"Wy hebben onzen Heer gezien;

" Voorwaar! Hy leeft; Hy bliës op ons;
terstond

" Ontfingen wy den Geest uit zynen mond".

2. "Geloof gy 't, *zegt hy*, ongestoord!

" Maar ik geloof 't niet op *uw* woord;

" Zal ik, als gy, Hem hulde biën:

" 'k Moet

- „ 'k Moet zelf Hem dan verrezen zien.
„ Ja, leevend moet Hy voor myne oogen
staan,
„ Of 'k zal geen acht op alle uw woorden slaan.
3. „ Ik zelf, beminde Broeders, moet
„ In ieder hand, in ieder voet
„ De *Wonden* zien; wanneer ik dan
„ Myn' vinger daarin steeken kan,
„ En ook myn hand in 's Heeren open' Zy',
„ Zal ik in Hem geloovig zyn, als gy”.
4. Hy bleef daarby agt dagen lang;
Toen kwam de Heer vol liefdedrang,
En zeide: ”ô Thomas, kom en doe
„ Naar uw begeerte! ik staa 't u toe”.
’t Geen Thomas deed. ô allerzaligst lot!
Hy viel ter aarde, en riep: ”MYN HEER
EN GOD!”
5. Wie niet geloóven kan op 't woord,
Dat hy van andre zielen hoort,
Die mag vry doen, 't geen Thomas deed;
Het hart word nimmer overreed
Door menschen. Elk moet zelf den Heiland
zien;
En in den geest kan daaglyks dit geschien.

168. W. 10.

1. Ach! mogt het my gelukken,
U aan myn hart te drukken,

Als

1. Als Thomas, dien uw wonden
Voor 's lichaams oogen stonden!
2. Kon my *dat* wedervaaren:
Ik zou geen moeite spaaren,
Al stond me, om U te ontdekken,
De waereld door te trekken.
3. Konde ik U *dat* affmeeken,
Lichaamlyk U te spreken:
Ik zou geen traanen weeren,
Al moest ik my verteeren.
4. Doch wat, wat zal ik kiezen?
Myn hart zal niets verliezen;
Ik zal nochthans gelooven.
Niets kan my *dit* ontrooven.

* 169. W. 185.

1. **W**ilt ge iets weeten van den brand des
harten?
Komt naar Emmaus, en ziet!
Twee discipelen gaan daar, vol van smarten,
Vol van droefheid en verdriet.
Jefus was hun voorwerp; maar hun zinnen
Konden 't ongeloof niet overwinnen;
Het geheim van Christus *Dood*
Was voor hun vernuft te groot.
2. Maar **GOD** ziet het *hart* aan; daarom gingen
Deze twee niet lang zoo heen;

Ar-

Arme zondaars zyn Gods lievelingen;
Jesús laat hen niet alleen.

Al zyn ze ook verkeerd in hun gedachten,
Als hun harten maar van honger smachten
En van dorst naar Zaligheid:
Alles is voor hen bereid.

3. Jesús naderde om hen te verzellen;
En wist voor hun krankheid raad.
Hy liet zich eenvoudiglyk vertellen
De oorzaak van hun droef gelaat.
Dan begon Hy met hun hart te spreken,
En een licht in hun verstand te ontsteeken;
Hy verklaarde hen de Schrift.
ô! Welk een genadegift.

4. Hy zelf openbaarde hen de reden
Van zyn marteling en dood;
Daardoor wierd hun ongeloof bestreden;
Het verdween; 't vooroordeel vlood.
Toen begon hun hart in hen te branden,
Door 't geloof in zyn zoenofferhanden.
Dus! begeert ge een brandend hart?
Spreekt met Jesús van zyn smart!

* 170

W. 159,

1. "Hebt gy my lief?" Dit vroeg de Heer
Aan Simon, Jonas Zoon.
Dees had zyn Meester keer om keer
Verloochend voor de Joen.

"Heb

"*Hebt gy my lief?*" Meer vraagt Hy niet;
 Maar Petrus weet, waarop Hy ziet,
 En antwoordt: "*Ja, Gy kent myn' zin,*
„ Dat ik U teêr bemin!"

2. "*Hebt gy my lief?*" Ten tweedenmaal
 Word Petrus dus gevraagd.
 Hy bloost; maar Jesus liefdestraal
 Maakt hem toch onvertzaagd.
 Dies blyft zyn antwoord: "*Ja, myn Heer!*
„ Gy weet het, ik bemin U teêr".
 Hoe zeer sloeg hier den zondaar 't hart
 Van schaemte en liefdesmart!
3. "*Hebt gy my lief?*" Vraagt's Heeren mond
 Ten derdenmaal aan hem.
 Hy word bedroefd, en zegt terstond
 Met een bedeesde stem:
 "*Ach Heer! Gy kent elks hart en zin,*
„ Gy weet, dat ik U teêr bemin".
 Hy *weent*; maar Jesus is voldaan,
 En ziet hem vriendlyk aan.
4. Gy armen, die 't geweeten knaagt!
 Vreest niet voor uwen Vrint!
 Verwacht, dat Hy u vriendlyk vraagt,
 Of gy Hem teêr bemint?
 Is 't Ja: Weest dan recht welgemoed!
 Is 't Neen: Zo stort een' traanenvloed,
 En weent zoo lang, tot Hy gewis
 Uw liefste voorwerp is.

.171. W. 22.

1. De Vredevorst bleef nog op de aard.
Zyn Kudde, door Hem zelv' vergaard,
Dit klein, doch zalig Huisgezin
Was 't voorwerp van zyn teedre min.
2. Hy ging met hen vertrouwlyk om,
Als Broeder, Vriend en Bruidegom,
Daar Hy hen 't groot geheim ontsloot
Van al zyn lyden en zyn' dood.
3. Dit duurde *veertig* dagen lang;
Hem perste een sterke liefdedrang,
En zy gevoelden door dien gloed
De liefde ontstooken in 't gemoed.
4. Dat was een aangenaame tyd;
De Zynen waren hoog verblyd;
En had Hy naar hunn' wensch gedaan,
Hy ware nimmer wechgegaan.
5. Wat onuitspreeklyk heilgenot!
Het byzyn van myn' Heer en God!
Ach! dat het my gebeuren mogt,
Dat Hy my dag aan dag bezocht!
6. Hem, dien ik in den geeste ontmoet,
Daar Hy me altyd met liefde groet,
Hem ware ik gaarne zoo naby,
Als 't voor een' sterfling mooglyk zy.

K

172. Wan-

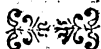
172.

W. 184.

Wanneer zal toch *die* uure komen,
 Dat Hy in 't midden van ons treedt,
 Hy die ons hart heeft ingenomen,
 Die, ons ten zoen, den kruisdood leed?
 Wanneer zal Hy 't geluk my gunnen,
 Dat ik Hem zien mooge onbedekt?
 Wanneer zal ik omhelzen kunnen
 Hem, die me onzichtbaar tot zich trekt?

V A N
 's H E I L A N D S
 H E M E L V A A R T.

Wy hebben de voorgestelde hoope als een anker der ziele, 't welk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste des voorhangsels, daar de Voorlooper voor ons is ingegaan, namelyk Jesus, na de ordeninge Melchisedeks een Hoogepriester geworden zynde in der eeuwigheid; Die niet door het bloed
 der

der bokken en kalveren, maar door zyn
eigen Bloed eenmaal is ingegaan in't Hei-
ligdom, eene eeuwige Verlossinge te wege
gebragt hebbende. Hebr: 6, 19. 20. cap.
9, 12.

* 173. W. 249.

Wie ryst daar voor 't gezicht
Ten Hemel in het licht,
In't eeuwig lichtgewelf?

Is dat myn Jesus, die in 't graf
Den fellen dood den doodsteek gaf?
O Ja! Hy is het zelf.

2. Daar stygt Hy nu omhoog
Van de aarde, daar ons oog
Hem naaziet, doch verliest.
Niets wederhoudt Hem, heentegaan;
Want alles is nu ruim voldaan;
Hy juicht, en Satan briescht.

3. De Boom des levens bloeit;
De Draak is vastgeboeid;
De dood ligt neêrgeveld;
Gods wraakvuur is, hoe sterk van gloed,
Gedooft door zyn vergooten bloed.
Eer zy den grooten Held!

4. Vaar heen, O Bruidegom,

K 3

In

In Vrede! Maar ei kom!

Vertroost uw arme Bruid!

Haar lofzang op uw hemelvaart

Gaat met een' traanenvloed gepaard.

Ach hoor haar flauw geluid!

5. Geef, dat uw dood en smart,

ô Jesus! in ons hart

Een' voorsmaak reeds bereid

Van 't hemelsch nieuw Jerusaleem!

Daar zingen wy met kracht en klem

Uw' lof in eeuwigheid.

174.

W. 146.

1. **T**oen Jesus voor het laatst den zynen was
verschenen,

En naar Bethanie ging, deed ieder niet dan
weenen;

Maar 's menschen Zoon verhief zyn han-
den over haar,

En zegende ieder van zyn teêrgeliefde
schaar.

2. Toen kwam een wolke en nam Hem zeegnen-
de uit hunne oogen;

Hy ging, om op den Troon zyn menschheid
te verhoogen.

God voer omhoog, als mensch; doch stil,
naar Jesus aart,

Maar vond ter zyner eer der Heemlen heir
vergaard.

3. Wiens

3. Wiens tong of pen beschryft die zaalge
plechtigheden,
Waarmee des zondaars Vriend zyn' Troon
weêr heeft betreedén?
De Man van smarten zat aan 's Vaders
rechter hand,
Daar Hy nu door zyn woord 't heelal
draagt en omfiant. *Hebr: 1, 3.*
4. Terwyl Hy heenen voer, was 't voor zyn
lievelingen
Een overzwaare zaak; hun oog zocht nog te
dringen
Door lucht en wolken heen, om Hem nog
eens te zien;
Hun hart riep Hem terug; maar dit kon
niet geschiên.
5. Intusfchen moesten twee van de Englen ne-
derdaalen,
In 't blinkend wit gekleed, en overkleed met
itraalen.
Zy kwamen in den naam van Jefus; en
hun woord
Was voor de Jongren zoet, daar 't ons
thans nog bekoort.
6. "Dees Jefus, die van u in stilte is opgeno-
men
„ In 's hemels hoogften trans, zal alzoó we-
derkomen,
„ Gelykerwys gy Hem nu hebt zien hee-
negaan.

- „ Treedt welgemoed Hem naa, op 's Levens enge paên!”
7. Wat was 't een zoete troost! Zy vielen alle neder,
En dachten: ach! ons Heer is wech; maar
Hy komt weder!
Zy wierden zeer verblyd, aanbaden Hem
in 't stof,
En dachten voorts aan niets, dan aan des
Heilands lof.
8. Ja, ja, Hy komt gewis, als Rechter, met
zyn Wonden.
Welzalig, die vooraf Genade heeft gevonden!
Weé u, die tot aan 't end zyn noodiging
vermydt!
Maar juicht! gy die met vreugd' Zyne arme
zondaars zyt!

175. W. 22.

1. Wie vaart ten hemel? Onze Heer;
't Is Jesus, nu gekroond met eer.
De Koning aller heerlykheid
Stygt hemelwaarts vol Majesteit.
2. God sprak tot Davids Jehovah:
” Aanvaard het ryk! Hallelujah!
„ En zit met my in mynen troon!
3. Wees Heerscher, en geniet uw' loon!”
3. Thans

3. Thans zit Hy aan Gods rechter hand,
 Waar Hy de kroon der heemlen spant.
 Zyn heilige Ziel, van arbeid vry,
 Rust, tot zy gantsch verzadigt zy.
(Jes: 53, 11.)

176. W. 58.

1. Zyt ge al op de kniën
 In 't stof geboogen?
 Gy, die Hem lief hebt, verheft uwe oogen,
 En ziet Hem naa!
2. Ja, gy nieuwe schepsels!
 Menschen des harten,
 O Gy verborgne des Mans van smarten!
(1. Petr. 3, 4.)
 Volgt Hem omhoog.
3. Dierbre Man der zielen!
 Gy vaart zoo heenen;
 Uwe arme Bruid houdt niet op van weenen,
 Totze U weêr ziet.
4. Slaa nog eens uwe oogen
 Op ons, uw leeden!
 Ach bleeft Gy zichtbaar by ons beneden!
 Maar Gy vaart op.
5. Zegenende Handen!
 Der naaglen teeken
 Begint op 't glansrykst nu uittefteeken
 In 's Hemels trans.
 K 4
6. 't Hei-

6. 't Heilig, heilig, heilig
Komt U ontmoeten.
Englen! valt neder, om Hem te groeten
Met diep ontzag!
7. Wat roept God de Vader?
"Myn Uitverkooren!
„ Wees welkom! Zit, daar Gy van tevoren
„ Gezeeten hebt!
8. „ Zelfs de laatste vyand
„ Zal toch eens moeten,
„ Gelyk alle anderen, voor uw voeten
Een voetbank zyn". *Pf: 110, 1.*
9. Ziet! Een wenk des Vaders
Kan 't heir vergaâren;
En 't Lam ontfangt van ontelbre schaaren
De huldiging.
10. Aanbidding met aandacht,
Ontzag met liefde
Word Hem, wiens hart onze schuld door-
griefde,
Thans toegebracht.
11. Millioenen oogen
Zien op den Zoone;
Maar ach! wat ziet men thans in den troone?
Een OFFERLAM,
12. Naar ziel en gebaarden
Als mensch bevonden,

En

En naar het lichaam bedekt met wonden.

Dat is myn HEER.

13. In dees Lams-gedaante

Zal Hy weêrkomen.

Ach wierd zyn blyde komst reeds vernomen!

Kom haastelyk!

14. Ondertusfchen vindt men

In Jefus lyden

Troost, voedzel en leering door alle tyden,

In overvloed.

15. Dies laat ons gestadig

Zyn' Dood verkondgen,

En ons door Hem meer en meer ontzondgen,

Tot dat Hy komt!

* 177. W. 26.

1. Hallelujah! lof, prys en eer

Weêrgalmt in 's Allerhoogften woning.

Der Englen heir onthaalt zyn' Koning.

Wie is 't? Ach! myn gekruiste Heer.

2. 't Is Jefus, die ter dood gewond,

Door Gods gerechten toorn geslaagen,

Myn schuld verdienstlyk heeft gedraagen.

't Is 't Offerlam van 't nieuw Verbond.

3. Gy Cherubynen geeft Hem lof!

Zing heilig heir! laat van uw psalmen

Uw' hof eeuw uit eeuw in weêrgalmen!

K 5

Wy

Wy zingen *bier*, gebukt in 't stof.

178. W. 147.

1. Der Oudsten blyde ſchaar,
Geplaatst op hemeltröonen,
Werpt thans zyn gouden kroonen
Voor 't Lam, den Middelaar.
Hier valt men aan zyn voeten,
Omze in den Geest te groeten.
Het Lam, voor ons gedood,
Is 't eind van allen nood.

2. Dank, wysheid, ſterkte en magt,
Lof, heerlykheid en leven
Zyn onzen Heer gegeven;
Hy heeft ons 't heil gebragt.
Ach wierd van alle tongen
De lof des Lams gezongen!
Roem, rykdom, eere en prys
Zy Hem in 't Paradys!

179. W. 185.

Jefus heeft naar 't lichaam ons verlaaten;
Echter is ons hart niet bang;
Zyn nabyheid troost ons boven maaten;
Al vertoeft Hy ook wat lang.
Wy beſchouwen in den Geest zyn wonden;
Dat is ons verkwikking te allen ſtonden.
't Liefſte voorwerp van ons oog

Blyft

Blyft: *Hoe Hy zyn hoofd eens boog.*

180. W. 132.

1. Looft God! De weg is nu bereid,
Waarlangs wy moeten loopen.
Thans staat de deur ter zaligheid
Voor 't menschedom weder open;
Want ze is door Jesus opgedaan;
Zyn Hemelvaart toont duidlyk aan,
Waarop wy moogen hoopen.
2. Des Hoogenpriesters Hemelvaart
Kan onze smart verzachten.
Laat dan de harten, los van de aard,
Na de eeuwge wooning trachten!
Opdat wy hier, als in 't verschiet
Aanschouwen, wat men daar geniet,
Dat wy nu nog verwachten.

181. W. 166.

1. Gy stygt omhoog, myn Bruidegom!
En ik blyf hier beneden;
Ach! dat myn ziel, uw eigendom,
Terstond U naa kon treden!
Maar ach! wie weet, hoe lang ik nog
Als balling om zal zwerven?
Kom Jesus! kom! verhoor my toch!
Laat me uwer niet lang derven!
2. Naar

2. Naar 't lichaam leve ik wel in 't vleesch,
Maar naar den Geest daar boven,
Waar Jesus, die voor ons verrees,
Verwacht all' die gelooven;
Als ik daarvan een' vòorsmaak voel
Door 't woord van zyn Genade;
Dan is 't, dat ik het aardsch gewoel,
Ja zelfs den dood versmaade.
3. Wilt Heer, al waar 't nog deezen dag,
Myne arme ziel ontbinden!
Datze U volmaakt aanschouwen mag,
U, haaren Teêrbeminden!
Zy heeft uw komst zo menig jaar
Verwacht; en haar verlangen
Word daaglyks sterker, dat Gy haar
Wilt in uw' schoot ontfangen!

* 182. W. 58.

1. Myn Hoogepriester en Bruidegom
Is voor my zondaar in 't Heiligdom
Eenmaal ingetreden;
Hy, die zyn leven
Verdienstlyk heeft in den dood gegeven
In myne plaats.
2. Hy ging in 't Heiligdom zonder stoet,
En niet door vreemd, maar door eigen
Bloed,

Dat

Dat Hy daar vertoonde,
My tot verzoening,
En Gods Gerechtigheid tot voldoening;
En dit Bloed gold.

* 183. W. 157.

1. **J**efus! nu hebt Ge ons gewrooken,
Daar Ge als Held
Al 't geweld
's Vyands hebt verbrooken!
Nu kunt Ge eeuwig zegepraalen!
Satan heeft;
Al wat leeft
Zal uw' lof verhaalen.
2. **T**hans moet Lucifer verstommen,
Hoewel gram;
Gy, ô Lam!
Hebt den Troon beklommen.
Hel en Hemel, dood en leven
Zyn U, Heer!
Tot uw eer
In uw hand gegeven.
3. **G**y zyt Jefus, onze Broeder,
En uw bloed
Geeft ons moed.
Dierbre Zielenhoeder!
Gy zyt als Gods Lam gekleeten
Op

Op den Troon;
En uw' loon
Zult Gy niet vergeeten.

4. Niemand ziet U hier beneden,
Maar Gy zyt
Dog altyd
Met uwe arme leeden.
Nooit, nooit zult Ge uw volk verlaaten,
Daar Ge uw schaar
Kent, en haar
Lief hebt boven maaten!

184. W. 22.

De waereld ziet U thans niet meer,
Maar wy zyn nog op aarde, ô Heer!
Ach dat in ziel- en lichaams-nood
Uw liefdehand ons bytand bood!

185. W. 83.

1. Jesus, myn Verlosfer leeft,
Die voor my ook 't eeuw'ig leven
Door zyn' dood verworven heeft.
Waar behoef ik voor te beeven?
Nooit verlaat myn Bruidegom
Zyne Bruid, zyn eigendom.

2. Weigert ooit een hoofd, zyn lid
Overal met zich te voeren?

Zou

- Zou de Bruid, die weent en bidt,
's Bruigoms harte niet ontroeren?
Zoude ik niet in Bruidsgewaad
't Lam steeds volgen, waar het gaat?
3. ô Ja! Hy verlaat my niet;
Al te teer is zyne liefde.
Hy, die 't leven voor my liet,
Wien myn doodschuld 't hart doorgriefde,
Blyft geduurig aan myn Zy';
Eindeloos bemint Hy my.
4. Vrolyk gaa ik uit den tyd,
En my volgt geen bange wroeing.
Jefus is 't, die my verblydt,
Jefus geeft myn ziel vernoeging.
't Lichaam zelfs zal eens, hoe 't kwyn',
Glansryk als Zyn lichaam zyn.

186.

W. 132.

- * Wat gunst, welk een weldaadigheid,
Dat ik in 't huis des Heeren
Mag blyven onder zyn beleid,
En met zyn Volk Hem eeren!
Dit maakt, dat my 't hier draaglyk is;
Maar naaz myn' wensch zoude ik gewis
Terftond tot Christus vaaren.

187.

W. 166.

1. Trek, trek ons, Heer! zo-loopen wy,
Daar

Daar we op uw bloed vertrouwen:

Tot we in uw binnekamer bly

Uw aangezicht aanschouwen: *Hoogel: I, 4.*

Wy zoeken onzen besten fchat

Niet in dit arme leven;

Wy hebben ons naar Salems stad

Voorlang op reis begeeven.

2. Gy wildet door uw Hemelvaart

Voor ons een plaats bereiden.

Dat is gefchied; Gy zult van de aard'

Ons tot uw' Vader leiden.

Daar zyn de fchatten; ja, myn God!

Die zyn by U te vinden;

ô Schatten, die noch roest noch mot

Verteeren noch verflinden!

3. Wanneer worde ik in 't Paradys

Van Jefus opgenomen?

Wanneer fmaake ik de Hemelfpys?

Wanneer, wanneer zal 't komen?

Wanneer zal ik myn' Bruïgom zien,

Die been is van myn beenen?

Ach laat het haastelyk gefchiên!

Dan houde ik op met weenen.

VAN

VAN DE TOEKOMSTE DES

H E I L A N D S

I N

H E E R L Y K H E I D.

Deeze Jefus, die van u opgenomen is in den Hemel, zal alzoo komen, gelykerwys gy Hem na den Hemel hebt zien heensenvaaren. Hand. I, II.

* 188.

W. 228.

God heeft een' zeekren dag beraamd,
Om dan, gelyk het Hem betaamt,
Den aardboôm recht te richten,
Door eenen Man, dien Hy daartoe
Verordineerd heeft ons ten goê,
Voor wien 't heelal moet zwichten.

Zoekt dan
Dien Man
Van te voren
Optespooren!

L

Kust

Kust van harten
Den verachten Man van smarten!

* 189. W. 249.

De Rechter van 't heelal
Komt met Bazuin-geschal,
Met dondren, vuur en kracht.

Dus komt Gods Zoon, dat is gewis,

Wyl Hy de Zoon des Menschen is.

Het LAM heeft deeze magt,

Wyl 't is geslagt.

Eer zy Hem toegebracht!

190. W. 22.

Wilt gy den eeuwgen dood ontgaan,

En Voor des Menschen Zoon bestaan:

Geloof in Hem! en wordt met spoed

Gegroundvest op Zyn' Dood en Bloed!

191. W. 14.

1. De Heere komt ter middernacht;

Thans is nog alles stil;

Welzalig, die Hem steeds verwacht,

En Hem ontmoeten wil!

2. Ach houdt vooral uw lampe in brand!

Dat niets uw liefde uitdoov'!

Bouwt op de rots, en niet op 't zant!

Staat vast in 't waar geloof!

3. Op

3. Opdat ge in waarheid, niet in ſchyn,
Gevonden wordt bekleed!
Hoe-bitter zou die ſmarte zyn,
Als gy niet waart gered?

192. . W. 230.

1. **W**aakt! waakt vrienden en gebuuren!
De wachters roepen op de muuren:
Ontwaak, ontwaak Jeruſalem!
Slaapt niet meer! hebt gy 't vernomen?
't Is middernacht; de Heer zal komen!
Waar zyt gy wyze Maagden all'?
Brandt ieder lampe goed?
Gaat uit Hem te gemoet!
Zingt HOZANNA!
Bereidt uw' geest
Ter Bruiloftsfeest!
Onthaalt den Bruïgom met geſchal!
2. Zion hoort de wachters zingen;
Haar hart begint van vreugd' te ſpringen;
Zy waakt, en ſtaat behendig op.
Ziet! haar Bruïgom komt zeer prachtig;
Zyn **T**EEKEN blinkt; zyn hand is magtig;
Haar Zon gaat op met pracht en praal.
Kom, kom! ô Menſchenzoon!
Ontfang uw' arbeidsloon!
Hallelujah!

L 2

Uw

Uw huisgezin
Gaaf met U in,
En houdt met U het Avondmaal.

3. Eere en prys zy U gezongen
Met menschen- en met Engel-tongen,
Verzeld van Citherspeel-geluid!
Van volmaakte vreugdepfalmen
Zal 't nieuw Jerusaleem weërgalmen
Rontom den Troon van God en 't Lam.
Wat is ons hart bekoord!
Geen oor heeft ooit gehoord
Zulke blydschap.
ô Zaligheid,
Voor ons bereid
Door Jesus Dood aan 's kruices stam!

* 193.

W, 97.

1. Wanneer de Menschenzoon verschynt,
En alle onzekerheid verdwynt;
Wanneer het gantsche Naageslagt
Van Adam voor Hem word gebragt,
En ieder word gewezen tot zyn' stand,
Of tot zyn rechte, of tot zyn slinke hand:
2. Dan hebben 't zyne Schaapen goed,
Zy, welker hart in Jesus Bloed
Geloofd heeft. ô! Wat zaligheid
Is voor dees groote schar bereid!

Maar

Maar, ach! hoe vaaren zy, die bokken zyn?
De Heer zegt zelf: 'Zy gaan in de eeuwge
pyn'.

3. Het rot, dat hier zyn Bloed belacht,
En ons geloof voor dwaasheid acht,
Zal dan met schrik, maar al te laat,
Erkennen wat geschreven staat,
Dat onze zaak geen zoete droomery,
Noch dweepery, maar eeuwge waar-
heid zy!

* 194. W. 83.

1. Ziet, Hy komt! aanschouwt zyn Zy!
Ach! die blinkt als duizend zonnen,
Aangenaam voor hen, die Hy
Door zyn liefde heeft gewonnen;
Maar verschriklyk voor het rot,
Dat zyn *Wonden* heeft bespot.
2. Thans komt Hy in heerlykheid,
Die aan 't hout hing als geschonden.
Aanschouwt nu de majesteit
Van zyne overdierbre Wonden!
Ziet, hoe voor dit bloedig licht
Aller zonnen schynzel zwicht!
3. Zalig, zalig, zalig zyn,
Die op zyn verdiensten roemen,
En Hem in zyn' dood en pyn
Hunnen God en Heiland noemen!

- Die zyn dan niet neêrgedrukt,
Maar van blydschap als verrukt.
4. Die, die zingen Psalm op Psalm,
En ontmoeten Hem in chooren,
Met hun harpen, en de galm
Van hun stemmen laat zich hooren
Wyd en zyd; hun jubeltoon
Dringt tot voor des Rechters Troon.
5. Kom ô Lam! Gy kunt, voorwaar!
Ons niet alteschielyk komen.
Stil 't verlangen van uw schaar!
Wanneer word uw komst' vernomen?
Wanneer zienwe in 't zalig licht
Uw bekoorlyk aangezicht?

195. W 151.

Blyft wakker, waare vroomen!
Toont uwer lampen licht!
De Heere zal haast komen.
Des sluimert in geen plicht!
Draagt olie in uw vaten!
De lamp gaat anders uit.
Uw hart moet nooit verlaaten
De wyze van een Bruid.

196. W. 79.

Wat denkt gy, als Hy heden
Als Rechter toe kwam treden?

Mis-

Misfchien ontroerdet gy?
 Ach neen, wy zouden allen
 Aan 's Rechters voeten vallen,
 En zeggen: "Bruigom! hier zyn wy!"

* 197. W. 155.

1. **K**inderkens, blyft toch in Hem!
 Zo behoeft gy niet te fchroomen
 Voor het komen
 Van den Rechter van 't heelal;
 Want men zal
 Zyne komst' vooraf niet weeten;
 Och! wilt dit toch nooit vergeeten,
 Opdat ze u niet overvall'!

2. Wie in Hem blyft, zal alsdan
 't Hoofd ten hemel heffen mogen
 Voor zyne oogen.
 Laat Hem zyn ons element
 Tot aan 't end'!
 Anders zal Hy ons beschaamen.
 Weé dengeenen, welker naamen
 Jefus alsdan niet erkent!

198. W. 58.

Stelt uwe keerfen in't volle licht! *Luc. 12, 35.*
 Omgordt uw lendnen, tot uwen plicht,
 Wachtende op den Heere
 Met hoope en smeeken!

L 4

Opdat

Opdat gy Hem op het eerste teeken
Kunt open doen.

* 199. W. 75.

Looft onzen Zielenvriend,
Voor 't heil, voor ons verdiend!
Verheugt u Hem te aanschouwen,
Hem, op wiens Bloed wy bouwen!
Wat vreugd' verwacht ons boven?
Meer dan wy hier gelooven.

200.

LOFZANG TOT GOD DEN ZOON.

W. 235.

- I. Geloofd zy God de Zoon
In 's Vaders Schoot en Troon!
Gy zyt de Schepper van 't heelal.
De Schepping looft U met geschal;
De aanbidding, eere en magt en kracht
Word U van de Englen toegebracht.
Der Cherubynen vlugge drom
Zingt met het Serafynendom:

Ø GOD VOL MAJESTEIT!

Ø BRON DER EEUWIGHEID!

GY, DIE UW BLOED VERGOOT,

GY LEEFT, EN GY WAART DOODT.

De

De Aartsengel, overkleed met licht,
Bedeckt voor U zyn aangezicht.

Al wat van U het leven heeft

Aanbidt U, U, die eeuwig leeft.

Gy zyt de Vorst van 't Hemelryk,

Den eeuwgen Vader gantsch gelyk.

En Gy, die zyn zult, zyt en waart,

Wierdt in het vleesch geopenbaard

Als Gods en 's menschedoms Middelaar;

Voorzeker! dat blyft eeuwig waar!

A M E N.

* *

W. 22.

2. Uw Godlyke Eere en Heerlykheid
Hebt Ge overal met glans verspreid.
't Geloovig volk van 't oud verbond
Wierd, uwen dag te zien, vergond. *Joh: 8, 56.*
3. De Apostels trok uws Vaders kracht,
Tot U, hoewel Gy waart veracht.
Zy zagen U lichaamelyk.
Nu pryzen ze U in 't hemelryk.
4. De Martelaars, in U verblyd,
Verlieten vrolyk deezen tyd;
Zy preezen U door hunnen dood.
Nu zyn ze ontslaakt uit allen nood.
5. De waare Christnen altezaam
Verheugen zich in uwen Naam,

L 5

De

De zeven Geesten voor den Troon
Staan U ten dienst, ô Menschenzoon!

6. Nog staat Ge in uwen Troon als 't Lam,
Voor ons geslagt aan 's kruices stam.
Schoon Ge over al wat leeft gebiedt,
Zo schaamt Ge U toch der *Menschheid* niet.

* *

W. 54.

7. Het hemelsch nieuw Jerusaleem
Zingt met een luide en heldre stem
Het nieuwe Lied: WY ZYN VERZOEND.
En hier weêrgahnt: WY ZYN VERZOEND.
WY ZYN VERZOEND.

* *

W. 22.

8. Gy hebt door uwe Scheppingskracht,
Al wat gemaakt is, voortgebragt.
Den mensche hebt Ge in heiligheid
Naar uwen Beelde toebereid.
9. Dit Beeld verloor hy door den val;
Nu trof Gods vloek hem overal.
Hier rommelde U het ingewand.
De ontferming heeft U overmand.
10. Uw Geest bescheen de kuische Maagd,
Die U tot Moeder had behaagd;
Zy baarde U als een menschen-Kind,
Gods Lam en 's armen zondaars Vrint.

** Der

* *

W. 22.

11. Der Englen heir was hoog verheugd.
De gantsche Schepping was vol vreugd.
Maar naauwlyks zaagt Gy 's waerelds licht
Als Borg, of U trof Gods gericht.
12. Het aardryk voelde uw' traanenvloed;
En wierd bedekt met Zweet en Bloed.
De Schepping, ziende uw' stervensnood,
Ontstelde en wierd als waar' zy doodt.
13. Gy *stierft*, ô Bron van al wat leeft!
ô Liefde, die geen weêrgaê heeft,
En ons verstant te boven gaat!
God kent, ô Liefde! alleen uw maat.

* *

W. 22.

14. Nu zit Gy weêr op uwen troon!
Uw Geest verzamelt uwen loon.
Hy, dien Ge als Trooster tot ons zendt,
Maakt uwen Dood alom bekend.
15. De waereld denkt niet aan uw woord,
Ten zy zy uwe donders hoort;
Als de aarde ziddert, dreunt en beeft,
Erkent de waereld, dat Gy leeft.
16. Maar uw klein kuddeken gelooft *Luc: 12, 32.*
In U, en kent U als zyn Hoofd.
Wy geeven uwen *Wonden* de eer;
ô Lam!

ô Lam! Gy zyt ons God en Heer!

* *

W. 22.

17. **Z**oo aarde als Hemel zal vergaan;
 Dan zult Ge, ô Lam! als Rechter staan;
 De waereld zal, als ze U zal zien,
 Ver van uw aangezichte vliên.
18. Uw **T**EEKEN blinkt! Nu schreeuwt het rot,
 Dat uwe Wonden heeft bespot:
 „Dekt ons, ô Bergen! voor Gods vlam!
 „Verbergt ons voor den toorn van 't Lam!”
19. Maar de Englen zullen op uw woord,
 Het Erfdeel, dat U toebehoort,
 Vergaderen, om integaan,
 En met U in uw' troon te staan.
20. Daar zullen wy de Heerlykheid
 Genieten, die Ge ons hebt bereid.
 Daar zien wy U in 't eeuwig Licht
 Van aangezicht tot aangezicht.

* *

W. 22.

21. **I**ntusfchen is in 't traanendal
 Ons grootst verlangen, om vooral
 Steeds te verkondgen uwen dood, 1. Cor: 11.
 Tot aan het eind' van allen nood.
22. Uw Kudde, die Gy staâg geneest,
 Word meer en meer met U *Eén* Geest,
 En

En weet geen geestlyk onderhoud,
Dan dat ze U in den geest aanschouwt.

23. Tot uwe Bruid volmaakt zal zyn,
Weidtze in uw menschheid, dood en pyn;
En Gy, Gy draagt haar, tot in't grat,
En wifcht haar alle traanen af.

V A N O N Z E N
T R O O S T E R,
G O D B E N H E I L I G E N G E E S T.

*Wanneer de Trooster zal gekomen zyn, dien
Ik u zenden zal van den Vader, namelyk
de Geest der waarheid, die van den Vader
uitgaat; die zal van My getuigen, en u
in alle de waarheid leiden. Joann: 15, 26.
cap. 16, 13.*

*Deeze Geest komt onze zwakheden mede te
hulpe; want wy weeten niet, wat wy bid-
den zullen, gelyk het behoort; maar de
Geest*

Geest zelve bidt voor ons met onuitspreekelyke zuchtingen. Rom: 8, 26.

201.

W. 18.

De heilige Geest ging heerlyk uit,
Kwam en vervulde met geluid
Het huis, waar heel gelaaten.
Des Heilands Jongren zaten.

2. Men zag hun tongen als van vuur
Verdeeld; en op dit glansryk uur
Begonden ze in veel taalen
Het heilwoord te verhaalen.
3. De Geest zat op hen, en zyn magt
Gaf hen te prediken met kracht,
En menig heerlyk teeken
Bevestigde hun spreken.
4. Veel volkren hoorden 't heilryk woord;
Hun harten wierden als doorboord,
Zoo dat, terwyl zy leerden,
Zich duizenden bekeerden.

202.

W. 58.

1. Nu bidden wy den heiligen Geest
Om 't waar geloof, opdat we onbevreesd
't Einde van dit leven

Ver-

- Verwachten mogen,
En vrolyk heen gaan, om met onze oogen
Het Lam te zien.
2. Bestraal de zielen, ô heilig Licht!
Breng's Heilands lyden ons voor 't gezicht!
Opdat wy van harten
In Hem gelooven,
En niets in staat zy, om ons te ontrooven
Den eeuwgen troost.
3. ô Geest der liefde! Verwek met magt
De Broederliefde in haar volle kracht!
Opdat de een den ander
Met lust moog' toonen,
Hoe lieflyk 't is, by malkaêr te woonen
In liefde en vreê!
4. ô Hoogste Trooster in allen nood!
Help, dat wy niet vreezen smaad noch dood!
Dat de zwakke zinnen
Toch nooit vertzaagen,
Tot aan het zalig einde aller plaagen!
Ontferm U, Heer!

203.

W. 203.

1. Kom heilige Geest! Heere God!
Kom! geef ons allen 't waar genot
Van Christus volheid! Laat uw stroomen
Van liefde en waarheid op ons komen!
ô Heer!

ô Heer! uw wysheid heeft op de aard'
 Een groot geloovig volk vergaard,
 Uit alle natiën en tongen;
 Dat pryst uw goedheid, nooit volzongen.
 Hallelujah!

2. ô Heilig Levenslicht! uw gloed
 Zy tot een lamp voor onzen voet!
 Laat ons den Vader recht erkennen,
 En wilt ons hart aan Hem gewinnen!
 Behoed uw volk voor vreemde leer!
 Dat onder ons niets triomfeer,
 Dan 't Bloed des Lams, waarop wy bouwen,
 Tot we onzen Meester blyde aanschouwen!
 Hallelujah!

3. ô Heilig Vuur! wilt ons gemoed
 Verkwikken door uw' liefdegloed!
 Dat we in uw' dienst manmoedig stryden,
 Geloovig Jesus Naam belyden;
 Dat tegenspoed noch 't brooze vleesch
 De zwakke ziel vervull' met vrees!
 Ach help ons arme stervelingen,
 Door dood en leven heen te dringen!
 Hallelujah!

204.

W. 58.

1. ô Dierbre Trooster, zie op ons neêr!
 Wilt door uw' heldren glans meer en meer
 Ons

Ons verstant verlichten!
 Ach houd onze oogen
 Gestadig wakker door uw vermogen!
 Wy zyn te zwak.

2. Leer ons uw stem stipt gehoorzaam zyn!
 Opdat wy nooit door een' valschen schyn
 Afgetrokken worden
 Van de enge paden
 Der waarheid, al zagen we ons versmaaden
 Van ieder een!

205.

W. 223.

1. God heilge Geest! daal in ons hart!
 Kom! woon in ons! verzacht de smart!
 Kom Trooster in het lyden!
 Maak ons door uw' Genade-wind
 In 't waar geloof alle éénsgezind,
 Dat we ons in U verblyden!
 Uw eer, ô Heer!
 Zal dan weezen hooggeprezen,
 Hart en zinnen
 Zullen U oprecht beminnen.
2. Geef kracht en naadruk aan uw woord!
 Laat dat, wanneer 't word aangehoord,
 Nooit vruchtloos wederkeeren!
 Leer ons den Vader en den Zoon
 En U, den Geest, op Eénen Troon,
 Als God Eéns Wezens eeren!

M

Daar

Daarby wilt Gy
 Met uw Gaaven ons zoo staaven
 In 't Geloove,
 Dat geen magt het ons ontroove!

206. W. 58.

1. **K**om Geest des Levens! schiet straal op
 straal!

Ruim uit den weg allen hinderpaal,
 Om recht te geneezen
 Alle arme zielen,
 Die aan de voeten van Jesus knielen'
 Met haaren nood!

2. Een kinderlyke gehoorzaamheid
 Word van ons allen U toegezeid,
 Tot wy in den Hemel
 Voor 's Vaders Troone,
 En in 't gezelschap van God den Zoone
 U mede zien.

207. W. 165.

1. **ô Gy** allerzoetst verblyden!
ô Gy allervriendlykst licht,
 Dat in voorspoed en in stryden
 Ons bezoekt, vertroost en sticht!
 Ach myn Trooster, kom! ja, kom!
 Neem myn hart ten eigendom!
 Laet my naar myn' wensc'h genieten

Al

Al hetgeen uit U komt vlieten.

2. Gy daalt als een vruchtbre regen
Van des Allerhoogsten Troon,
En brengt overvloed van zegen
Van den Vader en den Zoon.
Laat toch, waarde Gast! den vloed
Van dien zegen myn gemoed,
Ja myn lyf en ziel besproeien,
En me al stroomende overvloeien!

3. Ik ben zwak; maar wilt my sterken!
Trouwe Helper! sta my by
In den nood, als Gy zult merken,
Dat uw hulp' my noodig zy!
Wees my, als ik zink, ten staf!
Ondersteun my tot in 't graf!
Redder, wilt my nooit begeeven,
Tot ik ben in 't eeuwig leven!

208. W. 58.

Wy smeeken U, ô God heilige Geest,
Die met Gods woord altoos zyt geweest,
Dat Ge ons wilt verleen
All' de eedle gaaven,
Die zondaars troosten, de waarheid staaven,
Trots Satans list!

209. W. 228.

ô Hemeldaauw, vol balsmskracht!

M 2

ô Weis-

ô Weisheidsbron! laat dag en nacht
Uw stroomen in ons vloeien!

Geef ons standvastigheid en moed,
Opdat wy, zelfs in tegenspoed,
Als bloemen lieflyk bloeien!

Ach Heer! Daal neêr
Met erbarmen in ons armen!

Wilt ons geeven,
Dat we in liefde ootmoedig leeven!

210. W. 58.

1. Gy leert ons, door uw genadestem,
Den Vader kennen, zoo dat wy Hem
Kinderlyk beminnen.

Den Dood des Heeren
Kunt Gy alleen in ons hart graveeren
Door uw genaê.

2. Gy waart ons onbekend, tot ons oog
De zonde zien kon, die ons bedroog,
Dat wy niet geloofden
In Jesus Wonden;

En onze hoope op niets steunen konden
Voor de eeuwigheid.

3. Dees zonde had ons geheel doorwoeld;
Ach wat een' nood hebben wy gevoeld!

Maar toen we om Genade
Met traanen baden,
Bragt uwe liefde ons op de enge paden
Van 't waar geloof.

211. Geest

211. W. 15.

Geest der Genade! sta my by!

Bewaar me in tegenspoeden!

Maak mynen gang gewis en vry,

En wil myn' val verhoeden!

212. W. 58.

1. O Geest! wyblyven gaarne in uw school,
(Joh: 16, 13.

Opdat onze arme ziel nimmer dool'.

Wilt niet moede worden,

Ons hier te draagen,

En ons met uwe kracht te onderschraagen

By dag en nacht!

2. Preck ons den Vader in 's harten grond!

Dan roepen we *Abba* met hart en mond.

Woon zelf in ons lichaam! 1. Cor: 6, 19.

Wilt het bestieren,

En ons van binnen vooral versieren

Met Christus Bloed!

213.

LOFZANG TOT GOD DEN HEILIGEN GEEST.

W. 235.

1. God heilge Geest! uw lof

Weergalmt in 't hemelhof.

M 3

Het

Het Engeldom, ja 't gantsche heir
Des Hemels geeft U prys en eer.

Gy zyt het, die voor 't Lam op de aard'
De waare Christenheid vergaart.
ô Trooster! uwe Majesteit
En roem zyn overal verbreid!

ô GOD! VAN GOD GAAT GE UIT,
TERWYL GY JESUS BRUID
OP HAAREN BRUIGOM WYST,
EN ZYN VERDIENSTEN PRYST!

Gy hebt door uwe liefde en kracht
Gewenschte vruchten voortgebracht.
Gy hebt de Apostels uitgerust
Met woord en weisheid, sterkte en lust.
Gy gaaft den Martelaaren moed,
Hun woord te zeeg'len met hun bloed.
De vierentwintig zyn voor U
In 't klein getrouw geweest; en nu
Hebt Ge over veelen hen gesteld,
Daar ieder 's Heilands lof vermeldt.
Het viertal zingt door uwe kracht
Het driemaal HEILIG dag en nacht,
A M E N.

* *

W. 22.

2. ô **W**aare God! ô reine Geest!
Gy zyt van eeuwigheid geweest,

Maar

Maar wierdt bekend in 't nieuw verbond,
Als die 't al weet en 't al doorgrondt.

3. U heeft eene arme kuifche Maagd
Tot Moeder van Gods Zoon behaagd.
Marye ontving Gods eenig Kind
Door U, en baarde 's zondaars Vrint.
4. Gy kwaamt op Jesus naa zyn' doop,
En bleeft op Hem, tot Hy zyn' loop
Voleind had, en met zegepraal
Weërkeerde in 's Vaders bruiloftsmaal.

* *

W. 22.

5. De heilige Drieëenigheid
Stelt ons hier onder uw beleid.
Met Jesus leert Ge ons ommegaan,
En zyn liefhebbend hart verstaan.
6. Gy roept het A B B A in ons hart,
En bidt voor ons in alle smart.
Het A M E N brengt Ge op onze beê,
En overstroomt ons met Gods vreê.

* *

W. 22.

7. ô Trooster, die ons teêr bemint!
Maak, maak uw volk recht eensgezind,
En grondvest ieder ziel, ô God!
Op Christus Dood en martellot!
8. Regeer uw dienaars, Heer! en geef,
Dat elk alleen in Jesus leev'!

Ver-

Vernietig al het eigen werk!

Maak ons in zwakheid trouw en sterk!

9. Help uwen volke, dat U pryst,
 Wanneer 't op Jesus lyden wylt!
 Bekleed ons met Gerechtigheid,
 Die 't zoenbloed voor ons heeft bereid!

* *

W. 54.

10. **O** Heer! wy buigen ons in 't stof.
 Ontfang daarvoor prys, eere en lof,
 Dat Ge ons het Evangelie-licht
 Verspreiden helpt, naar onzen plicht!
11. Dat Gy den oudsten van het volk
 Helpt voorstaan der getuigen-wolk;
 Dat Ge alle dienaars ordineert,
 Hen uitrust, en hun woord beweert;
12. Dat Ge ieder Priester Gods voltooit,
 En 't reukwerk op zyn reukvat strooit;
 Dat elk, die 't heilig Lam aankleeft,
 Gods Tempel is, daar Gy in leeft! 1. Cor: 3,16.

* *

W. 22.

13. **W**anneer des menschen Zoon verschynt,
 En al wat duister is verdwynt,
 Zult Gy de Bruid, bevryd van nood,
 t'Huis leiden in des Bruïgoms Schoot.

Einde van het Eerste Deel.

L O F Z A N G E N
E N
G E E S T E L T K E
L I E D E R E N
D E R
V E R E E N I G D E
E V A N G E L I S C H E
B R O E D E R -
G E M E E N T E .
T W E E D E D E E L .

*Een gouden wierook-vat, zynde vol reukwerks,
welk zyn de Gebeden der Heiligen.*

CHRISTUS JESUS is ons geworden WY-
SHEID van GODE, en RECHTVAARDIG-
HEID, en HEILIGMAAKINGE, en
VERLOSSINGE. I. Cor. I, 30.

Die het leeft, die merke daarop!

VAN DE
VERDORVENHEID
DES MENSCHEN SEDERT DEN
VAL VAN ADAM,
EN DESZEELFS
HERSTELLINGE
DOOR DEN
MENSCH E
JESUS CHRISTUS.

*Gelyk door Eéne misdaat de schuld gekomen
is over alle menschen tot Verdoemenisfe :
alzo ook door Eéne Rechtvaardigheid komt
de Genade over alle menschen tot recht-
vaardigmaakinge des levens. Rom: 5, 18.*

214. W. 184.

D oor Liefde alleen wierd God bewoo-
gen,
Dat Hy de menschen heilig schiep,
En, toen de zonde ons had bedroogen,

N 2

Ons

Ons weer tot zyn gemeenschap riep.

Zyn toorn moest onze misdâan vloeken ;

Zyn Liefde fprak den zegen uit:

Hy zwoer: "Ik wil weêr't menschdom zoeken,

„ô Ja! 't zal leeven! 't is myn Bruid”.

215.

W. 22.

1. Van Adam af is 't vleesch en bloed
Der menschen als een vloekgebroed
Der zonde; daar is niets gezond,
Maar alles doodelyk verwond. *Gen: 6, 5.*
(cap: 8, 21.)
2. Elk ligt gedompeld in den nood,
En zyn beheerscher is de dood. *Rom: 5, 12.*
De mensch, op zyn verderf verzot,
Leeft zonder geest en zonder God. *Jud: 19.*
(Ephes; 2, 12.)
3. De zondaars, zonder onderscheid,
Zyn alle ontbloot van heiligheid; *Rom: 3, 23.*
Geen een is goed, geen een is waard,
Dat hy gedraagen word van de aard. *Rom: 3, 12.*
4. Gerechtigheid ontbreekt vooral,
Die is verlooren door den val. *Rom: 3, 10.*
Men is ellendig, naakt en blind; *Ezech: 16, 22.*
Dit 's 't erfdeel van elk menschenkind.
5. God zag op 't menschedom neêr, en zocht,
Of Hy een' helper vinden mogt;
Maar

Maar ach! Hy vond niets van waardy;
Daar was noch Arts noch artzeny.

6. Hem greep dees naare toestand aan;
Zyn hart was zeer daarmee begaan.
Ach! alles was den mensche ontzeid,
Behalven Gods Barmhartigheid.
7. Daarom, toen Hy dees krankheid zag,
Daar elk in zynen bloede lag, *Ezech: 16, 6.*
Wanhoopig, raadloos en vol pyn, *Ephes: 2, 12.*
Besloot Hy zelf onze Arts te zyn.

216.

W. 221.

1. De Godlyke Liefde kon nimmer gedoogen,
Dat al het menschelyk geslacht,
Door 's vyands arglistigheid schandlyk be-
droogen,
Zou blyven in des duivels magt.
Maar wie zou 't bevryden?
Geen mensch wist raad;
Zou 't Engeldom stryden?
't Was 't niet in staat.
Dies moest God, wou Hy niet het mensch-
dom verliezen,
Zichzelve, als het éénigste middel, verkie-
zen.
2. De almachtige SCHEPPER, om 't *schepfel*
te spaaren,
Word Zelf een *mensch*, en sterft den dood.

N 3

Hier

Hier wanklen de zinnen. Wie kan het ver-
klaaren?

Dit Raadzel is 't vernuft te groot.

God heeft het den KINDREN

Geopenbaard,

Die Hem niet verhindren,

Jong of bejaard.

Maar voor hen, die zelve hun zielen be-
zorgen,

Verstandige en wyze zyn, heeft Hy 't ver-
borgen. *Matth. 11, 25.*

217. W. 26.

1. In den beginne was het WOORD

By God, ja 't was God zelf, en maakte

Al wat gemaakt is. Hierin blaakte *Joh: 1,*

Zyn wysheid, die 't heelal bekoort.

2. Dit WOORD, door 's menschen val bedroefd,

Wierd *vleesch*, en trad in onze nooden,

Droeg onzen vloek, en liet zich doodên.

Dies niemand grooter troost behoeft.

3. Want daardoor zyn wy vry gekocht,

Zoo vry, als wy 't maar konden wenschen;

Het Bloed des Lams heeft de arme menschen

Met hunnen Schepper weêr verknogt.

4. Dank zy U, onbestraflyk Lam!

Voor uw oneindig groot erbarmen!

Neem Jesus! neem ons in uwe armen!

Ver-

Verlicht ons door uw liefdevlam!

5. Voor ons boogt Gy uw heilig Hoofd;
Uw stervend Hart, voor ons doorstookten,
Heeft van den dood ons vrygesproken.

Welzalig, die in U gelooft!

6. Dat blyve ons eeuwig voor 't gezicht,
Dat God in Christus wierd gevonden,
Toen Hy, verzoenende onze zonden,
Ons doorhielp in het wraakgericht!

(2. Cor: 5, 19.)

218.

W. 70.

1. De Eeniggebooren

Zag op het zyne neêr; Joh: 1, 11.

Maar 't was verlooren.

Dees jammer trof Hem zeer.

Om dan 't geheim der eeuwigheden

Ons te openbaaren, kwam Hy beneden.

2. De strengste wetten

Konden den stroom van 't kwaad

Geen paalen zetten;

Zy waren 't niet in staat,

Dewyl zy geen Vermogen gaven,

Om 't smachtend hart in den grond te laaven.

3. Toen sprak de LIEBDE:

"Ik kom en neem op my

„ Wat u doorgriefte.

N 4

„ Wie

- „ Wie vry wil zyn, zy vry!
 „ 'k Zal me in de plaats der menschen stellen,
 „ Hun schuld betaalen, den dood neêrvellen”
 4 De last der schulden

Wierd op den Borg gelegd;
 Hy moest het dulden,
 En stierf, aan 't hout gehecht.
 Die nu Gods Geest niet meer verhindren,
 Zyn, in den Zoone, Gods lieve Kindren.

219. W. 97.

Geprezen zy het Levensboek!
 Omwonden eerst met Moses doek,
 Met zeven Zeeglen toegemaakt,
 Tot dat het Lam daartoe genaakt,
 Het LAM, des zondaars wydbekende Vrint,
 Die zyn verlooren schaapen teêr bemint.

220. W. 132.

Het geloovig menschedom zingt:

1. Ik lag in 's doods gevangenis
 Gekluisterd en gebonden;
 Ik zat aan 's duivels gruwel-disch,
 Verslaafd aan alle zonden.
 Ik was verlooren, en de kracht
 Der zonden trok my dag en nacht;
 Het kwaad had my bezeeten.

2. Daar

2. Daar was niets goeds in lyf en ziel,
Wyl ik myn' God niet kende.
Ik wou my helpen, maar ik viel
Nog dieper in de ellende.
Myn beste werken golden niet.
Ik had een'vryen wil, maar ziet!
Die was des Heeren vyand.
3. Myn vrye wil was nooit in staat,
Om 't goede te verkiezen.
De drift en neiging tot het kwaad
Deed my de hoop verliezen.
De wanhoop, vreeze en angst was groot.
Daar bleef niets over dan de dood;
De hel stond voor my open.
4. Doe wierd myn God met myne smart
En jammerstaat bewoogen.
Hy toonde my zyn Vaders-hart
Vol liefde en mededoogen.
Hoe teêrgevoelig was 't voor my!
Zyn' allerwaardsten Schat heeft Hy
Tot myn rantzoen geschonken.
5. Hy sprak: "Myn uitverkooren Zoon!
„ 't Is tyd, dat We ons ontfermen.
„ Verlaat uw Ryk, uw' Troon en Kroon!
„ Gaa daar de zondaars kermen,
„ En help hen uit den zonden-nood!
„ Verwin voor hen den bittren dood,

„ En laat hen met U leeven!”

6. De Zoon was even teêr gezind,

Hy wou myn Broeder worden.

Hy ging, Hy kwam, en werd een Kind.

God trad in 's menschen orden.

Hy seheen gering, gelyk een knecht,

Zeër needrig, arm, veracht en slecht.

Dus wou Hy de aartsslang vangen.

7. Hy sprak: ”ô Mensch! houd U aan my!

„ Nu zult gy beeter slaagen.

„ Ik lyde uw straf, en gy zyt vry.

„ Ik Wil Gods Toorn voor u draagen.

„ Ik treed de Wynpers met geduld;

„ Myn onschuld boet uw' zondenschuld,

„ En gy zult zalig weezen.

8. „ Men zal uitstorten al myn bloed,

„ En 't leven my ontrooven.

„ Daardoor verkrygt gy 't hoogste goed.

„ Dat moet gy vast gelooven!

„ Ik ben dan uw Bloedbruidegom,

„ Gy zyt myn Bruid, myn eigendom;

„ Wie zal ons immer scheiden?”

9. Dus heeft de blanke en roode Held

Zichzelv voor my gegeven,

En my daardoor geheel hersteld.

Mijn lot is 't eeuwig leven.

Mijn Maaker is myn Ziele-man. Jes: 54. 5.

Ver-

Vergeet den Val! want niemand kan
Daarover nu nog klaagen.

221.

W. 97.

1. De mensch ligt in 't rampzalig lot
Van zonde en vleesch, vervreemd van God;
'tGericht verdoemt hem gantsch; maar ziet!
Het HART van God verdoemt hem niet.
Wie 't *Wezen* Gods alleen erkent, blijft
doodt.
Maar wie Gods LAM aanschouwt, komt uit
den nood.
2. Het LAM, ons uitverkooren Hoofd,
In wiens verdiensten 't hart gelooft,
Dit LAM herstelt ons door zyn Bloed,
Dat in ons binnenst' wondren doet.
Een waarheid, die de ervaring vaak bewyst,
Schoon 't vleesch-vernuft met kracht daar-
tegen ryst.
3. De Schrift vermeldt zulks zonneklaar;
Ons hart zegt: " 't Is onloochenbaar",
Maar wie nog vraagt: " Is 't ook gewis
„ Gods waarheid, wat geschreven is? "
Die neem' de proef! De Bybel zegt daarvan,
Dat ieder die *zelf* maaken moet en kan.

222.

W. 166.

1. Door Adams val zyn wy gewis
Geheel en al verdorven;

Zyn

Zyn misdaad is by erfenis
 Ons allen aangestorven.
 Wy zyn naar ziel en lichaam krank,
 En konden niet geneezen,
 Waar 't niet, dat Christus (God zy dank!)
 Ons Helper wilde weezen.

2. Gelyk door *éenen* mensch de nood
 Tot alle is doorgedrongen:
 Zoo heeft ook weêr Eén Mensch den dood
 En 's vyands magt bedwongen.
 Gelyk een vreemde schuld den vloek
 Bragt op ons altezamen:
 Zoo schryft een vreemde gunst in 't Boek
 Des levens onze naamen.

3. God gaf ons zyn' geliefden Zoon,
 Toen wy zyn haaters waren.
 De Zoon wierd Mensch, en liet zich doôn,
 En is weêr opgevaaren,
 Daar thans de Boom des levens groent;
 Hy bragt zyn Bloed naar boven.
 Daardoor zyn wy met God verzoend,
 Als we in zyn Bloed gelooven.

4. 'Hy is de Weg, het Licht, de Poort,
 De Waarheid en het Leven,
 Des Vaders Raad, en 'teeuwig Woord,
 Ten Heiland ons gegeven.
 Wie Hem zyn' nood klaagt, word hersteld,
 En

En niemand mag hem doemen;

Hy heeft 's Lams Bloed, dat eeuwig geldt,
En mag 'er vry op roemen.

5. De mensch blyft godloos en vervloekt,
En sterft in zyne zonden,

Die troost of heil by menschen zoekt,
En niet in Jesus Wonden.

Wie nog iets buiten Jesus weet,
Om daardoor te geneezen,

Die bouwt op 't zant, is onbekleed,
En moet het wraakvuur vreezen.

6. Maar wie op 's Heilands Bloed vertrouwt,
Is in behouden haven;

'Zyn Huis staat op een' rots gebouwd,
Diep, zeer diep ingegraaven. *Luc: 6, 48.*

'k Heb nooit gezien, dat zulk een man
Door rampspoed is gevallen;

Hy is voorzichtig. Wie, wie kan

Hem werpen? 'Geen van allen. *Matth:*
(7, 24-25.

* 223. W 22.

1. De Heilzon der Gerechtigheid

Ging op in Bethlehem,

En toonde haare majesteit

By 't naagelacht van Sem.

2. Zyscheen op 't schoonste aan 's hemels trans

Op 't heilryk Golgotha.

De

De Zon verdoofde voor haar' Glans
En stralen van genâe.

3. Zy daalde neêr in Josephs hof,
Daar ze ook haar schynfel gaf,
Zich neigende in het laage stof,
Tot in het donker graf.
4. Thans werpt zy van Gods glorie-troon
Haar stralen op ons neêr.
Haar licht word vriendlyk aangeboôn
Voor 't gantsche Zondaarsheir.

224. W. 1.

1. Hy die geen zonde had, moest voor ons
sterven,
En dus Gods vrede en gunst voor ons
verwerven.
2. Dood, zonde, duivel, hel, genade en
leven
Zyn naa zyn' Dood Hem in zyn hand ge-
geeven.
3. Wie 't waagt, met all' zyn' nood tot Hem
te treden,
Word vrygemaakt tot in alle eeuwighe-
den.

225. W. 97.

Maar wie zich, als een rein geslacht,
Van zyn geboorte af deugdzaam acht,
Van

Van gierigheid en vleefches-hust
 En drift en hoogmoed onbewust,
 Dies hy zichzelve in alles helpen kan:
 Die is en blyft een arme blinde man.

226. W. 132.

1. Het heil, dat God den mensche aanbiedt,
 Is enkel uit genade;
 De beste werken helpen niet,
 Hoe klein ook zy de schaade.
 't Geloof wyst ons den Middelaar aan,
 Die onze schuld heeft afgedaan,
 Met die op zich te neemen.
2. Want toen de mensch de wet verbrak,
 Hem van den Heer gegeven,
 En Gods gerechte toorn ontstak:
 Verloor hy 't geestlyk leven.
 Dus is de mensch door 's vyands ryd
 Zyn vryheid en zyn krachten kwyt,
 Om naar Gods wet te handlen.
3. Doch hy, op waangelooft verzot,
 Gaat zich daarmee versterken,
 En oordeelt, dat hy Gods gebod
 Voldoen kan met zyn werken;
 Daar slechts de wet ten spiegel strekt,
 Waardoor 't gemoed word opgewekt,
 Om 't zondenheir te kennen.

4. On-

4. Onmooglyk is 't, uit eigen kracht
De zonden naatelaaten.
't Word veel beproefd, maar nooit volbragt,
Zy groeien boven maaten.
Schynheiligheid, van God verdoemd,
Noch 't eigen werk, hoe hoog geroemd,
Kan 't allerminste helpen.
5. De Wet moest nochthans zyn vervuld,
Of 't was met ons verlooren;
Dies wierd, tot boeting onzer schuld,
God zelf een Mensch geboren,
Die voor ons aan de wet voldeê;
Hy wierd een vloek, en deed het wée
Der wet dus gantsch verdwynen.
6. De wet slaat het gemoed wel neêr,
Met onze schuld te ontdekken,
Maar JESUS Evangelieleer
Komt troost in 't hart verwekken;
Die spreekt: "Kruipt tot zyn Kruis! Dat zal
„ U voor den vloek der wet vooral
„ In eeuwigheid beschermen".
7. Dè wet is door zyn Kruis voldaan;
De vloek is haar benomen.
Waarom zou 'k nu tot MOSES gaan?
Ik wil tot JESUS komen!
Ja, Heer! 'k beroep my op uw pyn;
Uw Dood zal my het leven zyn;
Uw Bloed betaalt myn schulden.

* 227.

W. I.

1. Geen Priester heeft, ten kosten van zyn
leven,
De Zielen in zyn eigen hart geschreven.
2. Dat doet myn Jesus; En ziet onze naamen!
Hy draagtze in zyn handpalmen altezaamen.
3. Daar zynze gegraveerd; Dus moet elk
weeten,
Dat Jesus hem noch wil noch kan vergeeten:

228.

W. 141.

1. Wie kan ooit doorgronden,
Hoeveel smart en pyn
Ons door Adams zonden
Aangeboren zyn?
Zondig zyn we ontvangen,
Zondig voortgebracht;
Zondig is 't Verlangen;
Zondig is de Kracht,
2. Niemand kon verwachten
Ooit den dood te ontgaan,
Of door eigen krachten
Zich daarvan te ontslaan.
Wie konde ons ontbinden?
Of tot ons rantzoen
Weg en middlen vinden?
God zelf moest het doen:
O
3. Waar?

3. Waar' GOD niet gekomen,
 Had Hy niet ons bloed
 Willig aangenomen,
 En de schuld geboet:
 Moesten we allen sterven,
 Zonder onderscheid,
 En het leven derven
 In alle eeuwigheid.

229. W. 36.

Naar lyf en ziel was ik vol schande en
 zonden,
 Niets goeds werd in of aan my hier ge-
 vonden,
 En 'k had myn schuld in 't wraakvuur eeu-
 wig moeten
 Wanhoopig boeten.

230. W. 22.

1. Wat is de mensch? Is hy 't wel waard,
 Dat God om hem verschynt op de aard?
 Wat zyn wy toch, daar 't hoogste Goed
 Zooveel om ons en voor ons doet?
2. Heeft God ons noodig? Neen, ach neen!
 Wy zyn vol van afschuwlykheên.
 De dryfveêr van 't geen Hy bereidt
 Is enkel zyn barmhartigheid.

*231. Onze

* 231.

W. 166.

Onze eigen werken gelden niet;
 Hy gaat gewis verlooren,
 Die niet alleen op J E S U S ziet;
 Dat heeft God zelf gezwooren.
 Men zal nooit, dan met 's Heilands Bloed.
 Voor God verschynen kunnen.
 Vliedt, zondaars! tot dien rooden vloed,
 Dan hebt gy overwonnen!

232.

W. 26.

1. Eer 't hart volstrekt veranderd word,
 Zyn alle menschen doodt in zonden.
 Het hart bedriegt zichzelve, zoekt vonden,
 (Predik: 7, 29.)
 En schiet in 't goede veel te kort.
2. Men kan van 't vleesch zich niet ontslaan,
 Want de eerste gaaven zyn verlooren;
 Elk word in zonden zelfs geboren;
 Dus blyft Gods toorn op ons gelaën.
3. Hier baat noch kracht noch groot verstand;
 Men voedt het kwaad door tegenstreeven;
 Men doet het des te sterker leeven,
 Hoe meer men zich daartegen kant.
4. Een zondaar, die door eigen kracht
 De zonde te onder meent te brengen,
 Zal slechts zyn slaverny verlengen;

O 2

Hy

Hy heeft nog over haar geen magt.

5. Wy worden innerlyk verdoemd.
Men wil zich tot gelooven dwingen;
Maar wie kan 't ongeloof bespringen?
Geen mensch; wat ook de Rede roemt.
6. Hoe meer men tracht, de onzekerheid
Door redeneeringen te ontwyken,
Des te eer moet de arme ziel bezwyken,
Door twyfelmoed en vrees verleid.
7. Dus heeft men zich vergeefs vermoeid:
Men hoopt nochtans eens los te breeken;
Men wil de zonde niet meer kweeken:
Maar 't hart blyft even vast geboeid.
8. Dan ziet men 't kwaad voor zwakheid aan;
De knaaging wil men krankheid noemen,
En op een beeter leven roemen;
Maar 't oude blyft onafgedaan.
9. Welhaast hoopt zich weêr angst en nood;
Men wil zichzelv' in vryheid stellen,
En kan niet; dus herleeft het kwellen;
Men smaakt de wanhoop en den dood.
10. Zoo zyn wy zondaars van natuur,
Tot we ons door BLOED verzoenen laten,
En 't Woord des Kruices niet meer haaten,
Dees' hamer Gods, dit heilig vuur.

(Jerem: 23, 29.

11. Wie

11. Wie stil staat, hoort wel haast een stem:
 "Het LAM heeft u met zynen Bloede
 „ Gekocht; dit Bloed komt u ten goede;
 Geloof in JESUS! Kom tot HEM!"
12. Wie dan recht moede is, komt gewis
 Met al zyn ongeloof en zonden,
 Vindt hulpe en heil in 's Heilands Wonden,
 En weet *dan* eerst, wie JESUS is.
13. Zo draa de zondaar zich bekeert,
 Kan zonde en vleesch geen plaats meer hou-
 wen;
 Het reine hart wil GOD aanschouwen,
 (Matth: 5.
 Terwyl 't met Christus Bloed zich neert.
14. Van deeze groote zaligheid
 Is niemand voor zich uitgeslooten;
 Genaë komt als een stroom gevlooten;
 Zo licht als kracht is reeds bereid.
15. Maar hy, die Jesus slechts bezieet
 Als een' Profeet, blyft in zyn zonden,
 En *moet* haar dienen, vastgebonden,
 Tot hy tot 's Heilands Wonden vliedt.

233. W. 211.

Alle zielen gaan verloren,
 Hoe verrykt ze ook mogen zyn,
 Openb: 3, 17.

Die niet Jesus dood en pyn

O 3

Heb-

- Hebben tot hunn' schat verkooren.
 Ieder mensch word naakt bevonden,
 Die het Bloed des Lams niet heeft,
 En nog buiten Christus leeft.
 Daarom spoed tot 's Heilands Wonden!
 Gy wordt zalig, en om niet, *Jes: 55, 1.*
 Als gy tot zyn Genade en Verzoening met
 traanen vliedt.

234. W. 30.

1. Ach! wat zyn wy zonder Jesus? Slaaven,
 Vol ellende en jammer; gantsch begraven
 In 't slyk der zonden,
 Zonder God, en vastaan 't kwaad verbonden.
2. Zonder Jesus zyn we als niets te tellen.
 Satan kan, zoveel hy wil, ons kwellen.
 De zondenmade
 Ligt in 't duister, verr' van Gods genade.
3. Zonder Jesus is de slang van Eden
 Meester van ons hart en ziel en leeden.
 Zy doet ons kwynen;
 Haar senyn, hoe zoet, maakt helsche pynen.
4. Lieve Heer! ach! hoor ons droevig kermen!
 Laat uw hart zich over ons ontfermen!
 Ach slaa uwe oogen
 Op den nood, dienwe U te toonen poogen!
5. Zonder U blyft elk in 't stof der zonden,
 Over-

Overdekt met ongeneesbré wonden;

En als wy trachten

Optestaan, ontbreekt het ons aan krachten.

6. Zonder U, ô Jêsus! zyn de zielen

Magtloos; ja men kan ons ligt vernielen;

En 't kwaad geweeten

Knaagt ons steeds, en laat zich nooit vergeeten.

7. Zonder U kan 't *minste* van de dingen

Deezer waereld ons terstond bedwingen;

't Zyn fraaie netten,

Die al streelende ons gevangen zetten.

(1 Joân: 2, 16.)

8. Zonder U zyn wy ligt te bedriegen,

Door der waereld veinzen, dreigen, liegen,

Of door haar vleien;

En zy lacht daarnaa, wanneer wy schreien.

9. Maar Gy, Jêsus! Gy zyt sterk en mægtig.

Zyn wy zwak: uw dierbaar Bloed' werkt
krachtig.

Ach wilt gedoogen,

Dat onze onmagt steune op uw vermoogen!

10. Jêsus! kom ons met uw kracht ontmoeten!

Treed den draak als onder onze voeten!

Neem met erbarmen

Onze zielen in uw bloedige armen!

11. Ai! wilt ons uw vriendlyk aanzicht toonen!

Laat ons onder uwe vleuglen woonen!

- Ach wilt ons geeven
 Lust en kracht, om zoo als Gy te leeven!
12. Zie uw Bruid! 't behaage U haar te kussen,
 (Hoogel: 1, 2,
 Om de vreeze in haar gantsch uitteblussen!
 Uw liefdestraalen
 Overwinnen alle zielekwaalen.
13. Laat uw Geest, ô Jêsus! ons bezielen!
 Dan zult Ge ons verheugd voor U zien knie-
 len,
 Om uwe voeten
 Met een' dankbren traanenvloed te groeten,

235. W. 91.

1. Jêsus! kracht der bloode harten!
 Troost in bange treurigheid!
 Laafnis in de zonden-smarten!
 Arts voor elk, die hulploos schreit!
 Balsam voor onheelbre wonden,
 Die steeds krachtig zyt bevonden!
2. 'k Voel myn hart door 't kwaad bedwongen;
 'k Heb in my geen' vreê noch rust.
 Merg en aadren zyn doordrongen
 Van 't fenyn der booze lust.
 Geen' Bloedsdruppel kan ik toonen,
 Daar de zonde niet zou woonen.
3. Ja, myn harte steekt vol pylen

Van

Van de waereld en het vleesch;
 Wil ik naar den Helper ylen:
 Straks bevangt my angst en vrees;
 En myn geest moet nederzygen,
 Eer ik recht kan adem krygen.

4. Wil ik my tot God verheffen:
 Dan drukt my myn traagheid neêr.
 Komt Gods Geest myn hart te treffen:
 Dan vertoont zich 't zondenheir;
 Zoo dat ik de kwaal der schulden
 Nu niet langer meer kan dulden.
5. Daarom, ô Gy Arts der Armen!
 Wiens geneezing nimmer mist,
 Toon my, dat Gy uit erbarmen
 Ook *myn* schuld hebt uitgewischt!
 Gy, Gy kunt de pyn vermindren,
 Ja den schrik des doods verhindren.
6. Laat Genade triomfeeren! *Rom: 5, 20.*
 Kom! vernieuw my naar uw beeld!
 Myn verkankerde oude zweeren
 Worden anders niet geheeld.
 Zalft uw olie myne wonden:
 Zo ben ik volmaakt verbonden.
7. Ach myn Heiland! wilt my schenken
 De verdiensten uwer pyn!
 Wilt my uit uw Wonden drenken!
 Dan zal ik vol leven zyn,

En op vreugderyke wyzen
Uwe ontferming eeuwig pryzen.

236. W. 75.

Uw Bloed, uw dierbaar Bloed
Maakt Adams val weêr goed.
Der zonden magt moet wyken;
Uw Bloed laat wondren blyken,
En kan uit 's duivels kaaken
Den snoodsten zondaar slaaken.

V A N D E
B E K E E R I N G E
D E S
Z O N D A A R S.

Troostet, troostet myn Volk! Jes: 40, 1.
Heere! wie heeft onze predikingen geloofd?
Jes: 53, 1.
De arme van geeste. Matth. 5, 3.

237. W. 97.

Z ie, Heer! hier ben ik, als een kind,
D at zieh om uwe voeten windt,
En U, ô trouwe Zieleman!

Geen

Geen oogenblik meer misfen kan.

'k Verkondig, schoon ik zwak ben, gaarne
uw' Dood.

Maak my daartoe bekwaam! de taak is groot.

2. Ik predik' dan. Wie hoort dit Woord?
Wie word door onruste aangefpoord?
Wie voelt zyns zelfs verdoemenis,
En dat hy gantsch verdorven is,
Terwyl hy is ten einde raads en moeds?
Die lufstre toe! want dat belooft wat goeds.

238. W. 217.

1. Myn Heiland neemt de zondaars aan,
Die met een' zwaaren last van zonden
Gantsch raadloos en mistroostig staan,
En nergens rust of redding vonden;
Die zich en God een gruwel' zyn,
Benaauwd, beangst, vol vreeze en pyn,
Daar Moses hen in 't harte dondert,
En reeds ter straf heeft afgezonderd.
De strik der hel had hen verworgd,
Had Jesus niet voor hen gezorgd.
2. Zyn teeder, ja zyn Moeders-hart Jes: 49; 15.
Dreef hem van zynen Troon beneden.
Hem drong des zondaars vloek en smart,
Ten vloek in onze plaats te treden.
Hy zonk ter neêr in onzen nood,
En smaakte myn' en uwen dood.

Nu

Nu is 't volbragt. Zyn dierbaar leven
Heeft Hy tot ons rantsoen gegeven.

Hy heeft de vrystad opgedaan,
En neemt nu de arme zondaars aan.

3. Komt, komt beladen en gebukt,
Zo goed gy kunt, en wilt niet schroomen!
Komt maar, hoe zwaar ook neêrgedrukt,
Gy wordt ook kruipende aangenomen.
Ziet, hoe zyn hart u open staat!
Ziet, hoe 't u te gemoete gaat!
Hoe lang heeft Hy met groot verlangen
Op u gewacht, om u te ontfangen!
Kom worm! Waar wilt gy anders gaan?
Hy, Hy alleen neemt zondaars aan,

4. Thans is zyn uitgebreide schoot
Een vryburg voor gejaagde harten.
Hy spreekt hen vry van vloek en dood.
Hy zelf verbindt ze in hunne smarten.
Hun angst met al hun zondenheir
Word in het grondelooze meir
Van zyn vergooten Bloed verzonken.
Zyn Geest, die aan hen word geschonken,
Leert ieder een' deeze Echo slaan:
"Ja, Jefus neemt de zondaars aan".

5. Zoo draagt Hy hen voor 's Vaders troon
In zyn met Bloed besprenkelde armen.
De Vader zietze in zynen Zoon,

En

En neigt zich tot hen met erbarmen.

Dan is de mensch den hemel waard,

En word voor 's Vaders kind verklaard.

Hem word Gods hoogste schat gegeven,

En ook de deur van 't eeuwig leven

Word hem met blydschap opgedaan.

Waarom? De Heiland nam hem aan.

6. ô Kondt gy Hem in 't harte zien,

Hoe 't met den zondaar is bewoogen!

't Zy hy noch poogt, zyn hand te ontvliên,

Of dat hy komt met schreiende oogen..

Gy vindt Hem in Zacheus huis.

Denkt om den Moordenaar aan 't Kruis!

Den Tollenaar wilt niet vergeeten!

(*Luc: 18, 13.*)

Noch haar, die by Hem neêrgezeeten

Genade zocht met sterk getraan!

(*Luc: 7, 37. 38.*)

Hy neemt de slechtste zondaars aan.

7. Ja, denktge aan Petrus groote schuld,

Aan Saulus en den Stokbewaarder,

Dan word u 's Heilands groot geduld

En zondaars-liefde nog veel klaarder.

Hoe vriendlyk, met wat liefdestraal

Aanschouwde Hy hen altemaal,

En dacht niet aan hun wanbedryven!

Zoo is Hy nog (en zal 't ook blyven)

Vermoeide zielen toegedaan.

Die

Die roept Hy, ja die neemt Hy aan.

8. Komt dan, ô zondaars, klein en groot,
Met allen, die hunn' vloek beweenen,

Tot Hem, die niemand van zich stoot,
Wanneer zy 't maat van harten meenen!

Geen zondaar is voor Hem te slecht;

Zoo als gy zyt, zyt gy Hem recht.

Waarom wiltge in den kerker leven,

Daar u een Heiland is gegeven?

Waarom wilt gy verlooren gaan?

Kom! want ook u neemt Jesus aan.

9. Denk niet: "Het is nog tyds genoeg,

„ Het goede mag my thans gebeuren;

„ God, hoope ik, zal toch niet zo vroeg

„ My sluiten zyn Genade-deuren".

Neen, denk veel eer: "Hy is reeds moe

„ Van roepen". Gryp dan schielijk toe!

De dood kan u snel overkomen.

Hy roept u! Hebt gy 't niet vernomen?

Die voor uw schulden heeft voldaan

Neemt u met open armen aan!

10. Maar trek ons liever aan uw borst,

ô Gy Ontfermer vol meêdoogen!

Verwek den honger en den dorst

In hen, die u te ontbeeren poogen.

Toen hen by hunne zielesmart

Uw liefderyk dooftoken hart,

Op

Opdat hun binnenste ingewanden

In liefde ontvonken en ontbranden!

Ach! konde elk zeggen: " 't Is gedaan,

„ My, ja ook *my* nam Jesus aan”!

239. W. 106.

1. **G**od wil niet dat wy gaan verlooren,
Maar dat wy zalig zullen zyn. 1. *Tim.* 2, 4,
Hy wierd hierom een mensch geboren,
Smaakte onzen dood, leed onze pyn,
En klopt nu aan een ieders hart
Van dag tot dag met liefdesmart.
2. Zoodanig is zyn teêr erbarmen,
Dat al 't verstand te boven gaat.
Werpt zich een zondaar in zyn armen,
Zo breekt Hem 't hart, en Hy weet raad;
Ook breekt Hem 't hart, wanneer Hy ziet,
Dat de arme ziel nog van Hem vliedt.
3. ô Afgrond, die alle onze zonden
Door Christus dierbren Dood verflindt!
Hier word de wonde recht verbonden,
Zoo dat men geen verdoemnis vindt,
Wyl Jesus Bloed steeds roept en schreit:
"Barmhartigheid! Barmhartigheid!"

240. W. 168.

Hoe getrouw gaat Jesus zoeken

't Arme schaap, tot dat Hy 't vindt!

Schuilt

Schuilt het in verborgen hoeken:

Hy, die 't schaap zoo teêr bemint,
Noodt en lokt het met erbarmen,
Tot het schuilt in 's Herders armen,
Daar Hy 't liefkoost, streelt en kust:
Eer geeft Jesus zich geen rust.

* 24 I. W. I.

1. God is getrouw; Hy laat geen' eed verouden;
Hy wil volstrekt, wat Hy beloofd heeft, houden.
2. Hy wil het leed des zondaars niet verlengen;
Wat Hy begint, dat wil Hy ook volbrengen.
3. Zoo dierbaar is Hem de arme zondenmadé,
Dat Hy haar te gemoet gaat met Genade.
4. Hy zoekt ons *eerst*, en wil ons tot zich trekken,
Terwyl we ons hart met schande op schand' bevelken.
5. Hy heeft nochthans ons lief, en kan niet lyden
Des zondaars dood, maar wil zyn ziel bevryden.
6. Hy roept ons toe: "Zyt gy belast met zonden:
„ Komt! 'k heb voor u het middel uitgevonden.
7. „ Komt;

7. „Komt, komt tot my! Ik zal u voor uw zielen
„ De ruste geeven, en uw schuld vernielen.

242. W. 165.

1. „Zoo waarachtig als ik leeeve”,
(*Ezech: 33, 11.*
Spreekt de Heere, ”Ik heb geen’ lust
„ In des zondaars dood; Ik geeve
„ Hem het leven, vrede en rust”.
Jefus heeft een moeders-hart, *Jef: 49, 15.*
Onze jammer maakt Hem smart.
Niemand kan ’t zoo sterk begeeren,
Als Hy, dat wy ons bekeeren. *Luc: 15, 6. 7.*
2. Neen, geen herder is te vinden
Voor ’t verdwaalde fchaap, dan Hy.
(*Luc: 15, 4. 5.*
Dearme zondaars zyn zyn vrienden. *Luc: 15, 2.*
Ja, zaagt gy zyn hart recht vry,
Hoe ’t uit liefde zucht en kermt,
Met wat vreugd’ het zich ontfermt,
Hoe ’t van dorst naar ons kan steenen:
O! Gy zoudt van liefde weenen.
3. Stel eens, dat gy hadt gevonden
Duizend waerelden vol vloek,
En gy stondt voor *alle* zonden,
Daar begaan, *alleen* te boek:

P

Dat

Dat zou veel zyn; welk een heil!
 Maar te weinig, om het meir *Mich: 7, 19.*
 Der Genad voor Adams kindren
Eenen droppel te vermindren. *Jes: 1, 18.*

4. Onuitbluscbre liefdevlammen!

Gy zyt sterker dan de dood! *Hogel: 8, 6. 7.*
 Zegensstroomen, nooit te dammen!
 O! welk een genadeschoot!
 't Groot heelal is klein daarby;
 De ingang staat voor ieder vry;
 Hier, hier is (wie kan meer wenschen?)
 Ruimte en plaats voor alle menschen.

243. W. 166.

Het is volbragt! Het is volbragt!
 Wat wilt gy langer dwaalen,
 Als of de mensch in eigen kracht
 Zyn schulden moest betaalen?
HET IS VOLBRAGT! Let op dit woord!
 Gy hoeft hier niets te geeven;
 Geloof *slechts*, en gaa daarin voort,
 Zo zult gy eeuwig leeven!

244. W. 16.

1. **M**ensch! leer uwen Heiland kennen,
 Die uw ziel zoo teer bemint!
 Leer u toch aan Hem gewennen,
 Als aan uwen besten Vrint!

2. Ach!

2. Ach! beschouw Hem in zyn lyden!
't Is uw God, Immanuël.
Wilt ge u gaarne in God verblyden:
Kom, fchep vreugde uit deeze wel!
3. Eeuwig, eeuwig *duurt* de vrede,
Dien Hy ons verworven heeft,
Wie dien heeft, die kan met rede
Zeggen, dat hy waarlyk leeft.
4. Treed dan, treed getroost ten troone,
Om 't geflagte Lam te zien!
U kan toch van 's menschen Zoone
Niets dan liefde en gunst gefchiën.
5. Hy verwacht u met verlangen,
Om u, als zyn vleesch en bloed,
Met veel tederheid te ontfangen;
Kom met uw bedrukt gemoed!
6. By Hem is genaë te vinden;
Niemand is Hem alte flecht.
Hy wil zich met ons verbinden.
Dit is waar, dewyl Hy 't zegt.
7. Hy biedt ieder in dees dagen
Zyn genade-volheid aan.
En 't is waarlyk zyn behaagen,
Dat elk een zal tot Hem gaan.
8. Stroomen vloeien uit zyn wonden,
Stroomen waarer zaligheid.

Wie zich nu op Hem wil gronden,
Vindt hier alles toebereid.

9. Elk die met betraande wangen
By Hem om genade smeekt,
Zal al wat hy wenſcht ontfangen,
Wyl het Zoenbloed voor hem ſpreekt.

245. W. 23.

1. Kom! ô allerarmſte made!
Tot den Troon van Gods genade!
Alle uw miſdaên zyn gebonden
Op den Man vol bloed en wonden.
2. 't Is uw Schepper zelf, wiens lyden
U voor eeuwig kon bevryden.
Hy moest u ten borge ſtrekken,
En uw ſchuld met Bloed bedekken.

246. W. 75.

Geen menſch is alte ſlecht
Noch alté ongerecht.
Wien niemand meer mag lyden,
Wien alle zondaars myden,
Die mag tot Jeſus komen,
En word ook aangenomen.

247. W. 83.

1. Zielen! komt naar Golgotha!
Wilt op 't Kruis met aandacht letten!

Hier

Hier zal 't Lam, door zyn genaë,
U tot waar berouw aanzetten.
Brengt u dat niet tot geweën!
Zyt gy harder dan een steen.

2. Komt en ziet den Levensvorst
Tusfchen aarde en hemel hangen!
Daar Hy fmacht van pyn en dorst,
Zonder laafenis te ontfangen.
Zielen! denkt om Jefus nood!
Vraagt: "Waarom wierd Hy gedood?"

248. W. 97.

Beproef u zelv' en vraag bedaard:
"Is 't aan myn HART geopenbaard,
„ Dat Jefus Christus gantsch gewis
„ Myn Schepper en myn Heiland is,
„ Die voor my ftierf, uit liefde, als Brui-
degom?"
Is 't JA: Wees bly! Is 't neen: Zo ween
daarom!

249. W. 37.

1. Men moet, eer men geneest,
Zich kennen leeren,
En zich, gelyk de Geest
Ons dryft, verneêren,
Ook fchulden en misdaên
Oprécht bekennen.

1. Joam. 1, 9.

P 3

Maar

Maar 't hart wil zich hieraan
Niet ligt gewennen.

2. De diepverborgen smart
Van 's menschen harte
Word niet geopenbaard,
Dan met veel smarte.
Het kost ons veel, eer wy
Gantsch naakt verschynen.
Wie 't gaarne doet, word vry;
Daar we anders kwynen.

3. Wie als een hulploos kind
Niet doet dan weenen,
Dien wil de Zondaarsvrint
Met zich vereenen.
Voor dien zal Christus Bloed
Een olie weezen,
Die zalft, en wondren doet,
Hem te genezen.

250. W. 145.

Kom Zondaar! kom! Gy moogt uw' Schep-
per vry ontmoeten.

Zie Hem in 't hart! Beschouw zyn handen
en zyn voeten!

Zoekt ge alle schuld by u, en vindt gy ze
in uw hart:

Zo kunt ge in Jesus Zy' begraaven schuld
en smart.

251. Zul-

251. W. 30.

1. Zulke zielen wil de Koning kussen,
Die gantsch raadloos zyn, en ondertusſchen
Van droefheid ſteenen,
En om niets dan om Ontferming weenen.
2. Zulke zielen wil de Koning laaven,
Die, in plaats van ſchoone en ryke gaaven,
Haar' nood Hem geeven,
En alleen van zyn Genade leeven.
3. Zulke zielen wil de Koning leeren,
Die op 't allerdiepſte zich verneëren,
En voor zyn oogen
Als discipelen ſteeds te handlen poogen.

252. W. 39.

Genade en vergifnis is ligt te bekomen:

Men bidt: "Laat me, ô Heiland! uw Bloed
overſtroömen!"

Men rust niet, men wil zich met Jesus ver-
eenen;

En niemand behoeft dan hier lang om te
weenen.

253. W. 1.

1. Wat zegt de Vorst des Levens tot de men-
ſchen?

Wat hoort men Hem met zo veel yver wen-
ſchen?

P 4

2. Hy

2. Hy roept, gelyk toen Hy aan 't Kruis moest hangen:

"My dorst! My dorst! Ik smacht nog van verlangen".

3. Verlangt Hy 't *bloed* van hen, die Hem verlaaten?

Neen! Hy begeert het *hart* van die Hem haaten.

4. Hy wil niet, dat één zondaar gaa verlooren,
Maar wil door liefde een ieders hart bekooren.

5. Zoo als gy zyt, kunt gy tot Jesus komen;
En wie zoo komt, word vriendlyk aangenomen.

6. Gy moogt met schande en zonden zyn omhangen:

Hy smacht nochtans van dorst, om u te ontfangen.

7. Hy, wien 't gericht in handen is gegeven,
Pleit met zyn bloed voor 's armen zondaars leven.

8. Geen zondaar, hoe gevoelig hy moog' weezen,
Kan immer zich door eigen kracht geneezen.

9. Maar ligt ge aan Jesus voeten als gestorven:
Van zulken is 'er nog niet één verdorven.

10. Al waart gy zelfs een moorder* of bedrieger,**

Stout als een leeuw, of wreeder dan een tieger:***

11. Gy

* *Luc: 23, 45.* ** *Luc: 19, 8.* *** *Hand: 9, 1.*

11. Gy word, als gy tot Jesus komt, herbo-
ren,

En denkt en doet gantsch anders dan te vo-
ren.

12. Al waart gy koud als ys: In Jesus handen
Begint uw hart van liefde sterk te branden.

13. Al waart gy doodt, zoo doodt als steen kan
weezen:

Gy kunt door Hem herleeven en geneezen.

14. Wat is het zoet, een armé ziel te aanschou-
wen,

Die haare hoope op Jesus Bloed kan bouwen!

15. Die leeft in vrede en blydschap, zelfs in 't
lyden.

Wie zou die ziel ooit haar geluk benyden?

16. Ach konden wy, dat preekende op de da-
ken, *Matth: 10, 27.*

Schynheiligen tot arme zondaars maaken!

254.

W. 97.

1. Een mensch, die zich in 't licht beziët,
En vindt: "Ik heb de zaak nog niet".

En grypt het werk aan, als een Man, :

Wil goed doen, eer hy goed doen *kan*,

En kwelt zichzelv' met veel vermoeienis;

Die mensch leert nooit, wie onze Heiland is.

2. Maar wie als een verlooren kind

Ontwaakt, en als een worm zich windt,

P 5

Acht

Acht zich doodschuldig, vreest en heeft,
Weet, dat hy zelf geen krachten heeft,
Vertzaagt, maar wil toch niet verlooren gaan:
Die ziet welhaast zyn' Heiland voor hem staan.
(Ezech: 16, 6.)

3. Hoe gaat het u? "Ach! 't gaat niet goed,
„ Ik Verdrink vast in myn eigen bloed”.

Dan spreekt de Zondaarsvrind: "Myn
Zoon!

„ U word vergifnis aangeboôn!

„ Neem ze aan! Wees bly! Gelooft, dat ik
u ontslaa!

„ Ik geeve u 't kleed; sta op en volg my
naa!”

4. De ziel ontfangt den nieuwen geest,

Gelooft in Jesus, en geneest.

Zy ziet het Lam, dat eeuwig leeft,

Met oogeh, die Gods Geest haar geeft;

Zy is bekleed en met het Lam bekend:

Dus neemt haar nood ten eenemaal een end.

255.

W. 82.

1. **W**yl men doorgaans ondervindt,

Dat men niets by God gewint,

Noch met eigen werk en stryden,

Noch met deugden, noch met lyden,

Noch met wysheid en verstand,

Noch met werken onzer hand;

2. Wyl

2. Wyl gemaakte heiligheid
Ons by God geen plaats bereidt;
Wyl rechtzinnigheid in 't denken
Ons geen ziele-rust kan schenken,
En de Pharizeefche stoet
Tollenaaren wyken moet: *Matth. 21, 31.*
3. Zo is dit de beste raad,
Die voor God als goed bestaat:
Men denke aan geen doen noch boeten,
Maar men valle aan Jesus voeten,
En vraag Hem: "ô Menschenzoon!
„ Ben ik dan niet ook uw loon?
4. „ Hebt Gy voor my gantsch alleen
„ Niet gebeden noch gestreên?
„ Daar Ge ontelbre zondaarsfchaaren
„ Tot uw Bruiloft wilt vergaeren,
„ En zè aanneemen tot uw Bruid:
„ Sluit Ge alleen *my* daarvan uit?
5. „ Neen, 't scheelt niet aan U, voorwaar!
„ Maar *myn* schuld is zonneklaar.
„ My ontbreekt één ding geduurig:
„ 't Waar *Geloef*; dat zoek ik vurig;
„ Zonder dat word ~~nienand~~ *nienand* vry.
„ En wie deelt dat uit, dan Gy?
6. „ 'k Weet toch, dat Gy my niet haat,
„ En myn smeeking niet vermaadt;
„ Uw verdienste en uwe traanen
„ Zul-

„ Zullen my den weg nog baanen,
 „ Maar ik staak myn traanen niet,
 „ Tot myns harten wensch geschiet, -

256. W. 146.

1. Verlicht me, ô Heer, myn Licht! 'k Ben
 voor myzelv' verborgen:

Ik ken my zelven niet; dat brengt me in
 vrees en zorgen.

Tk zie, dat ik niet ben, gelyk ik weezen
 moet,

Hoewel ik niet meer leev', gelyk de wae-
 reld doet.

2. Ik leefde eertyds in rust en ydle vreugde-
 dryven;

Maar nu ben ik vol angst, en weet niet waar
 te blyven.

'k Ben voor myzelv' een last; wat me an-
 ders lachen deed

En tot vernoeving was, baart my nu har-
 teleed.

3. Geen tydelyk verlies veroorzaakt deeze
 smarten;

Neen, neen, 't is zielepyn diep in den grond
 myns harten;

Of my de waereld al den naam van Chri-
 sten geev',

Ik weet niet of ik 't ben, schoon 'k onder
 Christnen leev'.

4. Men

4. Men draagt ligt deezen naam, en kan 'er wel op roemen.

Maar 't is bedrog, alleen een Christen zich te noemen,

Om dat men, de eerbaarheid getrouw, geen boosheid doet.

Hoe menig heiden zelfs heeft zich daarvoor behoed!

5. Maar wie den nieuwen mensch, van God naar God geschapen,

In kracht vertoont, het zy hy waaken moogt of slaapen;

Wie Christus aandoet, en met Hem is ondertrouwd,

Die is een Christen, wyl God zelf hem daarvoor houdt.

6. Die blyft in Hem en wil niets buiten Hem erlangen,

En tracht, getroust en trouw zyn stand'aart aan te hangen;

Die zegt met al zyn hart: "Myn Zielebruidegom!

„Leid my gelyk Gy wilt! ik ben uw eigendom”.

7. Dit, dit ontbreekt my nog; dit kan ik nog niet zeggen,

Noch my, zoo als ik ben, voor Jesus nederleggen;

Dan wil ik, dan weêr niet; dan trekt de wacrel'd my,

Dan

Dan vliede ik weêr van haar, en werd
toch nooit gantsch vry.

8. Uw Dood, ô Jesus! kon myn hart nog niet
bekooren.

Daarom laat zich een stem geduurig in my
hooren:

„ Zeg toch de waereld af, rein af! hang
Christus aan!

„ Geloof in Jesus Bloed! dan is voor u
voldaan.”

9. Dit woord vervolgt myn ziel; ik kan 't niet
tegenspreken;

En toch heb ik geen kracht, uw Bloed U
af te smeeken.

Myn God! wat zal ik doen? Hoe komt
myn ziel tot rust?

Moet ik het doen, zo word myn angst
nooit uitgeblischt.

10. Daarom is myn besluit: ik wil me aan U
overgeeven;

Doe wat Gy wilt met my! dan zal ik eeu-
wig leven.

Wie nimmer U verlaat, en van U is ge-
kend,

Leeft als een vat ter eer; zyn welvaart
neemt geen end.

357. W. 75.

1. Waar schuile ik op deeze aard?
Ik, die my veel bezwaard.

Met

Met veele en groote zonden!

Ik Heb nergens troost gevonden.

Geen mensch, hoe sterk in krachten,

Kan ooit myn smart verzachten.

2. Ach JESUS! waar zyt Gy?

Ontferm U over my!

Ik koom bedroefd getreeden

Tot uw barmhartigheden.

Geef, geef my arme made

Een' droppel van Genade!

3. Ik zeer ellendig kind,

Dat zich beladen vindt,

Werp all' myn zwaare zonden

In uwe diepe wonden.

Zyn die U (mag ik 't vraagen?)

Ook niet voor my geslaagen?

4. Spreek slechts, zo ben ik vry,

Hoe zwaar myn schuld ook zy!

Mogte ik uw Bloed opvatten:

Dan hadde ik 's hemels schatten!

Ach! hoorde Gy my kermen:

Gy zoudt U toch ontfermen!

5. Dat uw onschuldig Bloed,

Die schoone roode vloed,

My wasch van all' myn zonden!

Dan, dan ben ik ontbonden.

Ach wilt haar nooit gedenken,

Maar

Maar diep in 't meir verdrenken!

(Mich: 7, 19.

6. Gy, die geen ziel in nood,
Hoe slecht ook, van U stoot,
Gy kunt my wormtje laaven!
Wilt in uw graf begraaven
Myn zonden en misdryven!
En laat ze altoos daar blyven!

258. W. 151.

1. Gy hoeft Hem niet te wekken,
Noch met veel zorg en werk
Zyn hart tot u te trekken;
Hy komt; zyn liefde is sterk;
Hy naadert. U te helpen
Is zyn begeerte en lust.
Hy zal uw' zielvloed stelpen;
Uw nood is Hem bewust.
2. Gy hebt u niet te ontstellen
Voor uwen zondenberg,
Noch u' gestaa'g te kwellen,
Als waare uw staat al te erg.
Neen! Hy heeft raad gevonden
Voor u in overvloed.
Verberg u in zyn wonden,
En houd u aan zyn Bloed!

259. 6 Zon-

259. W. 35.

1. **ô Zondaarsvriend!** hoe groot zyn myne zonden!

Doch uw genaë word grooter nog bevonden.

Wat zal ik U; **ô Menschenhoeder**, doen?

Uw Bloed alleen is 't kostelyk rantzoen.

2. Ja; ik gevoel, hoe my myn schulden drukken.

Gy, Gy alleen kunt my dien nood ontrukken.

Gy zelf hebt my verbryzeld en verwond.

Maak my ook zelf, **ô Zielen-Arts**, gezond!

3. Ik zelf, ik moet myn vonnis onderschryven.

Doch de angst schynt my nog meer tot U te dryven.

Gy, **Jesus**, werpt, vol goedertierenheid,

Den worm niet wech, die om genade schreit.

4. Ach zie! ik ligg' hier in *myn* bloed vertreeden.

Maar, wilt Ge aan my *uw* heilig Bloed be-
steeden,

Eén' druppel slechts verleenén aan myn
ziel:

Dan leeft ze in vreugd, hoe verr' zy ook
verviel.

* 260. W. 30.

1. **Jesus!** wilt Gy my myn schuld toereeknen

En die met uw Bloed niet onderteeknen:

Zo moet ik sterven

Q

En

En de zaligheid voor eeuwig derven.

2. God! ik kan in't recht met U niet treeden;
Neen, ik vlucht tot uw Barmhartigheden.

Ik arme made

Smeek om niets dan enkel om genade.

3. Ach vergeef my alle myne zonden!
Ik beroep my op uw bloedige Wonden.
Verhoor me, ô Heere!

Daar ik 't weenende en om niet begeere.

261. W. 132.

1. Ik roep tot U uit angst en smart;
ô Heer! verhoor myn smeeken!

Ach! neig tot my 't genadig hart,

Dat Ge om my liet doorsteeken!

Maar wilt Gy *daarop* blyven staan,

Dat ik veel zonden heb begaan:

Wée my! waar zal ik blyven?

2. Niets geldt by U, dan uw Genade,
Om zonden te vergeeven.

Doot eigen werk, hoe *wel* 't ook ga,

Verkrygt geen mensch het leven.

Vreeze is ons deel; daar is geen mah,

Die by U op iets roemen kan;

Elk moet GENADE zoeken.

3. Is myn verdoëmnis zwaar en sterk:
Uw Bloed heeft veel meer krachten.

Ik

Ik steune op uw verzoeningswerk,
Daar Ge U voor my liet slagten.
Ja, 't is uw Bloed, waarop ik staa;
Op uw genade en ongenaë
Wil 'k me aan U overgeeven.

* 262. W. 75.

1. **Z**ie niet op myn waardy!
Want daar is geene in my.
Denk veelmeer aan uw lyden!
Denk aan uw bloedig stryden!
Ik kan niets doen dan weenen.
Hoor na myn angstig steenen!
2. Hebt Gy, ô Zondaarsvriend,
Dan niets voor my verdiend?
Hooft Gy uw Bloed niet spreken,
Wanneer Gy my hoort smeeken?
Hebt Ge in uw Nagelwonden
Niet ook *myn*' naam gevonden?
3. Eén droppel Bloeds staat ligt,
Heer! voor uw aangezicht,
Als voor *myn* schuld vergooten,
En *my* tot heil gevlooten!
Wilt my deez' droppel geeven!
Dan zal ik eeuwig leeven.

* 263. W. 151.

Aanschouw my met Genade,

Q 2

Ge

- Gelyk Gy Petrus deedt! *Luc: 22, 61.*
 Gaa met uw Bloed te raade,
 En stil myn harteled!
 Roep my gelyk Mattheus! *Matth: 9, 9.*
 Wenk my! ik ben bereid.
 Bezoek my als Zacheus,
 En breng my Zaligheid! *Luc: 19, 2-9.*
2. Denk om de Zondaaresse, *Luc: 7.*
 Die eertyds tot U trad,
 Een Alabaster-flesfche.
 Met zalve by zich had,
 In plaats van doen en boeten
 Om niet Genade zocht,
 En weenende uwe voeten
 Nat maakte en kussen mogt!
 3. Laat my, gelyk dees vrouwe,
 Met traanen by U staan,
 En steunende op uw trouwe
 In vrede heenegaan! *Luc: 7, 50.*
 Denk aan uw Bloed en Wonden!
 En daarom zeg tot my:
 " 'k Vergeeve u alle uw zonden
 „ En spreek u daarvan vry!" *Luc: 7, 48.*
4. Laat my genade vinden,
 Gelyk de Moordenaar! *Luc: 23, 43.*
 Want wie mag my ontbinden,
 Dan Gy, myn Middehaar?

Daar-

Daarom bidde ik gestadig

Het tollenaars-gebed :

"ô God! wees my genadig!" *Luc: 18, 13.*

'k Weet, dat Gy daarop let.

5. Gy troost niet hen die slaapen,

Noch wie zich helpen kan; *Luc: 5, 31. 32.*

Gy zoekt verlooren' schaapen; *Luc: 19, 10.*

Ik ben ook een daarvan.

Myn schaade mogt' veroudren!

'k Vrees voor een' tweeden slaap;

Dies leg my op uw schoudren

Als een *gevonden* schaap! *Luc: 15, 5:*

6. 'k Ben een verlooren penning;

Zoek my, tot Gy my vindt! *Luc: 15, 8.*

Verzek'er, by herkenning,

Myn ziel, dat Gy haar mint!

Omhels my met meêdoogen,

Als den verloornen Zoon! *Luc: 15, 20.*

Dan blyve ik voor uwe oogen,

Tot 'k eeuwig by U woon'.

264.

W. 132.

1. ô Jêsus! allerhoogste Goed!

Fonteyne der genaden!

Zie, zie hoe myn beklemd gemoed

Met droefheid is beladen!

Haar pylen steeken my met kracht,

Q 3

En

En doen my thans zo dag als nacht
In zilte traanen baaden.

2. Ontfermer! help my uit dien nood!

Ik heb uw Wet vertreedен;

Maar hebt Ge aan 't kruis den bittren dood

Ook niet voor *my* geleden?

Ach! zie my dan genadig aan!

Laat me in de zonden niet vergaan,

Waarvan ik word bestreden!

3. 'k Bely myn schuld; ô God! ze is zwaar.

Wat heb ik al misdreven!

Nu merk ik eerst, in wat gevaar

Myn ziel zich heeft begeeven.

Myn lichaams-rustē is zelfs gestoord;

'k Zou sterven, waar 't niet, dat uw woord

My troost en raad kwam' geeven.

4. Ik vind daarin, dat Gy belooft

Vergeevinge aller zonden,

Hen, die van hulpe en raad beroofd,

Heenvlieden tot uw wonden,

En hartlyk, met geboogen kniën,

Op U, hunn' dierbren Heiland, zien,

En op uw Bloed zich gronden.

5. Niets beeters is voor myn gemoed

In deezen nood te vinden,

Dan dat Gy met uw eigen Bloed

Myn wonden wilt verbinden.

Zo

Zo wasch my dan, Immanuël!
Verlos my van het heir der hel,
En breng my by uw vrinden!

265. W. 156.

Veelmaal hebt Gy my aanschouwd,
Maar ik ben geenszins geneezen,
't Zy Gy, Heer, my ondertrouwt.
Ja, Gy moet de myne weezen.
Breek door alles, maak my vry!
Ach! beschyn my met uw stralen!
Wilt me aan uwen disch onthaalen!
Jesús! geef U zelve aan my!

266. W. 95.

1. Hoe liefhebbend en lankmoedig,
Hoe geduldig en hoe goedig
Roept Ge ons toe door hemel-taal,
Dat Gy, Heer, hebt voorgenomen
In 't verlegen hart te komen,
Om te houden 't avondmaal!
2. Maak dan, ô myn God en Koning!
Door 't geloof uw waare woning
Van myn arm verbryzeld hart!
Ik doe U met blydschap open,
Want uw komst strekt (mag ik hoopen)
Tot verzachting van myn smart.

Q 4

267. Lukt

1. **L**okt Gy ons, tot U te komen,
Zwaar met schuld by schuld belaën?
Wat behoefte ik dan te schroomen?
’k Zie de deur nog open staan,
Die ons ter genade leidt;
Daarby hebt Ge ons toegezeid,
Dat Gy uit des vyands strikken
Ons wilt slaaken en verkwikken.
2. **G**y hebt nooit uw woord gebroken;
Daarop heeft myn ziel gelet.
Nu myn God! Gy hebt gesproken:
” Zoekt myn aanschyn in ’t gebed! ”
Daarom kloppe ik by U aan.
Laat my toch niet troostloos gaan!
Wilt Genade aan my betoonen!
My niet naar verdiensten loonen!
3. **A**ch! wie zal myn bloedwel stoppen?
Wie, wie redt my van ’t gevaar?
Ik wil op myn’ boezem kloppen
Met den bangen Tollenaar,
En van verr’ met traanen staan;
Mooglyk ziet Gy my nog aan.
Jesús! ’k werp my aan uw voeten;
Wilt my met genade ontmoeten!

268. W. 14.

Myn God! ik heb niets dan myn hart;
Ik geef 't U; neem het aan!
Laat myne droefheid, angst en smart
U teêr ter harte gaan!

269. W. 75.

Zie 't Lam geloovig aan,
Zo is de zaak gedaan! *Joan: 6, 40.*
Uw hart begint te branden;
Gy vindt in Jesus handen
Uw' naam met Bloed geschreven.
Gelooft, en gy zult leeven!

270. W. 156.

1. JESUS word van my gezocht;
'k Wil van niets dan JESUS hooren.
Och! dat alles wyken mogt',
Wat in 't zoeken my wil stooren!
Zegt my niets van vreugde en lust!
Zwygt van 's waerelds beste dingen!
Nu kan my niets meer bedwingen;
Niets dan JESUS geeft my rust.
2. Ik ben, zoekende, in de klem;
Zegt my, waar ik Hem zal vinden?
Ach! wie brengt my toch tot Hem?
Zegt Hem aan, myn lieve vrinden,

Q 5

Dat

Dat ik ben in groot gevaar!
 Zegt Hem, dat ik ben doordrongen
 Van zyn liefde, en opgesprongen,
 Toen 'k zyn trekking wierd gewaar!

3. Doch ik zelf, *ik* moet Hem zien,
 Ik moet zelf myn' Jesus spreken;
 En ik weet, het zal geschiên;
 Liefde zal zyn hart ontfteeken.
 Ik zoek Hem uit all' myn kracht,
 Tot Hy me aanziet met erbarmen,
 En zich van my laat omarmen;
 Zoolang weene ik dag en nacht.

271. W. 22.

1. Myn Heiland! ik verlooren kind,
 Dat nergens troost noch redding vindt,
 Werp my met al myn zondenheir
 Voor uw doorboorde voeten neêr.
2. Ik mag my wenden, waar ik wil,
 Myn hart word zonder U niet stil.
 Ach zie my met ontferming aan!
 Spreek slechts één woord, zo is 't gedaan!
3. ô Herder! ik gevoel het al,
 Dat ik uw Schaapje worden zal.
 Kom zelf! kom in myn hart en zin,
 En woon met uwen Geest daarin!
4. ô Lam! geslagt op Gods altaar!

Word.

Word in myn binnenste openbaar
Als de eenigste Arts en Vriend in nood!
Zo vinde ik 't leven in uw' Dood.

272. W. 165.

Ach! genees my! Arts der zielen!

Ik ben treurig, krank en mat.

Gy kunt door uw Bloed vernielen

Allen nood, die my omvat,

Door den val my aangebragt,

En ook door myzelve bedacht.

Mogte uw Bloed in my verschynen:

All' myn jammer zou verdwynen.

273. W. 4.

1. Is myn bruiloftskleed

Nu nog niet gereed?

Ach geef my met spoed

Dit kleed, dat zoo blank is, besprengd met
uw Bloed!

2. 't Lydt geen lang beraad,

Dat dit bruidsgewaad

My worde aangepast;

Men blyft zonder kleed geen aanzittende
gast. *Matth: 22, 13.*

3. Ach! nu is 't gedaan:

Gy zelf kleedt my aan;

Nu koom ik op 't feest.

Ge-

Geloofd zy de Vader, de Zoon en de Geest!

274. W. 155.

1. **o Genade!** uw kracht is groot!
 Schoon Gods Wet ons *zondaars* noemde
 En verdoemde.
 Zy, die deezen bangen nood,
 Ja den dood,
 Waar in andren vrolyk woelen,
 Op het bitterste gevoelen,
 En zich voën met traanenbrood:
2. Zy gaan, door U ondersteund,
 Daar zy 's Duivels dienst vervloeken,
 Jesus zoeken;
 Wat hen in den weg wil staan,
 Moet vergaan;
 't Is hun ernst, tot Hem te komen;
 En wie komt, word aangenomen;
 Want Hy neemt de *zondaars* aan
3. Elk van ons, die in Hem zyn,
 Heeft eens moeten, naa veel rennen,
 Schuld bekennen:
 "Heer! ik ben een zondenkind,
 „ Naakt en blind".
 Daarop wierd ons 't waare leven
 En Gerechtigheid gegeven
 Van den grooten Zondaarsvrint.

275. Hoort

275.

W. 10.

1. **Hoort zielen! 'k zal verhaalen,**
Met wat genadestraalen
Myn Arts *my* heeft geneezen;
Wat gunst *my* is bewezen:
2. **Ik was eens doodsverlegen**
Van myner zonden wegen;
Ik dacht: "Ik gaa verlooren;
„ Och! waare ik niet gebooren!"
3. **Hoe 't ongeloof en 't denken**
't verlegen harte krenken,
Dat voelde ik, en zomwylen
Was 'k als doorboord met pylen.
4. **Ik wilde, en had geen krachten,**
Gods oordeel te verzachten.
Ik wilde God betaalen,
En had niets dan myn kwaalen.
5. **Toen hoorde ik: "Gaa toch heenen,**
„ Werp U met bitter weenen
„ In 's Heilands bloedige Armen!
„ Hy zal zich toch erbarmen."
6. **Dat deede ik met veel beeven,**
Door nood en angst gedreven;
Ik weende en riep gestadig:
Ach Heer! wees my genadig.
7. **Nu sloeg voor de arme made**

De

De heiluur der genade.

Doch! wie kan *die* beschryven?

My zal'ze onschatbaar blyven.

8. Toen heb ik ondervonden
De kracht van Jesus wonden,
Die 't hart van Thomas raakte,
En Hem geloovig maakte.
9. Myn geest kon Hem aanschouwen,
En gantsch op Hem betrouwen.
Zoo wist Hy van myn oogen
De traanen aftedroogen.
10. Zints dien tyd is 'er leven
In hart en ziel gebleven;
Myn hart springt op, als de ooren
Het Zoebloed noemen hooren.
11. Daar leeft iets in myn harte;
't Is Jesus dood en smarte.
'k Voel vuurger liefde vlammen,
Die uit zyn hart aftammen.
12. Nu heeft de mensch van binnen
Vernieuwde kracht en zinnen.
Myn voedzel, myn verblyden
Vinde ik in Jesus lyden.
13. Thans heb ik geestlyke oogen,
Die Hem aanschouwen mogen;
Ik heb ook geestlyke ooren,
Zyn woorden recht te hooren.
14. Myn

14. Myn geest kan Hem omvangen;
Dat ftelt al myn verlangen;
Hy zoekt, ik kan 't recht merken,
Myn liefde te verfterken.
15. Tot ik van hier zal fcheiden,
Zal Hy my zalig leiden,
Hy, die my met zyn wonden
Naby blyft alle ftonden.
16. *Wie kan zoo zalig weezen?*
Wie niet wil zyn geneezen,
Dan door het Bloed des Heeren.
Dit zal 'k altoos beweeren.

276. W. 75.

Eens armen zondaars hart,
Beklemd van angst en fmart,
Dat zich voor 's vyands tergen
Niet langer weet te bergen,
Vindt in des Heilands Wonden
Vergeevinge aller zonden.

277. W. 14.

1. Daar is niets onder al datgeen,
Waarvoor het harte beeft,
Zoo vreeslyk, zoo vol bitterheeft,
Dan dat men zonde heeft.
2. Wanneer der ziele flangen-aart ||

En

En 's lichaams weeldrigheid
Door God ons word geopenbaard,
Met al 't geen in ons leyt:

3. Ach ja, dan word men dāg en nacht
Met traanenbrood gespyst.
En komt dan niemand, die met kracht
Des Lams Verdienſten pryst:
4. Zo weent zich een gevoelig hart
Om 't zonden-kwaad haast doodt.
't Geloof in Jefus bittre ſmart
Helpt ons uit deezen nood.

278. W. 16.

1. **Z**iels-noodzaakelyke zorgen,
Die Gods Geest verwekt met kracht,
Maaken menig droeven morgen,
Menig ſlaapeloozen nacht.
2. De angst perst traanen uit onze oogen:
„Waar, *waar* mag toch Jefus zyn?
„Wierd zyn hart met my bewoogen,
„Daar ik aan myn zielwond kwyn'!”
3. Dan komt Jefus toegetreeden
Met het Teeken in zyn Zy',
Met zoveel bevalligheden,
En zoveel genaë daarby:
4. Dat men Hem niet *kan* weerſtreeven;
Maar de ziel voelt opgewekt,

Om

- Om zich in zyn hand te geeven,
Aan het vloekhout uitgerekt.
5. Naauwlyks ziet men Jesus Wonden,
Of men krygt, gantsch onverdiend,
Straks vergiffenis van zonden,
En een' allerbesten Vriend.
6. Hier gevoelt men 't hart ontfteeken
Tot den Zielebruidegom.
Naauwlyks kan men tot Hem spreken,
Want men staat van vreugde als stom.
7. Liefde blaakt dan aan weërszyden.
Ach! de ziel bemint Hem teêr,
En Hy, die om haar moest stryden,
Hy bemint haar nóg veel meer.

279. W. 121.

Een ziel, die droevig kwynt,
Komt, als haar 't Lam verschynt,
Uit den dood in 't leven.
De duisternis verdwynt.
Terstond word haar gegeven
De Rechtvaerdigheid,
Die 't Lam heeft bereid.

280. W. 16.

1. Liefste Heiland! uw genade
Is veel grooter, als men denkt;

R

Wan-

Wanneer Ge aan een arme made
Uw verdienste en vriendschap schenkt.

2. 'k Heb, beklemd, ontelbre ryzen
Naar den rechten grond gehaakt,
En geen mensch wist me aantewyzen,
Wie de zondaars zalig maakt.

3. Onverwachts kreeg ik te hooren:
"Jefus Christus is de Man".
Dat trof zoo myn hart en ooren,
Dat ik 't niet beschryven kan.

4. Hem, die, overdekt met wonden,
Zich reeds als verlooren acht,
En nog worstelt met de zonden,
Word het losgeld toegebracht!

5. Ja, genade voor genade
Stroomde op my uit Jefus hart.
Jefus bloed kwam my te ftade.
Dit was 't einde van myn fmart.

281. W. 146.

1. Ik wilde eens boete doen, en met de zonde
ftryden;

Maar 't was vergeefs; Gods Geest wees my
op 's Heilands lyden,

Die in Gethzemané geweend heeft en ge-
beefd,

Daar Hy den wynpersbak des toorns ge-
treeden heeft.

Toen

2. Toen dachte ik: Vaar nu heen al eigen werk
en kampen!

Ik wil all' myn ellende aan 's Lams verdien-
ste klampen.

Zyn lyden toont my klaar Gods toorn,
Gods liefdegloed;

Want Hy heeft niet voor zich, maar voor
myn schuld geboet.

282. W. 4.

1. Wat was ik toch blind

En vleeschlyk gezind!

Ik sliep vast: maar ziet!

't Licht kwam; ik ontwaakte, maar kende
het niet.

2. 'k Gevoelde den nood

En smaakte den dood.

Het was my zoo zwaar,

Als waare ik alleenig 's Heilands moordenaar.

3. Satan ging by my

Toen nog niet voorby;

Hy stond op zyn recht,

Als of ik zyn slaaf waare, en der zonden
knecht;

4. Tot ik 't *recht* begon,

Zo goed als ik kon:

Met schulden belaën

Gaf ik my aan Jesus, en Hy nam my aan.

R 2

5. 'k Was

5. 'k Was wel zeer vervaard,
Doch teffens bedaard,
En dacht: "Ach misfchien
„ Heeft Hy overlang reeds myn' zielsnood
gezien!"
6. Toen hoorde ik van Hem
In 't binnenste een stem:
" Verlegen gemoed!
„ Nu zultge ondervinden de kracht van myn
Bloed!"
7. Zyn bloedstroom verscheen,
En 't Leven met een'.
De heilge Fontein
Wierd voor my geopend, en Hy wiesch my
rein.
8. Toen Satan dit zag,
Deed hy zyn beklag,
En wierd op my gram;
Maar ik liet hem vaaren, en hield my aan
't Lam.
9. Ach! hoe heeft my 't woord
Van Jesus bekoord!
Blyft dat my steeds by,
Zo leeve ik in vrede, ben zalig en bly.

283.

W. 126.

1. **W**anneer iets my wil krenken:
Laat my dan aan uw' dood,

Myn

Myn liefste Heiland, denken,
Aan 't Bloed, dat Gy vergoot,
En al wat Gy hebt doorgegaan,
Toen Ge, aan het kruis gehangen,
Myn schulden hebt voldaan!

2. ô Wonder boven maaten,
Als men het recht betracht!
Voor knechten, die Hem haaten,
Word Hy, de HĒER, geslagt!
Hy geeft zich, Hy, de waare GOD,
Voor ons verlooren' menschen,
In nood en dood en spot.

3. Wat schaadt my nu der zonden
En 's misdryfs groot getal?
Ik heb Genaê gevonden.
Myn schuld is eens voor al
Betaald door Christus dierbaar Bloed;
'k Behoef dus niet te vreezen
Voor 's Hoogsten toornegloed.

4. Daarom, ô Man van smarten!
Brenge ik U prys en dank.
ô Lam! ik zing van harten,
En loove U met geklank
Voor alle uw liefde en groote trouw,
Voor uw onschuldig sterven,
Daar ik myn hoope op bouw.

5. Heer! laat uw bitter lyden.

R 3

Altoos

Altoos myn voedzel zyn!
 Laat zich myn ziel verblyden
 Alleen in uwe pyn!
 Dat my 't nooit koom' uit hart en zin,
 Hoe duur Gy my moest koopen!
 Uw dood is myn gewin.

284. W. 90.

Gy zyt, ô Zielebruidgom!
 Een zaligmaakend Wezen.
 De kranke is by U wellekome;
 Gy wilt hem gantsch geneezen.
 'k Heb in 't geloof U aangeraakt,
 En dat heeft my gezond gemaakt.

285. W. 221.

Uw bloedig zweet, om my met traanen vergooten,
 Vervolgde my, en liet niet af;
 De stem van uw Bloed, uit uw lichaam gevlooten,
 Riep niet om wraake, toorn en straf;
 Genade en Ontferming was ieder woord,
 Dat nog tegenwoordig myn hart doorboort.
 Hoe zal ik U danken? Hoe zal 'k U ontmoeten?
 Ik kus, Heer, al weenende uw handen en voeten.

V A N

V A N H E T G E L O O F.

*Dit is de wille Desgeenen, die My gezonde
heeft, dat een iegelyk, die den Zoone aan-
schouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige
leven hebbe. Joh: 6, 40. Zonder Geloof
is het onmoogelyk, Gode te behaagen.
Hebr: 11, 6. Dengeenen dan, die niet
en werkt, maar gelooft in Hem, die den
godloozen rechtvaerdigt, word zyn geloof
gereekend tot rechtvaerdigheid. Rom: 4, 5.*

286.

W. 106.

Ik heb den rechten Grond gevonden,
Die myn ziels-anker eeuwig houdt.

(Hebr: 6, 19.)

Dien vond ik in des Heilands Wonden,

Waarop myn hart gerust vertrouwt;

Dces Grond blyft onbeweeglyk staan,

Als aarde en hemel ondergaan.

R 4

E 1 287. De

287. W. 151.

De grond, waarop wy bouwen,
Is Christus en zyn Bloed.

Dat geeft een vast vertrouwen,
Zielsruste en goeden moed.

In ons en al ons leven

Is niets, dat waardig zy;

't Geen Christus heeft gegeven,
Dat, *dat* is van waardy.

288. W. 146.

1. **W**at is 't Geloof? Een licht, zeer diep in
't hart verborgen,

Dat doorbreekt; en zyn glans gelykt een
heldren morgen.

't Is krachtig, maakt de ziel met Christus
eensgezind.

Men word daardoor vernieuwd en zelfs
des Vaders kind.

2. 't Geloof schept uit het **L A M** gerechtigheid
en leven.

Wie 't heeft, word dan van zelfs tot Goed-
doen aangedreven.

't Geloof is ryk in God, kloekmoedig,
vast en sterk;

't Werk, door 't Geloof gedaan, is een
bestaanbaar werk.

3. 't Geloof houdt zich getroost aan 's **Lams**
verdienste en krachten,

Is

Is geestvol, en weêrstaat met Jesus alle
magten;

Het toont alom zyn' schyn, en vreest
noch hoon noch spot,

Maar zegt volmondig uit: " 't LAM is
myn Heer en God".

289.

W. 22.

1. 't Geloof vindt al, wat noodig is
Tot zaligheid, op Jesus disch,
Terwyl het troostryk ons vertoont,
Dat God lichaamlyk in Hem woont.
2. 't Geloof neemt alles uit zyn' schoot,
En maakt my tot zyn' bondsgenoot,
Brengt in 't geweeten ruste en vree,
En geeft my troost in angst en wee.
3. 't Geloof verdryft het zondenheir,
En geeft het Lam alleen alle eer'.
't Geloof maakt ons tot kindren Gods,
En blyft voor ons de sterkste rots.
4. 't Geloof blinkt, als een eedle steen
In goud gezet en fraay gesneên;
Dus blinkt het waar geloof in 't hart,
En schynt op 't sterkste in nood en smart.
5. 't Geloof maakt alles moogelyk;
Maakt goedig, maatig, liefderyk,
Lankmoedig, vreedzaam, zacht en stil,
Blyde en vernoegd met 's Heeren wil.

R 5

290. Om

290. W. 58.

1. Om zalig te worden, moet men niets doen,
Dan vast gelooven in 's Lams rantzoen,
Niets, niets dan gelooven.
Dit moet men melden
Aan al de waereld; en dat moet gelden
Voor groot en klein.
2. Geloof, ô zondaars, dat God, uw God,
Als mensch een vloek wierd, en 's waerelds
spot!
Dat Hy, naa veel traanen,
Nood, angst en fryden,
Gewond, gegeesfeld den dood moest lyden,
Gehecht aan 't hout.
3. Geloof, dat Jesus zyn Bloed vergoot,
Dat uit zyn Zyde met water vloot!
Dat het Lyk des Heeren,
In 't Graf gelegen,
Weer opgewekt is en opgestegen
Op 's Vaders Troon!
4. Een ieder geloov' dan en twyfle niet:
Dat is om *my*, ja om *my* geschied;
Ik, *ik* bragt myn' Schepper
Zoo wreed om 't leven;
Nu kan zyn Bloed my het leven geeven,
Dat 's 't waar Geloof.

291. 't Ge-

291.

W. 132.

't Geloof in Christus Bloed alleen
 Kan ons rechtvaardig maaken ;
 Geen stryd noch werk geeft zaligheên.
 Elk moet tot J E S U S naaken.
 Men word gerechtigd door zyn' dood,
 Gods kind te zyn en deelgenoot
 Van 't eeuwig zalig leven.

292.

W. 16.

1. 't Waar Geloof is aantemerken
 Even krachtig, als het Zien;
 Wat het Zien in ons kan werken,
 Kan ook door 't Geloof geschiên.
2. 't Steunt, wat Paulus heeft geschreven.
 Van 't Geloof, op vasten grond;
 't Leert ons Jesus aan te kleeven,
 Als of Hy zoo voor ons stond'.
3. 't Waar Geloof maakt ons de dingen,
 Op Calvaria geschied,
 Tegenwoordig. Twyfelingen
 Stooren 't *hoofd*, maar 't *harte* niet.
4. Wie gelooft, aanschouwt de Wonden
 En het Bloed van onzen Heer.
 's Lichaams oogen zyn gebonden,
 En men twyfelt toch niet meer.

5. Wie

5. Wie gelooft, sterft zonder vreezen

Daarop, dat het waarheid is,

Wat wy in den Bybel leezen.

Staat het *daar*, dan is 't gewis.

* 293. W. 146.

1. ELGIBBOR † word een *Worm!* ô Wonder al-
lerwondren! *Pf: 22, 7. † De sterke God.*'t Oud Sina rookt en beeft van 's Heeren vuur
en dondren,Maar in Gethzemané beeft Hy van angst
en leed;En 't doodsche Calvaria rookt van zyn Bloed
en zweet.2. Jehovah, steeds omringd van heilige Engelen-
schaaren,Hangt als een *mensch* aan 't kruis, verzeld
van moordenaaren!Hy sprak weleer: "HEET ZY!" En 't groot
heelal ontstond:En hier op Golgotha verbleekt zyn eigen
Mond.3. Zyn woord bedekt al de aard' met tallelooze
lyken,En hier zien wy Hem selv' 't hoofd buigen
en bezwyken.Hy *wil*. Terstond verschynt eene alge-
meene vloed:En uit zyn eigen Zy' vliet hier een stroom
van Bloed.

4. Hy

4. Hy doet de wāereld door een' enklen oog-
wenk beeven:

Hier zyn deeze Oogen mat, gebrooken, zon-
der leven.

Wat fiddert niet voor Hem? Zelfs dāvert
's hemels kloot:

En hier zien wy zyn Lyk, gevoeleloos en
doodt!

5. Hy werpt in 's afgronds nacht de trouw-
looze Englen-schaaren,

Maar *sterft*, om 't schuldig bloed van Adams
kroost te spaaren.

God, die onzienlyk woont in 't ongenaak-
baar licht,

Toont aan de zondaars-schaar een Broe-
ders-aangezicht.

6. Hy, een verteerend vuur voor Aarons oud-
ste zoonen,

Slaat Ufa, en laat zich door Ufa niet hō-
nen.

Maar wie met schuld en smart nu tot zyn
Bloed genaakt,

Die eet en drinkt van Hem, en word ge-
zond gemaakt.

294.

W. 97.

Dat is het wondervolle dīng.

Eerst schynt het kindren te gering;

Dan is 't een hoofdwerk; menig Man

Sterft, eer hy dat gelooven kan.

De

De Phariseeuw veracht het, en blyft doodt.
De Tollenaar gelooft; zyn heil is groot.

* 295. W. i.

1. Wie heeft *U* toch het *Ongeloof* benomen?
En hoe zyt gy aan 't waar *Geloof* gekomen?
2. Niet door myn wysheid, sterkte, doen of rennen,
Noch door verdienste, ik wil dit wel be-
kennen.
3. Ik tastte in duisternis gelyk de blinden;
Myn dwaalend hart wist spoor noch weg te vinden.
4. De duisternis had myn verstand omgeeuen,
En myn vernuft, hoe groot, gaf my geen leven.
5. Myn hart was in het ongeloof verzonken,
In wellust en onreinigheid verdronken.
6. In deezen staat heeft my het Licht beschee-
nen,
En dat bragt my wel haast tot bitter weenen.
7. Toen kreeg ik eerst het ongeloof te voelen;
Dat hield niet op, met kracht in my te woelen.
8. Ach! in dientyd heb ik 't recht ondervonden,
Dat ongeloof de Wél is aller zonden.
9. Met alle kracht wilde ik daar tegen stryden;
Maar 't gaf slechts stof tot myn rampzalig lyden.
10. Wat

10. Wat is het naar! 't gaat alle pyn te boven:
"Wanneer men *wil* en toch niet *kan* gelooven!"
11. Ik kan by niets myn smarten vergelyken;
't Was me als een hel; my dacht, ik zou bezwyken.
12. Ik wendde my tot GOD met veel gebeden,
Maar kon nog niet tot mynen JESUS treden.
13. Ik bad en zong, maar zonder troost te ontvangen;
GOD was als doof voor all' myn boetgezangen.
14. Toen twyfelde ik, of iets wel waar mogt weezen
Van al hetgeen de Schrift ons geeft te leezen.
15. Dies wilde ik *niets* gelooven; maar *die* plaagen
Kon myn benaauwde ziel nog minder draagen.
16. Dan dacht ik weêr: "Ik Moet *doen*, dat zal God merken".
En ik begon een reeks van goede werken.
17. Doch! dat gaf my geen' Vreê; by all' myn zeden
Stond ik ten dienst der zonde in ziel en leden.
18. Dan schoot my 't Sterven als een pyl te binnen,
En wanhoop greep my aan in hart en zinnen.
19. Ik onderzocht me, en vond my zwaar be-
laaden
Met eenen last van wroegende euveldaaden.
20. 'k Riep

20. 'k Riep JESUS aan; ô ja! toen moest ik 't waagen,

| Dien nood met angst en vreeze aan HEM te klaagen.

21. Toen voelde ik 't eerst een foort van geestlyk leven;

My wierden all' deeze euveldaën vergeeven.

22. "Nu (*dacht ik*) heb ik alles; 'k zal gelooven

„ In Jesus, en geen vyand zal 't my rooven”.

23. Maar ach! ik kon niet lang op vrede roemen;

Me ontbrak nog iets, ik wist het niet te noemen.

24. 'k Vond my verdoemd, en wist niet om wat reden;

'k Had, dacht my, all' myn zonden wechgeboden.

25. Ik stond 'er op, dat andren slechter waren;

'k Wou myn gerechtigheid niet laten vaaren.

26. Toch was myn hart een slaaf der aardfche dingen;

Wat ik ook deed, ik kon my niet bedwingen.

27. Een vyandschap gevoelde ik in die tyden,

Voornaamlyk tegen Jesus KRUIS en LYDEN.

28. "Dat (*riep ik*) dat 's onbillyk boven maaten;

„ Hoe zoude ik ooit myn' Heer, myn' Jesus haaten?”

29. Maar

29. Maar 't was toch zoo ; wat ik ook mogt'
beginnen :

Ik *konde* dien GEKRUISTEN niet beminnen.

30. Het ongeloof rees op met nieuwe stormen ;
Ik streed en wond me in 't stof gelyk de wor-
men.

31. 'k Had dagen van verdriet , en bange nach-
ten ;

Myn eigen werk gaf 't ongeloof meer krach-
ten.

32. 'k Was lastig voor my zelven en voor an-
dren ;

Ik wist het , maar ik kon my niet veran-
dren.

33. Myn hart , gelyk een woeste zee , zocht
vonden ;

'k Was dan een vyand , dan een vriend der
zonden.

34. Zomwylen wilde ik Worm myzelve verhoö-
gen ;

Dan was ik weêr afschuwlyk in myn oogen.

35. Dan boog ik my voor 't Kruis met heete-
traanen ;

Dan wilde ik *zelf* den weg tot God my baa-
nen.

36. Bywylen had ik onder myn gebeden
Een' Voorfmaak van de waare zaligheden.

37. Dan werd ik weêr geplaagd door twyfe-
lingen ;

S

Ik

Ik stond, ik viel, en moest erbarmlyk wringen.

38. (Zoo moest het LAM zich *lang* met my bemoeien;

Herdenk ik dit: 'k moet dan my nog verfoeien.)

39. Ik wierd in 't eind gantsch moede, en gaf 't verlooren;

Toen sloeg myn heil-uur, en ik wierd herbooren.

40. My wierd gezeid: "Gy blyft een kind der zonden,

„Zolang gy niet gelooft in Jesus Wonden.

41. „Dit Ongeloof is de oorzaak aller plaagen.

„Geloof in 't LAM! of gy zult eens vertzaagen”.

42. "Ach! (riep ik uit vol smart, met angstig hygen,)

„Dat is hetgeen ik zoek, en kan 't niet krygen.

43. „Mogte iemand my den rechten weg eens toonen!

„Ik zou met vreugde in Jesus Wonden wonen.

44. „'k Zou gaarn' gelooven, ja, met hart en zinnen;

„Maar ach! ik *kan* niet. Wat zal ik beginnen?”

45. Het antwoord was: "ô Zief! gy blyft verlegen,

Als

„Als Jesus BLOED niet van u word verkregen.

46. „Onmooglyk kunt gy 't ongelooft bestryden;

„Het BLOED des LAM'S moet u daarvan bevryden”.

47. *Dat* trof my als een donderslag in 't harte;
Toen voelde ik eerst den hoogsten graad van smarte.

48. Nu wist ik, wat myn hart steeds had ontbrooken,

Waarom het niet in liefde wierd ontstookten.

49. Myn onrein hart was nog niet rein gewaschen,

En *daarom* kon 't Geloof daar niet in passen.

50. 'k Zag my als reeds verdoemd en gantsch verlooren,

Wyl ik de stem van 't BLOED nog niet kon hooren.

51. Dat konde ik niet lang doorstaan; Neen, met beeven

Wierp ik my neêr voor Hem, en bad om 't leven.

52. Ik riep: „Ach Jesus! wilt aan my gedenken,

Een' droppel BLOEDS my in het harte schenken!”

53. En ziet! myn Heiland wierd terstond bewoogen

Met innerlyke ontferming en meêdoogen.

54. Daar kwam iets in myn harte. Moet ik 't noemen?

Dat was zyn BLOED. Ja! daarop kan ik roemen.

55. Dit Bloed had kracht: Myn hart begon te branden;

'k Las in den geest myn' naam in Jesus handen.

56. Ja, Hy stond voor myn ziel in zynen Bloede,
En wiesch my rein. Ach! hoe was ik te moede!

57. Ik zag dat Hoofd, dat om my moest verbleeken,

Zyn doodsgedaante en ieder lydensteeken.

58. Hy sprak tot my. Doch! 'k Wil daar niets van schryven;

Dat zal alleen *in* my geschreven blyven.

59. Thans voel ik in myn hart het *waare* leven;

Want nu is my het *Ongeloof* vergeeven.

60. 'k Geloov', dat GOD een *mens*ch wierd,
om te sterven,

En daardoor 't Leven voor my te verwerven.

61. Ja! nu geloove ik in zyn Bloed en Worden,

Wyl ik de kracht daarvan heb ondervonden.

62. Wil't Ongeloof my nog weêr overkomen:

'k Laat dan myn hart met BLOED weêr overstromen.

296. Zo-

* 296.

W. 16.

1. Zoveel als 'er naa God weenen,
Zoveel wegen heeft de Heer,
Om met Hem ons te vereenen;
Allen Hem alleen ter eer.
2. Zoveel zielen, zoveel wegen
Heeft Hy, om 't geloof in 't hart,
Dat gedrukt is en verlegen,
Inteprenten zonder smart.
3. De Een vindt Leven en Genade
Op één stonde en onverwacht;
En een ander arme made
Leidt Hy langzaam, teêr en zacht.
4. Hy alleen kent alle menschen,
En wat ieders hart begeert;
Maar de weg, dien wy ons wenschen,
Is gemeenlyk gantsch verkeerd.
5. Hy laat zich geen wetten maaken;
Hier zien wy zyn³ liefdegloed,
Zyn geduld en wysheid blaaken.
's Heilands weg alleen is goed.
6. Echter de Een zoowel als de ander
Krygt de zaligheid geheel.
Hy geeft allen met elkander
Door 't Geloof het goede deel.
7. Ieder kan dan toch eens zeggen:

S 3

" Ik

"Ik moest me als een zonden-kind
 „ Aan des Heilands voeten leggen;
 „ 'k Weet nu, dat Hy my bemint",

297. W. 79-

1. Ik ben voor Hem getreden;
 'k Heb om genade gebeden,
 Zoveel men bidden kan,
 Met traanen in myn oogen,
 En in 't gemoed bewoogen;
 Maar 't HART gevoelde niets daarvan.
2. Zoo is het met ons menschen:
 Men kan 't geloof zich wenschen,
 Men knielt, men bidt, men schreit,
 Men wil van angst vertzaagen,
 En laat zich echter plaagen
 Door de eigene gerechtigheid.
3. 't Was een bezwaarlyk leven;
 Myn ziel werd omgedreven,
 En ik wist veeltyds niet,
 Wat waarheid zy of leugen;
 Nooit konde ik my verheugen;
 Elk oogenblik was vol verdriet.
4. Tot ik begon te merken:
 "Met all' myn eigen werken
 „ Blyve ik vervreemd van 't LAM".
 Toen vlood ik tot zyn WONDEN,

En

En *daar* heb ik gevonden
Geloof en Hoope en Liefdevlam.

5. Dat was de zaak des **HARTEN**.
De dryfveer van myn smarten
Wierd daardoor als ontzield.
Ik dacht niet meer aan 't stryden,
En had recht zaalge tyden,
Zolang 't Hart de overhand behield.

298. W. 121.

Myn Heiland nam my aan,
Als doodt, met schuld belaën;
't Vonnis was gesprooken:
Ik moest verlooren gaan;
De doodsstaf was gebrooken.
Onverwachts kwam Hy,
Zag my, sprak my vry,
Ja sloot me in zyn Zy'.

299. W. 58.

1. **W**at onze zielen bevrydt van schuld,
En onze harten met lust vervult,
Is 't Geloof in Jesus: Dat onze zonden
Volmaakt verzoend zyn door zyne Wonden,
En door zyn Bloed.
2. Zyn doodsgedaante worde ons nooit oud!

S 4

En

En by zyn traanen zy 't hart niet koud!
 Daarby moet het branden,
 En zalig leeven
 In Hem, die 't misdryf ons heeft vergeeven;
 En elders niet.

300. W. 15.

Gods Zoon, voor ons gestorven,
 En weder opgewekt,
 Heeft ons dien Schat verworven,
 Dien ons 't Geloof ontdekt.
 Wy zyn 't niet waard, wy armen!
 De Liefde is altoegod,
 Die enkel uit erbarmen,
 Voor ons die wondren doet!

301. W. 22.

't Geloof in JESUS is niet krank,
 Hem, die 't gegeven heeft, zy dank!
 't Geloof bewaart myn harte rein,
 Getroost, geboogen, arm en klein.

302. W. 14.

1. Hy, die den Heiland nog niet heeft,
 Is doodt en zonder God.
 Wie Jesus heeft, voorwaar, die leeft
 In God. Wat zalig lot!

2. Maar hoe, hoe heeft men Jesus dan,
 Dien

Dien niemand in dees tyd
Lichaamlyk zien noch hooren kan,
Dewyl Hy zulks vermydt?

3. Men *heeft* Hem door 't Geloof in Hem;
't Geloovig hart kan *zien*;
't Geloovig hart *hoort* Jesus Stem,
En 't ongelooft moet vliên.
4. 't Geloof bemint Hem, en beschouwt
Zyn martling, dood en pyn.
Die Zaak word ons nooit oud noch koud,
Tot dat wy by Hem zyn.

303.

W. 151.

1. Wie *niets* kan, dan gelooven,
Waagt alles op genaë,
Niets, niets kan my ontrooven
Den grond, waarop ik staa.
Wil Jesus de oogen binden:
Hy blyft dan toch myn Hoofd;
'k Zal vast eene uitkomst vinden;
Hy heeft het my beloofd.
2. Dat is de kracht dier menschen,
Die Jesus gantsch alleen
Hier te behaagen wenschen,
Door zyn barmhartigheên.
Word alles my ontnomen:
'k Behou nochtans zyn woord.

S 5

Laat

Laat alles me overkomen:
Zyn Trouw word nooit gestoord.

304.

W. 58.

Wie vast gelooven kan, mag voortaan
't Heilge der Heiligen getroost ingaan,
En daar in den geeste het Lam aanschouwen,
En zich voor eeuwig doen ondertrouwen
Den Zondaarsvrind.

305.

W. 22.

Zie daar-myn hart, dat tot U schreit:
"Ach help my uit barmhartigheid!
„ 'k Geloofde gaarn' gantsch ongestoord
„ In U en uw verkwikkend Woord.

306.

W. 79.

Wie naar Hem kan verlangen,
Zal Hem ook haast aanhangen,
En recht geloovig zyn.
Niets kan den weg ons baanen.
Tot waar geloof, dan traanen,
Gestort uit nood, en niet in schyn.

307.

W. 102.

1. Gekruiste Heer! myn geest begeert
U door 't geloof vast aantehangen.
De kracht uws doods, die 't hart bekeert,
Is

Is 't voorwerp van myn zielsverlangen.

Myn zuchten en traanen gaan toch naar
U heen;

Ik zoek U, myn Jesus, ja U gantsch alleen.

2. Ach dat rondom uw bloedig kruis

Al myn geweeten zich kon vinden!

Ach mógt' myn ziel haar eeuwig huis

In uw doorstookten Zyde vinden!

Ach laat my gelooven, uit kracht van
uw pyn,

Dat alle uw verdiensten myn eigendom zyn!

308.

W. 228.

't Geloof is een zeer sterke hand,
Een onverbreekbare liefdeband.

O! laat my steeds gelooven!

Want dat verbindt U vast aan my,
En my aan U, tot ik eens bly

't Gelooven ben te boven.

Dan vreest myn geest

Voor geen dingen;

'k Mag teeds zingen

Hier beneden

't Heerlyk lied der eeuwigheden.

309.

W. 185.

Waarom is toch God in 't vleesch ge-
komen?

'k Zeg

'k Zeg daarop getroost: "Om my".
 Niemand word zyn recht daardoor benomen;
 Dat geloof staat ieder vry.
 Gy, myn Heiland, schoon bemind van veelen,
 Hebt daarom niet noodig, U te deelen.
 Bruidegom vol lieflykheên!
 'k Heb U als voor my alleen.

310.

W. 151.

ô Vader! wilt versterken
 't Geloof in uwen Zoon!
 Om dus myn eigen werken
 En eigen wil te doên.
 Ach grondvest me op zyn lyden,
 Op zyn verdienste en Dood!
 'k Vrees dan niet, uitteglyden
 By tegenspoed en nood. *Matth. 7, 25.*

311.

W. 187.

Versterk, ô Heer! het willen en het kunnen,
 En geef my toch een' vasten geest!
 Voleind het werk, dat door U is begonnen!
 Maak myn geloof hier onbevreesd!
 Weet ik U niet vast te houden:
 Deste vaster houdt Gy my!
 Laat myn hart niet weêr verkouden!
 Spreek my van alle onrust vry!

312. ô Gy,

312.

W. 14.

3

1. **O Gy, wien alles wel gedyt,**
Doop my weêr in uw Bloed!
'k Geloov', dat Gy gekruicigd zyt,
En voor my hebt geboet.
2. **Ach kom myn ongeloovigheid**
Te hulpe, en geef my kracht,
Dat ik, 't geen Gy my hebt bereid,
Geniete dag en nacht!

313.

W. 168.

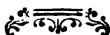
JESUS, die door Bloed en Wonden,
Door veel smarten, Kruis en Dood
Myn verlossing hebt gevonden,
En my uit den zondenood
Met geduld en vriendlyk lokken
Eindelyk hebt uitgetrokken:
Maak my vast in 't waar Geloof,
Dat geen magt my dat ontroov'!

V A N

V A N D E
L I E F D E D E S H E I L A N D S
T O T D E
Z Y N E N .

*Hy heeft ons eerst lief gehad. 1. Joan: 4, 19.
Niemand heeft meerder Liefde als deeze,
dat iemand zyn leven zette voor zyne Vrien-
den. Joan: 15, 13. Die Liefde is zyne Ba-
niere over my. Hoogel: 2, 4.*

314.

W. 221.

Verwonderlyke Afgrond van Liefde en
erbarmen,

In Jesus Christus opgedaan!

Hoe brandt Gy, hoe vlamt Gy in Liefde tot
de armen,

Dat geen verstand het kan verstaan!

Wien mint Gy? 't Geslacht, dat U heeft ver-
smaad.

Wien zegent Gy? Hem, die U heeft gehaat.
ô Goe-

ô Goedig, lankmoedig en vriendelyk Wezen!

Gy hebt U wat slechts tot vermaak uitgelezen.

315. W. 16.

1. Zegt my! Wie van alle menschen,
Die God met elkaër verbindt,
Die zich te vereenen wenschen,
Wie gelykt den Zondaarsvrint?
2. Welke Bruïgom heeft zyn leven
Voor zyn Bruid, tot haar behoud
Ooit ten offer willen geeven?
Waar is zulk een Paar getrouwd?
3. Zulk een is myn Liefste, ô Vrinden!
Dat heeft Hy om my gedaan.
Kendet gy myn' Teêrbeminden:
Gy zoudt nimmer van Hem gaan.
4. Hy kon myn rantzoen verzinnen!
Liefde dreef Hem van zyn' troon!
Zou 'k Hem nu niet teêr beminnen
In zyn schoone bruiloftskroon?

316. W. 157.

1. Komt tot Jesus! wilt u spoeden!
Groot en klein,
Komt! wordt rein!
Laat uw hart bebloeden!

Ziet

Ziet zyn hart van liefde branden!

Leest uw' naam

Altezaam

In zyn dierbre handen!

2. Wie kan zoo als Hy beminnen?

Geeft Hem de Eer!

Mint Hem weêr

Met uw ziel en zinnen!

Hy wil 't waar geloof u geeven.

Hoort zyn stem!

Ziet op Hem,

En uw hart zal leeven!

3. Voelt ge u in den grond des harten

Gantsch vervaard,

En bezwaard

Met ondraagbre smarten:

Weest getroost! De Arts is gevonden;

Hy geneest

Hart en geest

Van onheelbre wonden.

4. Gy ellendigen en armen!

Komt gezwind

Uwen Vrint

In 't geloof omarmen!

Hier zyn alle goede gaaven.

Schept nu moed!

Jesus Bloed

Zal uw harte haaven!

317.

W. 185.

Onuitspreeklyk is des Heeren Liefde;

Daardoor word men overreed.

Hy, wien onze schuld het hart doorgriefde,

Wascht ons, geeft ons 't Bruiloftskleed,

En brengt ons naar huis, met vreugdbedryven. *Luc: 15, 5. 6.*

Wie zou daar niet gaarne willen blyven?

'k Rust hier lieflyk, ongestoord,

Door zyn tederheid bekoord.

* 318.

W. 83.

1. Ik weet iemand, die bemint,
Meer dan eenig mensch op aarde.

Wie is dat? Des zondaars Vrint,
Die zyn eigen Bloed niet spaarde.

Daarom is Hy ook de Man,
Die geen ziel vergeeten kan.

2. Kan een Vrouw, die Moeder is,
Haares zuigelings vergeeten? *Jes: 49, 15.*

Neen, voorwaar niet! En gewis
Moedermin mag *Liefde* heeten;
Schoon 't haar, hoe zy zich dus kwyt,
Van geen zondeschuld bevrydt.

3. Kan zy onverschillig zyn?
En zou Zy zich niet ontfermen,
Als haar Troetelkind van pyn.

T

Schreit

Schreit en jammerlyk moet kermen?

Ziet zy haaren zoon in nood:

De angst brengt haar byna ter dood.

4. Maar, al waar 't ook, dat een vrouw

Haaren zuigeling kon haaten,

En dien zonder veel berouw

Aan een' Tyger overlaaten:

Zo kan 't Jesus toch niet doen,

Want zyn Bloed spreekt van 't rantzoen.

5. Heeft een Moeder ooit haar hart

Om 's Kinds wille doen doorsteeken?

Heeft ze in baarensnood van smart,

Als myn Jesus, kunnen spreken?

Ieder ziel kost onzen Vrint

Meer dan eenig Vrouw haar Kind.

6. Ieders naam staat gegraveerd

In de palmen zyner handen;

En zyn hart, tot ons gekeerd,

Zien we in Liefde helder branden.

Dies is 't waar, 't geen ik bely':

Niemand heeft zoo lief als Hy.

319.

W. 121.

LIEFDE is zyn element;

Zyn Trouwe is wél bekend,

Ja, myn hart kan 't merken,

Dat Hy zyn woord niet schendt.

In

In plaats van *zelf* te werken,
Laat ik H E M begaan,
En zie vrolyk aan
’t Werk door H E M gedaan.

320. W. 185.

1. LIEFDE! die den mensche naar Gods beelde
Schiept in waare heiligheid,
En, toen hy in ’s vyands misdaad deelde,
’t Heil voor hem weêr hebt bereid!
LIEFDE, die, eer ik nog was gebooren,
Tot uw eigendom my hebt verkooren!
LIEFDE! Gy hebt me overreed,
Ja, Gy trekt me als een Magneet.
2. LIEFDE, die een mensch wierd, om telyden
In *myn* plaats en *my* ten goê!
LIEFDE! die voor *my* hebt willen stryden
Met den dood, tot stervens toe!
LIEFDE, die, *voorwaar* aan ’t kruis gestorven,
Daardoor ’t leven voor *my* hebt verworven!
LIEFDE! ik dank U voor uw pyn,
En wil eeuwig de uwe zyn.
3. LIEFDE, die my lief hebt boven maaten!
LIEFDE, die zelfs voor my bidt!
LIEFDE, die my nimmer zult verlaaten,
Maar behouden als uw lid!
LIEFDE, die uw Bloed voor my laat spreken,
T 2 Tot;

Tot, wat sterfelyk is, zal zyn bezweken!

LIEFDE, Gy, Gy blyft myn staf,

Tot Gy me opwekt uit het graf.

4. LIEFDE! Gy vervult myn hart en zinnen!

Ach! uw jok is zacht en ligt!

LIEFDE! Ik moet U tederlyk beminnen!

Op U blyft myn oog gericht.

LIEFDE! Ja, Gy hebt my overwonnen!

'k Zou nu zonder U niet leeven konnen.

LIEFDE! Ik geef me aan U. Doe vry,

Al wat U behaagt, met my!

321. W. 58.

Dat JESUS lief heeft, is openbaar;

Zyn BLOED vertoont ons dat zonneklaar.

Hy bemint dezondaars, vooral zulke armen,

Die niet begeeren, dan zyn Erbarmen.

Hy mint ook *my*.

322. W. 11.

1. Hebt Gy my niet lief gehad,

Reeds toen ik U nog vergat?

Hebt Gy my niet reeds gezien,

Toen ik poogde uw hand te ontvliên?

2. Trok my niet des Vaders kracht

Tot U, eer ik zelf het dacht?

Waart Ge, ô Lam! niet reeds myn Zon,

Eer ik 't ongeloof verwon?

3. 'k Heb

3. 'k Heb me uit nood tot U gewend.
Toen wierd Gy my eerst bekend.
Dat een Bruid haar' Bruigom ziet,
Haalt by deeze ontmoeting niet.
4. Ik geniet nu jaaren lang
Uw genade en liefdedrang.
Gy bleeft steeds onwankelbaar,
Maar *ik* blyve uw schuldenaar.
5. Doch, ik zal voor God bestaan,
Wyl ik U heb aangedaan.
Dies leyt ook myn bruiloftskleed
In uws Vaders huis gereed.
6. Dat is uw gerechtigheid,
Die my van de zonde afscheidt;
't Is die, die Gy my verwierft,
Toen Ge uit liefde voor my stierft.
7. Ik strek my met liefdesmart
Naa niets uit dan naar uw hart.
Ach dat ieder oogenblik
Uw gemenschap my verkwikk'!

323. W. 200.

1. Geslagte Lam! myn Licht en Schat!
Uw LIEFDE is zonder paalen,
En gaat zoo verr', dat ik 't niet vat,
Nog minder 't kan verhaalen.
Geef, dat myn hart U wederom

T 3

Met

Met liefde en sterk verlangen
 Mooge omvangen,
 En als uw eigendom
 U gantsch alleen aanhangen!

2. Laat in myn hart en ziel en zin
 Niets dan uw Liefde wonen!
 Wilt me uw gelaat, dat ik bemin,
 Recht leevendig vertoopen!
 Neem alles wech! werp alles uit,
 Wat my van U wil scheiden
 En verleiden!
 Opdat ik als uw Bruid
 Mooge in uw Liefde weiden.
3. Myn Heiland! Gy hadt my zoo lief,
 Dat Ge U voor my liet vangen,
 En stierft aan 't kruis, gelyk een dief
 En moorder opgehangen.
 Ach! laat uw Wonden, Dood en Bloed,
 't Rantzoen voor myne zonden,
 Te allen stonden
 Myn hart en myn gemoed
 Doorgrieven en verwonden!
4. Uw Bloed, gestort aan 's kruices paaf,
 Is kostlyk en vol zegen.
 Ik vind myn hart als steen en staal,
 En toch om troost verlegen.
 Laat, laat dan de onbepaalde kracht

Uw

Uws bloeds myn hart bedwingen
En doordringen!

Opdat ik dag en nacht
Moog' van uw Liefde zingen.

5. Ach! mogt myn hart steeds open staan,
Om smachtende optevatten

Uw Bloed, uw Zweet en uw Getraan!
Deeze onwaardeerbare schatten!

Ach dat zich nu myn traan-fontein
Mogt opdoen, om uw voeten
Teêr te groeten,
En U dus, arm en klein,
Met liefde weêr te ontmoeten!

6. Ach dat ik als een hulploos kind
U volgen mogt met weenen,
Zoolang, tot Gy, die my bemint,
U kondt met my vereenen!

Ach wierd ik van uw liefdevlam
En van uw zoete stroomen
Ingenomen!

Ja, mogt Gy zelf, ô Lam!
In my te wonen komen!

7. Waart Gy niet steeds myn toeverlaat:

'k Wou dan niet zyn gebooren;
En als Gy heden van my gaat,
Dan ben ik *nog* verlooren.

Want buiten U is niets dan pyn;

T 4

Ik

Ik vind hier alle dagen
 Niets dan plaagen;
 Niets kan my lieflyk zyn,
 Niets, niets kan my behaagen.

324. W. 56.

Gy zyt waarlyk liefderyk en goed,
 En standvastig in uw' liefdegloed.
 Niemand kan zoo treurig zyn,
 Dat niet all' zyn angst en pyn
 Zou verdwynen, als Gy hem ontmoet.

325. W. 97.

1. **W**at hebt Gy lief, ô HEER! ô GOD?
 Wat reekent Gy tot uw genot? *Jes: 53, 11.*
 Wat is het voorwerp, dat U trekt,
 En zoveel zorg in U verwekt?
 Daar Gy toch heilig, groot en magtig zyt,
 En 's hemels heir zich in uw' Wil verblydt!
2. Zyn antwoord is zoo teêr, zoo goed,
 Dat 's zondaars hart zich buigen moet:
 „ 'k Heb U zoo lief! geloof het vry!
 „ Zo slecht gy zyt, behaagt gy My.
 „ Al ben Ik magtig, heerlyk, ryk en groot,
 „ En gy gantsch arm, ellendig, naakt en
 inood”.
3. Myn God! hoe staat de ziel verstomd,
 Als *deze* Troost in 't harte komt!

Wan-

Wanneer ik, in my overtuigd
Van myne onwaarde, die my buigt,
My *nochtans* zie in Gods Gemeenschap staan!
Ik zou van schaamte en liefde haast vergaan.

4. Wy weten, wie wy zyn: Geen een
Zou kunnen zeggen, om wat reën
De Heiland *hem* zoo teër bemint?
Ik neem het aan, gelyk een kind,
En ben zeer gaarne van myn' eeuwgen Man.
Zoo teër bemind, als het hier weezen kan.

326. W. 195.

1. Ik staa vol verbaasdheid.
Heer! wat zal ik zeggen,
Wanneer ik gaa overleggen,
Dat Gy, heilig Wezen,
Waarvoor Cherubynen
Siddren met de Serafynen',
Moeite doet, om met spoed
Zielen opte zoeken,
Die U schandlyk vloeken?
2. Wy zyn vol ellenden.
Dat zyn onze gaayen;
Want wat hebben arme slaaven?
Dat naamt Gy tot oorzaak;
Dat heeft U gedreven,
U voor ons ter dood te geeven.

T 5

Lief-

Liefste Heer! Men valt neêr!
 Wie kon dat verzinnen,
 Dat Ge *ons* zoudt beminnen?

3. Is het mooglyk? Zouden
 Niet zelfs uw vyanden
 Door uw' liefdegloed ontbranden,
 Als zy tot U naadren?
 Wie U komt ontmoeten,
 Smelt wech weenende aan uw voeten.
 Ja, voorwaar! Wonderbaar
 Zyn uw liefdestraalen!
 Haar kracht kent geen paalen.

4. 's Waerelds Wyzên moeten
 Zwygen van dees dingen,
 Waarvan de arme zondaars zingen.
 De Eenvoud kan gevoelig
 Uw' Persoon beschryven.
 Allen, die in de armoê blyven,
 Zyn in staat, de overmaat
 Van uw dierbre schatten
 In het hart te vatten.

5. Dat is myn versterking.
 Ben ik eens neêrslachtig:
 Uw troost is dan in my magtig.
 Gy hebt my verkooren.
 Ik waar' gantsch verdorven,
 Waart Gy niet voor my gestorven.

En

En *daarom*, Bruidegom!
Kunt Gy my niet haaten,
Noch my steeken laten.

6. Groote Vriend der zielen!

Wie zou zeggen kunnen:

"Ik Heb de vriendschap éérfst begonnen?"

Hart vol trouwe en liefde!

Gy moest alles maaken,

En nu moet Ge ons ook **bewaaken**.

Ja, ô Ja! Uw Genaê

Zal uw zondaarsfchaaren

Tot aan 't eind bewaaren.

327. W. 68.

1. **W**ie is toch voor my,
Jefus, zoo als Gy?

Onder allen de Uitverkooren!

Helper dier, die als verlooren

Hygen naar Gods vree!

Dien deelt Gy hen meê.

2. Leven, dat den dood,

Opdat Ge uit den nood

My verlost, wilde fmaaken!

Gy wist 's afgronds band te fmaaken,

En bragt my tot God.

Welk een zalig lot!

3. Koning en Profeet!

Prie-

Priester, naar Gods eed! *Pf: 110, 4.*
 Wilt my met uw' Scepter groeten!
 Laat my zitten aan uw voeten
 Als Marye, ô Heer! *Luc: 10, 39.*
 En zie op my neêr!

328. W. 83.

1. Gods Lam! heilig, rein en schoon!
 Op U neemt Gy all' myn schulden,
 En wilt daarom spot en hoon,
 Ja den kruisdood zelve dulden.
 Opdat *ik* behouden word',
 Word *uw* heilig Bloed gestort!
2. ô Gy zuiver, vlekloos Lam!
 Ik vereer uw wonderliefde.
 Zie toch van uw' kruicesfam,
 Hoe uw Dood myn ziel doorgriefde!
 Daar 'k met een gebrooken hart
 Overdenk uw bittre smart.
3. Hoe veel leedt Gy niet voor my!
 Wat zal ik U daarvoor geeven?
 Ik zal, waar ik immer zy,
 Uwen Dood ter eere leeven.
 Dat alle andre zorg verdwyn'!
 'k Leef of sterf, 'k wil de Uwe zyn.
4. Laat uw hart my open staan!
 Laat my in uw wonden-klooven

Altoos

Altoos veilig schuilen gaan!
Wie zou my U dan ontrooven?
Stil gestaåg myn' ziele-dorst,
Jefus! aan uw Liefde-Borst!

5. Tot aan 't eind van allen nood
Zal geen vyand my verslinden.
Nergens zal my zelfs de dood
Dan in Jefus Wonden vinden.
Wie *daar* huisvest dag en nacht,
Roept eens bly: "Nu is 't volbragt!"

329. W. 168.

1. JESUS! Gy hebt wechgenomen
Mynne schulden door uw Bloed.
Dat mag my te stade komen;
Dat versterkt myn zwak gemoed.
Overmits Ge, aan 't kruis geslaagen,
All' myn zonden hebt gedraagen,
Zyt Gy nu myn Bruidegom,
En ik ben uw eigendom.

2. Al uw lyden om myn zonden,
Van uw kribbe tot uw graf,
Geesling, doornekroon en wonden,
Keuren all' myn plaagen af.
Uwe pyn, uw bloedig zweeten,
Uwe slaapen opgereeten,
Uw benaauwdheên, en uw dood

Troo

Troosten my in allen nood.

3. Gy doorgrondt all' myne smarten,
Kunt myn flauwste zucht verstaan,
En vindt in den grond myns harten
Niets dan uwen Dood voortaan.
Ja, myn hart wierd, ongedwongen,
Van uw dierbaar Bloed doordrongen;
Het behoort U gantsch alleen,
Nu en in alle eeuwigheên.

330.

W. 15.

1. Gy hebt my met een liefdeband
Op 't naauwste aan U verbonden.
Ach! wierd die band in uwe hand
Eens onbezeerd bevonden!
2. Gy zyt een Bruidegom, by wien
Geen weêrgaê is te vinden.
't Hart moet, door U maar ééns te zien,
Zich teêr aan U verbinden.
3. Ach! mogt het gantsche menschedom nu
Zich aan U overgeeven!
Zy zouden alle dan door U
Ook in uw' Vader leeven.
4. Intusfchen vallen voor U neêr
Met teêrverliefde harten
Zy, die met traanen, U ter eer',
Hersteld zyn door uw smarten.

331. Werp

331.

W. 228.

Werp zeer diep in myn hart uw' schyn,
O Heldre Jaspis en Robyn!

Doe 't van erkentnis branden!
Bewaar myn kleedren rein en wit,
En laat me als uw waarachtig lid
Vast in uw huis belanden!

Gy zyt Altyd
Myn verblyden, Daar uw lyden
My geriefde;
En nu ben ik krank van liefde.

332.

W. 151.

'k Heb U in 't hart geslooten,
Zo goed ik wormpje kan;
Gy hebt uw Bloed vergooten,
Om my van vloek en ban
En ziels-angst vry te maaken,
Ja van de helsche pyn.
Kan liefde ooit sterker blaaken?
Nooit kan zy grooter zyn.

333.

W. 155.

i. Gy zyt my, O Morgenstar!
Die al vroeg my zyt verschenen,
Nooit verdwenen.
Gy bragt my op 't rechte spoor,
Gingt my voor,

En

En Gy leidt my nog geduurig.
 ô! Wat is uw Liefde vuurig,
 Die my zulk een lot beschoor!

2. Herdenk ik myn' levensloop,
 Van myn kindsheid af tot heden:
 ô! Wat reden
 Vind ik dan tot dankbaarheid!
 Uw beleid
 Was zoo vriendlyk, wys en teder,
 Dat ik 't niet begryp! 'k Val neder
 En aanbid uw Majesteit.

334.

W. 166.

Heb dank voor alles, ook voor dat,
 't Geen ik reeds heb vergeeten,
 En 't geen myn arm verstand niet vat.
 Wie kan uw Liefde afmeetten?
 Zy word oneindig diep en hoog,
 En lang en breed bevonden;
 Ja, wat men doe, hoe sterk men poog':
 Nooit zal men haar doorgronden.

V A N

V A N D E
LIEFDE TOT CHRISTUS
E N D E
ZALIGE GEMEENSCHAP
M E T
H E M.

My aangaande: het is my goed, naaby GOD te weezen. Ps: 73, 28. Indien gy mynen Liefsten vindt, wat zult gy Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van Liefde. Haare koolen zyn vuurige koolen, Vlammen des Heeren. Veele wateren zouden deeze Liefde niet kunnen uitbluschen; ja de Rivieren zouden ze niet verdrinken. Hoegel: 5, 8. cap: 8, 6. 7. Die den Heere aanhangt, is Eén Geest met Hem. 1. Cor: 6, 17.

335.

W. 217.

Bepaalt ge, o Wyzen deezer aard!
De Vriendschap onder soortgelyken?
Zegt gy, dat GOD niet gaat gepaard
Met menschen, maar hen doet bezwyken?
V k Weet,

1. Ik Weet, dat ik voor Gods *Wexen* zwicht:
Ik ben maar schaduw, Hy is 't Licht;
Ik niets, ja onrein, snood, neêrslagtig:
 Hy alles, heilig, rein, almachtig,
 Maar ik zeg *toch*; "God, myn Liefste,
 is *Myn*,
 En ik, hoe slecht ook, ben toch *Zyn*".
 (Hoogel: 2, 16.)

2. Myn Goël, myn Immanuël,
 Myn Middlaar kon de midden vinden,
 Om zich, in weêrwil van de hel,
 Op 't naauwste met my te verbinden.
 Des Menschen Zoon, myn Jonathan,
 Myn Bruidegom, myn God en Man
 Trad als myn Broeder in myn' orden;
 Hy wou myn Moeds- en Bloedsvriend worden,
 Myn Vleesch en Been. Myn Liefste is *Myn*,
 En ik, Eén Geest met Hem, ben *Zyn*.
3. God, die zyn' lieven Zoon my gaf,
 Geeft my nu alles in den Zoone,
 Zoowel zyn smaadheid, kruis en graf,
 Als ook zyn Kroon in zynen Troone.
 Al wat Hy spreekt en heeft en doet,
 Zyn Woorden Geest, zyn Vleesch en Bloed,
 De Vrucht van al wat Hy geleden,
 Geweend, gezweet heeft en gestreden,
Al zyn Verdiensten zyn de *myn*.
 Myn Liefste is *Myn* en ik ben *Zyn*.

4. Ik

4. Ik vind by ons Verbond veel Eer
En Voordeel; het komt *my* te stade.
Hy eischt van *my* 't *Geloof*; niets meer;
En *ik* smeek enkel om *Genade*.
Myn Liefste is met *my* wél te vreen,
Eén Hart en Mond, *Eén* Ja en Neen.
Niets, hoe genaamd ook, zal ons scheiden;
Neen, geen berouw mag *my* verleiden;
Ik ben vernoegd in vreugde en pyn.
Myn Liefste is *Myn*, en ik ben *Zyn*.
5. Hy kan nu door *zyn*' Liefdegloed
Alle arme zondaars *gantsch* verblyden.
Wy hebben om dit hoogste goed
Malkandren geenszins te benyden.
Elk ga vry voort in 't zielsgenot!
Zyn volheid kent noch eind noch slot.
Dus wil ik 't Recht van niemant laaken,
Doch *my* vooral Hem eigen maaken.
Wie wil, twist om het *uwe* en 't *myn*!
Myn Liefste is *Myn* en ik ben *Zyn*.
6. Hy is de Geest van mynen Geest;
Hy is het Leven van myn Leven.
Na mynen Lieften allermeeft,
Ja na niets anders, zal ik streeven.
Dien *ik* bemin, Die *my* bemint,
Dien 'k aanmerk als *myn*' besten Vriend,
Van wien 'k niets grooters kan begeeren,
Dan 't geen Hy wenscht *my* te vereeren;

Dees Liefste is waarlyk, niet in schyn,
Myn Liefste, en ik ben waarlyk Zyn.

7. Ach! zonder JESUS zyn voor my
De Heemlen als des duivels kaaken.

Zyn Liefde kan de woesteny

My tot een lieflyk Eden maaken.

Heb ik HEM niet, zo word my 't bang,
't Heelal veels te eng, de tyd te lang.

Ik ben, als my de menschen haaten,

En alle vrienden my verlaaten,

Wel eenzaam, maar toch niet *alleén*;

Myn Liefste en ik, wy *Twee* zyn *Eén*.

8. Zyn is myn hart en ziel en lyf.

Hy, die my schiep, heeft my verkregen

Door eigen Bloed. Ik onderschryf,

Dat 'k in Hem blyf, wat me ook bejegen',

Zyn vreugden-olie zalft myn hart,

En geeft my moed in alle smart.

Al wat ik ben, myn goed en haave,

't Is alles zyn Genade-gaave.

Ach! konde ik Hem recht dankbaar zyn!

Ik ben toch Zyn, en Hy is Myn.

9. Myn Roem is in myn' Bruidegom.

Hy heeft *my*, ik niet *Hem*, gevonden.

Ik had geen ander eigendom,

Dan schuld en schande en veele zonden.

Dien zwaaren last nam Hy my af,

Ging

Ging en begroef dien in zyn graf.
Hy leed aan 't kruis all' *myn* straffen,
Stierf, om my 't *Leven* te verschaffen.
Zoude ik dan nu eens *Andren* zyn?
Ik ben *myns Liefften*, Hy is *Myn*.

10. Al myn geluk, myn werk en tyd,
Myn vlyt en slaap, myn dood en leven,
't Is alles tot zyn' dienst gewyd;
'k Wil alles aan Hem overgeeven.
Al 't waare goede, dat ik doe,
Komt van Hem, en komt Hem weer toe.
Ik geeve aan Hem ook all' myn smarten;
Ik weet, zy gaan Hem teêst ter harten;
Hy voelt myn vreugde en ook myn pyn.
Myn *Lieffte* is *Myn*, en ik ben *Zyn*.

11. Woed vry, ô vyand, als ontzind!
'k Heb iets, waarmee ik my ontuine:
"De Rechter is myn beste Vrint".
'k Ontstel niet over Gods Bazuïne.
Niets is dat my verlegen maakt,
Schoon al 't geschaapen breekt en kraakt.
't Heelal vergaa! 'k heb niets te vreezen;
Myn ziel en lyf zal toch geneezen.
Myn Graffschrift zy: **MYN LIEFSTE IS**
MYN,
EN IK, HOE SLECHT OOK, BEN TOCH,
ZYN.

336. W. 149.

Niemand is zoo overschoon,

Als de Zoon der Liefde.

Ach! dat toch zyn doornekroon

Ieders hart doorgriefde!

Zou zyn Bloed ons gemoed,

Hoe doodkrank 't moog' weezen,

Niet volmaakt geneezen?

337. W. 113.

1. Maria heeft het beste Deel verkooren,

Wyl zy haar hart den Heiland schenkt,

Op zielsgenot, en op niets anders denkt.

Welzalig, wie de Trouw Hem heeft gezworen,

En, daar hy Jesus Schoonheid kent,

Zich vast aan d'omwegang met Hem gewent!

2. Voorwaar! Hy is het beste Deel in 't leven;

Waar Hy niet is, is niets dan pyn;

Hy is 't, en buiten Hem zal 't niemand zyn,

Door wien 't gemoed, Gods vrede word ge-
geeven.

Dus, wie zyn ziel Hem ondertrouwt,

Verkiest het Deel, dat nimmer hem be-
rouwt.

338. W. 82.

1. Wie Gods Lam omvatten kan,

Heeft daar nimmer naawée van.

Wie

8 V

Wie aan Hem zich heeft verbonden;
Heeft zich wél daarby bevonden.

Hem beminnen (niet in schyn,)

Is zooveel als zalig zyn.

2. Want, wie Jesus téér bemint,
Heeft aan God den besten Vrint.
Jesus liefde alleen kan geeven
Vrede en vreugde en 't eeuwig Leven,
En maakt, reeds hier in den tyd,
Onze ziel op 't hoogst verblyd.

339.

W. 165.

1. JESUS bovenal beminnen
Gaet de kennis en 't verstand
Verr' te boven, als de zinnen
Daarvan worden overmând.
Kennis heeft noch kracht noch geest,
't Zy de Heiland 't hart geneest.
Nog eens: "In Gods Lam gelooven
„Gaet de kennis verr' te boven". Eph. 3, 19.
2. Jesus in 't geloof te omarmen,
Is de Hoopste weetenschap.
Steunen we enkel op erbarmen,
Dan gaan wy van stap tot stap
In de loopbaan veilig voort,
By het licht van Jesus woord;
En men vindt op alle wegen

V 4

Je

Jesus liefde en 's Vaders zegen.

3. **Jesus Liefde maakt de banden**
 Van des naaften liefde vast.
 Alles word bedekt met schanden,
 Wat niet tot de Liefde past.
 Christus Liefde in overmaat
 Brengt ons wel der menschen haat;
 Maar wie aanhoudt met beminnen,
 Kan ook wel een' vyand winnen.

340.

W. 132.

Wat heeft het toch een Wormpje goed,
 Als 't leeft in Jesus Wonden,
 Door zyn zo rein als dierbaar bloed
 Gewasfchen van de zonden!
 Dan word de tyd by dag en nacht
 In zyn nabyheid doorgebracht,
 En 't eeuwig heil gevonden.

341.

W. 83.

1. **J**ESUS is de zoetste Naam,
 Die den menschen is gegeven,
 Zonder weêrgaâ, en bekwaam
 Om den Geest te doen herleeven.
 Ach! een Naam, die wyd en zyd
 Gods geloovig Volk verblydt!
2. **J**ESUS is myn Schat en Deel,

De

De Artzeny voor all' myn zonden.

Jesus doodstryd heeft geheel

Mynen vloek en dood verslonden.

Zalig wie op Hem vertrouwt!

Die heeft op een rots gebouwd.

3. JESUS is myn Heilfontein,
Myn Geneezing, Troost en Leven.

Jesus Zoenbloed maakt my rein;

En verdryft het angstig beeven.

Voelt ge u krank, vol pyn en smart:

Legt maar Jesus Naam op 't hart!

4. JESUS is de Levensboom,
Opgevuld met zegensvruchten.

Jesus drenkt, als met een' stroom,

Hen, die om Genade zuchten.

Wilt gy blyde en zalig zyn:

Zoekt uw heil in Jesus pyn!

342.

W. 79.

1. Hoe krachtig kan 't ons sterken,

Te weeten, dat ons werken

Den Heiland niet verwekt,

Zich over ons te ontfermen!

Hy hoort naar 't hulploos kermen;

't Is Liefde, die Hem tot ons trekt.

2. Dat maakt ons liefdesmart,

En smelt zelfs onze harten

V 5

Als

Als Was, aan 't vuur gebragt.
 Men mogt' zichzelf vergeeten!
 Men weent, en wil niets weeten,
 Dan dat het Godslam wierd gellagt.

343.

W. 124.

1. Wie zich gantschlyk overgeeft
 Aan den Heere,
 En op Hem verliefd is, leeft
 Hem ter eere,
 En doet, door der Liefde kracht,
 Vaste treden,
 En Geradefchreeden.
2. Dan is 't hart, en ook 't gemoed,
 Vol genade;
 Rust en arbeid gaan dan goed,
 Zonder schade.
 Feilen we echter, zyn wy nog
 Vol gebreken:
 't LAM wil voor ons spreken. 1. Joann: 2, 1.

344.

W. 185.

1. Even als de gouden Cherubynen
 Op het dekfel der genae,
 Waarop God met glans plag te verschynen,
 Neerzien moesten vroeg en spaet:
 (Exod: 25, 20.)
 Zoo zou 'k gaarne met all' myn eilandeni
 't Aan-

't Aangezicht geen ogenblik afwenden
Van het Tegenbeeld daarvan:
't Waare Lam, myn' eeuwgen Man.

2. Om den teedren omgang met dien Eénen
Weent myn arm schroomachtig hart.
'k Wil nog naauwer my met Hem vereenen;
Dat baart in my liefdesmart.
Staat my zyn Gelaat, gewond, bespoogen,
Niet recht levendig voor 's geestes oogen:
Dan kus ik zyn' dierbren voet
Met een recht bedroefd gemoed.

3. Jesus schonheid, ja zyn *servend* Wezen
Is voor my als een magneet.
Mogt men in myn oogen kunnen leezen
Al het geen Hy voor my leed!
Doodsgelaat! Gy overmant myn zinnen;
Ik moet weenende U vooral bethinken.
Och! dat 'k U *streeks* voor my had!
Hoe onschatbaar was die Schat!

345. W. 22.

1. Myn Liefste ziet my altoos aan;
Ik mogt van liefde wel vergaan.
Myn ziel beschouwt haar' eeuwgen Man,
Zoveel zy *mag*, zoveel zy *kan*.

2. Hy zoekt in my zyn vreugde en lust,
En ik zoek in zyn hart de rust.

Hy

Hy neemt zyn woonplaats gaarne in my,
En ik woon liefst in Jesus Zy'.

346.

W. 124.

1. **Z**iet, hoe my myn Bruidegom

Kan beminnen!

'k Stel op Hem ook wederom

All' myn zinnen.

Jesus is my naaverwand.

Hy voor allen

Heeft myn ziel bevallen.

2. Hy heeft me als zyn Bruid gekust

En verheeven.

'k Mag nu zonder Hem, met rust,

Niet meer leeven.

Niets behaagt my buiten Hem.

Aardsche dingen

Zyn slechts beuzelingen.

347.

W. 208.

1. 'k **V**oel myn hart genegen,

Grondig te overweegen.

Jesus bittre smart.

Een geboogen wezen,

Waar in men kan leezen

Het verliefde hart;

Een vernieuwde en vaste geest;

Voedzel voor den nieuwen mensche;

Dat

Dat is 't geen ik wensche.

- 2 Kan ik my met weenen
In den geest vereenen
Met myn' eeuwgen Man:
Ga ik overleggen
Al zyn vriendlyk zeggen:
Ach! hoe is 't my dan?
Uuren lang mogte ik niets doen,
Dan zyn handen en zyn voeten
Dankbaarlyk begroeten.
3. Diepe Hartkwetzuuren!
U te zien, dryft de uren
Als minuten heen.
Uw bevalligheden
Hebben, lang geleden,
My door 't hart gesneên.
De eeuwigheid behoort 'er toe,
Om den Heilstroom te genieten,
Die uit U komt vlieten.
4. Jesus Hart, in 't breeken,
't Aanschyn, in 't verbleeken,
De Oogen, die Hy sluit,
Zyn gewonde leeden,
En zyn doodsgebeden,
Ja, zyn laatst geluid,
't Hoofd, weleer vol majesteit,
Maar nu bloedig en bespoogen,
Staan my steeds voor oogen.

348. Da

348. W. 184.

Dat is het Beeld, dat in myn harte
 Geschilderd is, ja gegraveerd.
 Ach! dat Hy nu voor zyne smarte
 Van my behoorlyk wierd vereerd!
 Myn armoede en myn zielgebreken
 Kent niemand beeter dan myn Heer;
 Dies moet ik Hem by 't kruishout smeeken,
 Daar vinde ik al wat ik begeer.

349. W. 141.

1. 'k Voel myn ziel vol leven
 En myn harte lacht,
 Wanneer ik, gedreven
 Door der Liefde kracht,
 Jesus kan beschouwen
 In zyn marteling,
 Hoe Hy, wreed doorhouwen,
 Aan het vloekhout hing.
2. Zy, die eens op Troopen
 Eeuwiglyk by HEM
 Met my zullen wonen,
 Zullen met Een stem
 Dit getuignis geeven:
 "Wy zien 't hoogste Goed
 „ Allermeeft verheeven
 „ In zyn dierbaar Bloed"

350. 8 Doch-

350.

W. 22.

1. **O** Dochters Zions! vraagt gy my, *Hoogel: 3, 9.*
Wat Hy *meer* dan een *ander* zy,
Dien ik myn' LIEFSTEN noem? Komt dan!
Hooft, wat ik daarvan zeggen kan!
2. Myn Liefste, die myn ziel verkoos,
Is als eene allerschoonste roos,
Waarvan de reuk myn hart doordringt;
Van veele doornen heel omringd.
3. Myn Liefste is als een Lam in pyn,
En kan niet ongeduldig zyn,
Uitneemend, zedig, blank en rood,
Getrouw en teer tot in den dood.
4. Myn Liefste trekt als een magneet,
Zoo sterk, dat ik Hem nooit vergeet;
Hy schildert zelfs in 't hart zyn Beeld!
Wie is 't, die zich zoo mededeelt?

351.

W. 151.

1. Komt met my, om te aanschouwen,
Hoe Jesus voor ons boet!
Ziet Hem zyn handen vouwen!
O! vat zyn' traanenvloed
En Bloedzweet in uw harten!
Verzuimt het minste niet
Van zyn verdienste en smarten!
Zy weeren ons verdriet.

2. Ziet

2. Ziet, weenende van liefde,
 Zyn Lyden, tot Hy sterft!
 Denkt, *wat* zyn Hart doorgriefde,
 En wat Hy ons verwerft!
 Wil hier myn hart besteeden;
 Hier is myn hoogst vermaak;
 En in alle eeuwicheden
 Blyft dat de grootste Zaak.

352.

W. 79.

Myn hart wenscht altoos te eeren
 Den doodsnik mynes Heeren,
 Die my *nog* als doorboort.
 Die doet me in liefde blaaken;
 Die kan myn ziel vermaaken;
 Die blyft het heil, dat my bekoort.

353.

W. 68.

1. Grooter vreugde en lust
 Is my niet bewust,
 Dan wanneer myn geestlyke oogen
 In 't geloof beschouwen mogen
 Het geslagte Lam
 Aan des kruifes stam.
 2. O! dan weent myn hart
 Over zyne smart.
 My kan 't Bloed uit Jesus voeten
 Al, wat bitter is, verzoeten;

En

En ik kus zyn hand,
Die my teêr ompant.

3. Ik beschouw ook vry
Jesús open' Zy',
Die zyn Teeken eens zal weezen.
Maar *ik* zal daarvoor niet vreezen.
'k Roem en eer ze alom,
Als myn Heiligdom.

* 354. W. 37.

Myn Liefste is blank en rood,
Vol Bloed en Wonden.
Hy leeft; maar Hy was doodt
Om myne zonden.
Nu leeft Hy in myn hart,
En ik in 't Zyne,
Tot ik, bevryd van smart,
Voor Hem verschyne.

355. W. 83.

1. Ik verlaat myn' Liefsten niet;
Waar zoude ik iets beeters vinden?
Al wat Vergenoeging hiet,
Heb ik in myn' Teêrbeminden.
' Rust en vreugde, troost en licht
Vind ik in zyn aangezicht.
2. Hy is *Myn* en ik ben *Zyn*;
Liefde heeft ons zoo verbonden.
- X . 'k Vind

'k Vind myn heil in Jesus pyn,
In zyn' Kruisdood, Bloed en Wonden.
Dat 's de grond, waarop ik bouw
En onwankelbaar vertrouw.

3. Sluit ik myner ziele Man
In myn hart, om te genieten,
Wat men hier genieten kan:
'k Laat dan dankbre traanen vlieten.
Ja, één zucht, naar Hem gedaan,
Doet al myn gebrek vergaan.

* 356. W. 22.

1. Zyn Liefde neemt myn hart gantsch in,
Daar 'k Hem meer dan myzelve bemin.
Hy neigt zich tot my uit genade,
Dewyl ik zonder Hem verga.
2. Hoe zoet is 't my, als Hy my groet,
En my met kus op kus ontmoet!
Hy kent myn zucht, ik ken zyn stem;
Hy is in my, ik ben in Hem.
3. Hy stilt, als 't waar, met my syn' dorst,
Myn' dorst ook aan zyn Liefdeborst.
'k Zeg: BRUIGOM!" met een slaauw geluid;
Hy antwoordt: "Ja, gy zyt myn Bruid!"
4. Is dat zyn Bruid, die kermt en schreit?
O Ja, door zyn Barmhartigheid.
Maar, myn gekerm en myn getraan
Kan Hy, myn Liefte, alleen verstaan.

1877 F.

357. Myn

357.

W. 146.

Myn hart beweegt zich sterk,
En 't oog laat traanen vlieten,
Als ik zyn Liefde merk,
En die *recht* kan genieten.
Ach! konde ik Hem toch zien!
Ach! mogt Hy voor my staan!
Myn ziel zou dan misfchien
Straks tot Hem overgaan.

358.

W. 208.

1. Even als de moeden
Tot de rust zich spoeden,
Spoedt zich thans myn geest.
Wilt hem niet weêrhouden!
Hy gaat, in 't vertrouwen,
En gantsch onbevreesd.
Vraagt gy: waar? ach! weet gy 't niet?
In de Wonden, die wy eeren,
Ja, in 't Graf des Heeren.
2. Hier beschouwt myn harte
Jesus angst en smarte,
En zyn bloedig zweet!
Zyn betraande wangen,
En zyn lyf, omhangen
Met een purper kleed;
Zyne kroon, kruis, bloed en dood,

X 2

En

En zyne allerlaatste woorden,
Die myn ziel doorboorden.

3. Wat ik kan begeeren,
Is in 't graf myns Heeren,
By zyn bloedig Lyk.
Ik kan 't niet beschryven.
'k Wil hier altoos blyven,
Tot ik eens bezwyk.
't Is geen droomery; ach neen!
'k Mag tot *waare* zaligheden
Hier myn' tyd besteeden.
4. Wech met alle schatten!
Ik wil 't L A M omvatten.
J E S U S is myn lust.
Ik wil Eere en staaten
Vreugderyk verlaaten:
Zegt myn ziel gerust.
'k Ben in Hem; Hy is in my;
Wat zou ooit my dan verleiden,
Of van Jesus scheiden?

359. W. 204.

Nu rust myn ziel in Jesus Bloed en Wonden;
Daar waait voor *my* een Vrede- en Liefde-
wind.

Ik ben met hart en zin aan Hem verbonden,
Wyl ik in Hem vermaak en voedsel vind.
Ik blyf by Hem gezeeten;

Hy

Hy

Hy *kan* my niet vergeeten;
Myn hart leeft in zyn' Dood.
Hier ben ik stil, en wil nu van niets weeten,
Dan dat ik ruste in mynes Liefsten Schoot.

360. W. 94.

1. Myn Liefste is *Myn* en ik ben *Zyn*;
(Hoogel: 2, 16.

Wy deelen thans in vreugde en pyn;
Hoe naauw zyn wy verbonden!
Zyn Vader zelf gaf Hem aan my,
En my aan Hem, des ben ik bly
En vrolyk in zyn Wonden.

2. Hy was reeds als een téder Kind
De Myne, en myn getrouwte Vrint
By 't eerste Bloedvergieten.
Myn deel is 't al wat Hy verwierf,
Tot Hy aan 't Kruis verdienstlyk stierf;
Dat kan ik nu genieten.

3. Zyne Onschuld, zyn Gerechtigheid
Is Myne, en word my nooit ontzeid.
My, *my* behoort zyn Leven.
Zyne Angst en Doodsnood zyn de *myn*,
Als of 'k myzelv' in dood en pyn
Ter straffe had gegeven.

4. Zyn Graf en zyn Verryzenis
Zyn ook de *Myne*, dat 's gewis,

X 3

Ik

Ik ben met Hem verrezen.

En de Opvaart van myn' Bruidegom

Is door 't geloof *myn* eigendom;

'k Heb dus geen' dood te vreezen!

5. Zyn Vader en zyn Geest daarby

Behooren met zyn Ryk aan *my*.

Zyn Hart is gantsch myn eigen.

Al wat ik maar begeeren kan,

Vind ik in Hem, myn' eeuwgen Man.

Wat armoë zou my dreigen?

6. Is Hy dan waarlyk gantsch de *Myn'*,

Zo kan ik ook geen's Andren zyn;

Neen! 'k wil voor Jesus leeven.

Ik heb myn gantsche schuld en smart,

Myn ongeloof, myn onrein hart

Aan Hem alleen gegeven.

7. *Dat* hadde ik, en meer hadde ik niet;

'k Gaf myn ellende aan Hem, en ziet!

Hy was daarmee te vrede.

Dies staat nu onder zyn gezag

Al wat ik heb of ooit vermag,

Zelfs ieder treede en schreede.

8. ô Ja! myn Schat, myn Bruidegom!

Ik ben geheel uw Eigendom.

Laat elk my daarom hoonen!

Daar is niets, dat myn ziel verblydt;

'k Vind niets dan pyn, waar Gy niet zyt.

Dies

Dies kom *gantsch* in my woonen!

9. Ik lyde in my geen vreemde vlam;
Niets trekt my aan, dan Gy, ô LAM!
Wat zou my toch verleiden?
Wilt gy myn Zinspreuk weeten? Leest:
"Ik en myn Liefste zyn *Eén* Geest;
„ Geen Dood zelfs kan ons scheiden”.

361.

W. 173.

1. **Ziet Maria, neêrgezeeten**
En bedacht op zielsgenot!
Zy wou van niets anders weeten,
En verkoos het zaligst lot.
Haar hart was begeerig, te hooren de
woorden,
Die 't binnenste van haar zoo lieflyk be-
koorden.
Haar ziel zonk in Jesus; beminde Hem
veel;
In Hem vond zy 't goede, het kostlykste
Deel.
2. Hevig staat ook myn verlangen
Naar myn' Jesus *gantsch* alleen.
Gun me, ô Heer! U aantehangen
Tot ik my met U vereen'.
Schoon veelen omkeerende U schandlyk
verlieten:
Ik blyve aan uw voeten., en wil U genie-
ten.

X 4

Uw

Uw Woord is toch leven, kracht, balsem en geest,

Waardoor de allerkrankste voor eeuwig geneest.

3. Wat, wat zoude ik meer begeeren?

Overstroomt my niet een vloed?

'k Zie U eeuwig triomfeeren

In het Heilige met uw Bloed.

Dus hebt Gy myne eeuwge verlossing gevonden,

En my van myn schulden en straffen ontbonden.

'k Zie d'ingang des hemels geopend voor my,

Een woning des vredes, waar 'k my in verblyf.

362. W. 14.

1. Ik wormpje, teêr, en arm en klein,
Hang dus myn' Jesus aan.

Ik ken zyn Zy', myn Heilfontein,
En gaa daar nooit van daan.

2. Wees duizend, duizendmaal gegroet
En inniglyk gekust

Op hart en mond, op hand en voet!
Dat is myn hoogste lust.

* 363. W. 22.

1. ô Jesus! daar is toch voor my

Geen

Geen Vriend zoo goed, zoo teêr als Gy.
Wien zou 'k ontdekken al het geen
Ik U ontdek? Ik weet geen een'.

2. Ik heb uw vriendschap niet verdiend;
Maar Gy zyt toch myn Boezemvriend,
Dien ik al, wat ik weet, vertrouw,
Daar ik op uw getrouwheid bouw.
3. U, die my voor uw Bruid verklaart,
Myn hoogste Sieraad op deeze aard!
U heb ik lief, dat is gewis,
Verr' boven al wat schoonheid is.
4. Denk ik aan U, zo is terstond
De blydschap in myn hart en mond.
Stel ik myn hoope op U, zo blyft
Iets in my, dat myn' angst verdryft.

364. W. 114.

Zoo rust myn geest, ô Jesus! in uw ar-
men.

Gy zyt myn lust tot in alle eeuwigheên.
Ik wikkel my in uw Genade alleen.
Myn Element is enkel uw erbarmen;
En wyl my niets bekooren kan, dan Gy,
Zo is 't genot van U genoeg voor my.

365. W. 15.

1. Uw Bloed had op my zoveel kracht,
Dat ik me aan U moest geeven;

X 5

'k Had

'k Had anders nooit om U gedacht
Gedurende al myn leven.

2. Uw Kruis, uw dood, uw angst en smart,
Uw Striemen en uw Wonden,
Die hebben my met ziel en hart
Op 't naauwste aan U verbonden.
3. Dat is het vuur, dat in my brandt,
Door uwen Geest ontflooken;
Uw Liefde heeft my overmand,
My vry en rein gesproken.

366. W. 208.

Jefus, myn Verblyden!

Voedzel te allen tyden!

Jefus, myn Sieraad!

Zie myn zielsverlangen

En betraande wangen,

Wier Zin Gy verstaat!

Lam van God! myn Bruidegom!

By U is voor my op de aarde

Niets van kracht noch waarde!

367. W. 15.

1. Gy, myn Verlosfer, kunt alleen

De Liefde in my verwekken;

Gy kunt door uwe lieflykheeden

My krachtig tot U trekken.

2. 'k Voel

2. 'k Voel, hoe tot U my 't harte brandt;
Ik ben wel niets te noemen:
Maar 'k min U, als myn dierbaarst Pand;
Daar kan ik, Heer! op roemen.

368. W. 126.

1. Dat is 't, geslagte Liefde!
Wat my zoo magtig treft,
Dat ik uw hart doorgriefde,
En Gy my nu ontheft
Van vloek en toorn, voor my bereid!
Uit uwen dierbren Bloede
Komt all' myn zaligheid.
2. Dat kan ik niet vergeeten,
Zoolang ik zondaar leev'.
'k Zie, schaamrood neêrgezeeten,
Hoe verr' de Liefde U dreef,
Dat ik, een wormpje, vol van pyn,
Door U Gods kind geworden,
Nu ook uw Bruid zal zyn.
3. Ik weet, dat ik gevoelde
De krachten van uw Bloed;
Wat zonde in 't harte woelde:
't Wierd daardoor rein en goed.
Nu blyft my dat gestadig by,
Dat Gy uw Bloed moest storten,
Opdat ik zalig zy.
4. Ik voel myn harte branden

Voor

- Voor U, myn dierbaar Lam!
't Is in myn ingewanden,
Als of een liefdevlam
My dryft, om all' myn' tyd en kracht
Voor Jesus te besteeden,
Die voor my wierd geslagt.
5. Gy opgescheurde Wonden!
Hoe lieflyk zyt Gy my!
Ik heb een plaats gevonden
In 's Heilands open Zy'.
Nu wil ik gaarne, niet in schyn,
In Jesus Bloed verzonken,
Het kleinste stofje zyn.
6. Uw Dood blyve ingeschreven
Diep in myns harten grond!
En, wyl 'k voor U wil leeven,
Belyde U ook myn mond!
Geef, dat, tot op den grooten dag,
Myn voorhoofd, ja myn harte
Uw zegel draagen mag!
7. Ik dank U met veel traanen
Voor 't heil aan my gedaan!
'k Wil andren ook vermaanen,
Getroost tot U te gaan.
Blyf' my genadig, liefste Heer!
Zo zal ik U nog dienen
Met lust, en U ter eer'.

369.

W. 39.

1. Ik laat aan de waereld haar heerlyke zaaken;
Ik gun allen wyzen hun werken en maaken;
Ook de eigengerechte mag loopen en rennen!
Mits dat ik my vry mooge aan Jesus gewennen.
2. 'k Bemin U zeer hartlyk, ô Jesus! voor allen.
Gy hebt my, *vooral* in uw martling, bevallen.
Ik zoek U; 'k Begeere U; ik kan U niet misfen.
Kom! kom toch, en wilt my de traanen af
wisfchen!

* 370

W. 14.

1. Myn Maaker! ô myn eeuwge Man!
(Jes: 54, 5.
Ik geef' me aan U met lust,
Met alles wat ik heb en kan.
Dat geeft my vrede en rust.
2. Hier ben ik voor U, van natuur
Niet beeter dan ik was;
Ik weet, dat ik nog in dit uur
Niets ben dan stof en afch';
3. Maar, zoo waarachtig als Gy leeft,
Ik weet toch, dat myn hart
Alleen naar U, myn Jesus, streeft,
Vol fchaamte en liefde-smart.
4. Vol fchaamte en liefde-smart! Waarom?
Wyl Gy *my* wormpje naamt;

En

- En wildet *my* ten eigendom.
 Dat maakt *my* zeer beschaamd.
5. Vol smarte, wyl ik U, ô Lam!
 Te weinig nog bemin.
 Hoe magtig blaakt *uw* liefdevlam,
 Daar *ik* slechts eerst begin.
6. Is 't mooglyk, dat Gy *my* bemint?
 Ik heb noch roem noch goed.
 Wat is 't, dat U aan *my* verbindt?
 Niets, dan uw eigen Bloed.
7. Thans, zittende aan uw' ryken disch,
 Smeeke ik U nog om iets:
 "Maak *my* zoo klein als mooglyk is,
 „Ja, maak *my* tot een Niets!"
 (2. Cor. 12, 11.)

371. W. 11.

1. Ik zeg niemand anders toe,
 Dat ik 't hart Hem open doe;
 Gy, ô Jesus! Gy alleen
 Kunt vry in myn harte treên.
2. Gy alleen, ô Menschenzoon!
 Zyt myn kleinoed, schat en kroon.
 Ja, myn schoonste Bruidgom!
 Ik noem U myn eigendom.

372. W. 185.

1. Bruidgom! Gy hebt niet uws gelyken!

Blank

Blank en rood, gelégd in 't stof!
Wilt nooit uit myn hart en oogen wyken,
Voor 'k U zie in 't zalig Hof!
Dat lied: "Jesús heeft den geest gegeven!"
Zal in myn gemoed en mond steeds leven.
Dit gezang verveelt my niet,
Tot ik zing het nieuwe lied.

2. Druk de aandoening van uw smart en wonden
My recht diep in hart en zin,
Daar ik U, zoo wreed om my geschonden,
Op het allerteêrst bemin!
Laat myn oog, hoewel 't nog is geflooten,
Steeds beschouwen 't Bloed door U vergooten!

'k Wasch met traanen uwen Voet;
Geef me Een' droppel van uw Bloed!

3. Nu is 't met myn hart zeer goed gelegen;
Dat bezit al wat het wil.

Ik geniet een' overvloed van zegen;
'k Heb genoeg, ben blyde en stil.
Laat toch niets van dit genot my scheiden,
Maar myn oogen, hart en ziel steeds weiden
In uw Martling, Bloed en Dood,
Tpt ik ben in uwen schoot!

873. W. 156.

Jesús! neem my toch uw Bruid!
N neem my uw geliefde Duive!

Ik.

Ik staa 't zonder U niet uit;
 'k Hang U aan gelyk een druive.
 ô Myn Wynstok! houd my vast!
 Ik wil niets dan U beminnen.
 Neem, neem alles uit myn zinnen,
 Wat voor uwe Bruid niet past!

374. W. 106.

1. 'k Bemin U zeer, ô vriendlyk Wezen!
 MynSchat, myn Kleinood, myn Sieraad!
 Dat Gy myn liefde nu mogt' leezen
 In ieder neiging, woord en daad!
 Uw schoonheid, ja uw Dood, uw Bloed
 Is 't Voorwerp van myn' liefdegloed.
2. 'k Wil U beminnen, ô myn Leven!
 Als myn' getrouwsten Boezemvrint.
 Gy hebt myn schulden my vergeeven,
 Ten blyk', dat Gy my teêr bemint.
 Ik ben met vreugde uw eigendom,
 En Gy zyt myn Bloedbruidegom.
3. Maar 'k had aleer U moeten kennen.
 Ach! waarom leerde ik dit zoo laat?
 Gy kondt niet vroeger my gewinnen
 Aan uwe Liefde. Welk een smaad!
 'k Erken myn schuld, en 't is my leed
 Dat ik niet eer wierd overreed.
4. ô Gy, die zelf my wildet baanen
 Den weg tot God! ô Dierbaarst Lam!

Ver-

Vervul myn oogen *nog* met traanen,
Myn hart met kuifcher liefde vlam!
Opdat myn geest, gedwée en stil,
Zich steeds moog' buigen naar uw' wil.

5. Myn Liefste! Hoe zal ik U danken?

Ik kus met traanen uwen mond.
Ik ben een van uwe armste kranken;
Gy maakt my meer en meer gezond!
'k Bemin U onuitspreeklyk teêr,
Tot aan myn uitterste uur, ô Heer!

375. W. 97.

Myn Alles, meer dan al wat leeft!
Myn Liefste, die geen' weêrgaâ heeft!
Myn blanke en roode Bruidegom!
• Myn Paaschlam en myn Heiligdom!
Myn Leidstar, Vreugd, en Liefde, en
Zielsieraad!
Blyf steeds myn Troost, myn Schild en
Toeverlaat!

376. W. 165.

1. Laat me U duizendmaal begroeten,
U, die me altoos hebt bemind,
En de schulden wildet boeten
Van my arm onwaardig kind!
Wie begrypt, ô Levensvorst!
Uwe Liefde en zielendorst?

Y

Laat

Laat my naar myn zielsverlangen
U met toederheid omvangen!

2. Myne ziel, aan U verbonden,
Eert en kust het groot getal
Van uwe overdierbre Wonden,
En uw Zyde bovenal.
Welk een zoete en zaalge lust,
Als ik vol van liefde rust
By het kruis, daar 'k U zie sterven,
Om my 't leven te verwerven!

377. W. 232.

Ik heb U hartlyk lief, ô Lam!
Zoo als Ge eens aan des kruifes stam
Voor myne schuld moest beeven.
't Hart lacht, daar 't oog van traanen vliet,
Wanneer 't uw Doodsgedaante ziet;
Dan is myn Geest vol leven.
Ja even dat verwekt myn' zin,
Dat ik U waarlyk teêr bemin;
Hoe teêr? Dat weet Gy gantsch alleen.
Doch! 'k ben niet met myzelve te vreên.
O hoogste Goed!
Uw Bloed, die dierbre roode Vloed,
Verdient veel sterker liefdegloed.

378. W. 124.

1. Jesus stervend Aangezicht

Is

Is myn Leven;
Daardoor word myn ziel gesticht
En verheven.
Eenmaal heeft zyn Marteling,
Ja, voor allen,
Mynen geest bevallen.

2. Doch! 'k ben in my menigmaal
Nog verlegen:
Myn genot is al te schraal,
Daar uw zegen
My toch altyd open staat!
Stil myn smarte,
Jesús, by uw harte!

379. W. 58.

1. De Liefde en Hoope en 't Geloof in U,
Dees Drie zyn noodig; en 'k heb ze nu.
Hoopen en Gelooven zyn dierbre gaaven:
Doch Liefde kan 't hart nog krachtger laaven;
Ik heb U lief.

2. Waarom bemín ik U, eeuwge Man?
Wyl 'k zonder U niet meer leeven kan.
Hadt Gy niet begonnen, my aantekleeven:
'k Had nooit begonnen, naar U te streeven.
Wie is als Gy?

380. W. 45.

My weent het hart,

Y 2

Wan-

Wanneer 't uw smart,
En de oorzaak, kan bedenken.
Had ik duizend harten : Heer !
'k Zou ze U allen schenken.

381. W. 22.

1. Myn ziel ! het weenen schaadt u niet,
Als 't oog van liefdetraanen vliet ;
Hoemeer gy krank van liefde zyt,
Hoemeer ge u ook in Hem verblydt.
2. ô Lam ! ik koste U Bloed en smart ;
Neem dan myn arm, ellendig hart !
Ben ik U nog tot schande of pyn :
'k Wenschte U tot Vreugde en Eer te zyn.

382. W. 244.

1. Wat heeft myn zondig harte
Van Liefde krank gemaakt ?
ô Lam ! uw bittre smarte,
Waarin uw Liefde blaakt.
Hoe riept Ge, ô Bruidegom ?
" Myn God ! Myn God ! Waarom
„ Hebt Gy my dus verlaaten ?"
'k Staa hier van liefde als stom.
2. Doch ! 'k zie wel, dat *myn* liefde
Zeer weinig nog beduidt,
Daar ik uw Ziel toch griefde !
Dat perst my traanen uit ;

Want

Want uw vergooten Bloed,
Die schoone roode vloed,
Verdiens ontegenspreeklyk
Veel heeter liefdegloed.

383. W. 228.

Het krenkt myn' geest, het baart my smart,
Wanneer de traagheid van myn hart,
Zich voordoet aan myn zinnen;
Hoe meer 'k U lief heb, destemeer
Gevoel ik, dat ik, liefste Heer!
U sterker moest beminnen.
Wat moet uw Bloed voor my spreken!
Hoor myn smecken!
Wilt toch maaken,
Dat myn liefde meer moog' blaaken!

* 384. W. 75.

Ik heb U lief, 't is waar;
Maar 't is ook zonneklaar,
Dat hart en ziel en zinnen
U veels te flauw beminnen.
'k Ben met myzelf te onvreden,
En dat, dat is de reden.

385. W. 20.

1. U geloovig aan te kleeven,
Kan my troost en krachten geeven.

Y 3

Maar

Maar niets doet my vrolyk leeven,
Dan uw Tegenwoordigheid.

2. Vloeit uw lof van dankbre tongen:
Schooner word 'er nooit gezongen;
Niets is meer in 't hart gedrongen,
Dan uw zoete Jesus-Naam.

3. Veel en dikwils daaraan denken,
Kan my vreugde in 't harte schenken,
Doch niets stilt geheel myn krenken,
Dan het Liggen aan uw Borst.

4. Dat verkwikt myn hart van binnen,
En verleevendigt myn zinnen.
Kon ik U nog meer beminnen!
Niemand heeft U lief genoeg.

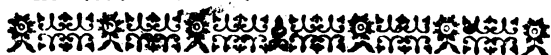
386.

W. 184.

Is iets, dat liefde kan verwekken:
't Is uw Genade, die Gy schenkt;
En kan ons iets tot laafnis strekken:
Het is uw Bloed, waarmee Ge ons drenkt.
Men moet voor U zich nederleggen,
Want uwe Liefde is als een meir;
En wat zal ik arm wormpje zeggen?
Ik zwyg; maar ik bemin U teêr.

V A N

V A N D E
HEILIGMAAKINGE
N A A R
Z I E L E N L I C H A A M,
E N O N Z E T R A A N E N D A A R B Y.

*Jaagt naa de Heiligmaakinge, zonder welke
niemand den Heere zien zal. Hebr: 12, 14.
De God des Vredes zelve heilige u geheel
en al, en uw geheel oprechte Geest en Ziel
en Lichaam worde onberispelyk bewaard!
1. Thesf: 5, 23.*

387.

W. 22.

yn wy den dienst der zonde ontgaan:
Zo gaat de Heiligmaaking aan;
Men word door 's Geestes teêr beleid
Een erfgenaam der heiligheid.

2. Schoon 't lichaam, hoe hetzuchte en kwyn,
Een Tempel van Gods Geest mag zyn,
(1. Cor. 6, 19)

En 't waar geloof in 's Lams rantzoen

Y 4

Ons

Ons trouw bewaart voor 't zonde-doen:

(1. Joan: 3, 6.

3. Schoon 't heiligmaakend liefdevuur

(Dan: 12, 10.

Beginnt te branden op dat uur,

Waarin Hy, die voor zondaars leeft,

- Alle onze zonden ons vergeeft:

4. Wy hebben 't zaad der zonden toch

Nog in ons; en het waar' bedrog,

Te denken: " 'k Heb geen zonde meer".

't Zou fryden tegen Jefus leer'. 1. Joan: 1, 8.

5. De Heiligheid, van smart bevryd,

Ontbreekt ons nog hier in den tyd;

Waar' lyf en ziel ook zonder pyn:

't Zou echter onvolkomen zyn.

6. Wy voelen onze zondlykheid,

En vonden wy geen' Troost bereid

In Jefus traanen, smarte en nood:

Wy wenschten weenende om den Dood,

7. Zyt gy den Heiland ingelyfd:

Ziet toe dan, dat gy in Hem blyft!

Hy wil u heilig maaken; waakt!

Opdat zyn werk niet word' gestaakt!

388.

W. 58.

Spreekt men van Heiligheid? 'k Weet gewis,

Dat geen van allen *recht* heilig is.

Dan

Dan een arme zondaar,
Die in de Wonden
Van den Gekruicigden heeft gevonden
Genade en Vree.

* 389. W. 1.

1. Al is de magt der zonde in ons verbrooken,
Al zyn wy uit genade vrygesprooken:
2. Men draagt nochthans lidteekens van de
wonden,
In ons gemoed geslagen door de zonden.
3. Die kunnen ons wel eens kleinmoedig maa-
ken,
Te meer wanneer we ons hart niet recht be-
waaken.
4. Dan durft men niet terstond tot Jesus koe-
men;
En komt men al, 't is eenigzins met schroo-
men.
5. Niets dan 't vernieuwd geloof in Jesus lyden
Kan ons van die kleinmoedigheid bevryden.

390. W. 208.

Hy neemt Lofgezangen
En *betraande* Wangen
't Een als 't ander aan.
Wie niet op kan springen,
Noch het *Heilig* zingen,

Y 5

Blyv

Blyv' tech voor Hem staan
 Weenende, arm, gebukt en klein!
 Op Hem heeft de Taal der oogen
 't Allersterkst vermogen.

391. W. 151.

1. Een zondig menschen-harte,
 Verstaald en hard als steen,
 Word by des Heilands smarte
 Gevoelig, week en klein,
 Denkt anders dan te voren,
 Daar 't Jesus Dood bevroedt;
 Ja, 't word vernieuwd, herboren
 Door Jesus Vleesch en Bloed.

(Joann: 6, 53.)

2. Doch! tracht nooit te verbergen
 't Lidteeken van den Val!
 Onze Arts wil ons niets vergen,
 Dan 't geen ons vordren zal.
 Hy, Been van onze beenen,
 Laat niemand, die Hem bidt,
 Vergeeffsch en troostloos weenen:
 Hy heelt ook 't krankste Lid.

3. Gewis, hy, die zyn zonden
 Den Heiland heeft bekend,
 En 't oog van Jesus Wonden
 Geen oogenblik afwendt:
 Hy kan recht heilig handten;

En

En kan zelfs anders niet;
Want Jesus leert hem wandlen
Zoo als Hy 't gaarne ziet!

392. W. 184.

De zoetste stand, het heiligst leven
Spruit uit de waare Eenvoudigheid;
Het hart, aan Jesus ééns gegeven,
Blyft onder 's Geestes wys beleid.
De nieuwe mensch, naar God geschapen,
Regeert, breekt door de valscheid heen,
En weet, men waake of mooge slaapen,
Gestaag den Heiland naatetreên.

393. W. 37.

1. God maakt ons nimmer smart,
Want God is Liefde.

't Is de Eigenwil, die 't hart
Zoo wreed doorgriefde.

Wy komen t'eenemaal

Uit alle nooden,

Als wy dien hinderpaal

Eens zyn ontvlooden.

2. Ach! dat wy KINDREN zyn *Matth: 18, 3. 4*

En blyven mogten,

Die zalig, zonder pyn,

Te leeven zochten!

Gelukkig waar' men dan!

Wat

Wat hemelfch Leven :
 Alreeds der zielen Man
 Hier aan te kleeven!

3. Doch! eerst moet ieder ziel
 Recht grondig leeren,
 Hoe verre zy verviel
 Van 't doel des Heeren,
 En wat een mensch nu is
 Naar ziel en leeden.
 Wie zien kan, vindt gewis
 Verdorvenheden.
4. 't Is heilzaam, dat wy 't kwaad
 Niet lang beschouwen;
 Dit is de beste raad:
 „ Spoed met vertrouwen
 „ Tot Hem, die de artzeny
 „ Heeft uitgevonden!
 „ Ween, en beroep u vry
 „ Op Jesus Wonden!”

[394.

W. 221.

Wat konde u, ô Zondaar! de Heiligheid
 geeven?

Ik wiesch myn kleed in 's Heilands Bloed.
 (Openb: 7, 14.

Terwyl 'k aan zyn voeten my kromde met
 beeven,

Kwam 't heilig vuur in myn gemoed.

Wat

Wat baat het den mensch, al kon hy in-
schyn

Zoo rein, als Gods Englen, en reiner zyn?

Word hy in den Bloede des Lams niet ge-
waschen,

Zo zal hem Gods oordeel deste erger ver-
rasfen.

395. W. 146.

1. Geen grooter heerlykheid is voor den
mensch op aarde,

Dan Christus Schaap te zyn. O Stand van
hooge waarde!

Een Schaap, dat in de gunst des trouw-
sten Herders staat,

Lydt geen gebrek, terwyl't in 's Herders
voetspoor gaat.

2. Wat waereld en natuur ons nimmer kun-
nen geeven,

Dat vindt het Schaap, 't welk tracht den
Herder aantekleeven.

Men hygt naar heiligheid; men zoekt die
met veel pyn;

Maar 't Schaap van Christus wil, en kan
ook heilig zyn.

396. W. 23.

1. Serafynen! gy moet zwichten!

Gy bedekt uw aangezichten;

En de *Mensch*, die snoode made,

Ziet in 't Aanzicht der Genade.

2. Jesus

2. **Jesús Bloed heeft ons verheeven,**
 En dit voorrecht ons gegeven.
 Wy, bekleed met zyn Vermogen,
 Zyn geheiligd in Gods Oogen.

397. • W. 230.

Zalig zyn, die, rein van harten,
Zich houden aan den Man van smarten!
Zy derven haare kroonen niet.
Die zich onbevlekt bewaaren,
Een' onvergangkren Schat vergaëren,
Wier geest hier trouw op Jesús ziet:
Zy zien GodsAangezicht
Gewislyk eens in 't licht
Der Volmaaktheid.
ô Heilfontein!
Bewaar ons rein,
Geloovig, needrig, arm'en klein!

398. W. 184.

1. **De Eenvoudigheid kent geen sierraaden,**
Dan 's Heilands overkostlyk Bloed ;
Zy wandelt trouw langs de enge paden,
En kweekt de waarheid in 't gemoed.
Dan doet de mensch gewisse treden,
En tracht zyn' Heer gelyk te zyn.
Kleeft hem iets aan van ydelheden:
't Is hem een onverdraagbre pyn.

2. **De**

2. De Eenvoudigheid wil na niets trachten,
 Dan naar 't bezit van 't goede Deel;
 't Geen andren als geoorloofd achten,
 Dunkt haar ligt onrein of te veel.
 De Geest, nooit moede ons te onderrichten,
 Doorstraalt het hart met Licht en Recht,
 En leert de ziel haar *waare* plichten;
 Die Lessen zyn volmaakt en echt.
3. Een arme zondaar, vol vertrouwen,
 In waare Eenvoudigheid gekleed,
 Is met eerbiedigheid te aanschouwen,
 Wyl hy zyn doelwit nooit vergeet.
 Wat zyn toch Lampen, die niet branden?
 Wat baat een valsche maagden-schyn?
 De Eenvoudigheid weet van geen banden,
 En laat de waereld *waereld* zyn.

399. W. 14.

1. Aanschouwt den worm, dien Jesus mint!
 Genaakt een vreemde magt,
 En valt hem aan: Dan toont dat kind
 Eene onweêrstaanbre kracht.
2. De zonde vreest geen' tegenstand,
 Dan 't Bloed des Lams alleen.
 Wie *dat* heeft, heeft een sterke hand;
 En word vergeeffsch bestreên.

400 W. 97.

Ik vind in 't LAM, aan 't kruis geslagt,

De

De Heiligheid in volle kracht.

Hy, de Alpha en Oméga, staakt

Al wat niet louter is, en maakt

Myne oogen klaar; myn'geest en zinnen rein;

Myn' wandel trouw; myn hart oprecht en klein.

401. W. 16.

1. 'k Mag van niets, dan van Hem hooren,

Die zyn Bloed voor my vergoot.

Wat my eertyds kon bekooren,

Is thans voor *my* koud en doodt.

2. Noch de kennis noch de leere,

Noch het allerwyst beleid,

Noch ook de yver voor den Heere

Geeft myn ziel de Heiligheid.

3. Niets dan Jesus Bloed-genade,

Niets dan zyn verdienste en pyn

Doet my zondenworm en made

Heilig en rechtvaerdig zyn.

4. 'k Ben een *Zondaar*; ja, voorzeker!

't Is myzelven wél bekend;

Daarom drink ik uit dien Beker,

Die my troost geeft tot aan 't end.

402. W. 141.

Wykt, gy heerlykheden,

En wat ik van de Eere ken!

Als

Als ik hier beneden :
 's Heilands *arme Zondaar* ben:
 Dan kan 'k zalig weezen,
 Vrolyk en vol lust.
 Heilkracht, nooit volprezen,
 Die in de armoê rust!

* 403.

W. 14.

1. Ik ken slechts ééne Heiligheid,
 Die ook voor God bestaat:
 't Is *Die*, die Jesus heeft bereid.
 Eene ander is *Verraad*.
2. De Vader heiligt 's Heilands Bruid
 In waarheid; Zy word *goed*. *Joan: 17,17*.
 En deeze Heiligmaaking spruit
 Uit 's Bruîgoms Dood en Bloed.
3. Ik zoek geen ander; 'k blyf gesteld
 Op Hem, die my verkoos.
 Hetgeen uit JESU s spruit, *dat* geldt
 Voor eeuwig en altoos.
4. Wykt, wykt, gedachten, die my weêr
 Naar 't oude sleepen wilt!
 Ik heb iets beeters; en ik zweer,
 Dat gy uw kracht verspilt.
5. Gewoontens! zonden, die men wel
 Gaarn' voor geoorloofd houdt!
 Vliedt! vliedt! 'k leer van Immanuël.

Z

Hoe

Hoe 't oog u recht beschouwt.

6. Wyk Waereld, en wat waereldsch is,
En blyf my onbewust!

'k Vind voorts in u geen laafenis;
Ik heb een' andren lust.

404. W. 465.

De Takjes groeien uit haar boomen;
Het Vlammetje brandt met de Vlam;
De Droppjes vlieten met haar Stroomen;
Het Schaapje is by zyn moeder 't Lam;
De Visch verlaat zyn Water niet;
Zoo hange ik Jesus aan; want ziet!

Hy, die me uit liefde heeft verkooren,
Heeft me uit zyn eigen Zy' herbooren.

405. W. 39.

1. De Heiligheid heb ik, voorwaar! niet gevonden,

Dan in de Verdienste van 's Middelaars Wonden.

Daar wil ik me in wikklen; daar wil ik naa streeven;

Dan leide ik, als Henoch, een goddelyk Leven.

2. Ik richt dan op Jesus myn' Zin en Gedachten;

'k Wil Hem te behaagen geduuriglyk trachten.

'k Heb

'k Heb Hem tot myn' Liefsten voor eeuwig verkooren,

En 'k wil Hem getrouw zyn; ik heb 't Hem gezworen.

3. Hoe téder, hoe vriendlyk is Jesus Erbar-men!

Hy komt my met Liefde gantsch vuurig om-armen.

6 Zalige blydschap! 6 aangenaam Leven!

Wie zou niet met weérmin den Heiland aan-
kleeven?

406.

W. 75.

1. 'k Begeer geen Zaligheid,
Dan die in Jesus leyt.
Ik wil my niet bekleeden
Met andre Heiligheden,
Dan die myn H E E R, gestorven
Aan 't kruis, my heeft verworven.

2. Ik denk en zegg' het vry;
"Het zy ook wie het zy,
„ My kan toch geen van allen,
„ Gelyk myn H E E R, bevallen.
„ Hy, schoonder dan de menschen, Ps 45, 3.
„ Voldoet alleen myn wenschen”.

3. 'k Weet wel, dat my nog veel
Ontbreekt van 't goede Deel.
Ik moest veel heilger weezen;
Maar 'k zal toch gantsch geneezen;

Z 2

Zyn

Zyn Bloed zal in my werken,
My louteren en sterken.

4. Al viel ook 't zonden-heir
Geweldig op my neêr :
Al wilde 't my verslinden :
'k Hou me aan myn' Teêrbeminden.
Kan ik zyn BLOED maar toonen,
Moet alles my verschoonen.
5. *Eén* Droppel van dit BLOED
Geeft groote kracht en moed ;
Men kan de onheiligheden
Hierdoor terstond vertreedn.
Dies moet voor alle dingen
Zyn BLOED my meer doordringen.

407.

W. 191.

Komt Hoogmoed weêr, om myne ziel te
dwingen :

My helpt terstond des Heeren Needrigheid.
Wil booze Lust in myn gedachten dringen :
'k Vind, dat de hulpe in Jesus Kuischheid
leyt.

Komt Eer- of Geld-zucht op my aan :
'k Blyf 't oog op Jesus Armoê staan.
Wil Eigenliefde my nog deeren :
By Hem kan ik Verloochning leeren.

408.

W. 22.

1. **D**e Ziel van Christus heilig' my,

Dat

- Zoo dat ik één Geest met Hem zy!
 Zyn Lichaam, om myn schuld verwond,
 Maak my naar lyf en ziel gezond!
2. Het Water, dat op 's Krygsknechts stoot
 Uit Jesus heilige Zyde vloot,
 Dat zy myn Bad, en al zyn Bloed
 Verkwikk' myn hart en myn gemoed!
3. Het Angstzweet van zyn Aangezicht
 Laat my niet komen in 't gericht.
 Ja, al zyn Lyden, Dood en Pyn
 Zal my tot troost en laafnis zyn.
4. Offchoon myn harte fomtyds steent,
 En van ellende voor Hem weent,
 Verheug ik me echter, wyl zyn Geest
 My zegt, dat Hy my vast geneest:
5. Tot Hy, de goede Herder, naakt,
 Die 't arme Schaapje trouw bewaakt,
 En 't brengen zal in zynen stal,
 Waar Hy steeds zichtbaar weezen zal.
6. Intusfchen is, zo dag als nacht,
 Zyn Vleesch en Bloed van zooveel kracht,
 Dat hart en ziel niets vreemds bedryft,
 En ook myn Vat in eere blyft. 1. *Thesf*: 4, 4.

409.

W. 106.

Ik moet wel in myn beste werken,
 Die 'k uitvoer tot myns Heilands Eer',

Z 3

Veel

Veel onvolkomenheid nog merken,
 En al myn roem valt dus ter neêr;
 Maar deeze troost is my bereid:
 "Myn Heer is vol Barmhartigheid".

410. W. 185.

Myne armoede is nimmer te doorgronden,
 Geen wormpje is, zoo krachteloos,
 Onder 't zondig menschedom ooit gevonden;
 Waarom ik van schaamte bloos.
 Maar ik ben toch zalig, ryk en magtig:
 'k Heb het Bloed des Lams, en *dat* werkt
 krachtig.
 Wie is zaliger dan ik,
 Als ik my daarmee verkwik?

411. W. 184.

1. **O** Geest! ziet Gy myn hart nog hangen
 Aan 't fynste draadje van het kwaad:
 Ziet Gy myn Ziel naar iets verlangen,
 Dat Jesus, myn Beminde, haat:
 Al waar' het ook myn liefste leven,
 Zo bid ik U, ontnem het my!
 't Zy alles in uw hand gegeven!
 Breek! scheur! verbrand het! maak my vry!
 2. Wat Hem mishaaft, baart me altoos smarte,
 't Zy Eere of Wysheid, Roem of Goud.
 Of 't aardfche als aan een haat myn harte
- Of

Of aan een' ysren keeten houdt,
Is één en 't zelfde in Jesus oogen;
Hy wil volstrekt geen duisternis,
Ja, Hy wil *niets* in my gedoogen,
Dan 't geen recht rein en zuiver is.

3. Zie hier myn hart, myn ziel en leeden!

Regeer daarin naar uwen wensch!

Leer my des Heilands reine Zeden!

Dan ben ik eerst een zedig mensch.

'k Wil gaarn', wat Hy niet is, verzaaken;

Want, sinds ik aanzat in zyn' schoot,

Wilook myn' Geest volstrekt niets smaaken,

Dan Jesus menschheid, Bloed en Dood.

4. Ja! Amen! Hier zyn beide handen!

'k Beloove op nieuws getrouw te zyn.

Ziet Gy myn hart niet zuiver branden:

Geef my dan traanen, smarte en pyn!

Wilt myn geloof nog vaster gronden!

Vóltol myn huis, staande op de rots!

Prent in myn harte Jesus Wonden,

En op myn Voorhoofd 't Zegel Gods!

Ps. 4:12. W. 230.

1. **J**ESUS! Wel der Heiligheden,

Veel zuiverder dan 't vocht van Eden,

Klaar als Kristal, voor ons bereid!

Alle glans der Cherubynen

En heilichheid der Serafynen

Z 4

Zyn

Zyn niets by U, dan donkerheid.

Gy zyt myn Voorbeeld; geef,

Dat ik U trouw aankleev'!

Zet uw krachten

My zondaar by!

Ontzondig' my! *Pf: 51, 9.*

Opdat ik heilig worde als Gy, *Joan: 17, 19.*

2. Kuifche Jefus! al uw Wezen

Was nédrig, zuiver, uitgelezen,

En uwen Vader steeds tot vreugd'.

In uw ziel en in uw leeden,

Gebaarden, kleeding, bezigheden

Blaakte altoos zedigheid en deugd.

Al wat Gy fpraak't en dacht,

Was waarheid en vol kracht,

Ernst en Liefde.

ô Heer! help my,

Dat ik ook zy

Vol zedigheid, en kuifch, als Gy!

(1. *Joan: 4, 17.*

413.

W. 26.

1. Myn Koning! prent uw hart en zin

In mynen zin en hart en nieren!

Laat geen gevoelen my beftieren,

Dan 't Uwe, in al wat ik begin'! *Phil: 2, 5.*

2. Een vergenoegd, liefhebbend hart,

Geheiligd door het bloed des Heeren,

Een

Een' heldenmoed, hier niet te ontbeeren,
Een' altoos teedre liefdesmart;

3. Een Oog, steeds rein en-zonneklaar,
't Oplettende Oor, op 't zachtste teeken,
(1. Sam: 15, 22.)
Geroerde lippen,* om te spreken;
(* Jef: 6, 7.

Gemeenschap met de zaalge schar:

4. Dat is 't geen ik *vooral* my wensch'.
ô Heiligmaaker! wilt my 't geeven!
'k Wil toch alleen voor U hier leeven.
Maak my dan tot een' Godes-mensch!
(1. Tim: 6, 11.

414. W. 22.

1. Ik ben uw wormpje, dat Gy kent
En langs hoe meer aan U gewent;
Ik ben 't zeer gaarn', en 't baart my pyn,
Als ik *iets* buiten U wil zyn.
2. Ik weet van geen' geheimen ban;
'k Noem U getroost myn' HEER, myn'
MAN:
Maar, als uw Oog iets vreemds nog ziet,
Zo neem het wech! ik koeft'er 't niet.

415. W. 16.

Kus my, als myn moed zou zinken!
Gaat het wél, zo houd my klein!

Z 5

Laat

Laat my nooit te uitsteekend blinken,
En bewaar myn kleedren rein!

416. W. 165.

1. **P**rent, o Jesus! prent uw Wonden
In myn hart, met alle uw pyn!
Opdat Gy moogt te allen stonden
By my onvergeeten zyn.
Gy zyt toch myn schoonste Goed,
Dat myn hart en ziel voldoet!
Laar my hier aan uwe voeten
Uwe Liefde en Gunst ortmoeten!
2. Want uw liefde geeft my krachten,
Dat ik heilig leeven kan;
Zy beproeft zelfs myn *Gedachten*,
En lydt geen' geheimen ban.
Wyl ik dan van dag tot dag
In uw Liefde weiden mag,
Zo kan *dat* my best versterken
Tot het doen van goede werken.
3. Voel ik iets, dat ik moet myden,
Waar nog 't kranke vleesch naar helt;
O! dan denk ik aan uw lyden;
Straks word alles weêr hersteld.
Komt de zonde, in loozen schyn:
Zo herdenk ik uwe pyn;
Die vergunt me in geenen deele,
Dat ik met de zonde speel.
4. 'k Zal

4. 'k Zal aan U altoos my houden,
 Uw beproefde liefde en trouw,
 Weet ik, zullen nooit verouden;
 Dit is 't waar 'k myn hoope op bouw.
 'k Laat gerust U, Heer! begaan;
 Gy bezorgt my ruime paën,
 Om de Heiligheid te erlangen.
 'k Wil dus U alleen aanhangen.

417.

W. 22.

1. Een goed Geweeten is meer waard,
 Dan al wat dierbaar is op aard';
 Hem, die geen goed Geweeten heeft,
 Is 't zelfs verdrietig, dat hy leeft.
2. Volmaakte Liefde dryft de vrees
 Uit hart en ziel, zelfs uit ons vleesch.
 Wie vreest, heeft ook gewetens-pyn,
 En kan niet in de Liefde zyn.
3. Natuur noch eenig schepfel kan
 't Geweeten van den kleinsten ban,
 Zelfs voor geen oogenblik, ontslaan.
 Myn JESUS kan 't *alleen* bestaan.
4. Dies wasch my reiner in uw Bloed!
 Ontsteek me in heeter liefdegloed,
 Opdat myn hart eens *recht* gerust
 En alle Vrees worde uitgeblusht!

418. Je-

418.

W. 11.

1. Jēsus! kom en leef in my,
Opdat ik recht heilig zy!
Blyf in my, ô Zielen-Vriend!
Want Gy hebt myn hart verdiend.
2. Duizend en weêr duizendmaal
Zuchte ik om een' liefdestraal;
'k Heb, 't geen Gy niet zyt, verzaakt,
Wyl uw Liefde alleen my smaakt.
3. 's Waerelds eere en hoogste lust
Stelt myn hart geenszins gerust.
Uw nabyheid gantsch alleen
Stelt myn arme ziel te vreên.
4. Aller Englen pracht en glans
En hun vreugde in 's hemels trans
Gaat my buiten U niet aan.
Zonder U moest ik vergaan.
5. Ik verander, als uw Bruid,
Nimmer van myn vast besluit.
Ik blyf de Uwe, en door den dood
Komt myn ziel in uwen schoot.

! * 419.

W. 146.

1. Myn gantsche lichaam zy ten offer U ge-
geeven! *Rom: 12, 1.*
Is 't niet een Tempel Gods, waarin uw Geest
wil leeven? *1. Cor: 3, 19.*

ô Ja!

ô Ja! kom! woon in my! vervul my met
uw deugd,

Opdat en lyf en ziel U zy tot eere en
vreugd!

2. Dat fomtyds de oude mensch 't gebod wil
overschryden,

Spruit daaruit, dat we alsdan niet denken
aan uw Lyden.

Dies is uw bittre Dood voor my de scherp-
ste Wet,

Die my, waar 'k my bevind', de *rechte*
paalen zet.

420.

W. 126.

- i. Verstrooien zich myn zinnen,

Ben ik niet by myn hart:

Als Gy 't my brengt te binnen,

Ben 'k als doorgriefd van smart.

Daarom, myn Bruidegom, laat my

Nog vaster U aankleeven!

Ja, sluit my in uw Zy'!

2. Ach! laat uw' Dood en Lyden

Steeds in myn harte zyn!

'k Wil gaarne de oorzaak myden

Van *uw* en *myne* pyn.

't Is zoo gesteld met myn gemoed,

Wat niets my kan bewaaren,

Dan uw verdienstlyk Bloed.

421. Ik

421. W. 14.

1. Ik ben een worm, gantsch arm en klein;
'k Heb geen de minste magt;
'k Waar' gaarne heilig, schoon en rein;
Maar my ontbreekt de kracht.
2. U, Heer! wyde ik myn' zwakken mond!
Als Gy myn tong bestiert,
Dan is myn rede eerst recht gegrond,
Daar ze uw verdienften viert.
3. Hier is myn oog! hier is myn oor!
Dat 'k U daarin bespeur!
Verlicht myne oogen! en doorboor
Myne ooren aan uw deur! *Exod. 21, 6*
4. Myn denk- en weet-lust, myn verstand,
En wat myn ziel vermag,
Blyv' steeds aan U alleen verpand,
En onder uw gezag!
5. Hier is myn lichaam, ziel en geest!
Bereid my tot een vat,
Dat Gy, om dat Gy 't zelf genceest,
Kunt leggen by uw' Schat!
6. En ziet uw Gog nog iets aan my,
Dat Gy, Heer! niet verdraagt:
Neem 't wech! verdryf, ja dood he! vy!
Wyl 't my dan ook mishagt!

422. Schat

422.

W. 151.

1. Schat boven alle Schatten!
ô Jesus, myn Kleinood!
Laat my U steeds omvatten!
Myn Bruïgom! blank en rood!
Ik houd hier in myn harte
Een plaats voor U gereed,
Wyl Gy door uwe smarte
My redde uit smart en leed.
2. In U, ja in uw Wonden
Ontmoet ik 't waare Licht.
Hadde ik *dat* niet gevonden:
'k Zou voor Gods aangezicht
Niet kunnen staan noch duuren;
Zyn toorn zou me in den gloed
Van 't eeuwig wraakvuur stuuren;
Nu heiligt my uw Bloed.

423.

W. 70.

1. ô Goede Liefde! wanneer mynziel beyat,
Hoe uw getrouwheid my van het zondepad
Met groot geduld wist afteleiden,
En my met uw verdienst' te overspreiden:
2. Zo val ik dankbaar en schaamrood voor U
neêr,
En vraag met traanen: "Is 't mooglyk,
lieffte Heer,
„ Een"

- „ Een' zondaar zoo zeer te beminnen,
 „ Die U gehaat heeft met hart en zinnen?”

424. W. 79.

1. Het Graf, waar Gy me uit wekte,
 Den vloed, die my bedekte,
 Zie 'k nog als nevens my.
 'k Heb U dus steeds van noode,
 'k Dwaalde anders, als een snoode,
 Nog in veel erger woestenij.
2. Gy wilt in alle deelen
 My naar uw Beeld herteelen,
 In waarheid, niet in schyn.
 Ik voel 't, en wil met buigen
 Myn dankbaarheid betuigen.
 Wat geeve ik U? 'k wil de Uwe zyn.
3. Ja, eerstgebooren Broeder! *Openb. 1, 6.*
 ô Wyze Zielenhoeder!
 Ik geeve U hand en hart,
 En wil 't ook onderschryven,
 Dat 'k U getrouw wil blyven
 Tot aan het eind' van alle smart.
4. Gy kent den grond myns harten,
 Myn traanen en myn smarten,
 Zelfs myn geheimste pyn.
 'k Ben wel geen heil-versmaader,
 Ik komē U ook vast nader :

Maar

Maar, wanneer zal 'k volkomen zyn?

(*Matth.* 5, 48. *I. Cor.* 14, 20.

425.

W. 30.

Ach! verander, ja, vernieuw myn Wezen!

Wilt myn hart en ziel geheel geneezen,

En ook myn leeden

Heiligen door uw verdienstlykheden!

426.

W. 23.

1. Myne armoede doet my schreien;
Niets, niets kan myn harte vleien,
Dan wanneer de zegeningen
Van myn' Jesus my doordringen.

2. Heer! ik spoed tot uw Erbarmen!
Zie! ik koom met open armen.
Jesus! laat my 't nu gelukken,
U recht aan myn hart te drukken.

3. Of, wat zoude U toch beletten,
My aan uwe Borst te zetten
Als Joannes? Daar uw Liefde
My, als hem, het hart doorgriefde!

427.

W. 169.

Ik, uw onwaardigste onderdaan,

Niet waardig U te naaken,

Meld echter my met ootmoed aan,

Uw' Scepter aanteraaken.

Aa

o Ja!

ô Ja! die staat tot my gericht!
 'k Ligg' hier voor U op 't aangezicht;
 Ik ben uwe arme made;
 'k Beveel me in uw Genade.

428. W. 141.

1. **H**EEER! ik wil met traanen zien, wat Ge
aan my doet.
 'k Weet, Gy zult niet rusten, tot dat myn
gemoed,
 Zoo als dat van Petrus, needrig voor U
staat, *Joan: 21, 17.*
 En met alle ellende zich op U verlaat.
2. Laat myn hart gevoelen, dat Gy op my ziet!
 Gy doorgrondt myn snoodheid; maar dat
stoort U niet.
 Zeker zult Gy houden uwen Eed, ô Heer!
 "Dat ik nog zal worden U tot Vreugde
en Eer!"
3. Kan ik *dat* gelooven: dan wykt angst en vrees.
 'k Voel de hoop herleeven, zelfs in 't brooze
vleesch.
 ô Myn Heiligmaaker! myn geluk is groot!
 En hoe zal 't eerst weezen in uw' arm en
schoot!

429. W. 11.

1. **A**ch myn God! dat is myn troost,
 Dat Ge een Mensch te zyn verkoost,
 En

En den dood en 's doods geweld
In uw vleesch hebt neêrgeveld. *Eph: 2, 15.*

2. Houde ik, in dit traanendal,
Nog 't lidteeken van den val:
Gy zult de eigentyke wond
Toch geneezen in den grond,

430. W. 16.

1. **LIEFDE!** wien hebt Ge uitgeleezen
Tot uw Bruid? Een arme ziel,
Een volstrekt onwaardig wezen,
Dat U evenwel beviel.
2. Reine Bruidegom der zielen!
Blusch in my den vreemden gloed!
Wilt de onheiligheid vernielen!
Ze is een doorn voor myn gemoed.
3. Ik moet *dieper* in U dringen
Als ik nog gedrongen ben,
Opdat ik voor alle dingen
My op 't naauwste aan U gewenn'.
4. Leer my *U* en *my* betrachten,
Myne koudé, uw liefde-vuur,
Uw verdienste en uwe krachten,
En wat *ik* ben van natuur!
5. Ô Myn Liefste! wilt my slaaken
Van al 't geen U stooren wil!
Want Gy wilt my heilig maaken;

A a 2

Maak

Maak my dan daaronder stil!

6. 'k Heb de stilte niet gevonden,
Die myn ziel toch hebben moet,
Dan alleen in uwe Wonden.
O! daar schuilt het wormpje goed.
7. ô Gy allerwaardigst Wezen!
'k Vinde in U myn' lust en smaak.
Laat uw balsem my geneezen!
Dat is 't Wit, waar ik naa haak.
8. Houd myn oogen vast geslooten
Voor al 't geen my schaadlyk is!
Wat uit U niet is gesprooten,
Zy voor my als duisternis!
9. Wilt me aan uw genot gewennen,
Als een' zuigeling aan 't Zog!
Schoon geen mensch my wilde kennen:
Gy, myn Liefste! kent my toch.

431.

W. 36.

1. Ach Jesus! ach! smaakte ik niet uw Genade,
En spraake uw Bloed niet voor my arme
made:
Waar zoude ik, worm, met alle myne el-
lenden
My heenewenden?
2. Ik zou van angst niet weeten waar te blyven;
Maar Gy, Gy weet myn' jammer te verdry-
ven!

Gy

Gy zyt alleen myn Rotsteen en Beschermmer,
Myn Zielsontfermer.

3. Waar is een hart, als 't Uwe, vol van Liefde?
Dit téder hart, dat *myn* schuld doorgriefde!
Het blyft myn toevlucht! 'k Wil, hier neêr-
gezeeten,

Niets anders weeten.

4. Ik ben, ô Heer! 'k ben de armste van alle
armen,

En leeeve ik nog: 't is enkel uit erbarmen.

Doch! 't is genoeg voor my. Wees maar
gestadig

Myn ziel genadig!

432. W. 29.

1. Hier legt myn ziel zich voor U neder.

Myn geest zoekt U, ô Jesus! weder.

Laat uw verkwikkend Aangezicht

Tot myn armoede zyn gericht!

2. Ik voel my door en door verdorven.

Ach! waar' myn oude mensch gestorven!

Ach! wierd door 't zien op uwen Nood

Myn Eigenliefde gantsch gedood!

3. Ontruk my alle hinderpaalen!

De nieuwe mensch moet zegepraalen.

Breek myn natuur, en maak my vry,

Opdat ik waarlyk heilig zy!

A a 3

* 433. Gy

* 433.

W. 14.

1. Gy kent een ieders Traanfontein,
Elk zucht, die 't harte loost.
Geen Zucht, geen Traan is U te klein:
Gy merkt ze en geeft ons troost.
2. Gy telt de traanen van elk een',
Die hartlyk voor U weent.
Al spreekt men niet: Gy zyt te vreên,
En weet toch, wat men meent.
3. ô Ja! myn Liefste! Gy verstaat
Der stille traanen taal.
Wie hier zyn' weg met *traanen* gaat,
Komt tot uw Avondmaal.
4. Wie by U blyft in nedrigheid,
En hier met traanen zaait,
Dien is het heil reeds wechgeleid,
Dat hy met blydschap maait. *Pf: 126, 5.*
5. Zyn all' myn traanen niet vergaard
In uwe flesse? ô Ja!
Gy telt ze, en weet, wat my bezwaart,
En helpt my uit Genaë.

434.

W. 155.

1. Zal ik niet haast verder zyn,
Heilig, wys en onverdrooten,
Opgeslooten
Voor den invloed van het vuur

Der

- Der natuur,
 Die voor Jesus niet wil leeven?
 Wilt my naauwer nog omgeeven!
 Wees rontom my als een muur!
 2. Neem de onheiligheid gantsch wech!
 Wasch my met uw Bloed noch reiner!
 Maak my kleiner!
 Leer my recht zachtmoedig zyn,
 Zelfs in pyn!
 En geef, dat myn hart en zinnen
 Nooit iets buiten U beginnen!
 Dat zy waarheid, en geen schyn!

* 435.

W. 14.

1. Myne Eigenliefde stoort my nog,
 Meer dan ik zeggen kan;
 'k Ben, schoon ik weet: het is bedrog,
 Nog geenszins vry daarvan.
 2. Dat slaat all' myn vrymoedigheid,
 En vreugde en rust ter neêr.
 Dit zoet venyn, dat smart bereidt,
 Erken ik meer en meer.
 3. Ik heb 't niet lief; ô Heer! Gy weet,
 Wat traanen het my kost!
 'k Heb 't veel al aan uw kruis gesmeed;
 Maar 'k ben niet gantsch verlost.
 4. Dees kwaal is de ergste hinderpaal

A a 4

In

In 't Heiligmaakings-werk.
 Neem ze uit my wech ten eenemaal!
 Maak my daartegen sterk!

5. Het tegengift: "de Tederheid
 „ Voor U, gekruiste Heer!"
 Erken ik, ze is voor my bereid;
 Gevoelde ik *die* toch meer!
6. Moet dan de afwifeling van licht
 En donker altoos zyn?
 Ik zoek, met traanen op 't gezicht,
 Den heldren zonneschyn.

436.

W. 30.

1. Ach myn Heiland! zegen toch myn harte,
 Dat uw komst begeert met liefdesmartel!
 Wilt wederkeeren! *Hoogel: 3, 1.*
 Ik kan uw Nabyheid niet ontbeeren.
2. Ach! vergeef 't my, dat 'k uw Liefde
 stoorde,
 En de stem uws Geestes niet steeds hoorde!
 'k Heb U verdreven;
 Heer! ik kan 't myzelve thans niet vergeeven.
3. Word ik in myn Doen met weinig ponden:
 Eens niet waakzaam, niet getrouw bevonden,
(Luc: 19, 17.
 Zo doe my weenen!
 Maar verlaat my niet, en gaa niet heenen!

437. Wat

* 437. W. 26.

1. **ô Gy**, dien thans myn geest weêr ziet!
'k Had veel benaauwde en angstvolle uren,
En kon van kommer niet meer duuren;
Ik zocht U lang, maar vond U niet.
2. Wat zegge ik U, myn Bruidegom?
Wilt zelf de woorden my verleenē!
Ik raak, nu ik U vinde, aan 't weenen,
Ja staā van loutre blydschap stom.
3. Gy weet, hoe teêr ik U bemin,
Dat al myn hart, aan U verbonden,
Vooral verliefd is op uw Wonden.
Ik zwyg; want Gy verstaāt myn' zin.

* 438. W. 184.

Legmyne traanen in uw flesse! *Pf. 56, 9.*
Ach Heer! let op myn oogen-vocht,
Gelyk op de arme zondaaressē,
Die uwe voeten kussen mogt!
Let op myn traanen! Wilt my toonen,
Dat ze alle in uw register staan!
Ik kan geenszins uw Gunst beloonen;
Neem dan myn dankbre traanen aan!

V A N

VAN DEN
W A N D E L
D E R
BEGENADIGDE ZONDAAREN
DOOR HET
J A M M E R D A L.

80-0830-08

Onze wandel is in de Hemelen, door geloove, niet door aanschouwen, dienende den Heere met veele traanen, en de Voetstappen van Christus naavolgende; Want die zegt, dat hy in Hem blyft, die moet ook zelve alzoo wandelen, gelyk Hy gewandeld heeft. Phil: 3, 20. 2 Cor. 5, 7. Hand: 20, 19. 1. Petr: 2, 21. 1. Joan: 2, 6.

439. W. 196.

*Z*eer glansryk is 't Leven der Christ-
nen van *binnen*,

Offchoon hen van *buiten* de zon heeft
verbrand. *Hoogel: 1, 6.*

Hun schoonheid valt andren niet ligt in de
zinnen,

En

En is ook geen Voorwerp voor 't vleeschlyk verstand.

Hun lust en hun leven,
Door Christus gegeven,

Is geestlyk, wyl 't alles uit HEM is gesprooten;

't Word geestlyk begrepen en geestlyk genooten.

2. Voor 't oog zyn de Christnen als andere menschen,

En draagen het beeld van den aardschen op de aard'. 1. Cor: 15, 49.

Zy denken en spreken, begeeren en wenschen,

Zyn dan eens gezond, dan met ziekten bezwaard.

Men vindt, by 't opmerken

Op all' hunne werken,

Niets buitengewoons in al 't geen zy beginnen,

Dan dat zy den Heiland op 't teederst' beminnen.

3. Zy wandlen op de aard', en zyn toch in den hemel.

Zy blyven onmagtig, en leeven in kracht.

Zy smaaken den Vreede by 't waereldsch gewemel,

Zyn arm, en daarby toch het rykste geslacht.

Zy kunnen in 't lyden

Zich hartlyk verblyden.

Zy

Zy schynen als doodt voor 't vermaak van
de zinnen,
Maar hebben het eeuwige Leven van binnen.

440. W. 14.

1. Geen zondaar volgt door 't jammerdal
Met traanen Jesus naa,
Of word gewaar in elk geval,
Dat Jesus by hem staa.
2. Wie zich dan daarvan *recht* bedient,
En zyn geluk verstaat,
Die heeft aan Hem een' Boezemvriend
En een' getrouwen Raad.
3. Uit liefde volgt men 's Heilands stem;
ô Ja! uit *Liefde* en *Nood*;
En zelfs gewent men zoo aan Hem,
Als 't kind aan 's moeders schoot.

* 441. W. 37.

1. Het waare Christendom word hier beneden
Van veelen zwaar geacht, doch zonder re-
den.
Deed Christus niet al 't geen gedaan moet wee-
zen:
Dan was het zwaar; geen mensch wierd dan
geneezen.
2. Hy, Hy doet alles zelf, trouw en volkomen;
Wie kinderlyk Hem volgt, heeft niet te
schroomen.

Zy /

Zy, die Hem en zyn' Geest slechts niet ver-
hindren,

Zyn waare Christenen, Gods lieve kindren.

3. Doch hierop komt het aan: De last der zonden

Moet eerst begraaven zyn in's Heeren Wonden.

Gy kunt geen Christen zyn, noch heilig le-
ven,

Indien de zonden u niet zyn vergeeven.

4. Zyt gy bekeerd, zo zyn uw hart en zinnen
Alleen op Hem gesteld, om Hem te minnen;
Hangt gy Hem aan: zoekt gy Hem te behaa-
gen:

Hy word nooit moede om trouw u te onder-
schraagen.

5. 't Is dan voor u geen *last*, het kwaad te myden;
't Gemis der waereld kost uw hart geen stry-
den.

Ach neen! De nieuwe mensch *kan* niets ge-
hengen

Van al wat Christus Wet niet wil volbrengen.
(Gal: 6, 2.)

6. De Liefde is dan voor u de wet der wetten;
Gy wilt met al uw hart op 't voetspoor letten
Van Hem, diengy bemint; en Christus Zeden
Zyn voor uw teedre ziel geen zwaarigheden.

7. Heb Christus lief! Dat moet u *alles* zeggen.
Al 't zwaare kunt ge op Hem blymoedig leg-
gen.

Wie

- Wie Christus mint, wil ook als Christus wandlen,
En, waarin 't zy, altoos als Christus handlen.
8. Doch! gy zyt zwak; 't is waar; gy hebt nog zonde,
't Geen men van Christus toch niet zeggen konde.
Gy vindt oneindig veel in u te laaken,
En dat kan u wel eens mismoedig maaken.
9. ô Ja! het groot getal van uw gebreken
Is, schoongy Christus mint, niet uittefpreeken;
Gy hebt te *weinig* lief, en zyt met reden
Met u en uw gedrag nooit wél te vreden.
10. Maar all' dees zwakheid kan Hem niet ver-
hindren, 2. Cor: 12, 9.
Noch in het minst zyn magt en trouw ver-
mindren.
Gy zult de heiligheid gewis erlangen;
Indien uw hart getrouw HEM aan blyft han-
gen.
11. Ontdek Hem, wat gy voelt, met vast ver-
trouwen!
En voelt ge u krank: Laat u *dat* niet be-
rouwen!
't Gevoel met smart zal nooit u schaadlyk
weezen,
Want al wat gy gevoelt, wil H y geneezen.
12. Spreek over alles trouw met uwen Broe-
der,

Die

Die ook uw Arts wil zyn en uw Behoeder!
Hebt gy gefeild: Bid af! 't word u vergee-
ven;

Wat ge aan HEM zegt, daarvan zyt gy ont-
heven.

13. Denk, spreek en doe nooit iets, dan wat
zyne oogen,

Die alles zien, in u beschouwen mogen!

Verdoem, als zonde, al 't geen zyn hart
kan krenken!

Hebt gy Hem lief: gy zult van zelf zoo den-
ken.

14. Licht, Leering, Wysheid, Kracht, ver-
maak des harten,

Troost, Voedsel, Artzeny in alle smarten,

En *meer* nog vindt ge in 's Lams Verdienste
en Wonden.

Geloof my! ik heb 't *zelf* zoo ondervonden.

442.

W. 151.

1. Beveel alle uwe wegen

Hem, die U teêr bemint!

Al wat Hy doet is Zegen.

Vertrouw op uwen Vrint!

Hy is de Heer der heeren,

Die overal gebiedt.

Gy zult vast triomfeeren;

Verbinder Hem maar niet!

2. Aan Jesus zich te geeven,

En

En onder zyn beleid
 Voor Hem alleen te leeven,
 Is waare zaligheid.

Niets kunnen, *niets* verlangen,
Niets doen en *niets* verstaan,
 Dan Christus aantehangen;
Dat is de levensbaan.

3. Men staat dan alle morgen
 In 's Heilands Vriendschap op.
 De Liefde, vry van zorgen, *Matth: 6, 31.*
 Ryst meer en meer in top.
 Dat is de taak des *harten*;
 Het lichaam werkt, word moê,
 En vry van zielefmarten
 Doen wy weêr de oogen toe.

443. W. 184.

Van Baatzucht, nyd en zelfbehaagen,
 Van aardfchen kommer en verdriet,
 Waarmee zich 's waerelds kindren plaagen,
 Weet Christus Zin en Eenvoud niet.
 Den waaren fchat, in 't hart verkregen,
 Behoudt men tegen allen nyd.
 Toont iemand zich daartoe genegen:
 Dat maakt ons hart op 't hoogft verblyd.

444. W. 26.

1. **W**ie zalig is, verkreeg 't *om niet*;
 Gods

Gods gunst kan men door niets *verwerven*,
Nog minder laat zich die *beërven*;
Men erft en wint niets dan verdriet.

2. Wie, hoe't ook gaa, zyn trouw niet schent,
Moet de eer daarvan zichzelf' niet geven,
Maar steeds van nieuwe ontferming leven.
Welzalgig, wie dit Voetspoor kent!

445. W. 30.

1. Leeft, ô Christnen! leeft aldus op de aarde,
Dat gy nooit vergeet uw hooge waarde!
By al 't gewemel
Zy uw wandel als reeds in den hemel!
2. Houdt u vast aan Jesus bitter lyden!
Laat u, wanneer ge in zyn' dienst moet stry-
den,
Niets overstelpen!
Hy is steeds naby, om u te helpen.
3. Offert Hem uw hart, uw ziel en leeden!
Tracht, met traanen, Jesus naatetreeden!
Hy kent de Zynen,
En volhardt, met gunst hen te beschynen.

* 446. W. 103.

1. 't LAM naatevolgen, valt niet zwaar;
Hoe zwak men zy: men kan zeer heilig leven.
Voor d'ouden mensch is 't echter vreeslyk
naar,

B b

Zich

Zich meer en meer in Christus Dood te ge-
ven.

't Geeft onrust; doch, het Lam voert zelf
altyd

Dien zwaaren slyd.

2. Wy moeten slechts als kindren zyn,
Steeds op Hem zien, en vuurig Hem be-
minnen.

Wie *meer* doet, maakt zich noodelooze pyn,
En krenkt door werk en eigen wil zyn zinnen.

Geef de eigenliefde gaarne in Jesus Dood!
't Heeft dan geen' nood.

3. Men schrikt voor 't pad door 't Jammerdal,
En plaagt zich met veel welgemeende zor-
gen;

Men denkt te veel aan dat, wat komen zal,
En doorgaands min aan heden dan aan morgen,
Hoewel, gelyk ons de ondervinding leert,
Doorgaands verkeerd.

4. Wees als een kind aan 's moeders borst!
Zoek Jesus voor *dat* uur recht te genieten,
't Welk gy beleeft! Heb honger en heb
dorst,

En eet en drink van 't geen uit Hem komt
vlieten!

Zorg *verder* niet! Dan zult ge op de enge
paën

Gemaklyk gaan.

5. Wees als een *kind* in Jesus schoot!

Ont-

Ontbreekt u iets: Zeg 't Hem, al is 't met
traanen!

Begaat ge een feil: Klaag slechts aan Hem
uw nood!

Kunt gy niet voort: Laat Hem den weg u
baanen!

Gaa aan zyn hand! Vrees niet! 't heeft
geen gevaar; —

't Is gantsch niet zwaar.

6. 't Werk gaat van zelve, als gy *niets* doet,
Dan Hem, als 't kind de moeder, aan te
hangen;

Dan hebt ge een zalig hart, een vry ge-
moed,

En zult al 't goed, waar naar gy wenscht,
erlangen.

Brengt *eigen* schuld of *vreemde* u in de
klem:

Werp 't al op Hem!

7. Begeert gy 't allerheerlykst lot:

"Dat Hy uit Liefde tot zyn Bruid u reeken":

Wenscht ge, uitgestrekt naar 't allerzoetst
genot,

Dat Jesus eens de trouwbelofte teeken':

Is dat u ernst: Zie Hem slechts daarom
aan!

Zo is 't gedaan.

447.

W. II.

1. Jesus Christus zegt een woord,

B b 2

Dat

- Dat elk' leerling niet bekoort;
My is 't zoet, wyl ik 't verftaa:
"Neemt uw kruis en volgt my naa!"
2. Wie de Doornen nog ontziet,
 Riekt het zoet der Roozen niet;
 Niemand heeft met vreugd gemaaid,
 Of met traanen eerst gezaaid.
3. Wie niet gaarne om Jefus lydt,
 Word door Hem ook niet verblyd.
 Wie niet gaarn' zyn broeder is,
 Komt ook niet aan 's Vaders difch.
4. Wie voor menfchen, hoe genaamd,
 Zich des lieven Heilands fchaamt,
 En Hem zyns niet waardig acht,
 Word van Jefus ook veracht.
5. *Schuldig* lyden is een fmaad;
 Maar wie enkel word gehaat
 Om 't geloof in 's Menfchenzoon,
 Die draagt hier al de eerekroon.

448.

W. 165.

1. Sion klaagt met angst en fmarre,
 (Jef. 49, 14.)
 Sion, Gods beminde Stad,
 Die Hy op zyn téder harte
 Minzaam draagt, en nooit vergat;
 "God verlaat my in den nood!"
 „k Sta

- „ 'k Staa voor 's waerelds gramfchap
bloot;
„ God laat my alleen gezeten,
„ En heeft myner gantsch vergeeten!”

Antwoord:

2. Kan een Vrouw haar kind verlaaten,
Haaren *Zuigling*, haaren *Zoon*?
En al konde zy dien haaten:
Ik U geenszins. Kroon en troon
Zyn My niet zoo lief als Gy.
Sion! klaag niet over My!
Gy blyft, onder 't kruis geboogen,
In myn' Schoot en voor myn Oogen.
3. Blyf getrouw in al uw lyden!
U word daardoor heil bereid.
'k Zal u op zyn' tyd bevryden,
Daar nooit iets u van My scheidt.
Ik blyve altoos Die Ik ben.
ô Gy Zielen, die Ik ken!
Gy hebt My het hart genomen; *Haagch* 4, 9.
'k Denkan u; dies wilt niet schroomen!

449.

W. 132.

Nooit, nooit liet God door eenig kwaad
Zich van de Zynen scheiden.

Hy blyft hun Borch, hun Toeverlaat,
En doet hen vrolyk weiden. *Ps* 23.

Met ~~moeders~~ handen leidt de Heer

Bb 3

Zyn

Zyn Volk gestadig heen en weer.
Geeft onzen God alle Eere!

*450. W. 16.

1. Gods bestiering doet de dingen
 Loopen zoo als 't heilzaamste is.
 Wie 't gelooft, kan dankbaar zingen:
 " 'k Heb altyd een' ryken disch."
2. God verwacht van ons met reden,
 Dat men steeds met dank verschyn'.
 Ach myn ziel! wees wél te vreden!
 Is iets *erg*: 't kon *erger* zyn.
3. Wierd ik dan ook eens verstootten
 In het aakeligst gewest:
 Heeft myn *Jesus* dat beslootten,
 Zoo is *dat* voor my het best.
4. Van den last, dien ik moet draagen,
 Kent Hy best het *waar* gewigt;
 'k Heb geen reden, ooit te klaagen:
 't Jok is zacht, de last is ligt.
5. Myn wil moet maar nooit regeeren;
 De eigenzinnigheid moet vliên.
 Jesus Wil moet me overheeren;
 'k Zal dan loutre blydschap zien.

451. W. 106.

Wien *Jesus* heeft een' kus gegeven,

Die

Die smaakt Gods Vrede in 't jammerdal,
Kan zonder Christus niet meer leeven,
Maar zoekt en vindt Hem overal.
Men voelt zyn tegenwoordigheid,
Waar 't arme harte naar Hem schreit.

452. W. 19.

1. Nooit verlaat de Heer de Zynen,
Schoon het somtyds zoo mogt' schynen.
Hy ziet hun bekommernis,
En helpt eindelyk gewis.
2. Word zyn hulp' niet *straks* vernomen:
Zy zal *ongetwyfeld* komen.
Hy is jegens ieder kind
Meer dan vaderlyk gezind.

453. W. 106.

1. Wie God ten troost heeft, *kan* niet kwy-
nen,
Welzalig, wie in JESUS hoopt!
Die is gelukkig, schoon 't moog' schynen,
Dat alles hem hier tegen loopt.
Wie gantsch op God alleen vertrouwt,
Heeft waarlyk niet op 't zant gebouwd.
2. Wat helpen ons de zwaarste zorgen?
Wat helpt ons 't kermen nacht en dag?
Wat helpt het, als wy alle morgen
Hervatten ons gewoon geklag?

Bb 4

De

De Jammer, 't hartelceed, de nood
Word door de droefheid slechts vergroot.

3. Wees *stil*, myn ziel! wees wél te vreden,
En met Gods schikking vergenoegd!

Gy plaagt en krenkt u zonder reden,
En doet iets, dat u gantsch niet voegt.
God, die ons *schiep* en *lief* heeft, leeft,
En weet *best*, wat men noodig heeft.

4. Hy kent de *rechte* vreugde-stonden,
Waarin zyn hulpe ons heilzaam is;
Heeft Hy ons maar getrouw bevonden,
Hoe lang 't ook duur': Hy komt *gewis*,
En doet voor ons, eer we ommezien,
Veel *meer* zelfs, dan men wenfcht, geschiên.

454. W. 151.

1. By God zyn *Middelen*, *Wegen*
En *Raad* in overvloed;
Zyn Doen is louter zegen;
Zyn hulpe komt met spoed.
Wie kan zyn werk verhindren
Door listen of door woên,
Wen Hy, 't geen voor zyn kindren
Voordeelig is, wil doen?

2. Laat dan 't bestier der zaaken
Aan HEM, laat HEM begaan!
Hy zal 't zoo wyslyk maaken,
Dat gy verbaasd zult staan.

Wees

Wees trouw, maar niet verlegen,

En denk niet al te zwaar!

Hy, die u is genegen,

Helpt u ook wonderbaar.

455. W. 14.

Wat God doet, is *Genad*; Hy weet,

Wat, Hoe, Wanneer 't ons voegt.

Mensch! Engel! Worm! en hoe gy heet!

Aanbid en wees vernoegd!

456. W. 22.

1. O Schepsel! geef uw' Schepper de Eer',

En werp u aan zyn voeten neêr!

Geloof, dat Hy u teêr bemint!

Bemin Hem weêr! Hy is uw Vrint.

2. Hy zelf treedt voor des zondaars hart,

Bevrydt hem van zyn angst en smart,

En leert hem, smeltende in getraan,

Vertrouwlyk met God omtegaan.

3. In d'omgang met myn' eeuwgen Man

Bestaat al 't geen ik maaken kan;

'k Wensch my geen hooger Eer', dan *die*,

Tot ik myn' God voor eeuwig zie.

457. W. 68.

Christus bitter smart

Leev' steeds in ons hart!

B b 5

Zyn

Zyn verdienstelyke traanen
 Moeten ons gestaag vermaanen.
 Wat men denkt en doet
 Zy besprengd met Bloed!

458. W. 37.

1. Dit is het oogmerk Gods, waarom wy leeven:
 "Dat we ons met lyf en ziel aan JESUS
 geeven,
 „ Aan d'opmeggang met Hem ons hart gewen-
 nen,
 „ En buiten Hem geen' Schat noch Schoon-
 heid kennen."
2. Dies moet ik my met Hem recht naauw ver-
 eenen;
 Ik zie Hem daarom aan; Hy ziet my weenen,
 En wifcht myn traanen af; Hy wil my draa-
 gen,
 En tot aan 't graf met kracht my onderschraa-
 gen.
3. Daarom is Hy myn Deel; *Dat* kan my stree-
 len.
 'k Mag myn geluk gerust aan Hem beveelen.
 'k Vind geen vermaak noch troost in 't aardfch
 gewemel;
 Als ik in Hem maar blyf! Hy is myn Hemel.
4. 'k Houd my alleen tot Hem, die zelf my
 maakte,
 Wiens teedre zorg voor my aan 't kruishout
 blaakte;

Hy

Hy heeft my 't hoogst vermaak door Bloed
verworven;

Opdat ik leeven mogt', is Hy gestorven.

459. W. 76.

Smaakte ik niet dag en nacht
Het zoenvogt uit zyn Wonden,
En hadde ik niet Gods kracht
In 't Needrigzyn gevonden:
Zo konde ik niet bestaan;
Ik zou wel haast vergaan,
Gelyk een vogel sneeft,
Als hy geen lucht meer heeft.

460. W. 10.

1. De Schepper aller dingen,
De Wél der Zegeningen,
Is gunstryk myn Behoeder,
Myn Herder én myn Broeder.
2. 'k Heb geen-gebrek aan gaaven;
Hy wil me oneindig laaven.
'k Zie Hem myn hoofd besproeien,
Myn' béker overvloeien. *Pf; 23.*
3. Hy mint my boven maaten,
En leert my *doen* en *laaten*,
Geeft raad in zwaarigheden,
En hoort all' myn gebeden.
4. Al had ik; met veel Lyden,

In 't dal des doods te ftryden:
 'k Vrees mistred, fchrik noch laagen;
 Zyn staf zal me onderschraagen.

461. W. 151.

Is GOD *voor* my: Laat allen
 Dan woeden *tegen* my! *Rom: 8, 31.*
 'k Zal daarom toch niet vallen,
 Hoe zwak ik zelf ook zy.
 Is GOD myn *Vriend*: Wat reden
 Heb ik, om bang te zyn?
 Geen magt zal my vertreeden;
 'k Vrees list, geweld noch pyn.

462. W. 79.

1. Myn Ziel! wilt Hem aanfchouwen
 En gantsch op Hem betrouwen,
 Die u gefchapen heeft!
 Hoe 't gaan mooge in 't gewemel:
 Bedenk, dat in den Hemel
 Uw Vader en uw Bruijom leeft!
2. Ik laat in all' myn daaden
 My van myn' Jefus raaden;
 Die 't best my leeren zal;
 Hy moet op all' myn wegen
 Naby zyn met zyn' zegen,
 Of 't onheil volgt my overal.
3. Men

3. Men kan geen' zegen winnen,
Al houdt men alle zinnen
Hier bezig vroeg en spaë.
'k Wil dus in all' myn zaaken
Niets zonder Jesus maaken;
't Komt alles aan op zyn genaë.

463. W. 70.

- Droeve gedachten!
Wykt uit myn hart en zin!
'k Wil lydzaam wachten
Op Hem, dien ik bemin.
Ik wil het overvloedig denken
En all' myn' kommer aan Jesus schenken.

464. W. 10.

1. Na veel benaauwde stonden
Voel ik uit Jesus Wonden
De zoete stroomen vloeien,
Die hart en ziel doorgloeien.
2. 'k Vinde alle goede gaaven,
Die 't smachtend harte laaven,
Ja kracht voor ziel en leeden
In 's Heilands dierbre reden.

465. W. 45.

1. O! welk een Licht
Straalt in 't gezicht,

Als

Als Hy verschynt in 't harte!
 Hy, wiens glans geen weërgaë heeft!
 Dan verdwynt de smarte.

2. Hy zegent my;
 't Gevoel daarby
 Is nimmer uittefpreeken.
 Lyf en ziel zyn hoog verheugd,
 Schoon nog vol gebreken.

3. By allen druk
 Word myn geluk
 Door Hem trouw waargenomen.
 Heb ik troost van nooden: 'k vind
 Dien in Hem volkomen.

4. Ween ik voor Hem:
 'k Hoor dan zyn stem;
 Hy wil myn traanen staaken.
 Wat is zyn Nabyheid zoet!
 Die kan 't hart vermaaken.

5. In 't weenen leyt
 Reeds zaligheid;
 Zyn vrede word vernomen.
 Hy komt zelf, en doet in 't hart
 Troost en blydschap stroomen.

6. Hy ziet my aan,
 Stilt myn getraan
 Door vriendelyke reden.

Dat

Dat bevestigt myn geluk
Voor alle eeuwigheden.

7. Wat is Hy teêr!
Waare ik nog meer
Gesteld op zyne gaaven:
Hy zou myn geluk gewis
Nog veel vaster staaven.

8. Ach dat my toch,
Zolang ik nog
Hier in 't geloof moet leeven,
't Waar vertrouwen tot zyn Hart
Nimmer mogt' begeeven!

466. W. 37.

Hier is 't myn deel, myn lot: "Zyn kruis
te draagen;"

Myn hoogste zorg: "Dat ik Hem moog be-
haagen."

Zoo wachte ik steeds op Hem, met groot ver-
langen,

Dat Hy me in 't eeuwig huis haast mooge
ontfangen.

467. W. 83.

1. Ik verlaat myn' Jesus niet;
Hy heeft zich voor my gegeven;
Ik leee onder zyn gebied,
Want zyn Dood gaf my het Leven.

't Is

't Is myn plicht en lust voortaan,
Nimmer van Hem aftegaan.

2. 'k Blyf steeds by Hem, want Hy is
My de beste Vriend van allen.

Ziet Hy, dat bekommernis,
Nood en angst my overvallen:
Zo staat Hy terstond my by
Met veel liefde, en ik ben vry.

3. 'k Vind zyn' troost altoos bereid.

Als my myn gebreken kwellen,
En de vyand tot my zeit :

"Zy zyn groot en niet te tellen."

Dan spreekt Jesus my dus aan:

"Vrees niet! 'k heb voor u voldaan."

4. Ik verlaat Hem niet, voorwaar!

Hy zal my ook niet verlaten.

Ja, dat is my zonneklaar,

Dat Hy nimmer my zal haaten.

Dies blyft dit myn daaglyksch lied:

"Ik verlaat myn' Jesus niet."

468.

W. 141.

Och! ik arme zondaar! ik-ellendig kind!
Waar' myn lieve Heiland niet zoo teêr gezind,
Dat Hy me in myn zwakheid niet verlaten
kan:

'k Waar' voorlang hervallen onder d'ouden
ban.

469. Hoe

469.

W. 106.

1. Hoe 't my ook gaa, 'k wil Hem beminnen,
Die niets dan van ontfermen weet ;
Hy voedt myn hart, Hy stilt myn zinnen,
En maakt, dat ik Hem nooit vergeet.
'k Staa, 't zy myn hartelacht of schreit,
Alleen door zyn Barmhartigheid.

2. Op deezen grond wil ik ook *blyven*,
Zoolang myn lichaam adem heeft.
De dryfveer van all' myn bedryven
Is Hy, Hy zelf, die in my leeft,
Tot ik eens zing voor zynen troon
Op een' volkomen zuivren toon.

470.

W. 150.

Ik wil van God niet scheiden,
Want Hy blyft my getrouw ;
Hy zal my zalig leiden,
Daar 'k anders dwaalen zou.
Hy reikt zyn hand my toe,
En wil my alle morgen
Op nieuw van heil verzorgen ;
Zyn liefde word nooit moe.

471.

W. 146.

1. Zegt God: "Gy zyt de myne; uw Doen
kan My behaagen:"

Cc

Dap

Dan is myn hart vol vreugd, en ik laat af
van klaagen.

't Is my dan eenerlei, *wat* ook de waereld
denkt;

Zy spreek goed of kwaad! myn ziel word
niet gekrenkt.

2. Ik oordeel andren niet; 'k laat my daarvoor
bewaaren.

Lyde ik om JESUS will'? mag *dat* my we-
derwaaren,

Dat ik zyn *smaadheid* draag: Wat Eervoor
my! Wat Loon!

Een ieder traan is dan een paerel aan myn
kroon.

472. W. 23.

Moet ik eens van kommer steenen:

'k Denk dan aan des Heilands weenen,

Aan zyn zuchten en gebeden;

Dat stelt my welhaast te vreden.

473. W. 155.

1. Onze zielen zyn gestaâg

Wachtende op des LAMS Genade,

De *armste* made

Wacht nooit te vergeefs; Zyn Bloed

Komt met spoed,

En brengt nieuwe zegeningen,

Die 't verlegen hart doordringen.

Welk een Balsem voor 't gemoed!

Ach!

2. Ach, hoe lief is zyn gelaat!
Kan Hy niet, als wy Hem smeken,
Troostryk spreken?
Is de *krankste* in 't traanendal
Niet vooral
't Voorwerp van zyn teêr erbarmen?
Dat betuigen all' zyne *Armen*.
Waar is één, die 't loochnen zal?

474. W. 79.

Wat my hief ook bejeegen',
Myn Heiland heeft een' zegen
Voor my daarin geleid.
Wie zich met alle ellenden
Getroost tot Hem kan wenden,
Vindt *Voordeel* in de lydzzaamheid.

* 475. W. 22.

1. Myn Jesus, dien ik teêr bemin,
Is my altoos in hart en zint,
Waar ik ook ben, 't zy vroeg of spaê,
't Zy dat ik zitte of ligge of gaa.
2. Wie veel en dikwils aan Hem denkt,
Word met een' loutrenstroom gedrenkt,
Die zoeter is dan honigzeem.
Ach! dat my niemand *dis* ontnéem'!
3. 'k Ben aan zyn hand een zeegelring;

(Hoegel: 8, 6.

C c 2

Hy

Hy noemt my zyn' vëtrouweling;
 'k Word daaglyks needriger gezind,
 Hoe meer ik voel, dat Hy my mint.

4. 'k Bestee' myn' tyd in stilte en rust;
Met Jesus omgaan is myn lüst.
 Ik vinde in Hem het beste Deel,
 Gods hoogsten Schat en Puikjuweel.

476. W. 191.

Men mag op 't geen het LAM belooft ver-
 trouwen;

De Daad komt met zyn Woorden overeen.
 Men kan gerust en vrolyk daarop bouwen;
 Des Heeren JA is JA; zyn NEEN is NEEN.
 Konde ik Hem maar steeds *recht* verstaan!
 'k Zou dan veel ongestoorder gaan.
 Myn God! hoeveel bedenklykheden
 Zyn buiten nood en zonder reden!

477. W. 132.

1. **W**at GOD doet, *dat* is wëlgedaan;
 Zyn Wil is nooit te laaken.

Neemt Hy myn zaak op zich: *wëlaan!*
 Dan zal zyn Liefde blaaken.
 Hy is *myn* God, *myn* Heer, *myn* Vrind;
 Hy zal zyn schaap, zyn magtloos kind
 Wel weeten doortebrengen.

2. Myn ziel is stil, en wacht op Hem,

In

In plaats van zelf te zorgen.

De hoop versterkt haar, en zyn stem
Verkwikt haar alle morgen.

'k Gaa met geduld en traanen voort;
Het einde nadert; 'k zie de poort;
En 't laatste is 't best van allen.

478. W. 126.

o Aangenaame stonden,
Die 'k nooit vergeeten zal,
Waar in ik heb gevonden
Den weg door 't jammerdal!
Dat maakt my alles ligt voortaan.
'k Zal langs dien weg zeer veilig
Tot aan het einde gaan.

479 W. 14.

1. 'k **W**ensch my, zoolang ik hier moet zyn,
Ten troost in allen nood,
't Gevoel van Jesus dood en pyn;
Dat zy myn daaglyksch brood!
2. In mynes Heeren Bloed en smart
Is toch myn Element;
Hy zelf, Hy weet het, dat myn hart
Geen hooger schoonheid kent.
3. O! bleek in myn gedrag voortaan
De aandoening van al 't geen
Myn Liefste voor my heeft gedaan!

Dat is 't, waarom ik ween.

4. 'k Ben zalig en met troost verzaadt,
Als Hy my met zyn' vree,
Die al 't verstand te boven gaat,
Omgeeft van schree tot schree.
5. En Hy, die daagelyks my schenkt.
Al 't heil, waarom ik smeek',
En, meer als ik, zelf daarop denkt,
Dat my geen spyze ontbreek:
6. Hy gunt myn ziel ook nu en dan
Een *feestelyk* onthaal!
Myn God en Heer, myn eeuwge Man
Houdt met my Avondmaal. *Openb: 3, 20.*
7. 't Genot van Jesus tederheên
Is 't voedsel voor myn' geest.
'k Slyt dus myn dagen, een voor een;
De ~~laatste~~ is 't Bruiloftsfeest.

480.

W. 68.

1. 'k Gaa in 't Heiligdom
Tot myn' Bruidegom.
Heer! hier komt één uwer kranken,
Om al weenende U te danken,
Wyl Gy door uw' Dood
My vertroost in need.
2. Uwer liefde gloed
Geeft my kracht en moed.

Drukt

Drukt Gy my eens aan uw harte:
Dat verzacht alle angst en smarte.
O! wat laafnis leyt
In uw Vriendlykheid!

3. Waare Mensch en God!
'k Vind myn zielsgenot
In uw Menschheid, Bloed en Lyden.
Dat 's myn troost door alle tyden;
'k Vrees geen ongeval
In het Jammerdal.

4. 't Waar geloof, in kracht,
Kan my dag en nacht
Tegen 's waerelds list versterken.
'k Heb dan *Zin* in *goede* werken,
Die, in U gedaan,
Ook voor God bestaan.

5. Wen ik weenen moet,
Zal uw traanenvloed
Myner oogen vocht verzellen,
En voor God verdienstlyk stellen.
'k Staak dan myn geweën,
En ben wél te vreên.

6. Ben ik *recht* verheugd:
't Strekt U mee tot vreugd.
Brengt een *misflag* my tot treuren:
Gy komt spoedig me optebeuren.
All' myn vreugde en smart

Deele ik met uw hart:

7. 'k Volg U gaarne naa,
 Hoe 't my immer gaa!
 Wil men *daarom* my versmaaden:
 O! *dat* zal my nimmer schaaden.
 Volgt niet de eerekroon
 Op *dien* spijt en hoon?

8. Welk een Eeuwigheid
 Is voor my bereid!
 'k Ben hier zalig in 't vertrouwen;
 Maar *dan* zal ik U aanschouwen,
 U myn' Schat, myn' Roem,
 Schoonste Sarons-Bloem! *Hoegel: 2, 1.*

* 481. W. 232.

1. Al 't *Goede*, dat ik heb of doe,
 Schryve ik myn' lieven Heiland toe,
 Die 't my ook kan bewaaren;
 Wierd Jesus moede, met genade
 My te ondersteunen vroeg en spaet:
 Zo kon 't my wedervaaren,
 Dat ik myn' allerwaardsten schat
 Terstond verloor, en niets bezat;
 En al wat *heden* my bekoort,
 Waar' *morgen* wech, en als verstoord.
 Ja, dat is waar:
 Waar' Jesus niet onwankelbaar,
 'k Waar'

'k Waar' dan gestaâg in doodsgevaar.

2. ô Myn getrouwe Immanuël!

Ik ben een allerzwakst gestel;

'k Moet veeltyds schaamrood weenen,

Wyl ik, schoon ik naby U ben,

Uw hart nochthans maar weinig ken;

Myn schuld wil 'k niet verkleenen.

Neen, neen, myn roem is gantsch niet goed:

Ik koste U zelfs uw eigen *Bloed!*

En Gy, myn allerliefste Heer,

Hebt *toch* van my zeer weinig Eer.

'k Ben nog *zoo* slecht,

Dat, als uw Gunst my wierd ontzegd,

Ik *zelf* moest zeggen: "Gy doet recht!"

3. Maar 'k vinde in uw Lankmoedigheid,

En in uw Bloed, dat voor my pleit,

Myn' troost, myn heil en leven.

Wie heeft *zooveel* geduld met my,

En wie vergeeft *zoo* gaarne, als Gy?

ô Weêrgaaloos Vergeeven!

Had ik een' andren *zoo* vermoeid,

Als U: hy had me al lang verfoeid.

'k Vinde in den hemel noch op de aard'

Zooveel meedoogendheên vergaêrd,

Als in uw Hart;

En *daarom* is 't me een groote smart,

Als uw geduld eens word getart.

482. W. 36.

De Som van uw Gedachten over de *Armen*,
Zoo kostlyk, zoo vol liefde en volerbarmen,
Buigt my in 't stof, en blyft, in 't hart
geschreven, *Psf: 139, 17. Jerem: 29, 11.*
Myn troost en leven.

483. W. 185.

1. ô Gy, die myn treurig hart verheugde!
Gy zyt my nu *alles* waard.
U te leeven, *U alleen* tot vreugde,
Is myn hoogste wensch op aard'.
'k Ben geen Held, om in uw' dienst te stryden,
Nochthans is 't myn lust, myn zielsverblyden,
Dat te doen, waarvan ik weet,
Dat Gy *lieft* zaagt, dat ik 't deed.
2. 'k Ben by wylen als reeds in den Hemel,
Rustende op uw Liefde-borst.
Dan stoort my geen zorg, geen aardsch gewemel;
'k Stil myn' honger en myn' dorst
Door 't genot van waare zaligheden;
Dat doordringt ook all' myn lichaamsleeden,
't *Oude* deel sterft meer en meer,
Dat het *Nieuwe* triomfeer'!

484. W. 58.

Voel ik 't eens niet; dat Gy my bemint,
Gelyk een moeder haar troetelkind:
Ach!

Ach! dan moet ik weenen.

Gy hoort my kermen,

En kunt niet anders, dan U ontfermen;

Dan voele ik 't weer.

485.

W. 36.

1. Laat uw Genade en Liefde, nooit volprezen,
Elk' ochtendstond my tot vertroosting wezen,
En 's avonds, eer ik inslaap, my omgeeven!
Dat zy myn leven!
2. Uw Wonden-licht moet nimmer van my
scheiden,
Maar tot aan 't graf volstandig my geleiden.
Laat my uw teedre Vriendschap steeds ge-
voelen,
En nooit verkoelen!
3. Laat me uw verdienste in grooter maat ge-
nieten,
En 't oog daarby van liefdetraanen vlieten!
Ach! kus my, Heer! en wilt met uwe gaaven
Myn' zieldorst laaven!
4. Ik ben zeer arm, en bloode en vol gebreken;
'k Moet daaglyks U om *nieuwe* Ontferming
smeeken;
Deste aangenaamer is my uwe Omarming.
ô Zoete Erbarming!
5. Moet dit of dat dan nog door my geschieden:
'k Wil 't gaarne doen, en werk noch moeite
vlieden,
Mits dat 'k uw omgang, dien we op 't hoogst
waardeeren,
Nooit mooge ontbeeren.

486. Geef

486. W. 75.

Geef, dat ik *altoos* zy,
 Gelyk een honingby',
 Gesteld op *Pasfie-bloemen!*
Dan zal myn Doer U roemen.
Dat Voedsel zal my sterken
 Tot *waare* goede werken.

487. W. 184.

1. Begint het aardsche my te drukken:
 Toont zich verdriet aan myn gemoed,
 Om dat ik in zoveele stukken
 Met de aarde my bemoeien moet,
 Waarby myn zinnen zich verstrooien:
 Dan zoek ik by *myzelv'* de schuld,
 Gy wilt uw werk in my voltooien,
 Niet in *verdriet*, maar in *geduld*.
2. 'k Wil *gaarne* werken, naar vermogen;
 Ik *kan* met rust niet ledig gaan.
 Doch! laat daarby myn geestlyke oogen
 Gestaa op U gevestigd staan!
 Laat my *in uw Nabyheid* werken!
 Beschouw myn doen, en zegen my!
 Niets kan zoo krachtig my versterken,
 Dan *dat* gevoel: "God is naby."

488. W. 151.

Ach laat, o Man van smarten!

Uw

Uw Dood, uw Bloed en Pyn
In 't binnenste myns harten
Gestadig *werkzaam* zyn!
Verschyn my met uw Wonden,
Gelyk Ge aan 't kruishout stierft,
Daar Gy, bebloed, geschonden,
Het Heil voor my verwierft!

* 489

W. 26.

1. Hadde ik alleen met *U* te doen,
ô Boezemvriend! 'k had dan geen zorgen,
Geen' bangen nacht, geen' droeven morgen,
Maar vreugde op vreugde in uw rantsoen.
2. Doch! zoo is 't niet in 't Jammerdal;
Veel dingen zyn 'er, die my stooren.
Geduld! 'k zal toch die stem eens hooren:
"Dit uur is 't *laatste*; nu is 't al!"

490.

W. 22.

1. Waar schuile ik? Ach! waar vliede ik heen?
Tot U, myn Jesus, gantsch alleen.
'k Vond by U *altoos*, vroeg en laat,
Een schuilplaats, hulpe, troost en raad.
2. Gelyk een Vogeltje uit de lucht,
Als 't onweert, in de boomen vlucht,
Zoo vlucht ik, als me iets brengt in nood,
In uwe Wonden, in uw' Schoot.

491. Myn

491. W. 90.

Myn Koning! laat my dag én nacht
Niets buiten U beginnen!
Beheerfch met onbepaalde magt
Myn hart, verftand en zinnen!
Mogt' *dit* steeds op myn voorhoofd ftaan:
"Ik ben des Heilands onderdaan."

492. W. 376.

1. Neem; neem myn hart, myn ziel en
lichaam nu,
Neem, Jefus, neem, och! neem my *ganfch*
voor U!
"k Wil, niet in *fchyn*,
Maar *waarlyk* de uwe zyn,
En steeds met vergenoegen
Naar uwen wil my voegen.
2. Doch! Gy zyt ook de Myne! Woon voor-
taan
In my! Ach wilt dees wooning niet verfmān?
Gy zyt myn God!
Uw Vriendfchap is myn lot.
Gy wist myn hart te winnen,
En zult me *altoos* beminnen.

493. W. 244.

Ach laat op alle fchreden
Uw Bloedzweet, uw getraan,
Ter

Terwyl gezegd word: "Heden,"
My steeds voor oogen staan!
De aanvechting word alleen
Heer, door uw kruis bestreên,
En ziet een *vreemde* schoonheid
Uw Bloed: Straks gaat zy heen.

* 494. W. 22.

1. Gy zyt voor my, tot in den dood,
Een onwaardeerbare *Vriend in nood*;
Men komt, *wanneer* men tot U gaat,
U nooit *te vroeg* en nooit *te laat*.
2. Door 't enkle *Denken* aan uw Bloed
Komt Vrede in myn bedroefd gemoed;
't Is my, als 't hart van smarte schreit,
Een loutre stroom van lieflykheid.
3. Gy zyt myn Troost- en Zegens-Bron,
Myn Heil-Fontein, myn Levens-Zon;
Ik heb genoeg in 't jammerdal,
Wyl ik U heb en houden zal.
4. Myn geest is vrolyk en verheugd,
Zelfs in myn beendren ryst de vreugd,
By 't denken: dat ik U nu *ken*,
En toch, hoe slecht ook, de uwe *ken*.
5. Uw Naam is onuitsprekelyk zoet,
Vooral voor 't allerzwakst gemoed;
'k Heb 't allermeest genot daarvan,

Wan

k Wanneer ik niets dan *weenen* kan.

495. W. 14.

1. Myn Broeder, dien ik meer bemin
Dan 't schoonste van 't heelal!
Myn Vriend! myn Kleinood! myn Gewin!
Myn Staf in 't jammerdal!
2. 'k Noem U myn' LIEFSTEN; want dees Naam
Drukt mynen zin *best* uit,
Is voor 't verliefde hart bekwaam;
En past voor uwe Bruid.
3. ô Ja! myn LIEFSTE! rood en blank!
Hoe schoon zyt Gy voor my!
Dat ik nu steeds van liefde krank
En U recht dankbaar zy!

496. W. 9.

Myn Verlosfer van den Val!
Wilt my nu bok leiden
Door het droeve traanendal,
En nooit van my scheiden!

* 497. W. 51.

1. Ik weet, Heer! dat Gy *alles* weet;
Myn deel aan nood en harteleed
Is voor my afgemeeten;
't Komt toch niet *erger*, dan Gy *wilt*;

Gy

Gy *kunt* my niet vergeeten.

2. Ik reize als door een woesteny,
Doch zeer gerust, zolang Gy my
Vergunt, op U te leunen;
Uw Trouwe en Liefde kan met kracht
Myn zwakheid ondersteunen.
3. Laat woeden al wat woeden wil!
Ik ben, in uw Nabyheid, stil;
My *kan* toch niets gebeuren,
Dan 't geen Gy reeds beslooten hebt;
Wie zou van U my scheuren?
4. Maar als ik eens *dit* spoor verlies,
En *zelf* een' weg of raad verkies,
Dan kan my ligt iets deeren;
'k Heb onrust, pyn en kwaal; en moet
Door *schaade* wysheid leeren.
5. 't Gaat slecht, als ik myn hoope zet
Op *my*, en niet naauwkeurig let
Op *uw* getrouwe Leuze;
'k Heb *schaade*, en nog 't *verwyt* daarby:
"Dat was uw *eigen* keuze!"
6. Dat maakt my dan het leven zwaat,
En brengt my lichtlyk in 't gevaar
Van bittere twyffelingen:
"Mischien is alles nu vergeefs!
„ Ligt zal my 't kwaad bedwingen!"

D d

7. Dan

7. Dan zoek ik wel eens de artzney
By andren; *Die* beklagen my,
Of toonen zich te onvreden,
Of raaden iets, dat gantsch niet past
Op myn verlegenheden.
8. *Dat* heb ik van myn *eigen* werk;
'k Word *zwak* daardoor, en geenszins *sterk*;
'k Moet tot *U* wederkeeren.
'k Vermag *niets*, Jesus! zonder *U*.
U kan ik *nooit* ontbeeren.

498. W. 166.

Immanuël! ach! zegen' my
Op nieuws met uw genade,
Dat die my tot een' balsem zy!
Zeg tot uwe arme made:
"Ik neem voor *My* uw schuld en smaad,
„ En wil *U* daarvoor geeven
„ All' myn Verdienste als een gewaad;
„ *Daarin* zult ge *eeuwig* leeven!"

499. W. 79.

1. Myn Arts! ach! wilt myn Wezen
Nog *meer* en *meer* geneezen,
Opdat ik levee, als Gy! 1. *Joan*: 2, 6.
't Is waar, ik *heb* nog zonde,
'k Bely 't met hart en monde;
Maar 't zonde-*doen* zy verr' van my!

2. Tot

2. Tot de Armoë meer genegen,
Oprecht in all' myn wegen;
Eenvoudig en bedaard;
Tot d'arbeid onverdroeten,
En daarby wél beslooten *Hoogel: 4, 12.*
Voor alles, wat het hart bezwaart;
3. In d'omwegang zachtmoedig,
Verplichtende; altoos spoedig,
Den *Armen* dienst te doen;
Genegen, meê te weenen
Met hen, die smartlyk steenen;
Een last vóór hen, die valscheid voên;
4. Tot uwen dienst volvaardig,
Schoon deezer Eere onwaardig;
Gesteld op zielsgenot;
Genegen, niets te vreezen,
En daarby *Niets* te weezen: *2. Cor: 12, 11.*
Zoo ware ik gaarne, ô Heer, myn God!

* 500. W. 146.

1. Laat, Heer, zolang ik hier in 't jammer^a
dal moet leeven,
Uw Tegenwoordigheid my als de lucht om-
geeven!
Ik weet van troost noch rust, noch van
vermaak voor my,
Ten zy ik *dit* gevoel: "Myn Heiland is
naaby."

D d 2

2. Laat

2. Laat my uw Ranke zyn, versierd met *waare*
druiven, *Joan: 15.*

Eenvoudig, ongeveinsd, oprecht gelyk de
duiven, *Matth: 10, 16.*

Onnozel in het *kwaad*, maar wys in 't
goede Deel, *Rom: 16, 19.*

Getrouw in 't geen Gy wilt, 't zy *weinig*
of 't zy *veel!* *Luc: 19, 12-26.*

3. Ach! zegen al myn Doen, myn Woorden
en Gedachten!

Geef my, door uwen Geest, moed, wysheid,
lust en krachten!

Opdat hier myn gedrag U zy ter eere en
prys,

Tot ik, U gantsch gelyk, verschyne
in 't Paradys. *Joan: 3, 2.*

* 501. W. 10.

1. *Sluit* de oogen en 't geheugen
Voor dingen, die niet deugen!

Maar *open'* all' myn zinnen,

Dat ze U verstaan en minnen! *Luc: 24, 45.*

2. Wilt door uw' Geest my weiden,
In alle waarheid leiden,

My *daarin* onderrichten,
En myn verstand verlichten!

3. Een *arm*, maar *brandend* harte,
Vol geest en liefdesmarte,
Kan *best* het hoofd bekeeren.

Dit

Dit hart is niet te ontbeeren.

502. W. 15.

1. Ach! blyf my steeds als voor 't gezicht,
Verfierd met Bloed en Wonden!
'k Beleef dan, leevende in *dit* licht,
Zeer zalig all' myn stonden.
2. Laat my nog veel verlesder zyn
Op uw verdienstlyk Lyden!
Ja, laat myn hart zich in uw pyn,
En elders niet, verblyden!

503. W. 70.

Zie daar, myn Heiland! Dit is myn gantsche Zin:
'k Mag op niets roemen, dan dat ik U bemin.
Ach dat men in myn doen en wezen
Uw Beeld, ô Jesus! mogt' kunnen leezen!

504. W. 14.

1. ô Gy, wiens Bloedstroom voor ons pleit!
Uw Leven en uw Dood
Zyn de oorzaak onzer zaligheid,
De zoetste troost in nood.
2. Laat onze zielen schreeë voor schreeë
Met U, ô Jesus, gaan!
En neem ons, waar Gy heengaat, mee!
(Openb: 14, 4.)
Wyl we anders niet bestaan.

D d 3

505. Leer

505. W. 56.

Leer ons handlen,
 Jesus, zoo als Gy!
 Leer ons wandlen
 In dees woesteny
 Zoo, dat ieder een moogⁿ zien,
 Dat wy alle dingen vliën,
 Die niet passen voor een Lid van U!

506. W. 1.

1. Wy waaren gaarne menschen naar uw
 harte, 1. *Sam.* 13, 14.
 In overweeging van uw bittre smarte.
2. Wees zelf het Licht van onze ziel en zinnen
 En breng ons duidlyk uwen wil te binnen!
3. Opdat we *oprecht* en *wyslyk* mogen handlen,
 En *ongeveinsd* steeds in uw voetspoor wandlen,

* 507. W. 26.

1. Ik bidde U, Heer! verleen het my,
 Dat ik aan uwe hand moog *blyven*!
 Opdat ik steeds in myn bedryven
 My zelven tegenwoordig zy!
2. Ach Jesus! schenk my *uwen* aart!
 Dan zal ik noch *zwaarmoedig* vreezen,
 Noch *laauw*, noch ooit *ligtvaardig* weezen;
 'k Ben dan voor dweepery bewaard.

508. Hadde

508. W. 96.

Hadde ik in U, ô LAM! geen vreugd:
Myn leven waar' vol ongeneucht;
'k Wou liever *niet gebooren* zyn;
Want buiten U is niets dan pyn;
Ja, wie U niet in 't harte heeft,
Is doodt, schoon hy lichaamlyk leeft.

509. W. 58.

1. Door uw Nabyheid, ô Bruldegom!
Komt vrede in 't hart van uw eigendom;
Ja, uw vriendlyk Wezen verdryft de wroeging,
En geeft ons overvloed van vernoeving
Voor lyf en ziel.
2. Schoon men lichaamlyk U nog niet ziet,
Derft echter 't hart uwen Omgang niet.
'k Heb 't met vreugde en buiging al veel er-
vaaren,
Dat Ge U gevoelig kunt openbaaren,
Ook ongezien.
3. ô Jesus! waare ik by dag en nacht
Op zielsgenot *nog veel meer* bedacht:
'k Zou dan *meer* genieten, U *better* kennen,
En my nog *naauwer* aan U gewinnen.
't Scheelt niet aan U.
4. Barmhartig, teêr en lankmoedig zyn,
De schuld vergeeven, en, waar men
kwya',

D d 4

Troo-

Troosten en geneezen, de smart verzoeten,
En ons met zegen en liefde ontmoeten:

Dat's uw Vermaak.

5. Myn hoofdzaak zy dan, van uur tot uur
In my te voelen uw liefdevuur,
En daarby met traanen, doch met vertrouwen,

Umeer en meer als myn' Vriend te aanschouwen,

Uit liefde en nood!

6. Moet ik eens weenen van treurigheid:
Laat me op den troost, my door U bereid,
Dan niet *lange* wachten! Myn ziel moet
kwynen,

Ten zy Ge op nieuws aan haar wilt verschynen
In 't Doodsgelaat.

7. Myn Aart zy ernstig en kinderlyk,
Eenvoudig, minzaam en liefderyk!
En myn *hart* wilt daaglyks met **BLOED**
besprengen!

Niets anders kan my *met Eere* brengen
Door 't jammerdal.

8. Gy reikt my zelf uw doorboorde hand,
En leidt my dus na myn vaderland.
Reeds voor veele jaaren hebt Gy 't begonnen,
Wat zou 'k U daarvoor vergelden kunnen?
'k Blyf schuldenaar.

9. Zoo leve ik met U, myn Boezemvrind,
Ver-

Vernoegd en vrolyk, gelyk een kind.

Laat my dan ook fomtyds van droefheid
steenen;

Als ik aan U maar, zelfs onder 't weenen,
My houden kan.

10. De kus uws Monds, eens om my verbleekt,
De stem van 't Zoënbloed, dat voor my
spreekt,

Zyn de onschatbre dingen, die 't *Recht*
my geeven,

Tot U te gaan, en met U te leeven
In eeuwigheid.

510.

W. 132.

Ik ben een Lid van U, ô Heer!

Dat is de troost myns harten.

Ik zal 't ook blyven, U ter Eer',
In allen nood en smarten.

Ik blyve in U, en Gy in my,

Tot ik, van alle ellende vry,

In uwen Schoot zal rusten.

* 511.

W. 14.

1. Gy hebt, ô allerbeste Vriend!

Voor ons in 't jammerdal

Byzondere zaligheên verdiend,

Gepast op elk geval.

2. *Die* zaligheden smaakt men niet

D d 5

In

- In 't Huis der Eeuwigheid,
 Waar niemand weent, wyl men U *ziet*,
 En *nimmer* van U scheidt.
3. 'k Ween hier van honger en van dorst,
 Uit liefde, of ook uit nood,
 En leune op uw bebloede Borst,
 Aanliggende in uw' Schoot.
4. 't *Gevoel* daarby is overzoet,
 Verkwikt het arme hart,
 Geeft troost en vreugde in overvloed,
 Zelfs midden in de smart.
5. *Dat* is een *eigen* zaligheid,
 Door U, ô Zondaarsvrint!
Alleen, voor *Weenenden* bereid,
 Die Ge *ongemeen* bemint.
6. 'k Begeer niets sterker *hier op de aard*,
 Dan dat ik dag aan dag
Dien overvloed, voor *my* vergaërd,
Volmaakt genieten mag.
7. Heb ik dan 't *ganssch* genot gehad,
 En *weenende* gezaaid,
 Zo vaar ik heen na de eeuwige Stad,
 Waat *juichend* word gemaaid.

V A N

VAN HET
 A F L E G G E N
 ONZES TABERNAKELS,
 DE
 O P S T A N D I N G E
 DER GELOOVIGEN,
 EN HET
 E E U W I G L E V E N .

Ik heb Begeerte, om ontbonden te worden, en met Christus te zyn; want dat is zeer verre het Beste. Alsdan zullen wy zien aangezicht tot aangezicht. Myn vleesch zal rusten in hoope; Het word gezaaid in Verderfelykheid, het word opgewekt in Onverderfelykheid. Zalig zyn dan, die geroepen zyn tot het Avondmaal van de Bruiloft des LAMS! Phil: 1, 23. 1. Cor: 13. 12. Hand: 2, 26. 1. Cor: 15, 42. Openb: 19, 9.

512.

W. 14.

Het Leven hier op de aarde is kort,
 Al schynt het ons zeer lang.
 't Is, als het *rechts* begrepen word,

Niets

Niets dan een Overgang.

2. Nochtans komt *alles* daarop aan,
Hoe gy *dien* tyd besteedt.
Gy kunt het einde niet ontgaan,
Maar, zyt gy ook gereed?
3. Weet ge ongetwyfeld, in wiens hand
Ge uw ziel beveelen kunt?
En dat in 't hemelsch vaderland
Een plaats u is vergund?
4. Kunt gy tot Jesus zeggen: "Kom!
„ Kom, als het U behaagt!
„ Myn ziel verwacht haar' Bruidegom
„ Met vreugde en onvertzaagd?"
5. Wie, zolang *beden* word gezegd,
Zyn kleed in 't zoenbloed wascht,
Die word, als een getrouwe knecht,
Nooit slaapende verrast.
6. Die neemt, al 't geen hy hier ontving,
Met zich in de eeuwigheid,
En vindt daar, als Gods Lieveeling,
Oneindig meer bereid,

513.

W. 9.

1. Als de zondaar merken kan,
Dat zyn sterfuur nadert,
Slaat hy 't oog op d'eeuwen Man,
Die zyn Bruid vergadert;

2. En

2. En zegt: "Welkom Bruiloftsfeest!
„ 'k Ben reeds moe van wachten;
„ Kom, myn Bruigom! laat myn' geest
„ Nu niet langer smachten!"
3. 't Hart staat stil! De ziel gaat heen!
God zal haar onthaalen.
Dat is 't eind van al 't geweest,
En van alle kwaalen.
4. Dus begint de Sabbathdag
Voor de ziel en leeden.
Doch! wie is 't, die daarvan mag
Spreeken hier beneden?

* 514

W. 36.

1. Ik heb Begeerte, om, van het vleesch ont-
bonden,
Het LAM te zien, dat door zyn Bloed en
Wonden
Myne arme ziel van haare doodschuld slaakte,
En zalig maakte.
2. 'k Waar' gaarn' by Christus, waar' 't zyn
welgevallen,
Want *dat* is toch zeer verre 't Best van allen.
Ik zou dan, van myn krankheên gantsch ge-
neezen,
Geveillgd weezen.
3. Hy is 't, die my onwaardige arme made
Het voorrecht gaf, dat ik, door zyn genade,
Ver-

Verzeekerd ben van 't eeuwig zalig Leven;
Hy zal 't my geeven.

4. Vertoef ik *hier* nog, naar zyn welbehaagen:
Hy zal gewis my met ontferming draagen;
En is in 'teind myn uitterste uur verschenen,
Zo vaar ik heenen.

515. W. 4.

1. 'k Zie myn Bruiloftskleed
Volkomen gereed,
Bereid door zyn Bloed.
Dit kleed is een nimmer bederfelyk Goed.

2. Doet Jesus my 't aan:
Zo ben ik voldaan.

'k Behoev' niet te vliên,
Wanneer eens de Koning zyn Gasten komt
zien. *Matth. 22, 11.*

516. W. 151.

- 'k Heb hartelyk verlangen
Naar een godzalig end';
Geenszins, om dat my prangen
Angst, jammer en ellend:
Neen! maar om 't LAM te aanschouwen.
't Valt my hier veels te bang;
Kom! kom! 'k roep met vertrouwen:
O Heer! vertoef niet lang!

517. Waar-

517. W. 157.

1. **W**aarom zoude ik ooit my kwellen?
Heb ik toch Christus nog!
Wat zou my ontstellen?
Wie wil 't erfdeel my ontrooven,
En de kroon, die Gods Zoon
Geeft hen, die gelooven?
2. Zyn niet alle de aardfche goedren
Slechts een hand vol met zant,
Kommer der gemoedren?
Maar *myn* erfdeel is van waarde;
't Zal bestaan, al vergaan
's Hemels kloot en de aarde.
3. Wie ontnemt my myn' Beminden,
Dien ik *ken*? Want ik ben
Van zyn beste vrinden.
Zoude een *Christen* de onrust voeden?
Neen, hy draagt onvertzaagd
Alle tegenfpoeden.
4. 's Lichaams dood kan ons niet dooden.
Hy ontheft, wien hy treft,
Van ontelbre nooden,
Want hy fluit de deur van 't Lyden,
En daarby opent hy
D'ingang van 't Verblyden.
5. Gy, myn Jesus, blyft de Myne,
Waarmede ik my verkwik,

Am

Als ik hier eens kwyne.
 Ik blyf de Uwe, wyl Ge uw Leven
 En uw Bloed, 't hoogste Goed,
 Voor my hebt gegeven.

518. W. 185.

DOODSNIK, die het hart my hebt doorsneden,
 Toen myn geest voor 't eerste U zag!
 Geef my nu 't geleide op alle schreeden,
 Tot ik de aard' verlaaten mag!
 Wilt vooral in de uitterste oogenblikken
 My verschynen en myn ziel verkwikken!
 't Oog blyv' vast op U gericht,
 Tot ik ben in 't eeuwig licht!

519. W. 22.

1. **H**oort! hoe ik uit het jammerdal
 In 't hemelsch Huis intreedem zal:
 'k Zal overgaan, zoo als ik *ben*,
 Tot Iemand, dien ik nu reeds *ken*.
2. Al waare ik ook, door Gods genaë,
 Getrouw geweest, zo vroeg als spaë,
 En had geen' misflag ooit begaan,
 Noch iets berispelyks gedaan:
3. 'k Verschyn' *toch*, als ik tot HEM koom,
 Geenszins als' uit *myzelven* vroom,
 Maar zeg vrymoedig: "Heer! zie daar
 „ Een' *zondaar*, ja uw' *schuldenaar*!"
4. „ 'k Be-

4. „ 'k Beroep my, om U te voldoen,
 Slechts op des LAMS volmaakt rantfoen!
 Zo draa dees taal daar word gehoord:
 Straks opent zich des Hemels poort.
5. Daar pryst de Vader Abraham,
 Met andre Heiligen, het LAM.
 Zy waren *Zondaars*, my gelyk;
 Het Zoenbloed bragt ze in 't zalig Ryk.
6. Dees heilige Vergadering
 Neemt me op, en plaatst me in haaren kring.
 Maar 't geen my *meest* tot vreugd' verwekt,
 Is dat: „ 'k Zie JESUS *onbedekt*.”

* 520.

W. 83.

1. De onvertzaagdheid van myn' geest
 Heeft haar' grond in Jesus Wonden.
 Liefde maakt my onbevreesd;
 Die heeft Hem aan my verbonden;
 Dies ik, als myn doodklok luidt,
 My verheug, gelyk een Bruid.
2. All' myn sterkte, al myn verstand
 Is in Hem alleen te vinden.
 'k Ben verzegeld; 't Onderpand
 Kreeg ik van myn' Teêrbeminden;
 (2. Cor: 1, 22.)
 Dies noch tyd noch eeuwigheid
 Ooit of ooit my van Hem scheidt.

Ee

* 521. De

* 521. W. 146.

1. De dag des oordeels zal voor allen openbaaren,

Of ons het Kruisbloed wiesch, en zuiver kon bewaaren?

Ik stel intusschen vast, en houd het voor gewis,

Dat Jesus Bloed voor *my* het eenigst middel is.

2. 'k Mag *my*, *daarmede* besprengd, gerust op't sterfbed leggen,

En, als myn einde komt, getroost tot Jesus zeggen:

„ 'k Beroep *my* op uw Kruis, uw Wonden en uw' Dood!

„ Is 't Sterven niet voor *my* het eind van allen nood?

3. „ Gy kent uw eigen Bloed, en *kunt* *my* niet verzaaken.

„ Ik mag, ô Bruidegom! als Bruid tot U genaaken.

„ Uw Bloed geeft *my* dit Recht; ik koom; Gy neemt *my* aan!”

Zoo vaar ik vrolyk op. Dan vloeit myn laatste Traan.

4. Besprengd met 's Heilands Bloed, zal ik getroost verschynen

Voor't aangezicht van God en alle Serafynen;

'k Vrees geen berispend woord, betigting of verwyf;

'k Weet,

'k Weet, dat dit Bloed mynziel van al 't
gevaar bevrydt.

522.

W. 166.

Op 't sterfbedde is toch niets zoo zoet,
Dan 't Zien op Christus wonden,
En 't vast geloof: " 'k Ben door zyn Bloed
„ Van schuld en straf ontbonden."
't Hart word daardoor verrukt van vreugd,
De ziel, niet meer te houën,
Vaart yllings heen, om, hoog verheugd,
Haar' Bruidegom te aanschouwen.

523.

W. 22.

1. Myns Bruidegoms Rechtvaardigheid
Is 't Bruiloftskleed, voor my bereid;
'k Zal *daarmede* in den Hemel gaan,
En eeuwig voor God wél bestaan.
2. 'k Word voor Gods Vierschaar nopit gedaagd,
Want niemand is, die my verklaagt;
Myn Schuldheer is voldaan door *Bloed*,
En all' myn zonden zyn geboet.
3. Ik ben gestraft naar 't strengste Recht,
In Hem, die, aan het kruis gehecht,
In myne plaats zyn Bloed vergoot,
En 't Werk volmaakte door zyn' Dood.
4. Dit Bloed van mynen Bruidegom
Is myn volkomen eigendom,

E e 2

Dat

3. Dat onweêrstaanbaar voor my pleit.
Dit Bloed is myn Gerechtigheid.
5. Niets anders geldt voor Gods gericht.
Daar staat dit woord, van 't grootst gewigt:
"Dat *niemand* vrygesproken word,
Indien geen BLOED word uitgestort."
(Hebr: 9, 22)
6. Dit is voor *my* geschied. *Daarom*
Zal de Ingang van Gods Heiligdom
Voor *my* volkomen open staan,
En niemand weert *my*, integraan.

524. W. 164.

Hoe groot zal eens myn blydschap zyn,
Als ik Hem ben getrouw gebleven,
En smaadheid, kruis noch de ergste pijn
My van het Lam heeft afgedreven!
Men raakt door spot en hoon
Op 't laatste aan de Eerekroon.
O Jok! hoe zacht! O ligte last!
Welzalig hy, voor wien zy past!

* 525. W. 16.

1. Jesus Christus is myn Leven,
't Sterven is voor myn gewin. *Phil: 1, 21*
'k Vind, schoon 't lichaam wilde beeven,
Niets dan vreugde en troost daarin.
2. Merk ik, dat myne oogen breeken,
Dat

Dat myn adem zwaarder gaat,
 Dat myn mond niet meer kan spreken,
 En myn bloed in de adren staat:

3. 't Is het Sein voor my; 'k gaa heenen,
 En verlaat de Herberg bly;
 Waarin ik zoveel moest weenen;
 'k Heb een ander huis voor my.
4. Slechts de ellende sterft; Laat sterven
 Al wat niet uit Christus is!
 't Geen uit Hem is, zal niet derven
 De onbederflyke erffenis.

526.

W. 58.

1. 't Is een godlyk Wonder, dat zulk een Wezen,
 Zoo slecht als ik ben, gantsch word geneezen.
 Naar Lyf en Ziel.
2. Enkel uit ontfermings, uit mededoogen
 Wierd ik geroepen voor 's Heeren Oogen,
 En 'k vond daar 't heil.
3. Ja, dat zal ik eeuwig aan Jesus voeten
 Met vreugde en buiging belyden moeten,
 Wyl 't waarheid is.
4. Heera! uw bitter Weenen, uw bloedig
 Stryden,
 Uw Dood aan 't kruishout, ja al uw Lyden
 Heeft my 't verdiend.
5. Daarop gantsch alleenig wil ik vertrouwen,
 Tot ik uw aangezicht zal aanschouwen

Een 322

Ec 3

Gantsch

Gantsch onbedekt.

6. Gun my, dat intusſchen myn geestlyke oogen
Hier nooit en nimmer verliezen mogen

Uw Doodsgelaat!

7. Laat dees hoogſte Schoonheid my nooit be-
geeven!

Want anders ben ik als zonder leven,
En zonder troost.

8. Gy laat my in 't einde vaaren in Vrede;
Dan weet ik, dat ik myn ziel beſteede

In uwe hand.

9. 'k Zie verheugd myn ſterfuur allenks ge-
naaken;

'k Zal *dan vooral* de verdienſte ſmaaken

Van uwen *Dood*.

10. Heer! ſluit zelf myn oogen! Doe 't lyf ver-
bleeken!

En gun myn ziel dan, met U te ſpreken

Van mond tot mond!

527. W. 14.

1. Blyf, zoolang 't ſterven duuren zal;
ô Heer! myn ziel naby!

En als zy ſcheidt van 't jammerdal,
Dat ze in uw' Schoot dan zy!

2. Als 't harte breekt, en 't oogen-licht
Vergaat voor deezen tyd;

Vertoon my dan uw Aangezicht,

U zelf, gelyk Gy zyt!

528. Alle

528. W. 36.

Alle eedle druppel Bloeds, uit U gevlooten,
 En alle traanen, die Gy hebt vergooten,
 Zyn stemmen, die op't krachtigst voor my
 spreken,

En voor my smeeken.

529. W. 14.

1. **W**ie kan ooit weten, hoe naby
 Zyn uitterste uur hem is?
 Doch dees gedachte baart in my
 Geen' schrik noch droeffenis.
2. Ik *leev'*; doch voor d'aanstaanden nacht
 Is ligt myn lichaam *doodt*;
 Dan leeft myn ziel in volle kracht,
 En weet niet meer van nood.
3. Ik ben bereid; niet als een Held,
 Neen, als een *arme* mensch,
 Voor wien het Bloed des Heilands geldt;
 Dat Bloed voldoet myn' wensch.
4. Ik leev; doch nu niet meer *Ik*,
 Maar CHRISTUS leeft in my. *Gal: 2, 20.*
 Dat is 't, dat maakt my van den schrik
 Des doods volkomen vrij.
5. Wie gaarne in Jesus Christus *leeft*,
 Die *steeft* ook gaarne in Hem.
 Wie daarvoor schrikt en vreest en beeft,
 Kent niet Jerufalem.

Ee 4

530. Heb

530. W. 165.

Heb ik JESUS in myn harte,
 Wiens Verdienste voor my geldt:
 O! dan achte ik nood noch smarte,
 Die het sterven vaak verzelt,
 Want Hy draagt steeds voor my zorg,
 En zyn Wonden zyn myn Borg.
 Zy, die *daarin* schuilen kunnen,
 Hebben alles overwonnen.

* 531. W. 14.

1. O Jesus! myn begeerte is sterk,
 Om tot U heentegaan;
 Dat is niet *myn*, neen 't is *uw* werk,
 Uit teedre liefde ontstaân.
2. Doch! Gy vertoeft; Gy komt nog niet;
 Uw komst word als verdraagd!
 't Is zeker, dat Ge iets aan my ziet,
 Dat nog uw oog mishaaft.
3. Ach! strekte Gy uwe armen uit!
 Ach! wenkte Gy my toe!
 'k Zou dan my spoeden als een Bruid,
 Van 't lange wachten moe.
4. O! gaave ik, daar 'k uw bloedig kruis
 Omvat, terstond den geest!
 Die ging met *dat* gevoel naar huis!
 Dat waare een heerlyk feest.

5. 'k Weet

5. 'k Weet echter, dat Ge uw'Eed my houdt;
Ik ken uw' liefdegloed.
Als 't lichaam door den dood verkoudt,
Dan heeft myn ziel 't eerst goed.

532. W. 96.

1. Wanneer myn lyf in stervensnood
Verzwakt, en worstelt met den dood;
Wanneer 't gezicht allenks vergaat,
Wanneer 't gehoor my gantsch verlaat;
Wanneer myn tonge niet meer spreekt,
't Gevoel verdwynt en 't hartebreekt;
2. Dan bidde ik U, ô Heer myn God!
U, die veel smarten, angst en spot
Voor my aan 't kruis hebt doorgestaan,
Ja zelfs den dood hebt ondergaan:
„Wilt, denkende aan uw Bloed en pyn,
„ My armen worm genadig zyn!”
3. Als ik U heb, wat vraag ik dan
Naar aarde of Hemel? Want my kan
Geen nood dan schaên, al waar' zy groot,
Ja nog veel grooter, dan de dood.
Genoeg, dat ik me aan U beveel;
Gy blyft myns harten Troost en Deel!

533. W. 79.

Heer! door uw Bloed en traanen
Zult Gy den weg my baanen

De 5

Ter

Ter ongestoorde Rust.

'k Zal, vry van alle Banden,

Vast in uw' Schoot belanden;

Daar smaake ik eeuwig *waaren* Lust.

534. W. 132.

1. Versterk my door uw' Vreugde-Geest!

Genees my door uw Wonden!

Maak en bewaar my, allermeeft

In myne laatste stonden,

Door 't waar geloof recht onvertzaagd!

En neem myn ziel, als 't U behaagt,

In 't eeuwig Huis des Vredes!

2. 'k Ben aan uw Lyf een leevend Lid;

Hoe *kan* ik dan verderven?

Myn roem en hoogfte troost is *dit*,

In leven en in sterven,

Dat ik verzekerd ben, dat Gy

Hebt willen 't eeuwig Leven my

Door uwen Dood verwerven.

3. Daar Gy verrezen zyt, zal ik

Gewis in 't Graf niet blyven.

Uw hemelvaart kan allen schrik

Des doods uit my verdryven;

Want daar Gy my zyt voorgegaan,

Volg ik U naa; De vreugd komt aan!

Wiens tong kan die beschryven?

137

6 2 4

535. Wat

535.

W. 83.

Wat *hier* krank is, kwynt en zucht,
 Zal *daar* frisch en heerlyk weezen;
 's Waerelds ongezone lucht
 Heeft men *daar* niet meer te vreezen.
 'k Blyve, al spoedend' naar dees Stad,
 Met myn hart by mynen Schat. *Luc: 12, 34*

536.

W. 150.

- i. Hoe lieflyk zyn daar boven
 Uw wooningen, ô Heer!
 Daar we U *sleeds* zullen looven,
 En zingen keer om keer!
 Myn hart en ziel begeert
 Met uitgestrekt verlangen,
 De Rust by U te ontfangen,
 Van 't leed, dat my hier deert.
2. 'k Zal daar myn *waare* Vrinden,
 In overgroot getal,
 Vol vreugde wedervinden;
 Daar is geen traanendal;
 Men ziet daar 't woord vervuld;
 "Dat zy met blydschap maaijen;
 „ Die hier met traanen zaaijen.
 'k Wacht daarop met geduld.

537.

W. 132.

- i. Wanneer nu komt myn uitterste nu?
 Dan

- Dan zal ik op U leunen;
 Gy zult myn vleesch en myn natuur
 Op 't krachtigste ondersteunen.
 'k Beveel myn ziel, aan U verpand,
 ô Heer! in uw doorboorde Hand!
 Gy zult haar wél ontfangen.
2. Wil my de naagedachtenis
 Van all' myn zonden plaagen:
 Zy zyn *ontelbaar*, dat 's gewis;
 Maar 'k zal *toch* niet vertzaagen:
 Ik denk slechts aan uw Bloed en Dood;
 Al waar' myn schuld dan purperrood,
 Zy word als witte wolle.
3. Ik ben *uw* Lid, ja, 'k ben 't reeds *nu*;
Dat troost me in alle nooden.
 Het sterven scheidt my niet van U;
 Wie zou myn ziel dan dooden?
 't Geen sterven *moet*, sterft U, ô Heer!
 En 't geen herleeven moet, komt weêr,
 Om nimmermeer te sterven.
4. Naardien uw Lyk in 't Graf niet bleef,
 Zal 't myne ook daar niet blyven;
 Gy roept, als 't vaardig is: "Herleef!"
 Wat vreugde zal 't bedryven!
 Myn ziel en lichaam, weêr vereend,
 Ter plaatse, daar men niet meer weent,
 Zyn dan niet meer te ontbinden.
5. 'k *Vaar dus* reikhalzend' tot U heen,
 Met

Met opgeheven armen.

Gy zult my te gemoete treên,

En vriendlyk my omarmen.

Dan ben ik in uw' arm en schoot,

En smaak de vruchten van uw' Dood

Volmaakt en zonder einde!

538.

W. 184.

Myn Heiland! dat myn oogen breeken,

Is voor myn arme ziel geen *straf*;

Zy zal dan *van naby* U spreken;

Intusfchen slaapt myn lyf in 't graf.

Myn ziel, geschikt, U *recht* te pryzen,

Leeft in haar zaligt element;

Myn lyf zal op zyn' tyd verriyzen,

Zyn slaap neemt eens een heerlyk end.

559.

W. 83.

1. O! wat zal de *laatste* Slaap

Voor my zoet en lieflyk weezen!

'k Gaa van de aarde, als Christus Schaap;

Tot myn' Herder, zonder vreezen.

'k Wordt in 't blinkend Wit gekleed;

Alles is voor my gereed.

2. Dees myne oogen zullen Hem,

Myn' Beminden, zelf beschouwen;

'k Hoor daar Jesus eigen stem;

Hy zal 't all' voor my ontvouwen,

Wat men *hier* nog niet verstaat,

En

En de hoop te boven gaat.

3. Weest niet treurig, maar verblyd!
Hy bezorgt ook U, myn *Leeden!*
Slaapt gerust! Eens komt de tyd,
Dat ook gy aan 't Licht zult treden,
Daar dan alle zwakheid wykt,
Wyl ge als dan naar HEM gelykt. *Phil. 3, 21.*
4. 't *Aardsche* Deel word hier gezaaid,
't *Geestlyk* Lichaam zal verryzen.
Dan word Palm aan Palm gezwaaid,
En men zingt op Hemel-wyzen.
Al wat ons hier kerinen doet,
Ligt *dan* onder onzen voet.

540. W. 205.

1. Vraagt men my: "Van waar komt gy?"
(*Openb. 7, 13. 14.*)
"k Zeg dan: "Ik kome uit veel verdriet,
„ Uit veel nood, angst, smaad en dood;
„ 'k Zou hier niet zyn, waare één Ding niet."
"Wat toch? "O! Gy kent dat Goed;
„ Kent gy niet des Heilands BLOED?"
„ Ja, ô ja!" is 't antwoord dan;
En men brengt my by myn' Man.
2. Aan zyn Zy' vinde ik een Ry
Van witgekleedde Priestren staan,
Heilig, schoon, elk met een kroon,
En in hun oogen schuilt geen traan.
"Amen!"

"Amen! Amen!" Zingt men daar
 Recht harmonisch, rein en klaar:
 "Eén Ding heeft ons doorgebracht:
 „ 't BLOED des Lams, voor ons geslagt."

* 541. W. 22.

1. Myn heengaan sluit myn' levensloop;
 Intusfchen rust myn vleesch in hoop;
 Dit sterfelyk en verderfelyk graan
 Doet de onverderfelykheid eens aan.
2. De Geest Desgeenen, die den Zoon
 Bezielde en wekte van den doôn,
 Vergeet myn lichaam zéker niet;
 't Herleeft, zo draa Hy zulks gebiedt.
3. ô Ja! myn lyf verryst gewis,
 Wyl't 's heilgen Geestes tempel is,
 Dat Hy *hier* uit genaë bewoont,
 En *daar* met Roem en Eere kroont.
4. Dees zaak vereischt geen meer bewys;
 Wiens ziel haar huis in 't Paradys
 Gevestigd heeft, gelooft volstrekt,
 Dat ook het Lyf word opgewekt.

542. W. 75.

1. Hoe zal 't my zyn, wanneer
 Ik U aanschouw, ô Heer!
 Wat zal ik dan nog smeeken!
 Wat zult Gy tot my spreken!

Wie

1. Wie kan zich van die zaaken
Een treffend denkbeeld maaken?
2. Uwe Oogen en uw' Mond,
Uw Hart, voor ons doorwond,
Daar we onze Hoope op bouwen,
Zal ik voor my aanschouwen,
En tederlyk begroeten
Uw doorgeboorde Voeten.
3. De Hemelfpys en Lust
Zyn U alleen bewust.
Geen mensch kan die beschryven;
Ik Moet by 't geloof slechts blyven;
Doch! schoon wy veel gelooven,
Zy gaan 't geloof te boven.
4. Gy hebt voor my bereid
Genot en Heerlykheid;
Uwe en uws Vaders gaaven,
Die zullen my daar laaven;
Ik Zal my met U vermaaken;
Niets zal myn vreugde staaken.
5. Gy weet den tyd daartoe.
Intusfchen word' niet moe,
My daaglyks te bereiden!
Laat me in uw Volheid weiden!
Ik Zal dan, zelfs alle nachten,
Gereed uw Komst verwachten.

* 543. W. 14.

1. Nu slaat myn uurtje; Nu is 't uit!

Vaart

- Vaart wel, gy, die my mint!
'k Gaa vrolyk; en dees vreugde spruit
Uit myn' en uwen Vrint.
2. *Waarheen, o Ziel?* Ach stoort my niet!
Gy weet, tot wien ik spoed.
Myn Jesus is myn Liefste; ach ziet!
Hy komt my te gemoet.
3. *Zo gaa dan heen!* Nu is 't gedaan!
Wy zien u *hier* niet meer.
Doch! 't komt op weinig uren aan,
Zo zien wy u al weêr.
4. Thans weet gy, 't geen gy hier niet wist;
Gy vindt, gy ziet en hoort
Onëindig meer, dan men hier gist
Uit Jesus dierbaar woord.
5. Ja, wist men, 't geen gy weet: geen een
Bleef dan nog gaarne op de aard'.
Wy weten 't niet, en zyn te vreên;
't Word ook *voor ons* bewaard.

544.

W. 188.

In GOD hebt gy dees waereld nu verlaaten;
In HEM smaakt gy nu d'eeuwgen lust.
Hy, die u *hier* beminde bovenmaaten,
Vergunt u *daar* de zoetste rust.
Thans is uw geest van vreugd verrukt,
Die hier geperst en als gebukt
In d'aardschen tabernakel beefde,

Ff

Schoon

Schoon hy door Gods genade leefde.

* 545. W. 14.

1. **H**oe lief, hoe zalig slaapt gy nu!
Al uw gekerm heeft uit.
Men eert thans en beschouwt in u
Een deel van Christus Bruid.
2. Hy, die u schiep, heeft u gekocht
Met traanen, zweet en bloed;
Dat gaf u, by uw overtocht,
Een vergenoegd gemoed.
3. Gy *ziet* thans in het eeuwig Licht
Hemzelv', die u verkoos;
Gy ziet uws Lieffdens aangezicht
Voor eeuwig en altoos.
4. Gy *ziet* thans in Gods glori-troon
Zyn' Mond, voor ons verbleekt,
De Wanden van zyn doornekroon,
En 't Bloed, dat voor ons spreekt.
5. Gy *ziet* deeze Oogen, die de Heer
Eens in den doodslaap sloot,
Dees Handen, waaruit Hy weleer
Aan 't kruis zyn Bloed vergoot.
6. Gy *kust* zyn Voeten, teêr en bly;
Die zyn voor u doorboord.
Gy *ziet* en *kust* zyn open' Zy',
Die u vooral bekoort.
7. Thans kunt gy zyn doorfloeken Hart,

Naar

Naar 't u behaagt, bezien.

Daar is uw Ruste, en alle smart

Moet verre van u vliên.

8. Gy *hoort* uws Liefstens eigen Stem!
 O Hemelsch zielsgenot!
Hy spreekt met u, gy spreekt met Hem
Hoe zalig is uw Lot!
9. Gy *ziet* zelfs 's VADERS aangezicht,
 Als Jesus dierbre Bruid;
Gy *ziet* den GĚEST in 't godlyk Licht?
 'k Zwyg; want wie spreekt *dat* uit?

546. W. 15.

Leef nu volmaakt in 't eeuwig huis,

Naar al uw welbehaagen!

Wy wachten, tot wy van 't gedruis,

Gelyk gy, zyn ontslaagen.

547. W. 22.

1. Zo draagt dan 't *Lyk* naar 't graf ter rust!
De *Ziel* geniet nu d'eeuwgen lust,
Maar komt, op d'oogwenk van den Heer,
En haalt haar' Tabernakel weêr.
2. Haar jammer, droefheid en ellend'
Had dus een zoet en zalig end;
Zy droeg het Jok van 's Menschenzoon,
En draagt nu vrolyk de Eere-kroon.
3. Haare aardfche woning word tot aard',

F f 2

En

En ondertusfchen wél bewaard;
Van 't geen bestemd is, opteftaan,
Zal niet het minft verlooren gaan.

4. Dit Lichaam, fchoon zich onbewust,
Smaakt de Verdienfte van de Rust
Van 't Lyk des Heeren in het Graf;
't Lydt dus in de aard' geen fmaad noch ftraf.
5. 't Verderfelyk lichaam, dat hier leyt,
Slaapt, en verwacht de onfterfelykheid
Ter uure der Verryzenis,
Wyl Chriftus ook verreezen is.

548. W. 14.

1. Geen grooter Sabbath kan 'er zyn,
Dan die, als Jefus mond
De ziel ontheft van alle pyn;
Dan is zy ganfch gezond.
2. Zy ziet en fmaakt het heerlyk lot,
Voor haar reeds wechgeleyd;
Haar vreugd kent ftooring, maat noch fлот,
Maar wel de oneindigheid.
3. Als ik daarover denken wil,
Wat zy aldaar geniet,
Dan ftaan all' myn gedachten ftill;
't Behoort in 't nieuwe Lied.

549. W. 175.

1. ô Eeuwigheid! ô trooftryk woord!
Wat zielsverkwikking brengt gy voort!

ô Aan-

ô Aanvang zonder ende!

ô Eeuwigheid! gy sluit den tyd,

Zyt vry van angst, gevaar en ftryd,

Van droefheid en ellende!

Weet, waarom gy my meest behaagt:

” ’k Zie HEM, die voor my wierd geplaagd.”

2. Als aller martelaaren pyn

Kon by malkaër vergaderd zyn,

Met aller Christnen lyden:

En ’t wierd gelegd in de ééne schaal,

En dan in de andre slechts één straal

Van ’t eindeloos verblyden,

Dat op dit leven volgen zal:

’t Woog zeker daarby *niet met al*.

550. W. 58.

1. Wanneer GOD my, zondaar, ’t geluk zal
gunnen,

Dat ik Hem vry zal aanschouwen kunnen,

Voor de eerſtemaal:

2. Hoe zal ’t my dan weezen! ’k Zie HEM in de
oogen!

’k Roep: ”Myn geloof heeft my niet bedroo-
gen!”

Ik juich; wat vreugd!

3. Ach! wat zal ’t my *gaed* doen, by Jefus Won-
den

Zoet uitterusten van de arbeids-ftonden

In ’t jammerdal.

F f 3

4. En

4. En wat vreugde-psalmen zal men *dan* hooren!
Daar voor den Troon van ontelbre Chooren
Gezongen word:
5. "Hy, die op den Troon zit, zy aangebeden,
„ En hooggeloofd in alle eeuwicheden
„ Door Christus Bruid!
6. „ 't LAM is overwaardig, altoos te ontfangen
„ De kracht en Rykdom en lofgezangen,
„ Wyl 't wierd geslagt.
7. „ LAM, voor ons gestorven! uw lievelingen
„ Zullen uit dankbaarheid eeuwig zingen
„ Van uwen Dood.
8. „ Alle Schepslen moeten uw liefde pryzen,
„ En wy beginnen op Hemel-wyzen
„ Het Nieuwe Lied." *Openb: 14. 3.*
9. Alles zegg' dan: "AMEN," om 't LAM te
looven,
Zoo hier op aarde als in 's hemels hoven,
Wat adem heeft!

551.

W. 14.

Wy denken met eerbiedigheid
Aan 's Lams volmaakte Bruid,
Die 't nieuwe Lied, vol Majesteit,
Reeds zingt met sterk geluid.

552.

W. 9.

1. *o* Jerusaleml Gods Stad!

Allen

Allerhoogst verheven!

Gy bezit den grooten Schat,
Daar wy nog naar streeven.

2. Hoe moogt gy te moede zyn,
Gy, die, vry van zonden,
Van uw traanen, angst en pyn
't Einde hebt gevonden!
3. Gy *aanschouwt*, hetgeen we op aard'
Slechts *gelooven* moeten.
Gy, tot Jesus Bruid verklaard,
Kunt Hem nu begroeten!
4. Wy zyn nog in 't jammerdal,
Gaan en zaaien traanen.
Doch! die u naar huis bragt, zal
Ons den weg ook baanen.
5. Ja, tot uw Vergadering
Zullen wy ook komen;
Wie gelooft, word in uw' kring
Zeker opgenomen.
6. O! dan zyn wy by elkaer,
Zonder ooit te scheiden.
Dan zal 't LAM zyn dierbre schaar
Overheerlyk weiden. *Openb. 5: 17.*

553.

W. 97.

Daar val ik neer voor Jesus' troon;
Daar leyt voor Hem myn gouden kroon;

Ff 4

En

En Lof, en Dank, en Eere en Magt
 Word eeuwig 't Zoenlam toegebracht,
 Dat is het LAM, waarop ik *bier* vertrouw,
 Wiens aangezicht ik *daar* met vreugde aan-
 fchouw.

554. W. 30.

1. Ach! hoe zalig zyt gy toch, gy Vroomen!
 Gy, die reeds tot Jefus zyt gekomen,
 Zaagt u ontrukken
 Allen angst en nood, die ons nog drukken.
2. Men moet hier als in een' kerker leeven,
 En bywylen van benaauwdheid beeven;
 Al, waar we op roemen,
 Is slechts moeite en harteled te noemen.
3. Maar Gy! ach, wat hebt gy 't aangenaamer,
 Rustende in des Konings Binnekamer!
 (Hoogel. 1,
 Gy, vry van ftryden,
 Kunt u ongeftoord in God verblyden.
4. Gy weet thans van jammer, fmart noch
 plagen,
 Hebt, 't LAM *ziende*, nu niets meer te waagen,
 't Geloof, 't Vertrouwen
 Hebt gy niet meer noodig by 'taanfchouwen.
5. Christus wifcht de traanen uit uwe oogen,
 Gy bezit, 't geen wy te krygen poogen.
 U word gezongen,
 Wat

Wat hier in geen oer nog is gedrongen.

6. Ach! wie zou niet gaarne met u leeven,
En de waereld voor den Hemel geeven?

Wie kan begeeren,

Hier nog langer uw genot te ontbeeren?

7. Kom, ô Jêsus! om ons vry te maaken,
En van al 't gevaar en vrees te slaaken!

Scheur alle banden,

Op dat we in ons haven ras belanden!

555.

W. 9.

1

1. Zaalge Zielen, die nu rust;
Vry van alle klagten!
Is uw heil my onbewust:
't Streelt toch myn gedachten.

2. 'k Denk veel aan Jerufalem:
"Mogte ik reeds daar weezen!"
Maar, dan hoor ik als een stem:
" 'k Moet u eerst geneezen."

3. 'k Heb dien Arts, dien gy ook hadt;
'k Volg Hem naa met weenen;
Hy, die nimmer my vergat,
Zal me uw lot verleenen.

4. 'k Heb, als ik eens by u ben,
Alle zegeningen;
't Lied, dat ik *hier* nog niet ken,
Zal ik met u zingen.

F f 5

556 't Ont-

556. W. 249.

* Ontzachlyke Engeldom
 Verspreidt zyn' glans alom,
 Straalende als vuur en vlam,
 En zingt, van Cithren bly verzeld.
 Maar, wat is 't, dat hun Lied ons meldt?
 "Eer' zy 't geflagte LAM!"

* 557. W. 22.

1. Op Tabor was wel glans en pracht;
 Maar all' die glorie is als nacht,
 In vergelyking by één' ftraal
 Van 't Licht in 's Heilands Bruiloftszaak.
2. *Hier* weet men zelfs 't milljoendeel niet
 Van 't geen men daar verwonderd ziet;
 Men vindt genot en heerlykheid
 Ten volle op Salems ftraat bereid.
3. Wie *daar* verfchynen mag, vergeet
 Al 't aardfch verdriet en harteleed,
 Hy, dan *volmaakt* met God vereend,
 Heeft uitgeloofd en uitgeweend.
4. Geloof en Hoope houden op,
 Maar LIEFDE ryst aldaar in top,
 En neemt in eeuwigheid geen end,
 Want ze is Jehovahs Element.
5. Men heeft, gekleed in 't godlyk Wit,
 Aldaar Gods fchatten in bezit;

Die

Die *hier* geloofde in 's Heeren Dood,
Zit *daar* verheugd in zynen Schoot.

558.

W. 161.

1. **Ai!** hoe lieflyk zal 't weêrgalmen
In des Heeren Bruiloftsmaal!
't Engeldom verheft zyn Psalmen
Onder 't godlyk Avondmaal.
'k Zie de Altaaren
Vol van Schaaren,
Die op Cithers vrolyk speelen,
Galmen, die GOD nooit verveelen!
2. Kunt gy 't niet van verre al hooren?
Ach! *dat* is een reine toon!
Die kan 't hemelheir bekooren.
Alles eert daar 's Menschen Zoon;
'k Zie hen allen
Nedervallen
Aan zyn doorgeboorde Voeten,
Om Hem als Gods LAM te groeten.

559.

W. 58.

1. **Wat** is toch de oorzaak dier heerlijkheid?
Het BLOED des LAMS, dat voor zondaars
pleit.
Waar' *dat* niet vergooten: Jehovahs oogen
Zou dan geen zondaar genaaken mogen;
Volstrekt geen een.

2. Wan-

2. Wanneer 't Gezelschap, dat door het woord
Van 's Heilands lydzaamheid wierd be-
koord, *Openb: 3, 10.*

By malkaër zal weezen, geschikt in Chooren:
Ja, dan, *dan* zal men eerst zingen hooren
Van 't BLOED des LAMS.

560.

GEZANG VAN DE GEMEENTE
DER REEDS
VOLMAAKTE RECHTVAERDIGEN.

W. 235.

1. Gods Volk in 't Jammerdal
Verheugt zich met geschal,
Wanneer 't zich in den geeste voegt
By Gods Gemeente, die vernoegd
Den schitterenden Troon omgeeft
Van HEM, die doodt was en nu leeft,
En, nieuw gekleed in 't Bruidsgewaad,
Volmaakt rechtvaardig voor Hem staat,
De Aartsenglen, heilig aangedaan,
Zien haar met veel Verwondring aan.
Het Gantsche Engeldom, hoe veel 't vermag,
Befchouwt haar zelfs met diep ontzag.

HET NIEUW JERUSALEM,
DE HEILGE BRUID VAN HEM,
GEKOCHT DOOR ZYNEN DOOD,
JUICHT BLYDE IN 's BRUIGOMS SCHOOT.

De

De kindren Gods van 't oud verbond,
De Apostels, en wien Jesus zond,
Der Martelaaren groote schaar,
Ja, de arme zondaars altegaër,
Die zalig wierden door het Bloed,
Dat 's waerelds zonden heeft geboet,
Behooren tot des Heilands Bruid,
Die Hem nu pryst met sterk geluid;
't Geloovig heir, dat hier nog weent,
Word op zyn' tyd met haar vereend,
Als de een naa d'ander, wél bereid,
Zyn' Tabernakel nederleyt;
Tot alles, wat tot haar getal
Behoort, ter plaatse weezen zal;
Dan treden Bruid en Bruidegom
In 's VADERS glansryk Heiligdom.

A M E N.

**

W. 22.

2. Wy voelen, zynde by elkaër,
Gemeenschap met de zaalge-schaar,
Die 't Einde van 't geloof reeds heeft,
En buiten alle zwakheid leeft.
3. 't Is als of wy met haar gelyk
Het LAM aanbaden in zyn ryk,
Wy nog met traanen, Zy verheugd
In loutre en ongestoorde Vreugd.

** 4. Dees

** W. 14.

4. Dees blyde schar was hier, als wy,
Ellendig, naakt en snood,
En wierd, als wy, gerecht en vry
Door Christus Bloed en Dood.
5. Thans weet zy 't gantsch Geheimenis,
Daar zy Hem *ziet* en *hoort*,
En al 't gevaar te boven is,
Dat ons hier nog wel stoort.
6. Dies is haar Dankbaarheid volmaakt,
Gelyk haar liefdedrang,
Waarmee zy tot het LAM genaakt,
En 't pryst met zang op zang.
7. Zy zingt het nieuwe Lied, en speelt
(*Openb: 14, 2. 3.*)
Op Cithers, wier geluid
Des BRUIGOMS oor gantsch lieflyk streelt,
Als 't Reukwerk van zyn *Bruid*.

** W. 22.

8. Terwyl zy onze komst verwacht,
Bereidt de Geest ons door zyn kracht,
En heiligt ons, om hier van daan
Bestaanbaar naar God heentegaan.
9. Hoe zeer men ondertusfchen kwyn*,
Wyl wy nog onvolkomen zyn,
En 't weenen van ellende en nood

Ons

Ons is, gelyk ons daaglyksch brood:

10. Wy weenen toch naar Hem alleen,
En zyn in zwakheid wél te vreên;
Wy naadren meer en meer aan 't graf,
Met blydschap; 't is voor ons geen straf.

* * W. 54.

11. **H**oe meer wy naadren, desté meer
Zien we op het triomfeerend Heir.
Het geestelyk Geslacht van Sem
Vergeet geenszins Jerusaleem,
Zoo min als HEM.

12. 't Is één Gemeente, zy en wy;
Zyn we eens vergaderd: dan is Hy,
De MAN der zielen, blank en rood,
Onze eeuwge Tempel, vry van nood;
Daar is geen Dood.

* * W. 14.

13. **G**ODS *Kranken* komen zekerlyk,
Hersteld door Christus Bloed,
Te zaamen in 't *gezonde* Ryk;
Dan, *dan* is alles goed.
14. 't Voorhangfel zal dan open gaan
Voor 's LAMS *volmaakte* BRUID.
Hier blyven wy verwonderd staan,
En *ons* Gezang is uit.

Einde van het Tweede Deel.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

L O F Z A N G E N
E N
G E E S T E L T K E
L I E D E R E N
D E R
V E R E E N I G D E
E V A N G E L I S C H E
B R O E D E R -
G E M E E N T E .
D E R D E D E E L .

Wy kennen ten deele.

*Ik zal wel met den Geest zingen, maar
ik zal ook met den Verstande zingen.
1. Cor. 14, 15.*

V A N D E
G E M E E N S C H A P
D E R
H E I L I G E N
O F D E
G E M E E N T E G O D S. ;

Welke Hy verkregen heeft door zyn eigen
BLOED. Handel. 20, 28.

* 561. W. 22.

Toen Christus aan het Kruishout hing,
Voor dat Hy tot zyn Vader ging,
Wierd door Hem zelf zyn Kerk ge-
sticht,

En onder 't Kruis dus ingericht.

2. Dees Kruisgemeente staat als noch,
Schoon als verborgen; Ze is 'er toch.
Wie gaarne aan Jesus Voeten zit,
Die is van dees Gemeente een Lid.

G g 2

3. Zy,

3. Zy, dus in stilte alom verstrooid,
 Word meer en meer door Hem voltooid.
 De mensch ziet hier of daar een Deel,
 Maar God ziet haar in haar Geheel.

* 562. W. 1.

1. **Z**o dra wy uit den Geeste zyn herboren,
 Zyn we ook tot Leën van Christus Kerk ver-
 kooren.
2. Dan is by ons geen onderscheid te vinden,
 Want de ootmoed kan de harten vast ver-
 binden.
3. Dan wyken twist en nyd en ergernissen,
 En komt verschil: de Liefde kan 't beslissen.

563. W. 205.

KLEINE KRACHT! alom veracht!
 Weet gy, waarby men ons erkent?
 Jesus Nood; zyn Kruis en Dood
 En Menschheid is ons Element.
 Wie *meer* weet en *hooger* vliegt,
 En zich d'Onzen noemt, die liegt.
 't Waare Kruis-Volk blyft by 't Kruis
 En is nergens anders t'huis.

* 564. W. 166.

1. **G**ods Kerk in 't Jammerdal bestaat
 Uit zondige arme Kindren,

Die

Die niets vermoogen, maar Gods Raad
 Moedwillens nooit verhindren,
 Die by gevolg zich door Gods Geest
 Tot Jesus laten leiden,
 En op zyn Bloed, dat hen geneest,
 Gemeenschaplyk gaan weiden.

2. Dat Bloed maakt allen eensgezind,
 Daar ze anders zeer verschillen.
 Wie zonder Jesus 't werk begint,
 Zal'alt' zyn kracht verspillen.
 Niets is 'er, dat in liefdegloed
 De ~~Harten~~ kan verbinden,
 Dan 't waar Geloof in Christus Bloed;
 Dat kan 't verschil verslinden.

3. De Leden van dees Kerk op aard
 Zyn voor der menschen oogen
 Verstrooid, maar in den geest vergaërd
 Voor God, door zyn Vermogen.
 Hy ziet zyn Kerk in haar Geheel,
 Zoo duur door Hem verkregen;
 Elk Lid bezit het goede Deel,
 En overvloed van zegen.

4. Intuschen vindt men hier en daar
 Van deeze Kerk des Heeren
 Een klein Gedeelte, een zichtbre Schaar,
 Geslooten, om geen Leeren
 Te dulden, dan 't Verzoenings-Woord,

Ook stipt naar 't Woord te *leeven*,
 En al het geen de Liefde stoort
 Geen voedsel ooit te *geeven*.

5. Hier heerscht, hier is niets op den Troon
 Dan Christus Bloed en Wonden;
 't Geen daarmee *strydt*, al schynt het *schoon*,
 Beschouwt men hier als zonden.
 Daarop staan ze allen als één Man,
 Ik meen de *waare* Leden;
 Al 't geen verdeeldheid maaken kan
 Word door 't Gebed bestreden.

6. De Zielen-weide is algemeen,
 En staat voor allen open;
 Des gaat het gantsche Volk 'er heen;
 Elk mag op Voedsel hoopen.
 't Is Christus Woord en Sacrament,
 In 't heilig Boek beschreven.
 Hem, die een ander Voedsel kent,
 Word hier geen plaats *gegeven*.

7. Is 't Volk vergaderd: Ziet, de Heer
 Komt, om zyn Schaar te groeten.
 Men ziet Hem niet; maar des te meer
 Kan Hem de Geest ontmoeten.
 Hy zegent *allen*, doch het meest
 De zwakste en teérste Leden,
 En werkt met kracht door Woord en Geest
 By *dees* gelegenheden.

8. De

8. De waare Broederliefde is daar;
 Ach! die moet nooit verkouden,
 Want ze is voor 't Volk een steun-pilaar.
 Om die dan te onderhouden,
 Moet ordening in alles zyn,
 Zelfs in de kleinste zaaken;
 Want ongeregeldheid kan pyn,
 Onvrede en scheuring maaken.
9. Dat is de Grond, waarom men waakt,
 En waarom by dees Schaaren
 Zo menig schikking word gemaakt;
 Men wil 't Verbond bewaaren,
 Zoo dat *elk* Lid zyn zalig lot
 Moog' kennen en volbrengen,
 En tegen 's Heeren nieuw Gebod
 Met voordacht niets gehengen.
10. Alsdan staan dees Gemeentens Gods
 Den stroom der waereld tegen,
 Gelyk een onbeklimbre Rots;
 Geen magt kan haar beweegen;
 Zy preeken 't Woord van 't Kruis alom,
 En achten dood noch leven,
 Dat stoort het Antichristendom,
 De Poort der Hel moet beeven.
11. Doch zyn zy hier in 't Jammerdal
 Nog zwak en onvolkomen.
 De waare Schapen, in dien Stat

Van Christus aangenomen,
Zyn trouw, gelukkig; en dees Schaar
Heeft rede, om God te danken;
Maar *hier* blyft toch de Kerk voorwaar
Een Kranken-Huis vol-Kranken.

565. W. 91.

Wenig zyn 'er in dees dagen,
Die op Christus-Bloed gegrond,
Hem slechts trachten te behaagen.
Uit der Zuigelingen mond
Wil Hy zich een' lof bereiden,
Om zyn Liefde te verbreiden.

* 566. W. 14.

1. Genade, Gods Genade alleen
Staat vaster dan een Rots.
Wie 't waagt, op deezen Weg te treên,
Is een der Helden Gods.
2. Voorwaar! *Wat* is de nauwe Weg,
Die tot het leven leidt, *Matth. 7, 14*
Waarvan ik by ervaring zeg:
"Hy is vol Heelykheid".
3. Het pad, waarop men gaat, is *smal*;
Men *ziet* niets, dat bekoort,
Maar aan weersyden 't aasligst *dal*,
En eindlyk de enge Poort.

4. Die

4. Die Weg nochtans, en deze alleen,
Is veilig voor een Kind;
Al word het noch daarby bestreên:
't Valt niet, maar overwint.
5. Hem, die een' andren Weg aankloeft,
Word de enge Poort ontzegd.
Wie ooren om te hooren heeft,
Die hoore en hoore *recht*!

567.

W. 82.

De arme zondaars overal
Danken God met groot geschal,
Dat hen, tot het eeuwig leven,
Een Verlosser is gegeven.
Niemand is voor hen zoo schoon,
Als de Heiland, 's menschen Zoon.

568.

W. 22.

1. **E**én dag in Gods gemeente geldt
Veel meer, dan duizende op het veld,
Afwaar men 's waerelds draf geniet,
Dat zoet smaakt, maar het baart verdriet.
2. Help God! wat is 't een zalig man,
Die tot uw Volk zich reeknen kan!
Zyn deel is hier en eeuwiglyk
Uw onuitmeetbaar Hemelryk.
3. Gods hoofd-gebod is, *lat elk een*.

G g 5

Zich

Zich door 't Geloof op 't naauwst vereen'
 Met Jesus Christus, zynen Zoon,
 Zoo naauw, dat de Eene in d'ander woon'.

4. Het tweede zegt tot Christus Schaar:
 "Weest Kindren, en bemint elkaër!"
 Wie op dees twee geboden let,
 Die leeft in God, en houdt zyn Wet.

* 569. W. 146.

1. "Zy waren als Eén hart en als Eén ziel te
 zamen;

"Zy allen, die met ernst tot 's Heilands
 Zoenbloed kwamen".

Dit word met lof gemeld van Christus
 eerste Kerk;

Wie dat geloovig leest, erkent het voor
 Gods werk.

2. 't Is al zoo moogelyk; 't kan hier, ja, 't moet
 zoo weezen,

En niemand zegt met grond: " 't Was moog-
 lyk slechts voor deezen!"

Neen, 't kan noch heden zyn, en 't is
 noch deezen dag

Het Kenmerk van Gods Kerk, en de Eer
 van haar gezag.

3. Zy, die in Jesus Bloed met hart en ziel ge-
 looven,

Zyn nog één hart en ziel, en niemand kan 't
 hen rooven.

non

146

Ja

Ja, zaagt gy 's éénen-ziel den Heiland
hulde bién:

't Zou zyn, als of gy 't hart van *allen*
hadt gezien.

4. 't Geen heerscht in 's éénen Geest, moet te-
vens by den ander

De hoofdzaak zyn en 't wit; dit houdt hen
by elkander.

De aanhanglykheid aan 't Lam, het Le-
ven in zyn Bloed,

Dat is 't, het geen by elk in 't hart regee-
ren moet.

5. 't *Hart* is alleen verliefd op 't goede werk
des Heeren,

't Kleeft Jesus aan, en wil geen ander Voor-
werp eeren;

De Ziel zoekt Heiligheid, 'in waarheid,
niet in schyn,

En wenscht niets meer, dan gantsch Eén
Geest met HEM te zyn.

6. Dat is de Zaak; waarin men éénsgezind moet
weezen;

In andre dingen kan Verschil zyn, als voor
deezén. *Hand. 15.*

Dat elk, recht arm en klein, in ééne lief-
de ontvlamm'!

Zo zyn we één hart en ziel, en trouw aan
't heilig Lam.

570.

W. 16.

1. **W**elk een Voorrecht en Genade,

Als

1. Als men tot uw Huis behoort,
En, ô Heer! bevryd van 't kwade,
Met U wandelt, ongestoord.

2. Gaarne gunnen we *allen* zielen
Dit Geluk, dit lieflyk Lot.
Mogten *alle* menschen knielen
By het Kruis van onzen God!

* 571. W. 22.

1. Verzadigt toch des Heilands Ziel!
Ach dat *elk* voor Hem nederviel!
Komt *allen* tot zyn heerlykheên!
Hy is met *minder* niet te vreên.

2. Verhindert niet zyns Geestes werk,
Zo wordt gy Leden van zyn Kerk;
Indien ge in Christus Bloed gelooft,
Zo zyt ge een Lid, Hy is uw Hoofd.

3. Komt hier op geen Gezinnheid aan;
Wie Hem niet kent, mist 's levens baan.
Geen een behoort in Christus kring,
Dan die dat Recht van Hem ontving.

572. W. 180.

Ach! Herder! 'k blyf niet langer slaapen.
Ik hoorde uw stem, ontwaakte, en nu,
Getrouwe Leidsman, zoek ik U.

Ach breng my spoedig tot de Scharpen,
Die

Die uwe ontferming vrolyk roemen,
 En U haar' Schat, haar' Levensvorst
 En allerlieffsten Herder noemen!
 Och! druk my teder aan uw Borst!

573.

W. 184.

1. **H**et Woord van Christus Dood en Lyden
 Is der Gemeente sterkte en kracht.
 Dat haare Leden te allen tyden
 Daarin vereend zyn, is haar magt.
 Dat maakt haar tot een' heiligen Tempel;
 De Helpoort beeft, en laat haar staan.
 Komt Satan ook tot op den drempel:
 's Lams Bloed verbied hem intgaan.
2. Wie dat Gebouw recht kan beschouwen,
 Die ziet een prachtig Meesterstuk,
 En denkt daarby: "Die 't konde bouwen,
 „ Beschermte het ligt by allen druk".
 't Kan 't hart, en 't oog, en 't oor bekooren
 Alle Eer daarvan komt Jesus toe;
 Dies zingt de Kerk en haare Chooren
 Den lof des Lams, en word niet moe.

574.

W. 14.

Men heeft in Hem nooit feit gezien;
 Hy heerscht met majesteit.
 Van 't geen Hy doet of laat geschiën
 Is 't einde Zaligheid.

575. 6 Geest

575.

W. 58.

1. **o Geest**, die altyd op Jesus wylt,
En zyn Verdienften in 't harte prylt,
Zonder moê te worden, noch natelaaten,
Tot dat men ophoudt, het Lam te haaten!
Blyf by uw Volk!
2. Want wy gelooven en twyflen niet,
Dat Gy Gods Wyngaard getrouw begiet,
En den Kruis-Gemeentens, aan Hem ver-
bonden,
Daaglyks verheerlykt des Heilands Wonden;
Dat is uw Ampt.
3. "Hy, de Gekruiste, is de waare God".
Dat blyft, al wierden we alom bespot,
Onze leuze en teeken, om te onderscheiden,
Of men een Christen zy, of een Heiden?
't Is 't Schibboleth. *Judic. 12, 6.*
4. Op deezen Grond staan we op 't naauwst
vereend;
Wiedat niet wil, noch van harten meent,
Is geen waare Broeder, al mogt hy 't schynen;
Al wat geen waarheid is, zal verdwynen,
Ter rechter tyd.
5. Christus Gemeente rust slechts in Hem,
Volgt enkel Zyne, en geens Vreemden stem,
Weidt in zyn Verzoeninge en Zegeningen,
En

En vindt in 't Zoenbloed voor alle dingen
Haar Element.

576. W. 166.

Wy denken waarlyk niet, dat God
By ons alleen zou woonen.
Wy zien, dat andren 't waar genot
Ook hebben en vertoonen.
Dat baart geen wangunst; neen, ach neen;
't Is veelmeer 't geen wy wenschen.
Wy willen 't niet voor ons alleen,
Maar gunnen 't allen menschen.

577. W. 115.

Hoe zalig is 't, den Vrede naatejaagen,
En zelfs met een', die zulks het minst verdient!
Hoe wrevlig zich een zondaar moog gedragen,
Men wanhoop niet! God is een Menschenvriend.
Al is 't ook, dat men 't *hier* niet ziet:
Menschlievendheid en hoope en 't wenschen
schaadt ons niet.

578. W. 90.

I. **M**en kan tot Dankbaarheid en Pligt
Elkander wel beweegen;

Maar

Maar *Liefde*, een deugd van 't grootst gewigt,

Word nooit door dwang verkregen.

Geef me al uw zilver en uw goud:

Nooit word daar *Liefde* door gebouwd.

2. De vrees voor de eeuwge helsche pyn.

Kan ook geen *Liefde* baaren:

't Lichaamlyk Zien kan 't ook niet zyn;

Men *ziet*, en laat het vaaren. *Joan. 9, 41.*

De *Liefde*, die de *harten* bindt,

Hoeft niet te *zien*, waarom zy mint.

3. Men mint het geen nooit wierd gezien,

Nooit wierd getast met handen.

Al ziet men niet, kan 't toch geschiën,

Dat onze harten branden.

Op deeze wys, met zulk een vlam

Bemint myn ziel 't geslagte Lam.

4. Hy, die aan 't Kruis gehangen wierd,

Van 't oude Volk verlaaten,

Hy, die met kruis en smaad verfiert

Zyn zalige onderzaten,

Is myn en myner Broedren Hoofd,

In wien ons hart en ziel gelooft.

579.

W. 185.

Zullen wy dus iets van ons verhaalen,

Zo komt alles daarop uit:

Wy, vergaderd uit zo veele taalen,

Oost en West, en Noord en Zuid,

Zyn

Zyn door't Zoenvogt uit des Heilands Wonden

Daarin eens, en op het naauwst verbonden,
Dat ons harte levenslang
Hem alleen op zyde hang'.

580. W. 58.

1. **W**ie door't geloof hier vry zeggen kan:
"ô Heer! myn Maaker! myn God en Man!
„ Gy weet alle dingen, Gy weet: myn leven,
„ Myn hart en ziel zyn aan U gegeeven;"
Die zy verheugd!
2. Maar wie dat niet kan, die treê toch toe,
Enzeg: "Ach Jesus! Ach word niet moê!
„ Ik ben toch uw Schepsel; 'k woon by uw
Leden;
„ Kunt Gy myn hart ook niet overreedn?
„ Ik ween bedroefd".

581. W. 16.

Moet men 's waerelds wreedheid vreezen:
't Is niet aangenaam, voorwaar!
Maar 't Laodiceefche Wezen
Brengt Gods Volk in meer gevaar.

582. W. 199.

Wat onze magt bereiden kan,
Is *niets*; wy zyn verlooren;
Hh

Maar

Maar voor ons strydt de rechte Man,
 Van God daartoe verkooren.
 Vraagt gy, wie dat is?
 JESUS is 't, gewis,
 De Heere Zebaot,
 Daar is geen ander God;
 Hy moet het strydpark winnen.

* 583. W. 9.

1. **T**arwe en Onkruid by malkaër,
 Staande op *éenen* akker,
 Zynde een beeld van Christus Schaar,
 Houdt de Wachters wakker. *Matth. 13,*
 (24. enz.
2. 't Gaat zoo hier in 't Jammerdal;
 Hier is niets volkomen;
 Juicht Gods Volk ook met gefchal:
 't Is nooit zonder schroomen.
3. De oogst komt aan; die zal gewis
 't Alles openbaaren.
 Menschen! wie *dan* onkruid is,
 Denkt, hoe zal die vaaren?

584. W. 166.

1. **D**at menschen Hem nog kruicigen,
 Verneemt men met veel smerten. *Hebr. 6, 6.*
 Maar echter van Geloovigen,

Die

Die Hem van gantscher harten
Aanhangen, en hunn' dierbren Schat
Altoos getrouw bewaaren,
Kan Hem, met voorbedachtheid, dat
Onmooglyk wedervaaren.

2. Doch dat, helaas ! dat kan geschiën,
Dat eens ligtzinnges Leden
Hem smart en andren aanstoet biën,
Door buitenspoorigheden,
Of ontrouw worden, of zich niet
Voorzichtiglyk gedraagen.
Dat baart veel droefheid en verdriet;
Ach ! dat is te beklagen.

* 585. W. 22.

1. **ô Stichter van het Nieuw Verbond!**
Wy smeeken U met hart en mond:
Geef ons, dat elks geloof gedy',
En diep in U geworteld zy!
2. Opdat uw Kruis-Volk voor U kniel'
Vereenigd, als één hart en ziel,
Gelyk uwe eerste Christnen-Schaar!
Ach ! dat dit alszins kenbaar waar'!
3. **ô Jesus ! geef ons, U ter Eer',**
Dat ons gedrag met onze Leer
Niet strydig zy, maar 't groot gezach
Uws Heilwoords altoos staaven mag!

H h 2

586. Broe-

* 586. W. 124.

1. **B**roederliefde! welk een Schat
 Voor de Leden
 Van Gods Kerk, die 't naauwe pad
 t'Zaam betreedten!
 Zonder Liefde is 't leven zwaar,
 En vol smarten;
 Zy verbindt de harten.
2. Wy vernieuwen dit Verband
 Alle dagen;
 Ja, men geeft elkaar de hand,
 Om te draagen
 Al wat zwaar of bitter is;
 't Gaat gezwinder,
 En de last drukt minder.

587. W. 16.

1. **W**eet gy, wat de Ziel kan leeren,
 Als zy onophoudlyk zit
 Aan de Voeten onzes Heeren?
 Niets dan Liefde; dat is 't Wit.
2. Als wy slechts eenvoudig blyven,
 Zien wy 't al in 't waare licht;
 Maar als wy daar buiten dryven,
 Hebben we een verkeerd gezicht.

588. Hier-

* 588. W. 15.

1. **H**ieraan erkennen we allermeest
Hen, die het LAM aankleeven:
"Men voelt en merkt in hen den *Geest*,
„ Dien 't LAM alleen kan geeven."
(1. *Joan.* 4. 13.

2. Gebaarden, Woorden en de Stem
Kan de een van d'ander leeren,
Maar niet de *Kracht*, den *Geest* uit Hem;
Die laat zich niet verkeeren.

589. W. 36.

Hoe zalig is 't, zich zelve te verzaaken,
En steeds in liefde, ô Lam! tot U te blaaken!
Dier Wyzen *Geest* is van een groote waarde,
Reeds hier op aarde.

590. W. 185.

1. **H**eere! uw Vrienden, waar ze ook voor
U wonen,
Zien op U, als op hun Hoofd.
De ydle waereld moog ons hierom hoonen!
Daardoor word ons niets ontroofd.
Uw Gemeente kan zich in uw Lyden
Onder spot en smaad het meest verblyden.
Onder 't Kruis op Golgotha
Zingt zy 't best Hallelujah.

H h 3

2. Maak

2. Maak ons tot een' Hof, voor U beslooten,

(Hoogel. 4, 12.

En bezoek ons als voorheen!

Is hier menig Bloem voor U gesprooten :

't Is, Heer! uw genade alleen.

Wilt nog verder met uw zegeningen

Deeze plaats, en merg en been doordringen!

Want wy zyn toch nooit verblyd,

Dan wanneer Gy by ons zyt.

591.

W. 195.

GOD is tegenwoordig! Broeders! laat ons
allen

Op onze aangezichten vallen!

Thans moet alles zwijgen, GOD is in ons
midden!

't Voegt ons, needrig Hem te aanbidden.

Hooggeloofd

Zy ons Hoofd,

Onze God en Heere!

Hem behoort alle Eere.

592.

W. 166.

1. **W**ees welkom by uwe arme Schaar!

Wy vallen aan uw Voeten,

Om U, ons Hoofd en Middelaar,

Op 't allerteerst te groeten.

't Woord van uw Kruis is onze leer,

Waar-

Waardeur wy zyn verbonden.
Ontfang den lof en prys en Eer,
ô Lam vol Bloed en Wonden!

2. Wy kussen met ootmoedigheid
Uw hand, aan 't Kruis doorgraaven,
En over ons steeds uitgebreid
Met overvloed van Gaaven.
Men dankt en eert U vroeg en spaet;
Men zingt op alle wyzen;
Wie kan U, Jesus, Jehovah,
Naar uw Verdienften pryzen?

593.

W. 14.

1. ô Gy, die in den laaften nacht,
Voor dat Gy stierft aan 't hout,
De Liefde en haare wonderkracht,
Uw Jongren hebt ontvouwd!

2. Erinner uw Gemeente als nog
Het heil, dat daarin leyt!
Want onze sterkte en kracht is toch
Der Leden Eenigheid.

594.

W. 11.

Ach vereenig hart met hart,
Dat ons niets, noch Eer noch Smart,
Scheuren moog! Knoop met uw hand
Den gewyden Broederband!

H h 4.

595. Wy

595. W. 151.

Wy zyn uw teedre Ranken,
 Daar Gy de Wynstok zyt,
 Wy hebben 't U te danken,
 Als onze vrucht gedyt.
 Geef, dat wy aan U blyven,
 En wasfen ~~meer~~ en meer!
 Laat uwen Geest ons dryven
 Tot Werken U ter Eer'!

596. W. 22.

Wy zyn door 't Recht aan U verknocht,
 Wyl Gy ons *schiept*, en dan nog *kocht*,
 Voor zilver, goud noch ander Goed,
 Maar voor uw eigen dierbaar BLOED.

597. W. 30.

ô **G**emeente! laat u door niets stooren,
 Om het Bloed, waardoor gy zyt herboren,
 Hoog te verheffen,
 En de kracht daarvan *meer* te beseffen!

598. • W. 205.

Wees geloofd, ô Lam! ons Hoofd!
 En alles zy op U gewaagd!
 't Gaat toch goed, wanneer men doet
 Al 't geen men weet, dat U behaagt.

Dat

Dat's de Sterkte van uw Schaar,
Dat houdt haar onwankelbaar,
Dat ze op uw Genade staat,
En zich op uw Woord verlaat.

599. W. 22.

Wy geeven ons daarop de hand,
En wandlen t'zaam naar 't Vaderland,
Waartoe Gy d'ingang ons verwierft,
Toen Ge als ons Borg en Bruïgom stierft.

600. W. 135.

Wie kan, ô Heer! de Wondren ooit ver-
haalen,
Die Ge aan uw Huis en Volk reeds hebt
gedaan?
Wie kan 't getal dier Daaden ooit bepaalen?
Men moet verstomd in zielverrukking
staan.
't Gewigt dier dingen
Kan ons doordringen,
Tot zwygen dwingen;
Men zwijgt verbaasd!

601. W. 30.

Hef op beide uw doorgeboorde handen
Over ons, met rommelnde ingewanden!
Laat ons den Zegen

H h 5

Gantsch

Gantsch genieten, dien Ge'ons hebt ver-
kregen!

602. W. 16.

1. **J**esus, naar wiens Naam we ons noemen!
Gy weet, *wie* wy allen zyn,
Of 't genot, *waarop* wy roemen,
Waarheid is, of slechts een schyn.
2. Doe elk een' zich onderzoeken.
Hoe oprecht zyn hart het meent!
Leer ons 't denkbeeld steeds vervloeken,
Dat zich niet met U vereent!
3. Gy moet uw Gemeente maaken
Naar uw' Zin; want haar gelaat,
Het zy goed, of 't zy te laaken,
Brengt U Roem, of schande en smaad.
4. Oordeel, Heer! by tyds ons harte,
Eer Gy onze Rechter wordt!
't Afdoen maakt veel grooter smarte,
Als het lang word opgeschort.

603. W. 125.

Helper der Verdwaalden in hun eigen we-
gen!

Geef hen toch een' nieuwen zegen!

Breker van aff's Duivels list en boozewer-
ken!

Doe

Doe uw kracht nu dubbeld merken!
Heer! uw Bloed kan met spoed
Schadens, niet te tellen,
Op 't volmaakt herstellen.

* 604.

W. 36.

1. **W**ilt, Heer! door de Verdiensten uwer
Wonden
Uw Volk beschermen voor den mensch der
zonden! *2. Thesf. 2, 3.*
Weer al 't gevaar, en leer ons 't kwaad
betoomen,
Tot Gy zult komen!
2. Bezorg de Kranken, als uw teerbeminden!
Laat de Gevangnen Laafnis in U vinden!
Wilt allen, die met droefheid zijn be-
laaden,
Met troost verzaaden!

605.

W. 125.

o **V**ader aller Vreömen!
Geheiligd worde uw Naam!
Uw Koningryk laat komen!
Uw Wil regeer ons t'zaam!
Geef brood! Vergeef de schulden!
Wil geen verzoeking dulden!
Red ons uit allen nood!

606. Reeds

606. W. 14.

Reeds langen tyd draagt ons de Heer
 Met veel lankmoedigheid,
 En ziet nog weinig Roem en Eer
 Door ons voor Hem bereid.

* 607. W. 26.

1. **W**y slaan de handen in malkaer,
 Om *meer* in Liefde t'zaam te vloeiën,
 En als een goede Boom te bloeiën,
 Gelyk 't betaamt voor Christus Schaar.
2. Langs één en 't zelfde Pad te gaan,
Eén hart en ziel voor Hem te weezen,
 Al 't geen Hem niet behaagt, te vreezen,
 En daarin als één Man te staan.

V A N H E T
 W O O R D G O D S
 E N D E S Z E L F S
 G E T U I G E N.

*Het Woord Gods is levendig en krachtig,
 en scherpsnydender dan eenig tweesnydende
 swaard, en gaat door tot de verdeelinge
 der Ziele en des Geestes, en der t'zamen-
 voegselen, en des mergs, en is een Oor-
 deeler der gedachten en der overleggingen
 des harten. Hebr. 4, 12.*

603.

W. 58.

In 't heilig Bybel-Boek is alom
 Christus het Middelpunt en de Som.
 Wilt, ô Geest des Levens, all' de cedte
 stukken,
 Daarin bevat, op het diepste drukken
 In ieders hart!

2. 't Woord

2. 't Woord der Verzoening, dat dierbaar
Woord,

Is ons genoeëg, om door de enge poort
Tot het eeuwig Leven *gewis* te komen;
Wie darby blyft, heeft geenszins te schroo-
men

Voor Dweepery.

3. Maar des te vuurger is ons Gebed,
Dat nooit dit Woord by ons werd' befmet
Door die vreemde dingen, die naar hem
zweemen,
Die ons de zaligheid tracht te ontnemen;
Dat God bewaar'!

4. Al kwame een Engel uit 's Hemels trons,
Met veel Welspreekendheid, pracht en
glans,
En wilde ons van 't Zoenbloed wech rede-
neeren,
Of ons iets hoogers of diepers leeren:
Die zy vervloekt! *Gal. 1.*

609. W. 221.

't **Z**yn weinigen slechts, onder allen, die
hooren,

Daar de eeuwge Morgenstar in blinkt;
Zeer weinigen laten hun zielen bekooren
Door 't Pit en Merg, gantsch onverminkt.
Het Woord der Verzoeninge is dwaas voor
't Rot

Der

Der Wyzen en Trotfen, die't Lam en God,
In Schyn hoog verheffende, in 't harte ver-
vloeken;
Maar Wysheid voor hen, die *Genade* slechts
zoeken.

* 610.

W. 166.

1. **D**e waare Toetssteen van al 't geen
Wy denken, doen en spreken,
Is 't Evangelie-Woord alleen;
't Laat niet in twyfling steeken.
Wie by *dat* Licht zich kan *bezien*,
En zich *daarby* beproeven,
Zal alle onzekerheid ontvliên,
En meerder niet behoeven.
2. Wie voorgeeft, dat men 's Heeren Wet
Thans aan een zy' mag leggen,
Dwaalt vreeslyk. Wie op Christus let,
Zal 't ons wel anders zeggen.
De leer der Wet, haar strengste Zin
Word op 't volmaaktst gevonden
In 't Woord van 't Kruis; men word daarin
Nauw aan Gods Wet verbonden.
3. Doch, dit is 't onderscheid: Het Woord
Des Kruises eischt met reden
Oneindig *meer*; zyn Kracht doorboort
Ons hart en ziel en leden.
De eisch van het Evangelie staat

Niet

Niet slechts op *Doen* en *Laaten*,
 Maar doet zelfs 't harte tot het kwaad
 De teêrste *Neiging* haaten.

4. Dit Woord bevat dus niet alleen
 De Zedeleer der Jooden,
 Maar eischt van ons, *HEM* naa te treên,
 Die zich voor ons liet dooden.
 't Is de allerscherpste, een vuurge *Wet*;
 Zy dult geen *stof* der Zonden.
 Doch, wie haar houdt, heeft, naauwgezet,
 Niets ligters ooit gevonden.

* 611. W. 22.

1. **B**lyf by ons, *Jesus*, met uw Woord,
 Dat ons hier meer en meer bekoort,
 Daar 't onze zielen lieflyk sticht,
 't Hart voedt en ons Verstand verlicht!
2. Waar' niet uw Woord by ons bekend:
 De Oneenigheid had dan geen end.
Eén Woord van U is ons meer waard,
 Dan *aller* menschen woord op de aard'.

612. W. 84.

1. **L**ieffte *JESUS*! wy zyn hier,
 Om U in uw Woord te hooren,
 Dat ons nu uw Geest bestier!
 Open 't hart, den mond en de ooren!

Op

Opdat elk door uw Vermogen
Hemelwaarts werde opgetoogen!

2. Al ons Weeten en Verstand
Is met duisternisse omgeeven,
’t Zy ons hart in liefde brandt;
Dan, dan heeft men Licht en Leven.
Daarom, Heer! wees in ons midden!
Leer ons spreken! leer ons bidden!

* 613.

W. 166.

1. ’k Geloof, dat God de heilige Geest
Ons best kan onderwyzen;
Wie in *die* School ’t Woord hoort of leest,
Die leert Gods Liefde pryzen,
Kan ’t Evangelium verstaan,
De kracht daarvan gevoelen,
En ziet alleen het oogmerk aan,
Waarop Gods Woorden doelen.
2. God kan zyn Woord, zoo als ’t daar is,
Herroepen, noch verdraaien;
Wie dat verwacht, zal zich gewis
Met harfenschimmen paaen.
God zegt, dat zonder Christus Bloed
Geen mensch kan zalig wezen. *Joan. 6, 53.*
Wie nu een andre hoop nog voedt,
Mag Gods bestraffing vreezen!

A.

Ii

614. Wie

* 614.

W. 146.

Wie zyt gy, die zoo luid van JESUS durft
getuigen,

Den Satan overwint, en all' zyn magt doet
buigen?

Antw. Gy ziet, dat we op ons zelf slechts *arme*
zondaars zyn;

Maar 't Bloed des Lams in ons is voor
de Hel't Venyn.

615.

W. 121.

Het Godslam is geslagt;

Ons Heil is weêrgebragt;

Wie 't nu nog moet derven,

Die heeft het LAM veracht;

Geen ziel behoeft te zwerven,

Dan die zich nog voedt

Buiten Christus Bloed.

* 616.

W. 26.

1. **V**oor de arme zondaars, die gebukt
In 't stof der aarde als Wormen kruipen,
En menigmaal van angstzweet druipen,
Wyl's Heeren Vloek en toorn hen drukt:

2. Voor *die* is 't Kruices-Woord vol kracht;
't Wyst hen den Weg tot Gods Genade,
Niet door een' omweg, maar *geëde*;

Wie

Wie volgt, word vast te recht gebragt.

617. W. 155.

't Voorwerp van zyn' liefdegloed
Is een snoode zondaarfe! *Luc. 7.*
Doch! haar flesfe
Is voor Hem de hoofdzaak niet;
Necn, Hy ziet
Op haar *traanen*, voelt haar *smarten*,
Die gaan Hem *zoo* teêr ter harten,
Dat, al wat zy wenscht, geschiedt.

* 618. W. 97.

1. Ik weet niet veel; maar 'k weet *Eén* ding,
Waarvan ik spreek, waarvan ik zing:
" 'k Weet, dat ik *blind* was en nu *zie*".
Hy hielp my. Zondaars! vraagt toch:
"Wie?"
Och! staat my toe, dat ik u zegg' met kracht,
Wie uit den dood my tot het Leven bragt!
2. Gevoelt een ziel zich arm en koud,
En weent: zo komt tot haar behoud
Het BLOED des LAMS. Al waar't dan Steen,
Zo breekt dat Bloed door alles heen,
En over onze naare zondlykheid
Word Christus Bloed - Gerechtigheid ge-
spreid.

Ii 2

619. 'k Ge-

619. W. 146.

'k Geloof met hart en ziel de Godheid my-
nes Heeren;

Doch niets belette my, Hem ook als Men-
sche te eeren!

Zyn Godheid doet my aan, en buigt my
neer in 't stof;

Maar, waar' zyn Menschheid niet: 'k bleef
buiten 't Hemelhof.

620. W. 16.

1. By dat Woord wil ik steeds blyven,
Dat men in den Bybel vindt,
En de Zaak des Heilands dryven,
Die me op 't naauwste aan Hem verbindt.

2. 'k Wil myn lyf en kracht bewaaren
Tot den dienst van 't LAM, myn' Heer;
Lyf en Leven laat ik vaaren
Op zyn woord, en Hem ter eer'.

* 621. W. 9.

De algenoegzaamheid van 't Bloed
Des gekruisten Heeren
Is my klaar in myn gemoed;
'k Wil ze alom beweeren.

622. W. 155.

1. Zonden-dienst en Zonden-straf! *Rom. 6, 23.*
Gy

Gy houdt my niet meer gevangen;

Myn Verlangen

Wilde Jesus niet verſmaën;

Hy nam 't aan.

Ach! wat heeft myn hart ervaren!

Hoe, hoe zal ik 't nu bewaaren?

Wat word nu van my gedaan?

2. Vloeit, myn dankbre traanen, vloeit!

U kan 't eenigzins gelukken,

Uittedrukken

't Geen ik voel. Wat is de Heer

Goed en teêr!

'k Wil van deeze dierbre zaaken

Stil zyn en geen woorden maaken,

Tot ik weet, hoe, en wanneer?

3. Maar *dan*, ach! konde ik *dan* toch

Vuurig Jesus Wondren pryzen,

En bewyzen,

Dat Hy niemand in den nood

Van zich stoot!

Kon myn Voorbeeld andren treffen!

Dat zoude allerbest verheffen

De Verdienſte van zyn' Dood.

623.

W. 166.

Wie andren te gemoet wil gaan

Met liefde en medelyden,

Ii 3

Moet

Moet zelf dat hebben doorgestaan,
 Waarmeê hy hen ziet stryden.
 Wie zelf genade ontving, kan 't leed
 Van andren best verzoeten
 Door goeden raad; hy kent en weet
 Den Weg naar 's Heilands Voeten.

624.

W. 58.

Wilt gy Bazuinen van Christus zyn:
 Vindt zelf eerst 't Leven in 's Heilands pyn!
Wordt als arme zondaars, door 't Bloed der
 Wonden,
Op 't naauwste en tederste aan Hem verbonden!
 Gaat dan en preekt!

625.

W. 36.

1. **M**et zyn Getuigen is het zoo gelegen;
 Dat Hy hen mild bezorgt met zynen zegen;
 Maar tevens geeft Hy hen voor Hem te stryden,
 En veel te lyden.
2. **'k** Wil, Hem ten dienst, besteeden all' myn
 krachten,
 Geen Kruis ontzien, en geen Vervolging
 achten,
 Maar moeite en smart, en smaad, en spot,
 en plaagen
 Zeer gaarne draagen.

3. Dit

3. Dit alles, schoon 't zeer weinig heeft te zeggen,
 Zal Hy nochthans niet aan een zyde leggen;
 Hy zal myn' Wil, al is die zonder daaden,
 Toch niet verſmaaden,

626. W. 103.

Een Tolk van Chriſtus Dood te zyn,
 En in zyn' Dienſt al ſtrydende te leeven,
 Koſt veel; het Vleefch moet dikwerf zich
 met pyn
 In 't Lyden, als zyn Deelgenoot, begeeven. *Phil. 3. 10.*
 En wie niet tot aan 't Eind getrouw zich
 toont,
 Word niet gekroond.

* 627. W. 58.

1. Heer! laat nie uw Verzoening
 Met kracht gevoelen!
 Dat doet den Hoogmoed wel haſt verkoelen,
 En 't maakt my klein.
2. Niets kan 't hart verneedren,
 Dan uw Genade;
 Zonder die toont zich de ſnoodſte Made-
 Verwaand en ſtout.
3. Voel ik iets van zonde
 In ziel en leeden:

't Is my een Wel van verdrietlykheden;
't Maakt my misnoegd.

4. *Dat* Gevoel kan fomtyds
Den moed beneemen,
En my naar Adam wel eens doen zweemen;
Genes. 3, 8-10.

Doch 't maakt niet *klein*.

5. Maar wanneer uw *Liefde*
My komt ontmoeten,
Dan smelte ik wech, weenende aan uw
Voeten,
Klein en getroost.

6. 'k Mag dan als uw Dienstknecht
Heldhaftig weezen,
En Satan *moet* my ontzien en vreezen,
Hoe klein ik ben.

628. W. 22.

Ontsteek in my een' yvergloed,
En geef me een' onbeschroomden moed,
Doch daarby ook een wys beleid,
En heilige Voorzichtigheid!

* 629. W. 36.

1. **V**oel ik myn *Niets* en myn Verdorvenheden:
Kan ik niet eens met *Bidden* voor U treden:
Zie 'k niets dan *my*: Kan ik daarby niet *weenen*,
Noch smartlyk *steen*en:

2. Ver-

2. Verdwynt myn troost: verdwynt al myn vermogen:

Treed dan, myn Jesus, treed weêr voor myn oogen,

Gelyk Gy om myn schuld aan 't kruis moest beeven!

'k Zal dan herleeven.

630. W. 147.

't **G**eloof breekt staal en steen,

Dat wy geen' vyand vlieden,

Hem 't hoofd manmoedig bieden,

Al stond men gantsch alleen;

Niets zien, en toch vertrouwen,

En zonder twyfling bouwen

Op Gods Genade en gunst:

Dat is de groote Kunst.

631. W. 68.

Kruis-Gemeente! Kom!

Preek Gods Woord alom!

Zeg den Heidnen en den Jooden,

Waarom Christus zich liet dooden!

Nood getroost tot Hem

Japhet, Cham en Sem!

* 632. W. 51.

1. **V**ader! Zie den Moordenaar, *Joan. 8, 44.*

Ii 5

Wiens

- Wiens nyd der Heidnen groote schaar
 Uw Heil nog doet vermyden!
 Hoor, hoe hy U en de Uwen hoont!
 Denk, Heer! aan Jesus Lyden!
2. Deeze is uw Zoon, die, door zyn Bloed,
 Der Heidnen schuld ook heeft gebœet;
 Gy zaagt Hem daarom sterven.
 Der Heidnen Volheid is zyn Loon;
 Zou Hy daar iets van derven?
3. Neen, neen, dees groote Zondaars-Vriend
 Heeft nooit dien bittren hoon verdiend.
 Maar, waartoe dient dit spreken?
 Gy zorgt volmaakt en op zyn' tyd,
 Doch hoort ons gaarn' zoo smeeken.

633. W. 58.

Wy willen gaarne Getuigen zyn,
 Dat buiten Jesus niets is, dan pyn,
 En dat daarentegen in 's Heilands Wonden
 Genade en vryheid van alle zonden
 Te vinden is.

634. W. 22.

1. Wy willen, als Onmondigen, *Matth. 11, 25.*
 Des Heeren Dood verkondigen,
 Dat Hy, die 't all' geschaapen heeft,
 Aan 't Kruishout sterf, en eeuwig leeft.

2. Wy

2. Wy zeggen 't met vrymoedigheid
Den menschen, zonder onderscheid,
Wat groote dingen Christus Bloed
In 't hart des armen zondaars doet.

635. W. 26.

Ach Heer! hoe duur hebt Ge ons ge-
kocht!

Men moet met vreugde uw dienstknecht
weezen,

Maar niet der menschen, noch hen vree-
zen; 1. Cor. 7, 23.

Wy zyn aan U alleen verknocht.

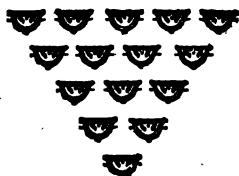
636. W. 14.

1. **M**aak my gehoorzaam en bereid,
Uw Oogwenk te voldoen!
Wilt my voor vreeze en slaaprigheid,
Door uwen Geest behoën!
2. Al wat men in uw' Dienst volbrengt,
Is voor ons zelven goed;
Is 't eens met bitterheid gemengd:
Men smaakt welhaast ook 't Zoet.
3. Geef, dat ik U door woord of daad
In niets verhindren mag!
Voor al het overige is Raad;
Gy helpt door uw Gezag.

*637. Eer

* 637. W. 51.

1. **E**er men de Vrucht met blydschap maait,
 Word met geweene het zaad gezaaid;
 Dat is de Wil des Heeren.
 Hy zal die traanen op zyn' tyd
 In vreugde doen verkeeren.
2. Men gaat al gaande en strooit het zaad;
 Dat brengt eens vrucht, 't zy vroeg of laat.
 Laat ons geduldig wachten!
 De Oogst komt. Intusfchen laat ons hier
 Elkaer de smart verzachten!

L I E.

LIEDEREN

BY DEN

HEILIGEN

D O O P

TE ZINGEN.

Zo veele als gy in Christus gedoopt zyt, hebt gy Christus aangedaan. Galat. 3, 27.

638.

W. 166.

Toen Christus in het Joodsche Land
Zyn heilig Amt aanvaarde,
Ontfing Hy van Joannes Hand
Den Doop, en stichtte op aarde,
Ten kosten van zyn Bloed, een Bad
Ter reiniging van zonden,
Waar in de dood verdrinkt, en 't pad
Des Levens word gevonden.

2. Tot zyn Apostlen sprak de Heer:
"Gaet all' de Waereld leeren,

.. En

- „ En doopt hen allen, die niet meer
 „ Iets buiten my begeeren!
 „ Gaat, doopt met Water, in den Naam
 „ Van 't hoog Drieëenig Wezen!
 „ 't Geloof maakt ieder een' bekwaam,
 „ Om daardoor te geneezen.”

639.

W. 201.

Schoon 's lichaams oog slechts Water ziet,
 By 't plechtig Watergieten:
 't Geloof is 't, dat het Bloed geniet,
 Dat Jesus heeft doen vlieten.
 't Geloof ziet Christus rooden Vloed,
 Gestort uit zyne Wonden;
 Die wafcht en zuivert ons Gemoed
 Van alle schuld en zonden,
 En brengt in 't hart het Leven.

* 640.

W. 4.

1. Wie dit Sacrament
 Uit Jesus erkent,
 Voor dien is 't, voorwaar!
 Hoogwaardig, aanbidlyk, verstaanbaar en
 klaar.
2. Diens Geest merkt en ziet;
 Dat hier ~~meer~~ geschiedt,
 Dan 't lichaa'mlyk oog

Ge-

Gewaar word; daar toont zich de kracht
van omhoog.

3. God is niet tevreên
Met Water alleen;
Met Water en BLOED
Komt Jesus ter zuivring van 't hart en 't
Gemoed.

641. W. 39.

Hy doopt ons in 't Zoenvocht, eens uit
Hem gevlooten,
't Verfrischt ons, als hadden wy hooning
genooten. *1. Sam. 14, 29.*
Hy heeft ons verworven, dies we ons aan
Hem geeven;
Hem, onzen Verzoener, HEM willen wy
leeven.

642. W. 22.

1. **B**escherm ons, Heer! in deezen tyd
Voor 's Vyands magt en list en nyd,
Opdat we uw Woord en Sacrament
Steeds rein behouden tot aan 't end!
2. Gy hebt uw Hart tot ons gekeerd,
Den heiligen Doop veröördineerd,
En kracht en heil daarin geleyt,
Ter staaving van uw Goedigheid.
3. **D**rieënjig Heer! Gy doopt, voorwaar!
Die

Die stelling is onwankelbaar.
 Ach doop dit Kind in Christus Dood!
 't Behoort in zynen arm en schoot.

643. W. 132.

Ik ben een Wormpje, snood en klein,
 Met nood en dood omgeeven;
 'k Heb gantsch geen' troost in merg en been,
 In sterven en in leeven,
 Dan dat Gy zelf hier in den tyd
 Voor my een Worm geworden zyt;
 Vergun me U aan te kleeven!

* 644. W. 151.

1. **A**anbidding, Prys en Eere
 Word Hem thans toegebracht,
 Hem, onzen dierbren Heere,
 Die de Armen niet veracht!
 ô Wonder boven maaten,
 Dat Hy met Bloed ons koopt,
 En, om niets naatelaaten,
 Met Bloed en Water doopt!
2. Ach dat nu elk Gedoopte
 Den Band, dien hy in 't Bad
 Met Jesus Christus knoopte,
 Geen oogenblik vergat!
 Voor Kleinen en voor Grootten

Past

Past toch geen ander kleet,
Dan 't Bloed, voor ons vergooten.
Heil dien, die 't nooit vergeet!

* 645. W. 16.

1. **H**oor naar 't geen we in ootmoed wenschen,
ô Gy zegenryke, Vriend!
Gy bemint ons arme menschen,
Schoon geen mensch uw Gunst verdient.
2. Gy vindt uw Vermaak in 't zegenen,
Enkel uit Barmhartigheid.
Wenscht men, dat Ge ons moogt bejcegnen:
't Word van U ons nooit ontzeid.
3. Laat dan, Heer! uw Zegeningen
Uw gedoopte Zondaars-schaar
Langs hoe krachtiger doordringen,
Opdat elk 't Verbond bewaar!
4. Laat ons in de Doop-Genade
Rein gewaschen voor U staan,
En, verzegeld voor het kwaade,
Zalig door de Waereld gaan!
5. Laat uw' Zegen zegepraalen
Over de ongeloovigheid,
En het ryklykst nederdaalen
Op de Ziel, die naar U schreit!

Kk

646. Zon

646. W. 214.

Zondig ben ik, en vol kwaalen,
 Maar met Christus overkleed
 Kan ik vrolyk adem haalen.
 Altoos is myn Arts gereed,
 Om my hulpe en raad te geeven,
 Als Hy 't noodig vindt en goed:
 Ja, door 's Heilands vleesch en bloed
 Zal myn Geest vol vreugd herleeven.
 Niets geneest myn zondig hart,
 Dan 't geloof in Jefus Smart.

647. W. 16.

1. **W**ondre God! Als Mensch, vol Wonden!
 Liefde-Bron! Genade-Meir!
 Wiens verftand kan ooit doorgronden
 Uwe zucht naar 't zondaars-heir?
2. Om myn fchulden te betaalen
 Geeft Ge U over aan de pyn!
 Gy belast U met myn kwaalen,
 Opdat ik mogt zalig zyn!
3. Welk een ongehoorde Liefde,
 Dat myn Schepper my nog koopt,
 En my, die zyn hart doorgriefde,
 In zyn eigen zoenbloed doopt!
4. Laat uw olie in my vloeiën,
 En uw Balfem geef my kracht!

"kZat

'k Zal dan daaglyks beeter groeiën,
Tot Gy zegt: "Nu is 't volbragt!"

L I E D E R E N

B Y H E T

H E I L I G

A V O N D M A A L

T E G E B R U I K E N .

*De mensche beproeve hem zelven, en eete al-
zoo van het Brood, en drinke van den Drink-
beker! En zo dikwils als gy dit Brood zult
eeten, en deezen Drinkbeker zult drinken,
zo verkondigt den Dood des Heeren, tot dat
Hy komt! 1. Cor. II.*

* 648.

W. 151.

Vervuld met Doodsgedachten,
Vol kommer, smarte en leed,
Benaauwd, als zonder krachten,
Van angst bedekt met zweet,
En daarby vol Erbarmen,

Kk 2

Trad

Trad Jesus in de Zaal,
En stichtte voor zyne Armen
't Hoogheilig Avondmaal.

2. Hy hief met Zegeningen
Het Brood op, en den Wyn,
Doed krachten daarin dringen,
Die onuitspreeklyk zyn,
En gaf het eene en 't ander
Den Jongren, met deez' groet:
"Geniet dat met elkander!
„Dat is myn Vleesch en Bloed!"
3. Doch niet slechts *deez*en Jongren,
Maar allen, die naar Hem
Uit nood en liefde hongren.
Verheft, verheft uw stem,
En brengt den Man der Zielen,
Met traanen, Eere en Lof!
Ja, laat ons voor Hem knielen,
Aanbiddende in het stof!

649.

W. 99.

ô **H**andeling, vol Majesteit!
ô Blyk van Liefde en Tederheid!
ô Heilig Avondmaal des Heeren!
„k Verkondig' daarmee Jesus Dood
Tot aan het eind van allen nood;
„k Moet Hem met woord en wandel eeren.

650. Gas-

650.

W. 23.

1. **G**asten! komt op 't woord der booden!
Jesús laat u by zich nooden!
Hoort Hem! zyn genadehamer
Klopt aan uwer harten kamer.
2. Opent voor den Man van smarten
Alle deuren uwer harten!
Hy wil ingaan. Gy zult eeten,
En die Maaltyd nooit vergeeten.

* 651.

W. 151.

Zyn Vleesch is waarlyk Spyze,
Zyn Bloed is waarlyk Drank; *Joan. 6, 55.*
Wie 't op de rechte wyze
Geniet, word vol van Dank.
De nieuwe mensch des harten,
Die is 't, die leeft daarvan,
En weidt in 's Heilands smarten
Meer dan men zeggen kan.

652.

W. 23.

1. **L**aat u, ô myn Ziel, versieren,
Om weêr 't hooge Feest te vieren!
Kom, met reine Bruilofts-kleeren,
Tot het Avondmaal des Heeren!
2. Spoed u, als Verloofden pleegen!

Kk 3

Dat

- Dat uw Bruïgom u bejegen'!
Hy, die 't groot Heelal doet beeven,
Wil zyn Vleesch en Bloed u geëven.
3. Gaa Hem vriendelyk begroeten!
Zeg, al knielende aan zyn Voeten:
Kom, myn Liefste! laat U kussen!
Kom! niets kan myn liefde blusfchen.
4. Heere! uw gadelooze Liefde,
Daar myn Jammer U doorgriefde,
Deed U tot my nederdaalen,
Om myn schulden te betaalen.
5. Daarom hebt Ge uw Bloed vergooten.
Om nu, met uw gunstgenooten,
My te spyzen en te drenken,
Wilt Ge uw Vleesch en Bloed my fchenken.
6. Ach! wat heb ik groot verlangen,
Om uw Lichaam weêr te ontfangen!
Menschenvriend! all' myn gedachten
Zaagt Gy dikwils naar U fmachten.
7. Ach! hoe dorst myn Geest ook tevens
Naar uw' Drank, ô Vorst des Levens!
Wilt, ô Been van myne beenen!
My door U met God vereenen!
8. Ik moet fiddren by 't bedenken,
Dat Ge U zelve aan my wilt fchenken,
Met de vruchten van uw Lyden!
Niets kan my zoo hoog verblyden.
9. Wie

9. Wie kan 't groot Geheim afmeetē
 Van dit hemelsch Zielen-eeten?
 'k Heb 't Vernuft te zwak bevonden,
 Om dit Wonder te doorgronden.
10. Maar 'k geloove en weet het zeker:
 "Met dit Brood, met deezen Beker
 „Word me uw Vleesch en Bloed gegeven."
 O! Wat zal 't my doen herleeven!
11. Heere! ach! zie myn traanen vlieten!
 Laat my waardiglyk genieten
 Deeze uw dierbre Hemelspyze,
 My tot heil en U ten pryze!

653.

W. 15.

Kom, Heer! en houd het Avondmaal
 'Met ons, uwe arme Kranken!
 Wy zullen U voor dit onthaal
 In eeuwigheid nog danken.

654.

W. 166.

o **G**y, die op uw zondaarschaar
 Verliefd zyt boven maaten!
 Wy, weêr verliefd op U, voorwaar!
 Sints we aan uw Voeten zaten,
 Wy naadren t'zamen tot uw kracht;
 Laat Balfem op ons vloeiën,
 Opdat wy, als uw Kruisgeflacht,
 In Liefde sterker groeiën!

Kk 4

655. Wat

655. W. 146.

Wat vreugde! als dit Gezang
Den Heiland kon verbidden,
Om thans, door liefdedrang,
Te treden in ons midden!
Hy vindt ons bloode en arm,
Misschien van smart doorgriefd,
Maar toch de harten warm,
En sterk op Hem verliefd.

656. W. 26.

Wie zyn wy toch, ô hoogste Goed!
Wie zyn wy, Heer! dat Gy opze ooren
Uwe Avondmaals-bazuin doet hooren?
Gy noodt ons tot uw Vleesch en Bloed.

657. W. 166.

ô **H**eere Jesus! hier zyn wy,
Vol schulden en gebreeken;
Wees met Genade ons recht naby,
Daar we om Vergifnis smeeken!
Verhef uw hand, voor ons doorboord!
Leg ze op ons hoofd en harte,
En zeg tot ons: "Gy zyt verhoord!
„ Ik neeme op my uw smarte!"

658. W. 22.

★ **A**ch Jesus! myn Bloedbruidgom!

Die

Die my verkreegt ten eigendom,
Toen Ge aan het Vloekhout met geduld
Gestorven zyt voor myne schuld.

2. Ik naader tot uw Avondmaal,
Met myn ellende; ach! waare een straal
Van uw meêdoogend aangezicht
Tot myne armoede thans gericht!
3. Gy zyt een Arts, dien niets ontbreekt,
Voor elk, die om Genade smeekt.
Myn beste Vriend in al myn leed!
Ach! zeg my: heb ik 't Bruiloftskleed?

* 659.

W. 151.

Is nog in all' myne aadren.
Een valsche droppel bloeds:
'k Zoek dan geen Vygeblaadren,
Maar geef dien straks goedsmoeds
Aan U; verhoor myn smeeken!
Ach! wilt U zelf daarop
Op 't allerscherpste wreeken!
Dan ryst myn Vreugde in top.

* 660.

W. 14.

1. Men noem' de dingen goed of kwaad:
Al 't geen uit U niet spruit
Verstrekt my toch tot schande en fmaad,
En geeft een wangeluid.

K k 5

a. Die

2. Dies zy ten eenemaal vervloekt.
 Al 't geen U, Heer, mishaaft!
 En als 't by my een schuilplaats zoekt,
 Zy 't U terstond geklaagd!

* 661.

W. 146.

1. **G**y, wiens traanenvloed
 Uw Ziel deed triomfeeren!
 Die nu niets lievers doet,
 Dan smart in vreugd verkeeren!
 Zie op myn traanen neer!
 Gy weet, waarom ik ween;
 Kom, en verblyd my weêr!
 Want dat kunt Gy alleen.
2. 'k Wil me in Gethsemané,
 Waar Gy voor my moest stryden,
 Met all' myn smarte en Wée
 Aan U, myn Heiland, wyden!
 'k Begraaf daar, naar uw Woord,
 Wat met uw harte strydt,
 En in 't Genot my stoort;
 'k Waar' daarvan gaarn' bevryd.

662.

W. 14.

1. **H**oe dikwils heeft myn hart geweend,
 Wanneer ik heb gedacht:
 "Hy, die 't zo zeer goed met my meent,
 „ Word

„ Word niet genoeg geacht.”

2. Zyn liefde kent noch perk noch peil,
En ik verwek Hem pyn!
’k Behoor tot hen, die, by al ’t heil,
Nog traag van harten zyn.

663. W. 22.

1. **W**at is ’t? Waarover weent gy toch?
Ik weene, om dat myn Heere als nog
Te weinig van my word bemind,
En zoveel schulden by my vindt.
2. Hoe menig mistred is gedaan!
Hoe menig mislag is begaan!
Waar vliede ik echter daarmee heen?
Tot U, ô Heer! tot U alleen.
3. Verhoor het smeeken van uw kind,
Dat zich hier om uw Voeten windt!
Bespreng my met uw’ rooden Vloed!
Dat neemt de smarte uit myn gemoed.

664. W. 166.

Hier ben ik, ô Immanuël!
Verzoener myner Zonden!
Gy zyt voor my een ryke Wel
Van Heil, nooit te doorgronden.
Ik kan, doorgriefd van smarte en leed,
Van

Van Traanen thans niet spreken;
Maar wil, daar Gy toch alles weet,
Slechts om Vergifnis smeeken.

665.

W. 14.

1. **M**y is vergeeven, ja, ik ben
Verzoend en wél te moe.
Myn Heer, wiens Tederheid ik ken,
Sprak my zeer vriendlyk toe.

2. Niets kan zoo zoet, zoo troostlyk zyn,
Dan dat Hy vriendlyk is,
Ons kust, en slaakende ons van pyn,
Ons opneemt aan zyn' disch.

666.

W. 165.

Wat zou my ontbreken konnen,
Daar myn hart uw Wonden kust?
'k Vind, ô Jesus! in dees bronnen
Van uw Zoenbloed, vreugd en lust.
Vriendlyk ziet Gy op my neêr,
En ik smaak dus langs hoe meer
't Heilwoord: "Wees getroost! uw zonden
„ Zyn verzoend door myne Wonden!"

667.

W. 15.

1. **W**ie is zoo tot genade bereid;

Wie,

Wie, wie kan zo veel dulden;
 Wie is zoo vol langkmoedigheid,
 Als Gy, by zo veel schulden?

2. Uw hart is onbegryplyk teér;
 Men ziet van liefde U glœiën,
 Daar we U, ô nooitvolprezen Heer!
 Toch fomtyds nog vermoeiën.

668.

W. 185.

Ach! wie *waren* wy? Wie *zyn* wy allen?
 Arm, zoo bloedarm, dat men bloost.
 Liet ons Jesus uit zyn handen vallen:
 Dan ontbrak ons Vrede en Troost.
 Maar Hy is en blyft ons vast genegen;
 Ziet Hy ons bekommerd en verlegen:
 O! dan is toch niets zoo teér,
 Als het hart van onzen Heer.

* 669.

W. 23.

1. **H**eer, die heden ons laat nooden!
 Wilt nu door uw Lichaam dooden
 Zelfs het tederste eigen leven,
 't Uwe, met uw Bloed, ons geeven.
2. En den nieuwen Mensch zoo sterken,
 Dat men 't vast aan ons moog' merken!
 Wat zal 't Liefde in ons verwekken!
 Hoe zal 't U ter Eere strekken!

670. Uw

670.

W. 4.

Uw Balsem, ô Heer!
 Doordring ons nu weêr!
 Onze arme ziel tracht
 U *recht* te genieten. Dat is 't waar ze op
 wacht.

* 671.

W. 14.

1. **T**hans is myn ziel vol liefdesmart
 Naar U, myn Bruidegom!
 Kom! stil 't verlangen van myn hart;
 Leid me in uw Heiligdom!
2. Zet my aldaar op 't vriendlykst neêr
 Aan uwen heiligen Disch!
 Omhels my in den Geest zoo teêr,
 Als 't immer mooglyk is!
3. Myn Liefste! wees my zoo naby,
 Als of myn oog U zag!
 Myn Ziel is onuitspreeklyk bly',
 Als ze U aanschouwen mag.

672.

W. 142.

Hier ben ik, myn Herder!
 Vol Honger en Dorst.
 Ik ga nu niet verder,
 Maar leg me aan uw Borst.

Gy

Gy kunt my 't niet weeren;
 'k Moet Voedsel begeeren;
 Gy ziet myn armoede en weet, waarom ik
 ween;
 Ook geeft Ge uwe Gaaven om niet aan elk
 een'.

673.

W. 166.

Omarm ons, liefste Bruidegom,
 Als uw geliefde Kranken!
 Kom en beziel uw eigendom!
 Kom, Wynstok! voed uw Ranken!
 Wy kennen reeds uw' liefdegloed,
 De Tederheid uws harten.
 Kom met uw Lichaam en uw Bloed,
 Stil daarmede onze smarten!

674.

W. 11.

ô Gy, die ons, als uw Loon,
 Meer bemint dan uwen Troon!
 Nader in dit oogenblik,
 Dat uw Balsam ons verkwikk'!

675.

W. 151.

1. ô Voorwerp van myn Vreugde!
 ô Hemelsch Levensbrood,
 Dat dikwerf my verheugde!
 ô Dood van mynen Dood!

ô Le-

o Levens-Bron myns harten,
Vol Troost en zoetheit!

Ik vinde in nood en smarten
Myn Laafnis hier bereid.

2. Laat, met een vast vertrouwen,
Uw vriendlyk aangezicht,
Myn Lieffte, my aanschouwen!
Kom, kom, myn Levenslicht!
Want zonder U te leeven,
Is niets dan harteleed;
Wie 't waagt, U aantekleeven,
Die weet, wat Vreugde heet.

* 676. W. I.

1. "Dit is myn Lichaam! 't word voor U
gebrooken!"

Dees woorden heeft Hy ook tot my gesproo-
ken.

2. Ik neeme en eet; dees spyze zal my voeden,
Den mensch des harten voor gebrek behoe-
den.

3. Doordring myn ziel, o Jesus, en myn le-
den,
En dood in my de zondige eigenheden!

4. Dan word myn ziel al meer en meer genee-
zen,
En 't lichaam zal uws Geestes Tempel wee-
zen.

677. Ge-

677.

W. 22.

Gemeente! sidder' en val neêr!
De kracht zyns Doods doordringt u weêr!
't Geheim is onuitspreeklyk groot!
Gemeente! denk aan 's Heeren Dood!

678.

W. 151.

'k **B**en gaarne als opgeslooten
In 't Graf by Christus Lyk.
Myn Heil, uit Hem gesprooten,
Is hier myn Hemelryk.
Ach, wierd ik recht doordrongen
Van 's Heeren Lichaams kracht!
O Ja! 'k voel my gedwongen
Door zyne liefdemagt.

679.

W. 109.

Ach! schildert my toch 's Heilands Lyden,
Zyn' doodsangst, bloedzweet, al zyn stryden,
Zyn geesling, Wonden, Bloed en smart,
Zyn' doodsnik, hoe zyne oogen breeken,
En, halfgeslooten, troostryk spreken,
Ja eindlyk zyn doorstookten Hart!

680.

W. 185.

1. **V**oor my moest Hy spot en hoon verdragen,
Liet zyn lyf erbarmlyk slaan,

L i

En

En zich op de wreedste wyze plaagen;
 Ziet! ach ziet zyn' rugge eens aan!
 Ziet zyn hoofd-slaap, deerlyk opgereeten!
 Ziet den Menschē! Zoude ik Hem ver-
 geeten?
 Neen! Zyn Bloedzweet en geweē
 Dringt my nog door merg en been.

2- 't Oog vol traanen ziet op 't stervend wezen
 Van myn' allerlieftē Heer.
 Hy, wiens oogwenk 't groot heelal moet
 vreezen,
 Buigt zyn hoofd nu stervend neēr.
 Dat doorboort myn hart'; 'k zweer by zyn
 Wonden,
 Dat myn ziel steeds aan Hem blyft ver-
 bonden.
 Zyner stervende Oogen licht
 Overspreid' myn aangezicht!

681.

W. 151.

Ik laat my gaarne leiden
 Tot in het koude Graf;
 Niets kan van 't Lyk my scheiden,
 Dat my het leven gaf.
 Hier leyt het, ingewonden,
 Daar 't lieflyk slaapt en rust.
 Dit Offer voor myn zonden
 Is thans myn hoogste lust.

RE

682. Ik

682.

W. 146.

1. Ik vestig de aandacht liefst op 't bloedig
Lyk myns Heeren;
Dat wil ik lid voor lid met kus op kus ver-
eeren.
Ik *spreek* niet gaarne veel; 'k heb liever
veel Genot.
Myn Geest geniet alhier een allerlieflykst
lot.
2. ô Lyk! hoe wonderfchoon! 'k mag op uw
fchoonheid roemen,
En U den hoogften Schat, het kostbaarst
Klejnood noemen.
Aanbidlyk Voorwerp! blyf by dag en
nacht voortaan,
Tot myn vermaak en troest, aandoenlyk
voor my staan!

683.

W. 76.

Bloedbruidgom! uw hoon
Heeft wel niet zyns gelyken.
Ik zie uw doornekroon.
Ik zie uw hart bezwyken.
Uw bloedig aangezicht,
Met dien verbleekten mond,
Is thans myn levenslicht,
En maakt myn ziel gezond.

L1 2

684. ô Lyk

684.

W. 151.

1. **ô LYK!** bedekt met Wonden!
ô BORST, van angst nog heet!
ô LEDEN, wreed geschonden!
ô HOOFD, vol bloed en zweet!
ô MOND, niet meer aan 't spreken!
ô HART, voor my doorboord!
 Hier moet *my* 't harte breeken
 Van Liefde gantsch bekoord.

2. Gaaft Ge U, myn God en Broeder!
 Voor my in 's doods geweld?
 Dat is 't, **ô Menschenhoeder!**
 Waarby my 't harte smelt.
 Mag ik uw **Lyk** omvangen
 En kussen in den geest:
 Zo stil ik myn verlangen
ô Allerzaligst Feest!

3. U, **Schoonsten** onder allen!
 U druk ik aan myn hart.
 Gy, niemands Welgevallen, *Jes. 53, 2. 3.*
 Behaagt my in uw smart.
 Ik ween, en kus uw **Leden,**
 Bespoogen en bebloed.
ô Lyk vol lieflykheden!
 Wees tederlyk begroet!

685. **ô Gy -**

685.

W. 185.

o Gy, juist in 't sterven, in 't verbleeken,
 Allerlieflykst aangezicht!
 't Oogenblik, waarin uwe Oogen breeken,
 Is voor my van 't grootst gewigt.
 Ach! hoe kunnen my de laatste trekken
 Van uw stervend aanschyn niet opwekken!
 Dierbaar Voorwerp van myn lied!
 Hooger Schoonheid ken ik niet.

686.

W. 79.

Myn Jesus laat zich doopen *Luc. 12, 50.*
 Met Bloed, langs 't kruis gedroopen;
 'k Zie 't hier op Golgotha!
 o Hemelsche oogenblikken!
 Ik kan my best verkwikken
 By 't Paaschlam op Calvaria.

687.

W. 124.

1. Bloedig Paaschlam! Levensbron!
 Licht, vol luister!
 Zwymt de klare middagzon;
 Word het duister;
 Bceft al wat geschaapen is:
 Door uw smarten.
 Ryst de vreugd myns harten.

2. Ja, de Bloed- en Water-val

Ll 3

Uit

Uit uw Zyde
 Dryft my, dat ik met gefchal
 My verblyde.
 Uitverkooren Brudegom!
 Van dees dingen
 Wil ik eeuwig zingen.

688.

W. 26.

Laat nu uw Wonden open staan,
 En gun ons in deeze oogenblikken,
 Dat we ons naar onzen wensch verkwikken,
 Om voorttegaan op 's levens baan!

689.

W. 97.

Gemeente Gods! Verhef u nu!
 De Zegenbeker komt tot U.
 Drink 's Heeren Bloed! 't is uw Rantsoen,
 Dat voor uw zonden moest voldoen.
 Ontfang dit Bloed met fiddering en vreugd!
 't Is Jesu's Bloed! Gemeente! wees-ver-
 heugd!

* 690.

W. 22.

Wy drinken thans des Heilands Bloed,
 Dit hoogste en onwaardebaarst Goed,
 't Welk zulk een heilkracht voor ons heeft.
 Dat lyf en ziel daardoor herleeft.

691. "Dit

* 691.

W. 1.

1. " **D**it is myn Bloed! het word voor u vergooten!"

Dus sprak de Heiland tot zyn Gunstgenooten.

2. Ja, ook tot *my*; Hy stortte uit zyne Wonden

Het Zoenbloed ook voor *myne* schuld en zonden.

3. Ik neem en drink met een geloovig harte;
'k Gevoel daarby de kracht van Jesus smarte.

4. My word daardoor op nieuws in 't hart geschreven,

Dat God my all' myn zonden heeft vergeeven.

692.

W. 90.

6 **B**ruidegom! hoe honingzoet

Is't Zoenvogt uit uw Wonden!

Als Gy my kust, word myn gemoed

Nog meer aan U verbonden.

Hoe meer Ge uw liefde toont, hoe meer

Ik U bemin. Gy weet, hoe teêr.

693.

W. 14.

1. **D**at Oogenblik heeft my bekoord,

Waar in uw hoofd zich boog.

Ach! had ik 't laatste woord gehoord,

Ll 4

Waar-

Waarmede uw Geest ontvloog! *Luc. 23, 46.*

2. Had ik die Speer gezien, waarmee
De Krygsknecht U doorstak!
Dien overdierbren rooden zee,
Die uit uw Zyde brak!
3. Had ik 't geluk gehad, aldaar,
Myn Liefste! uw laatste traan
Zelf afdroogen met myn hair!
'k Zie ze in den geest nog aan.

694.

W. 185.

- 6 Gy, open' Zyde van den Heere!
Toon uw Schoonheid aan zyn Bruid!
Opdat ze U op nieuws met Traanen eere,
Met een zacht en teêr geluid.
Heer! Gy weet dat we U met hart en zinnen
Vuuriglyk met alle kracht beminnen.
Zyt Ge ons thans niet recht naby?
Ja, ô ja! dat voelen wy.

695.

W. 151.

1. 't Aandoenlykst voor myn harte,
Waarby 't in traanen smelt,
Is-Jesus Dood en smarte,
Eenvoudig voorgesteld.
't Is vol geheimenissen;
't-Bekoort myn hart en zin;

Etc

Eer wil ik 't leven missen,
Dan 't waar Geloof daarin.

2. Ik vestige all' myn Zinnen
Op Christus martellot.
Kon Hy my *zoo* beminnen?
Is 't niet myn Heere en God?
Zag ik Hem, boven allen
Geducht in Majesteit:
My zou toch best gevallen
Zyn Wonden-Heerlykheid.

696.

W. 217.

Welk is toch 't liefvelykst Gelaat
Des Schoonsten aller Menschen-Zoonen?
(Ps. 45.

ZYN DOODSGEDAANTE. Ach ja! Die staat
Verheven boven alle Troonen.

Die, die is 't Voorwerp, dat ons trekt,
En 't Vuur der liefde in ons verwekt;
Die leeft, die blinkt in onze harten;
Wy weiden gaarne in 's Heilands smarten;
Ons blyft het dierbaarst Heiligdom
De DOODSNIK van den Bruidegom.

* 697.

W. 14.

1. **V**ergeet nooit, wat myn hart beleed,
Toen ik by Jesus kwam:
"Ik ken voor my slechts één' Magneet,
L 1 5 „ Die

„ Die is: 'T GESLAGTE LAM.”

2. Dat 's *nog al* myn Belydenis,
Die 't hart zo gaarn' herhaalt,
Zo dikwils Hy my, aan zyn' Difch,
Gelyk de Zon, bestraalt.
3. Ik spreek het recht volmondig uit,
Dat niets myn *Hart* bekoort,
Dan 't geen uit Jesus Christus spruit,
Zyn Vleesch en Bloed en Woord,

698. W. 23.

'k **H**eb het allerarmste harte;
Doch, 't is nu van Jesus smarte
Ingenomen, wél te moede,
Ja 't is warm van Christus Bloede.

* 699. W. 151.

1. **T**hans is myn hart te vinden
Dicht by 't doorstookten Hart
Van mynen Teerbeminden,
Die my in Vreugde en smart
Bezielt door zyn Vermogen.
Ach! Jesus Liefdegloed
Perst traanen uit myne oogen,
En geeft my goeden moed.
2. Hier ben ik, en moet weenen
Van liefde en téderheid.

Hy.

Hy, Been van myne beenen,
 Heeft my zoveel bereid,
 Om te eeten en te drinken,
 Dat niets myn hart weêrhoudt,
 Om gantschlyk wechtezinken
 In Hem, dien 't steeds beschouwt.

3. Ik kan niets schooners denken,
 Dan Jesus Doods-gelaat;
 'k Moet all' myn Liefde schenken
 Aan Hem, die my verzaadt.
 'k Ben vast aan Hem verbonden;
 My dunkt, niets is zoo schoon,
 Als Christus, met zyn Wonden
 Gezeten op zyn' Troon.

700.

W. 185.

My voldoet de Schoonheid mynes fieren;
 Daarvan zinge ik nooit te veel.
 Doch wat kan myn flauw Gezang Hem eeren?
 Schaamte en armoede is myn Deel.
 Wat is toch *myn* Liefde by de *Zyne*?
 Ach! wat overtreft zyn Trouw de myne!
 'k Weene om Hem, 't is goed gemeend;
 Maar, ach! Hoe heeft Hy geweend!

701.

W. 151.

1. Ik was het armste Wezen,
 Ellendig, doodsch en naar;

Thans,

Thans, door zyn Bloed geneezen,
 Behoor ik tot zyn Schaar.
 Ik heb 't nog in gedachten,
 Hoe ik wierd overmand
 Door Jesus Liefde-krachten,
 Waarvan myn hart 'nog brandt.

2. Ik ben nu 's Heilands Kranke;
 Zyn Lichaam en zyn Bloed
 Behoort voor my; zyn Ranke
 Word anders niet gevoed.
 'k Vind myn volmaakt genoeg
 By Hem op Golgotha.
 Wie zich by my wil voegen,
 Kome op Calvaria!

702.

W. 14.

1. **O!** welk een goddelyk Onthaal,
 Naar Christus Testament,
 Daar Hy in 't heilig Avondmaal
 Zyn aanschyn tot ons wendt!
2. Wy zien den Koning in den Geest,
 En onze Nardus geeft
 Zyn' reuk, terwijl Hy ons geneest.
 En onze ziel herleeft.
3. Men heeft een' Voorsmaak van 't geluk
 Der reeds volmaakte Schaar,
 Vry van ellende, nood en druk.

O!

O! waren we ook aldaar!

4. Daar zyn de Leden voor altoos
Vereenigd met hun Hoofd;
Niets is dan krank, niets zwak noch broos;
't Lam word volmaakt geloofd.

703.

W. 185.

Zouden wy iets grooters können wenschen?
Dat nu al 't gekerm verdwyn'!
Wy zyn blyde en dankbaar, dat wy *Menschen*
En geen heilige Englen zyn.
Geeft Hy ons zyn heilig Lichaam te eeten:
O! Dan kunnen we onzen Val vergeeten.
Drinken wy zyn heilig Bloed:
O! dan zyn wy wêlgemoed.

* 704.

W. 102.

1. **Z**o dikwils wy 't gezegend Brood
In 't Avondmaal des Hêeren eeten,
Verkondgen wy zyn' bittren Dood.
Hoe zouden wy *dien* Dood vergeeten?
De smarten
Zyns harten
Zyn ons by dit Feest
Zoo' nieuw nog, als gaave Hy nu eerst den
Geest.
2. Zo dikwils wy aan 's Heilands *difch*
Uit zynen Zegenbeker drinken,

Her-

Herleeft zyns Doods Gedachtenis;
Men wenscht van liefde wech te zinken.

Nooit stonden

Zyn Wonden

Zoo voor ons gemoed;

Zoo nieuw nog, als stortte Hy nu eerst zyn
Bloed.

705.

W. 22.

Ach! ware elk ademtocht een Zang,
Elk polsflag vol van liefdedrang,
En Hem ter Eer', die voor my stierf,
En door zyn' Dood myn heil verwierf!

706.

W. 106.

1. **H**et Lam bedékt all' myne zonden
Met zyn Verdienste en met zyn Bloed.
Ik heb daar altoos troost gevonden;
Dat geeft my Vrede voor 't gemoed;
Daarin alleen vinde ik bereid
De waare ruste en zaligheid.

2. Ik weet, in Jesus heb ik 't Leven;
Ik leev in Hem, en Hem ter Eer'.
Ik weet, Hy zal my alles geeven,
Wat ik uit Hem voor my begeer;
De Wynthok, daar de speer in stiet,
Vergeet zyne arme ranken niet.

2. 1

3. Hy

3. Hy gaf zyn eigen Vleesch my te eeten,
Ik heb gedronken van zyn Bloed;
Nu kan Hy myner niet vergeeten;
Neen, ik gevoel zyn' liefde gloed;
Ik blyve in Hem, Hy blyft in my;
Dat nu myn ziel recht dankbaar zy!
4. Niets scheid my van Hem, wat ik lyde,
Noch hoog, noch diep, noch cer', noch
spot.
Ik leg de hand in zyne Zyde,
En spreek verheugd: "Myn Heer! myn
God!"
Zyn dierbaar Lichaam en zyn Bloed
Blyft eeuwiglyk myn hoogste Goed.
5. Kom dan myn eind, terstond of morgen!
Ik weet dat Hy den dood verwon.
Hy zal als Bruijom voor my zorgen;
Hy is myn Schild, myn Levenszon.
'k Staa met zyn Zoenbloed voor Gods troon,
Als reine Bruid van God den Zoon.

707.

W. 23.

1. 'k Laat nu stille traanen vlieten;
O! Wat liet Hy my genieten!
Mogte ik nu niets zien noch hooren,
Dat myn ziel zou kunnen stooren!
2. Neen, myn hart gaat nu niet verder;
'k Blyf

'k Blyf by myn' getrouwen Herder;
Dit Genot, voor Ziel en Zinnen,
Brengt my steeds zyn' Dood te binnen.

708.

W. 79.

Hoe zal een Wormpje U looven?
't Gaat allen dank te boven,
't Geen Ge aan my hebt gedaan!
'k Wil by uw Kruis steeds blyven,
Uw Zaak op de aarde dryven,
Tot Gy van 't Werk my wilt ontslaan.

709.

W. 23.

1. **K**onden wy het nieuwe leven
Van ons hart te kennen geeven:
Men zou zelfs der Englen Schaaren
Onze blydschap openbaaren.
2. Maar, al 't geen wy zeggen konden,
Wierd vast veels te flauw bevonden.
Beeter is 't, des Heilands Zegen
Gantsch in stilte te overweegen.
3. Englen! laat uw' Zang weërgalmen!
Ons voegt thans, met stille psalmen
Onzen Bruiġgom te verheffen,
En zyn Liefde te beseffen.
4. Heere! ach wat hebt Ge ons gegeven!
't Blyft

't Blyft ons diep in 't hart gefchreven.
Mogt' men 't uit onze oogen leezen,
Zielärts! dat Ge ons hebt geneezen!

710. W. 146.

Myn Maaker en myn Man!
Gy Oorfprong van myn Wezen!
Gy kunt, wat niemand kan,
Gy kunt myn ziel geneezen.
Neem 't oog, van traanen nat!
Neem 't hart, hoe slecht en arm!
't Is, als 't uw Gunst bevat,
Toch dankbaar, 't is toch warm.

711. W. 220.

1. **G**eloofd zy Jefus, en op 't hoogst geprezen
Voor de Gunst aan ons bewezen,
Die met zyn Lichaam en met zynen Bloede
Onze Zielen ryklyk voedde!
Hallelujah!

2. Uw Lichaam, voor ons in den dood gegee-
ven,
En uw Bloed, gaf ons het Leven.
Geengrooter weldaad - om aan U te denken
Konde ons uwe Goedheid fchenken.
Hallelujah!

M m

3. God!

3. God! geef ons nu, dat uw Genade en Zegen
Ons doe wandlen op uw wegen!
Dat Broederliefde en ongeveinst vertrouwen
Nimmermeer by ons verkouën!
Hallelujah!

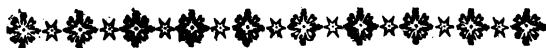
712.

W. 185.

Wy, die hiër voor Jesus staan, wy t'zaamen,
Slaan de handen in elkaër,
Hem getrouw te zyn; en elk zegt: "Amen
„ 't Zy alzo! 't Zy eeuwig waar!"
En ten blyk, dat Gy dees Lofgezangen,
Hoe gering, toch gaarne wilt ontfangen,
Zeg tot ons, ô Heer! zeg nu:
"Vrede, Vrede zy met U!"

LIE-

L I E D E R E N

O P

VERSCHIEDENE TYDEN

TE GEBRUIKEN.

*Verblydt u alle tyd! Biddet zonder ophouden!
 Dankt in alles! Want dit is de Wille Gods
 in Christus Jefus over u. 1. Thesf. 5,
 16. 17. 18.*

A. *Op Nieuwjaarsdag.*

713.

W. 132.

God zy geloofd! al weêr een fchreê
 Gedaan tot de eeuwigheden!

'k Wil by 't gevoel van 's Heilands Vree

Getroost nu verder treden.

ô Wel des Levens! waar gewis

Zo moed als kracht te vinden is!

Laat me alles uit U neemen!

2. Ik tel myn Jaaren, 't maanden-tal,

Myn dagen, zelfs alle uren.

M m 2

't Is

- 't Is of de tyd in 't Jammerdal
 My al te lang wil duuren.
 'k Brand' van Begeerte, om U te zien.
 Myn Liefste! wanneer zal 't geschiên?
 Och! ging de poorte al open!
3. "Kom, Bruïgom, kom!" Dus roept uw Bruid,
 "Laat my niet lang meer wachten!"
 ô Ja, zy roept gantsch overluid,
 Ach hoor haar liefde-klagten!
 Zo kom dan, kom! vertoef niet lang!
 Kom spoedig! 't word my veels te bang;
 Laat U door niets weêrhouden!
4. ô Jesus! ik ben menigmaal
 Zoo met U ingenomen,
 Als of ik in de Bruilofts-Zaal
 Reeds tot U waar' gekomen.
 ô Tyd! vaar heen! Kom, Eeuwigheid!
 Daar is voor my 't geluk bereid,
 HEM ondertrouwd te worden.

714.

W. 165.

1. Laat myn pooging wel gelukken,
 Jesus! Opperzegenaar!
 Wilt my nieuwe kracht indrukken,
 In dit nieuwbegonnen Jaar!
 Neem myn hart in uwe hand,
 En verlicht myn zwak verstand!

Nieu-

Nieuwen zegen en nieuw leven
Wilt my uit genade geeven!

2. Laat dit zyn een Jaar van Vrede,
Van Genade en Zaligheid,
Dat een ieder trede en schrede
Uwen roem en eer verbreid!
'k-Heb geen grond, dan uwe trouw,
Daar ik myne hoope op bouw;
Wilt my dan alle oogenblikken
Door uw liefde en trouw verkwikken!

3. Laat my dit Jaar nader komen
Aan uw hart, ô Levensvorst!
Dat myn ziel nog meerder stroomen
Zuige uit uw genadeborst!
Dan zy 't my tot daaglykſch brood,
Dat ik troost vinde in uw' dood.
Laat me in uw Verdienſten weiden,
Tot myn ziel van hier zal ſcheiden!

* * * * *

B. *Op den Dag des Heeren.*

715. W. 159.

Gods oogmerk met den Sabbathdag
Is Ruste en zielsgenot.
Wie altoos op dit oogmerk zag,
Genoot een lieflyk lot.

M m 3

Nu

Nu komt daarby, dat, *sints* Gods Lam
Den dwangdienst uit het midden nam,
De dag van zyn Verryzenis
Voór ons een Sabbath is.

716.

W. 37.

Volk Gods! de Vreugde in Hem
Moet u versterken.
Hy komt! verneem zyn stem!
Wees stil! Wilt merken
Op al 't genot, dat nu
Volgt op uw bede!
Uw Vriend treedt zelf tot u,
En brengt u *Vrede*.

717.

W. 22.

1. **H**ier zyn we, als Kindren, van natuur
Gantsch zondig, doch, door 't Liefdevuur
Des Lams, en door zyn Bloed en Dood,
Geheiligt voor zyn' arm en schoot.
2. Men zingt met blydschap lied op lied
Hem, dien men in den Geeste ziet,
Wyl alle zaligheid gewis
In Hem alleen gelegen is.
3. 't Geen Paulus op een' zeekren dag
Hoog in den derden Hemel zag,
En hoorde, en niet uitspreken kon,
Daar-

Daarvan is Jesus toch de Bron.

4. Dies vindt de ~~waare~~ Christenheid
In Hem Gods Hart en Majesteit,
En al hetgeen men weeten moet,
Ja Vrede en Vreugde in overvloed.

718.

W. 58.

1. **W**at heeft zyn Bloed niet aan ons gedaan?
'tRecht, om rechtvaardig voor God te staan,
Dat wy lange zochten en nergens vonden,
Troffen wy eindlyk aan in de Wonden
Van 't heilig Lam.

2. ô Lam! uw Bloed is ons Element.
Gun 't onzen zielen tot aan het end!
Druk ons aan uw Wonden, ja aan uw Harte,
Dat elk niets anders dan liefdesmarc
Gevoelen moog'!

719.

W. 4.

1. **L**eeuw uit Juda's Stam! *Openb. 5. 5.*
Volmaakt Offerlam!
Uw Volk, hier vergaard,
Bemint U op 't vuurigt, want Gy zyt het waard.
2. 't Werpt zich voor U neêr,
En geeft U alle Eer!
Dank, wysheid en magt
Word U van uwe arme Verlostten gebragt!

M m 4

* 720. Gy

* 720.

W. 58.

1. **G**y doet toch niets liever
 Dan de Armen zeggen;
 Wilt dan, ô Jesus! wilt *ons* bejeegen,
 Want wy zyn arm!
2. Kent Gy niet onze armoë,
 Die we in ons vinden?
 Doe dan uw Volheid op, laat uw Vrinden
 Gezegend zyn!

721.

W. 4.

1. **G**emeente! waar is
 Uw heilige erfenis
 Voor alle eeuwigheid?
 Ik vind die volkomen in Jesus bereid.
2. Wat is Hy u dan?
 Myn eeuwige Man,
 Myn blydschap in smart,
 Myn Liefde, myn Welzyn, myn Leven,
 myn Hart.
3. Hoe beschouwt Hy u?
 Als zondaars, maar nu
 Als Vleesch van zyn Vleesch,
 Waarin Hy de kracht van zyn Lyden beweest.

* 722.

W. 235.

Gemeente! wees bereid,

• Om

Om de Drieëenigheid,
 Door Jesus ons geopenbaard,
 In stilte en aandacht en bedaard
 Thans aantebidden, daar gewis
 GOD zelf hier tegenwoordig is!
 Val voor den VADER neêr in 't stof!
 Geef kinderlyk HEM Eere en Lof,
 Die van den Troon in 't donker graf
 Zyn Schootkind voor u overgaf,
 En nu het Lam, dat eeuwig leeft,
 U tot een' Borg en Bruïgom geeft!
 Aanbid den GEEST, die u bemint,
 In Christus alles voor u vindt,
 En zyn Verdienste u steeds verklaart,
 Ja langs hoe nader openbaart!
 Kus dan den ZOON, als zyne Bruid,
 Stort dankbaar 't harte voor HEM uit,"
 Die door zyn Menschheid, Bloed en Dood
 U won voor zynen arm en schoot!
 Daar zynde, volgt het Avondmaal
 Des Lams in de eeuwge Bruilofts-Zaal.

A M E N.

723.

W. 96.

Zegt *Amen* niet: ô Ja! 't zy waar?
 Versterk 't geloof, ô Middelaar!
 Opdat wy vast en ongestoord

M m 5

Ver.

Vertrouwen, dat Ge ons hebt verhoord!
Op uw belofte en in uw' Naam
Herhaalen wy het *Amen* t'zaam.

*** * * * * *

C. Morgen-Liederen.

724. W. 10.

1. **O**ntwaak! ontwaak! zing Psalmen!
Doe 's Heeren Lof weërgalmen!
Wilt uwen Schepper eeren,
En u voor Hem verneëren!
2. ô Ja! 'k wil 's morgens zingen
Den Schepper aller dingen.
Dees teedre Vriend der menschen
Is 't Voorwerp van myn wenschen.
3. ô Geever aller gaaven!
Wilt met uw Gunst my laaven!
'k Breng U ten offer heden.
Weêr niets, dan myn Gebeden.
4. Die zult Gy niet verachten;
Gy kent all' myne krachten,
Daar ik in al myn leven
Niets anders U kan geeven.
5. Wilt U op nieuws ontfermen,
My deezen dag beschermen,
Uw werk in my volbrengen,
Geen ongeluk gehengen!

G. Wille

6. Wilt zelf my 't beste faaden,
Opdat van all' myn' Daaden
't Begin en 't einde U pryzen,
En myn geloof bewyzen!

7. O Jefus! wilt my zegnen,
Met liefde my bejeegnen,
My met uw Heilwoord voeden,
En my alom behoeden!

725.

W. 70.

Gods Lam, voor deezen
Aan 't Kruis voor my geflagt,
Zy hooggeprezen
By 't slot van deezen nacht!
'k Vind by 't ontwaaken, dat myn harte
Nog aangedaan is van Jefus smarte.

726.

W. 184.

1. Myn Morgen-zegen is het Lyden
Van Jefus; 'k fpreeke en zinge 'er van.
Hem wil ik all' myne uren wyden,
Tot dat ik niet meer waaken kan.
Dan houde ik weér myn' avond-zegen,
Als of ik ftonde by het graf,
Waar 't Lyk myns Liefften was gelegen,
Wiens Dood my 't waare leven gaf.

2. Ach! waren all' myne oogenblikken

Ge

Geheiligd door 't genot van Hem!
 Niets kan myne ooren zoo verkwikken,
 Als zyn, my wél bekende, stem.
 Niets, niets voldoet myn geestlyke oogen,
 Dan 't Zien op 't Lam, voor my geslagt;
 Dat geeft my voedsel en Vermogen,
 Zo vrøeg als laat, zelfs in den nacht.

727. W. 166.

Myn Jøsus! 'k ben nu opgestaan,
 Vernoegd en wél tē vreden;
 Doe my weér op uw wegen gaan,
 En zegen my ook heden!
 Immanuël, die my geneest!
 'k Zou gaarne U *meer* genieten;
 Laat door myn lichaam, ziel en geest
 Uw vreugden-olie vlieten!

728. W. 14.

Gun my, ô Heer! dat overal
 Uw Doodsnik met my gaa,
 En tot myn' Troost in 't Jammerdal
 Steeds voor myne oogen staa!

729. W. 70.

I. **I**k geef my heden
 Op nieuw in 's Heilands hand,

Naar

Naar ziel en leden ,
En Wil , en staat , en stand.
Hy doe met my naar zyn behaagen ,
En help me in alles , dat my zou plaagen.

2. 'k Ben vol gebreken ,
Gelyk myn Heiland weet.
Doch , op myn smeeken
Vinde ik Hem steeds gerceed ,
Om all' myn krankheên te geneezen ,
Myn Hoogepriester en Arts te weezen.

3. Hy moet my sterken ,
Om naar zyn' Wil te doen ,
En in myn werken
My voor het kwaad behoên ,
Met myn geneezing krachtig spoeden ,
En myn' inwendigen mensche voeden.

730.

W. 76.

Ik twyfel niet , of God
Geeft uit genade ons t'zaamen
Ook heden 't lieflykst lot ;
Myn hart en mond zegt : *Amen*.
'k Neem dus met vreugd ter hand ,
Wat Gods Voorzienigheid
In myn beroep en stand
My hier heeft toegeleid.

731. Je.

731.

W. 58.

1. **J**esus! Wy zyn de Uwen,
 Kom ons verzaaden!
 En leg uw Zegen op onze daaden,
 Zo klein als groot!
2. Laat onze arme zielen
 Nooit uit uwe Armen,
 En doe niets anders, dan U erbarmen,
 Zo vroeg als spaê!

D. By de daaglyksche Bezigheden.

732.

W. 45.

1. **W**ensch, dat myn hart
 Van Jesus smart
 Steeds aangedaan moog' weezen,
 Om voor de eeuwigheid daardoor
 Gantsch te zyn geneezen!
2. Dewyl myn ziel
 Niets zoo beviel
 Als 't woord van 's Heilands lyden;
 Blyft dit woord myn hoogste schat,
 Nu en te allen tyden.

733.

W. 75.

1. **H**oude ik 't Geloof in kracht:

Zo

- Zo vreeze ik list noch magt;
 Wil my de zonde deeren?
 Ik kan my ligt verweeren:
 In 't Bloed uit Jesus Wonden
 Word haar venyn gevonden.
2. Hoe my de waereld *vleit*:
 Ik zie haar ydelheid;
 En *dreigt* ze: ik zal niet schrikken;
 't Geen 't hart *my* kan verkwikken,
 Zal *haar* van magt ontblooten:
 Dat 's 't Bloed, aan 't kruis vergooten.
3. Hoe yslyk Belial
 My briefschende overvall',
 Of hy my mogt verslinden:
 Hy zal geen voordeel vinden;
 Neen, daarvoor is gebeden;
 Het LAM zal hem vertreeden.
4. Dus, 't zy de waereld komt,
 't Zy Satan gluurt of bromt,
 't Zy 't kwaad my wil bekooren:
 Zy hebben 't all' verloren;
 'k Zeg hen: "Gaaf JESUS vraagen,
 „ Of ik uw jok moet draagen?"

734.

W. 22.

1. 'k Slaa liefst altyd op Jesus 't oog,
 Opdat Hy my omarmen moog',

De-

Dewyl toch niets myn hart voldoet,
Dan zyn Genade en liefde gloed.

2. Ben ik van 's Heilands Gunst bewust:
Dan werke ik met geneugte en lust;
Ontmoete ik ook een zwaarigheid:
Ik vinde in Hem steeds troost bereid.
3. Ik werk' met Jesus, en 't gaat goed;
De vreugde in Hem geeft kracht en moed;
Ik heb hem lief, Hy weet, hoe teêr!
Maar Hy bemint my nog veel meer.
4. Ik gaa aan zyn doorboorde hand;
Die leidt my tot in 't Vaderland.
Ik ben een onvermoogend Kind,
En laat aan Hem alléén 't bewind.
5. Ontwaake ik vroeg: Hy is myn lust;
Begeeve ik 's Avonds my ter rust:
Zo blyft myn hart op Hem gericht;
Hy is ook 's nachts myn Levenslicht.

735.

W. 79.

1. **W**il niet zwaarmoedig denken,
My niet onnoodig krenken
Om 't geen toekomstige is.
Mag ik op 't LAM vertrouwen,
En op zyn Liefde bouwen:
Zo ben ik vry van droefenis.

2. By

2. By al hetgeen wy maaken,
By 't slaapen en by 't waaken,
Op reis zowél als t'huis,
By 't eeten, drinken, werken,
Moet men den Heiland merken,
Zelfs onder 's waerelds ergst gedruis.
3. ô Ja! zyn Dood en smarte
Is 't Voorwerp van ons harte,
Zolang men adem heeft;
En worden wy ontbonden,
Zo vinden we in zyn Wonden
't Recht, dat ons 't eeuwig leven geeft.

736.

W. 22.

1. **G**un daags, ô Heer! myn beê gehoor!
Geef, dat geen zaak myn zielrust stoor',
Maar dat, by al 't gedruis, myn hart
Beschouw' uwe overdierbre smart!
2. Myn geestlyk Oog blyv' steeds gericht
Op uw verkwikkend aangezicht!
't Gevoel van uwe Liefdekracht
Verlaat' my nooit, noch dag noch nacht!
3. Geef, dat ik U als Martha dien',
En werk noch moeite mooge ontzien!
Doch dat myn Geest vooral daarby
Voor U, gelyk Maria, zy!

N n

*737. Wit-

* 737. W. 30.

Wilde ik iets, al waar 't iets goeds, beginnen
 Zonder U: 'k zou niets dan onheil winnen;
 'k Moest my dan schaamen;
 Zonder U zou my ook niets betaamen.

* 738. W. 45.

1. Ach! denk aan my!
 Hoe slecht ik zy,
 'k Ben toch voor U geboren;
 En indien Gy my vergeet,
 Ben ik vast verlooren.
2. Dat my, ô Heer!
 Dees dag weêr leer',
 Dat Gy my kunt bewaaren!
 Denk, ô Lam! met *naame* aan my!
 'k Laat de zorg dan vaaren.

739. W. 155.

Neem myn harte wél in acht!
 Gy kunt *best* de zielen voeden,
 En behoeden;
 Myne ziel is de uwe, ô Ja!
 Uw Genad
 Moet haar daaglyks *sterker* maaken,
 Tot uw' dienst, en haar bewaaken,
 Opdat ze altoos wél bestaa!

740. Gy

740.

W. 132.

1. **G**y zyt myn Troost in harteleed,
En de oorzaak van myn Vreugde,
Het Voorwerp, dat ik hooit vergeet,
Daar 't my al veel verheugde.
Ik ben by U, ik slaape of waak';
Ik werke of eete of wat ik maak';
Gy zyt altoos myn Alles!

2. Wie zal, ô Schoonste! wie zal ooit
U recht beschryven konnen?
Myn liefste Jesus! ik kon 't nooit,
Schoon ik 't veel heb begonnen.
Gy zyt voor my Al wat ik wil;
Laat nu myn harte, zacht en stil,
Steeds in uw Liefde branden!

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

E. *Voor en naa de Maaltyd.*

741.

W. 23.

Laar, ô Heer! ons onder 't Eeten
Uwer Liefde niet vergeeten!
Wilt ons onder 't Drinken schenken,
Dat we aan uwe Wonden denken!

742.

W. 230.

Uw gedrag, ô Heer! uw Wyze

Nr 2

In 2

In 't nuttigen van drank en spyze,
 Leer ons de rechte maatigheid!
 Help ons, daar we U volgen willen,
 Dat we onzen dorst en honger stillen
 Naar't Voorbeeld, dat Ge ons hebt bereid!
 Ja, kom, ô Jêsus, kom!
 Bezoek uw Eigendom
 Ook by 't Eeten!
 Uw zegen zy
 Vooral daarby,
 Opdat ons alles wêl gedy'!

743.

W. 10.

1. **N**u brengen we onzen Heere
 Dankzegging, prys en eere,
 Voor all' zyne eedle Gaaven,
 Waarmee we ons konden laaven.
2. Ons lichaam, ziel en leven
 Wierd ons van Hem gegeven;
 Nu wil Hy ook niets spaaren,
 Maar gunstryk ons bewaaren.
3. Hy wil ons lichaam voeden,
 En onze ziel behoeden,
 Onaangezien de wonden,
 Veroorzaakt door de zonden.
4. Een Arts is ons gegeven,
 Die heeft in zich het leven;

Gods

Gods Zoon, voor ons gestorven,
Heeft ons het Heil verworven.

744.

W. 22.

o Vader! 'k ben vol dankbaarheid
Voor 't Voedsel, dat my wierd bereid!
'k Weet, dat uw Liefde in 't Jammerdal
Ook verder voor my zorgen zal.

* * * * *

F. *Avond-Liederen.*

745.

W. 10.

1. Met blyde en stille harten
Begraaven we alle smarten,
En wat wy bitter vonden,
In 's Heilands diepe Wonden.
2. Daar sluiten zich de zinnen,
En niets blyft ons te binnen,
Dan 't geen wy van HEM weeten;
Nooit kan zulks 't hart vergeeten.

746.

W. 185.

In het Graf, waar Jesus heeft gelegen,
Als een bleek en bloedig lyk,
Houdt myn Geest nu liefst zyn' avondzegen;
't Is my als myn Koningryk.

N n 3

'k Ben

'k Ben daar als van alle zorg ontbonden;
Ik beschouw metaandacht all' zyn Wonden,
Zoo naauwkeurig als ik kan;
En ik droomde ook gaarn' daarvan.

* 747.

W. 22.

1. Dit is de Wensch van Christus Bruid:
"Ach hoorde ik niets, dan 't sterf-gehuide
" Van myn' Bloed-Bruidegom, wiens Bloed
" My zaligt en voor my voldoet!
2. „ Ach wierd, zo dikwils 't Zon-licht daalt,
„ Dit groote Woord in my herhaald:
„ Hy boog zyn hoofd en gaf den Geest!
„ 'k Sliep daarmee zalig, onbevreesd.
3. „ Ach waar?, zo dikwils ik ontwaak,
„ Des Heeren Dood myn eerste zaak!
„ 't Gevoel daarvan verlaat' my nooit,
„ Tot ik myn Dag-werk heb voltooid!"

748.

W. 79.

1. 'k Gaa nu, my nederleggen.
ô Heer! wat zal ik zeggen?
'k Hadde U gaarn' recht naby;
Gun me altyd in myn harte
't Gevoel van uwe smarte!
Opdat de rust my zalig zy.
2. Wilt ons ten Schild verstrekken,

Ons

Ons met uw Vleuglen dekken,

Gelyk een henne doet! *Luc. 13, 34.*

Wil Satan ons bespringen,

Laat dan uwe Englen zingen:

"Dees kindren worden wél behoed!"

749.

W. 164.

1. **Z**o veelmaal 's nachts myne aadren slaan,

Wil U myn Geest omvangen.

Zo min myn hart ooit stil mag staan,

Zo min rust myn verlangen

Naar 't zalig zielsgenot

Uit U, ô Heer! myn God!

Omarm my, liefste Bruidegom!

'k Ben, slaapende ook, uw Eigendom.

2. Zo leggen wy ter ruste ons neêr,

ô Jesus! in uwe armen.

Rondom ons waakt uw Englen-heir;

Ons Bedde is uw Erbarmen;

't Hoofdkusfen is uw Borst;

Men droomt, ô Levensvorst!

Van U, terwijl de ziel zich voedt

Met uw verkwikkend Vleesch en Bloed.

750.

W. 22.

1. **S**tryk aan de harten, Heere! uw Bloed,

(*Exod. 12, 7.*)

N n 4

Dat

Dat den Verderver wyken doet!
 Men word voor zyn vernielend Zwaard
 Door niets dan door uw Bloed bewaard.

2. Wy slaapen in uw' Naam gerust,
 Van uw Nabyheid wél bewust;
 Genietende ook in deezen nacht
 Der heilige Englen teedre wagt.

* 751. W. 51.

1. **E**rkent Ge, ô Heer! my vóór uw' Vriend,
 Zo geef my, 't geen Ge ons hebt verdiend,
 Zelfs slaapende te smaaken!
 Myn hart zou gaarne, ook in den nacht,
 In Liefde tot U blaaken.

2. Regeer, ô Jesus! myn gemoed!
 Laat al hetgeen ons schaade doet,
 My in den Droom niet stooren!
 Ik droomde liefst alleen van U,
 Die eens my kondt bekooren.

752. W. 164.

1. 'k **G**eef my nu over aan de rust,
 Als slaapende in uwe armen,
 Van uwe Liefde en Trouw bewust;
 My veilig uw Erbarmen.
 'k Ruste op uw Liefdeborst.
 Myn Droom, ô Levensvorst!

Heeft

Heeft liefst te doen met uw' Perfoon;
't Geen Gy niet zyt, dunkt my niet schoon.

2. By 't slaan en rusten van myn hart
Moet U myn Geest omvangen;
Elk polsflag doe met liefdesmart
Myn ziel naar U verlangen!
Ik ben uw Eigendom;
Gy zyt myn Bruidegom;
Dus geeve ik my getroost-ter rust;
Gy zyt ook deeze nacht myn lust.

753.

W. 22.

1. **W**aar' deeze nacht myn laatste op de aard':
'k Zou niet bedroefd zyn, niet vervaard;
'k Ben met uw heilig Bloed bekleed,
En dus ook slaapende gereed.
2. Voor dat ik inslaap, richte ik 't oog
Naar U, ô Lam! nog gaarne omhoog;
Dan, van uw Wonden aangedaan,
Storte ik wel nog een liefde-traan.
3. Ontwaak ik 's morgens vroeg: dan zy
Myn eenste zucht naar U, die my
Zoo lief hebt, dat Gy 't wél verdiend,
Dat ik U noem' myn' besten Vriend.
4. Men slaapt toch in U recht gerust,
Men waakt en werkt in U met lust.

N n 5

't Be-

't Begin en 't einde is altoos goed
By dien, die alles met U doet.

5. Wy zyn nooit veilig, waar wy gaan,
Ten zy we in uw gemeenschap staan.
Wie van U als omslooten is,
Die is geveiligd; dat 's gewis.

754. W. 165.

Laat me, ook slaapende, op U wachten!
Dan, dan slaape ik recht gerust.
Geef my heilige Gedachten,
En wees in den Droom myn Lust!
't Lichaam slaapt, maar 't harte waakt,
Daar 't zich steeds in U vermaakt.
Mag ik dicht by Jesus weezen:
O! dan slaap ik zonder vreezen.

* * * * *

G. *Vernieuwing der Gedachtenis van de
laatste Lydens-uuren des Heilands, voor
alle uren van den Dag.*

* 755. W. 166.

1. Van 's avonds laat tot middernacht
Zag men den Heer der Heeren,
Als Borg van 't menschelyk Geslacht,
In Cedrons hof verkeeren.

Zyn

Zyn Avondmaal was ingesteld;

Nu volgde 't bloedigst Lyden.

Van bloedzweet druipend, moest de Held

Verdienstlyk voor ons stryden.

Van middernacht tot 6 uren's morgens.

2. Ter middernacht wierd onze Heer

Verraaden en gebonden,

Gehoond, gesmaad, en heên en weêr

Tot godloos Volk gezonden,

Verloochend, valschlyk aangeklaagd,

Geslagen en beloogen,

Dan voor den Bloed-raad uitgedaagd,

Veroordeeld en bespoogen.

Van 6 tot 9 uren.

3. Van zes tot negen uren stond

Myn Heiland voor den Heiden,

Die 't Lam geheel onschuldig vond,

Doch moest het laten leiden

Ter geesling, daar 't veel Bloed vergoot,

Waarop men 't spotwys kroonde,

Met purper kleedde, en, blank en rood,

Aan 't gantsche Volk vertoonde.

Van 9 tot 10 uren.

4. Na negen uren wierd de Heer

Volstrekt ter dood verwezen.

't Kruis wierp men op zyn schoudren neêr,

En

En dreef Hem, zonder vreezen,
 Naar Golgotha; waar Hy aan 't hout
 Op 't schandlykst wierd gehangen.
(Hand. 5, 30.

Hier moest Hy, van het Graauw beschouwd,
 Door smaad zich laten prangen.

Van 10 uren tot den middag.

5. Dat duurde tot den middag voort;
 Aan handen en aan voeten
 Met scherpe nagels wreed doorboord,
 Moest Hy ons misdryf boeten.
 't Lam stortte Bloed, en wierd bespot,
 Maar bleef in liefde branden,
 Bezorgende een hoogwaardig-lot
 Voor Vrienden en Vyanden.

Van den middag tot 3 uren 's namiddags.

6. Omtrent den middag wou de Zon
 Haar schynfel niet meer geeven.
 Hier hing haar SCHEPPER! Hy begon
 Van doodsangst sterk te beeven.
 Doorgriefd van pyn, bekneld om 't hart,
 Tèn prooi van die Hem haatten,
 Trof nu zyn ziel de felfte smart:
Hy wierd van God verlaaten!

Van 3 tot 4 uren.

7. In 't eind verscheen 't ontzachlyk uur,

Het

Het sterf-uur onzes Heeren.
 Hy liet zich door zyn liefde-vuur
 Voor ons als gantsch verteeren.
 Nu was 't volbragt, en Hy ontsliep!
 Gods Zoon moest waarlyk sterven!
 ô Groot Geheimenis! hoe diep!
 Gods Zoon wil 't Leven derven!

Van 4 tot 5 uren.

8. Men ging, ter Vespertyd, om 't Lam
 De Beenen nog te breeken.
 Maar 't mogt niet zyn; een Krygsknecht
 kwam,
 Om Jesus te doorsteeken.
 Toen zag men uit zyn open hart
 Zo Bloed als Water vlieten.
 Dit was het eind' van 's Heilands smart.
 Laat ons de Vrucht genieten!

Van 5 uren tot 's avonds laat.

9. Men nam nu 't Lyk van 't vloekhout af;
 Dat deden Jesus Vrienden;
 Zy bragten 't Lyk in Josephs Graf,
 Alwaar zy 't wél bedienden.
 Dit allerheiligst Lyk lag daar,
 Verlost van alle plaagen.
 Doch 't bleef 'er niet; de Middelaar
 Herleefde na drie dagen.

10. ô Lief

10. **ô Liefste Heiland!** help ons nu,
 Dit alles te overweegen!
 Dan neemmen we uur op uur uit U
 Voor ons den rechten zegen.
 Genees ons door uw Bloed en Dood,
 En voed uwe arme Kranken,
 Tot we overgaan in uwen Schoot!
 Hoe zullen we U *daar* danken!

* * * * *

H. *Op tyden van Ziekten.*

* 756. W. 132.

1. **Heere!** Is 'er ook een plaats voor *my*,
 Ten huize van uw' Vader?
 Myn tyd gaat meer en meer voorby,
 En 't eind' komt langs hoe nader.
 't Komt alles op uw antwoord aan;
 Dees vraag word nooit te vroeg gedaan;
 Is daar voor *my* een plaatsfe?

Antwoord:

2. "ô Ja! myn Kind! Myns Vaders Huis
 „ Staat zeker voor u open!
 „ Wie waarlyk Deel heeft aan myn Kruis,
 „ Mag 't ongetwyfeld hoopen.
 „ Ik heb uit liefde en téderheid
 „ Een

„ Een goede plaats voor u bereid;
En wie kan ze u ontnemen?”

3. 6 Blydschap, die geen weêrgaê heeft!
Het voegt my, optespringen,
En Hem, die my dees plaatse geeft,
Ter Eere een' psalm te zingen,
Ja psalm aan psalm, van 's Heeren lof,
My nederbuigende in het stof,
Om Hem verbaasd te aanbidden.

757.

W. 186.

Myn hart word in Jesus zachtmoedig en
stil.

Wat zou my toch krenken?

Wat heb ik te denken?

Ik wil slechts, wat Jesus, myn Bruidegom,
wil.

Het waare Leven,
Van Hem gegeven,
Bezaadigt den Geest,
En maakt onbevreesd.

* 758.

W. 22.

1. **D**e Wynstok, vol van levens-kraecht,
Bezorgt zyn Ranken dag en nacht;
Hoe meer de Ranke om voedsel zucht,
Des te overvloediger is de Vrucht.

2. Men

2. Men richt in 't eind van allen nood
 't Geloovig oog op Christus schoot;
 Men laat aan de aard' het nietig lyk;
 De ziel gaat in het Hemelryk.

759.

W. 58.

1. **W**iens Zin bevat hier de Heerlykheid,
 Waarmeê de Godlyke Majesteit
 't Avondmaal der Bruiloft des Lams zal vieren?

Zalig, wie daartoe zich liet versieren
 Met 's Konings Kleed! *Matth. 22.*

2. Wie hier in waarheid gekomen is
 Tot zyn Gemeenschap, komt ook gewis
 Tot den Tabernakel der Heerlykheden;
 Die, die word waardig geacht, te treden
 In 't eeuwig Ryk.

760.

W. 151.

Wat is niet te genieten
 Uit Jefus Dood en pyn?
 Heer! door uw Bloedvergieten
 Laat my maar d'uwe zyn!
 Dan heb ik hier beneden
 Al wat ik wenschen kan,
 Tot ik in de eeuwigheden
 U zie, myn' God en Man.

761. Zou

761.

W. 200.

Zou 'k nu niet alles, ô myn Lam!
 In uwe Liefde ontmoeten?
 Zy is myn licht, myn levensvlam,
 Zy kan al 't leed verzoeten.
 Zy is myn Hemel-wyn en brood,
 Myn Dekkleed voor Gods Troone,
 Ja, myn Kroone,
 Myn Schuilplaats in den nood,
 En 't Huis, waarin ik woone.

762.

W. 79.

1. **M**yn Arts! myn Vriend en Broeder!
 Meer teêr, dan ooit een moeder!
 'k Ben bly, dat ik U ken.
 Door U is zelfs de smarte
 Zeer heilzaam voor myn harte,
 Dies ik ook *daarvoor* dankbaar ben.
2. Draag my! wees my genadig!
 Verzégel my gestadig
 Voor al het aardfch gedruis!
 Laat froomen uit U vlieten!
 Doe my recht veel genieten,
 En neem in 't eind myn ziel naar huis!

763.

W. 230.

Gun me uw Vriendlykheid, ô Heere!

O o

Op.

Opdat geen leed myn *hart* ooit deere,
 Als dit of dat my zwaar wil zyn.
 Laat me in alle omstandigheden
 De vryheid, om tot U te treden,
 Want dat verzacht my alle pyn.
 ô Jesus! maak my nu
 Recht teêr verliefd op U,
 En verleen my,
 Dat levenslang
 Met liefdedrang
 Myn hart U kinderlyk aanhang!

* 764.

W. 36.

1. **A**ch dat ik, by uw Wonden neêrgezeeten,
 Myn Jesus, my aan U gezond mogte eeten!
 (Joh. 6, 57.)
 Uw Vleesch en Bloed moet, om van hier te
 scheiden,
 My toebereiden.
2. Ben ik dan gantsch gezond, maar ziel en
 zinnen:
 Ach! dan zal ik uw' lof volmaakt beginnen,
 Niet weenen, maar U, op gantsch andre
 wyzen,
 Oneindig pryzen.

765.

W. 232.

ô **L**am! myn ziel begeert slechts U;

En

En heb ik U, zo vraag ik nu
Naar Hemel noch naar aarde.
Want waart Gy in den Hemel niet:
Die waar' voor my dan vol verdriet,
En van geringe waarde.
Waart Gy niet reeds op aard' de Myn':
'k Zou waarlyk hier niet willen zyn,
'k Vond dan in 's Waerelds schoon Gebouw
Niets, dat myn ziel behaagen zou.
Myn Bruidegom! waar Gy niet zyt,
Daar is niets, dat myn hart verblydt.

* 766.

W. 36.

1. 'k **H**eb buiten U, ô Jesus! niets te hoopen.
Al stond voor my de Deur des Hemels open:
'k Zou, zonder U, toch daar niet kunnen
weezen;
'k Zou onheil vreezen.
2. Uw Bloed en Dood gaf my het waare Leven,
En zal my tot aan 't einde laafnis geeven;
Dan scheid ik van 't Gezelschap uwer kran-
ken,
Om U te danken.
3. Doch wat, wat zal ik, by U zynde, zeggen?
My dunkt, ik zal my aan uw Voeten leggen,
En poogen, om myn' Dankpsalm uitte-
drukken;
Zal 't my gelukken?

O o 2

4 Ik

4. Ik weet het niet; doch dit kan ik vertrouwen,
 Dat Gy alsdan my vriendlyk zult aanschouwen,
 En U den dank, dien Ge in myn oog zult
 leezen,
 Genoeg zal weezen.

767.

W. 166.

Wy hebben U wel niet gezien;
 Doch, 't voegt ons niet, te klaagen;
 't Kan alles in 't Geloof geschiên,
 Volmaakt, als of we U zagen.
 Intusschen is toch dit altoos
 De troost in droevige uren:
 " 't Geloof is voor een korte poos,
 „ Maar 't Zien zal eeuwig duren."

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

I. *Eenige Liederen, met kleine Kindren
 op verscheidene tyden te zingen.*

* 763.

W. 22.

1. ô Jêsus! allerbeste Vriend
 Der Kinderkens, Gy hebt verdiend,
 Dat wy ze U wyden, als uw loon,
 Als paaren in uw Bruiloftskroon.
 2. Wy brengen ze U dan, met een' groet
 Op uwen doorgeboorden Voet,

Ter-

Terwyl ons hart daarna verlangt,
Dat Gy dees Wormpjes teêr ontvangt.

3. Ach doe, gelyk Gy hebt beloofd,
Leg hen uw handen op het hoofd,
En zegen ze, uit milddaadigheid,
Zo word uw Lof door hen verbreid.
(*Matth. 21, 16.*)

4. Gy zeide eertyds, zo minnelyk,
Dat hunner is uw Koningryk. *Marc. 10, 14.*
Bereid, ô Heer! hen zelf daartoe!
Uw zoete ontferming word' niet moê!

* 769.

W. 10.

1. Nu zyn wy hier vergaderd;
De vriend der Kindren nadert,
En wil ons vriendlyk groeten;
Dies vallen we aan zyn Voeten.
2. Ach Heer! wy zyn verlegen
Om een' byzondren zegen;
Wilt ons, naar ons Verlangen,
Met téderheid omvangen! *Marc. 10, 16.*
3. Leg op ons hoofd en harte
Uw Hand, doorboord met smarte!
Gy weet, waarom wy weenen;
Ach! wilt het ons verleenen!
4. Een droppeltje uit uw Wonden;
O o 3 Ach!

Ach! dat wy 't hebben konden!
 Een' Droppel Bloeds, ô Heere!
 Kom! geef 't ons, U ter eere!

* 770.

W. 14.

1. Ik las eens, ô myn liefste Heer!

Dat Gy een *Kind* ook waart;

• Ik vroeg: *Waarom?* 't Wierd dan nog meer
 Door andren my verklaard.

2. Nu wensche ik, ô myn beste Vriend!

Dat ik 't genieten moog',

Wat Gy den Kindren hebt verdiend.

Breng my 't recht onder 't oog!

3. De Zegen uwer Kindsheid zy

My nader, dan de Lucht!

Wees my arm wormpje recht naby,

Wanneer ik om U zucht!

4. Ik ben zo arm, zo zwak en klein,

Verdorven en gantsch slecht;

Wasch my met uwen Bloede rein,

En geef my 't Kinderrecht!

5. 'k Waar' gaarne een lief, gehoorzaam Kind,

Gelyk Gy zyt geweest.

ô Jesus! maak my zoo gezind!

'k Bid daartoe om uw' Geest.

771. Neem

* 771.

W. 9.

1. **N** neem myn hart goedgunstig aan!
 Sluit het in uw Wonden!
 't Heeft dan nimmer bloot te staan
 Voor 't venyn der zonden!
2. Ach! bewaar myn téder hart
 In de Doops-genade!
 Weer van my de vreeze en smart!
 Slaa myn wegen gade!
3. Kinderkens bemint Ge, ó Heer!
 Wilt ook my beminnen!
 'k Heb U lief, Gy weet, hoe teêr,
 Ja, met hart en zinnen.
4. Wordé ik ouder, naar uw' Wil:
 Wilt my 't dan ook geeven,
 Dat ik nooit myn' tyd verspill',
 Maar voor U moog' leeven.
5. Of behaagt U 't, in myn Jeugd,
 My omhoog te haalen:
 'k Spoed dan tot der Kindren vreugd,
 In uwe Opperzaalen.
6. Mocht myn stem daar, tot uw' lof,
 Met hun stem zich paaren!
 Waare ik haast, in 't zalig hof,
 By der Kindren scharen!

772.

W. 10.

1. **W**anneer we als goede Kindren
Den Heiland niet verhindren,
Maar Hem ons harte wyën,
Dan kunnen we ons verblyën.
2. Hy doet ons lieflyk leiden,
In zyn Verdienften weiden,
En wil zelfs alle dagen
Als Lammertjes ons draagen.
3. Hy neemt ons op zyne Armen,
Met Liefde en met erbarmen;
Wy zyn gewis geschaapen,
Om in zyn' Schoot te slaapen.
4. Wat zoude ons kunnen krenken?
Wy hebben niet te denken
Aan nood of zwaare dingen,
Maar mogen vrolyk zingen.

* 773.

W. 14.

Een Wieg-lied.

1. **S**laap Kindeken! slaap ongestoord!
Uw leden schynen moê;
De Heiland waakt; slaap op zyn woord!
Doe dan uwe oogjes toe!
2. Uw Vader in den Hemel ziet

Lief

Liefhebbende op u neêr.
Slaap onbezorgd! ontrust u niet!
Want u beschermt de Heer.

3. Hier zyn ook Englen rondom u,
Op uwe Rust bedacht.
Zo slaap, myn Kindeken! slaap nu!
'k Wensche u een' goeden nacht.

DANK-LIEDEREN.

Wie Dank offert, die zal my eeren.

Pf. 50, 23.

774.

W. 226.

Verhef den Lof des Heeren!
Myn ziel! vergeet zyn weldaen niet!

Hy zal die nog vermeêren,
Hoe meer Hy u recht dankbaar ziet.

Hy heeft u reeds vergeeven
Uw zonden in uw' nood;
Zyn Gunst bewaart uw leven;

Hy houdt u in zyn' schoot,
En wil u gantsch verzaaden
Met troost en zaligheid.

Oo 5

Wak

Waak nu, dat ge all' zyn Daaden,
Door psalm op psalm verbreidt!

2. Hy heeft ons laten weten
't Verzoenings-Werk, voor ons geschied.
Hy kan ons niet vergeeten;
't Ontbreekt aan zyn Ontferming niet;
Hy laat zyn' toorn ligt vaaren,
'Straft niet naar onze schuld,
Wil geen Genade spaaren,
Maar heeft met ons geduld.
Zyn Liefde is hoog verheven,
Verr' boven al het kwaad.
Wilt hem dan de Eere geeven!
Myn ziel! zing vroeg en laat!

* 775.

W. 118.

- L. Nu heb ik eindlyk toch den Weg tot God
gevonden,
Dien ik zolang vergeefs, schoon met veel
moeite, zocht;
Myn oogen waren vast, als met een doek,
verbonden;
Ik was aan valsche leere en dwaaling als
verknocht;
'k Wou tot den VADER gaan, en ging den
ZOON voorby!
Dies dwaalde ik als een schaap in de ergste
woesteny.

2. 't Staat

2. 't Staat duidlyk in de Schrift: "Geen mensch
komt tot den Vader,
„ Dan die den Toegang zoekt door Chri-
stus, zynen Zoon". *Joann.* 14, 6.
Wie 't anders wil, voorwaar! die volgt den
Aartsverraader;
En dat hy dan niets vindt, is zyn gerech-
te loon.
't Is onherroeplyk door Gods mond-zelve
uitgemaakt,
Dat niemant 's Vaders Troon, dan doorden
Zoon, genaakt.
3. De Vader zegt: "Gy zult myn Aanzicht
niet aanschouwen,
„ Ten-zy dat 's Menschenzoon, uw Broe-
der, met u koom!"
Doch daarop wil de mensch zyn heil niet
gaarne bouwen;
Liefst wierd men zonder 't Bloed des Lams
gerecht en vroom;
Men denkt verkeerd en wil Gods Woord
lang niet verstaan;
Waarom toch? Ach men kleeft den zonden-
dienst nog aan.
4. De Vader nochtans roept en lokt en trekt
de zielen;
Maar niet tot d' eeuwgen Gloed; Hy trekt
ons tot het LAM.
'k Moet *eerst* met schuld en smart voor Jesus
nederknielen,

En

En weeten, of Hy ook *myn* zonden op zich nam?

Neemt Jesus my dan aan, en wascht en heiligt my:

Dan ben ik 's Vaders Kind, verlost van slaverny.

5. Dus, myn gekruiste Heer, het Lam vol Bloed en Wonden,

Hy is de Weg, waarlangs men tot den Vader komt.

Doch deeze Weg word niet, dan in den nood, gevonden,

Niet eer dan tot men zich, van zielangst wind en kromt,

En zeggen moet: Helaas! 'k heb alles onderstaan,

Maar vond het steeds verkeerd, een' byweg inteslaan.

6. *Ik* was in deezen nood; God zy daarvoor geprezen!

Want anders hadde ik nooit den Weg tot God gekend;

Gods Geest hadde op het Lam my te vergeefs gewezen.

'k Had, buiten nood, my vast nooit tot zyn Bloed gewend.

Dies looft met my den Heer! Pryst zyner Liefde magt,

Daarvoor, dat my de nood zo zeer in de engte bragt.

7. 6 Ja!

7. **ô** Ja! ik ken den Zoon, en in den Zoon den
 Vader;
 'k Ben 's Vaders Kind en mag vrymoedig
 tot Hem gaan,
 Ja in zyn harte zien; ik koom Hem langs hoe
 nader,
 Hoe meer ik met den Zoon mag in Ge-
 meenschap staan.
 Wat is 't een zaligheid! Wat is 't een heer-
 lyk lot,
 Vertrouwlyk omtegaan met onzen Heere en
 God!

776.

W. 79.

Wil ik hier psalmen zingen:
 Dan moet voor alle dingen
 Myns Heilands Dood en pyn,
 Zyn Bloed met all' zyn Wonden,
 't Rantzoen voor all' myn zonden,
 Altoos het voornaamst Voorwerp zyn.

777.

W. 228.

1. **W**at is het lieflyk voor myn oor,
 Als ik den Lof der WONDEN hoor,
 Waardoor wy zyn geneezen! *Jes. 53.*
 Myn hart springt op van lust en vreugd,
 Myn lyf en ziel zyn hoog verheugd;
 ô Jesus, nooit volprezen!
 'k Zing nu voor U, van uw Lyden,

Te

Te allen tyden.

Heilge Wonden!

Zelig, wie U heeft gevonden.

2. Ik weet, daar ik my grondig ken,
Dat ik zeer arm en slecht nog ben;
'k Moet my van harten schaamen.
Doch! waar, waar vinde ik Troost en Rust,
Dan in uw Hart? Dies is 't myn lust,
Myn plaats *daar* te beraamen.
Voorwaar! aldaar vindt een Made
Gods Genade
Overvloedig;
Ach! wat is uw Hart lankmoedig!
3. Hallelujah! Prys, eere en magt-
Zy U, ô Lam! steeds toegebracht!
Gy, Gy hebt ons verkooren,
Ons met uw eigen Bloed gekocht,
En hart en ziel aan U verknocht,
Wy zyn door U herbooren.
Heilig! heilig! hoog verheven
Is het Leven
Onzer zielen,
Die U als uw Bruid gevielen!
4. Wat ben ik onuitsprekelyk bly,
Om dat 'er hoope is, dat Gy my
Nog naar uw' Zin zult maaken!
En dat ik, als uw Eigendom,
ô Wonderfchoone Bruidegom!

Uw

Uw Heil volmaakt zal smaaken!
 'k Wil nu slechts U, ô myn Leven!
 Steeds aankleetven,
 Als een Kranke,
 Maar toch als een vruchtbre Ranke.

778. W. 210.

Jefus! hoe zal ik U pryzen?
 Ik beken: Van U alleen
 Komen all' myn zaligheên.
 Laat my dan op alle wyzen
 De uwe *zyn* met hart en zin,
 Dat ik niets dan U beminn'!
 Dan kan ik van vreugde opspringen;
 Leer my hier volvrolyk zingen,
 Tot ik, met der Englen schaaren,
 Tot uw' roem myn stem zal paaren.

779. W. 165.

1. ô Myn Jefus! uwe Wonden,
 Uwe Martling, Bloed en Dood
 Geeven my hier te allen stonden
 Troost in ziel- en lichaams-nood.
 Uw Verdienste gantsch alleen
 Stelt myn arme ziel te vreên,
 'k Zoude U gaarn, met blyde klanken,
 Onophoudlyk daarvoor danken.

2. Te

2. Tegen 't geen myn' geest zou krenken,
 Kryge ik uit U sterkte en magt.
 Mag ik aan uw BLOED slechts denken:
 Straks verliest het kwaad zyn kracht.
 Ik ben zwak, maar Gy zyt sterk;
 Myn Bewaaring is uw Werk.
 Gy doet my in aandacht blyven,
 En kunt al 't gevaar verdryven.
3. Wil geduld en moed verflaauwen:
 Uw nabyheid helpt me 'er door.
 Wil de Vyand my benaauwen:
 'k Houd hem slechts uw Wonden voor.
 'k Vind, dat hy dan yllings vliedt,
 Wanneer hy uw Zoenbloed ziet.
 Op U blyft dus myn Vertrouwen,
 Tot myn ziel U zal aanschouwen.
4. 'k Heb met U steeds overwonnen
 Allen nood en angst en smart.
 Wat ik ooit zou wenschen können,
 Vinde ik in uw eedel hart.
 Die beschouwing spoort my aan,
 Om, met kracht, uwe Eer voortaan,
 Heilig Lam! in top te heffen.
 Ach! mogt ik dit doelwit treffen!

785.

W. 23.

1. Dat myn Heer aan 't kruis moest hangen,
 Is

Is het merg van myn gezangen.
'k Zou dat gaarn' nog meer bevroeden,
En myn harte daarmee voeden.

2. 't Oogenblik van zyn verbleeken,
Toen zyn édel hart moest breeken,
Zal voor my een plaats bereiden,
En my in het leven leiden.

781.

W. 105.

1. **O**ch! hadde ik duizend, duizend Tongen:
'k Had ze alle noodig Hem ter Eer,
Die, door der Liefde magt gedrongen,
Mijn slaakte van myn zondenheir.
Ach! hadde ik meerder vuur en kracht,
Zyn' Lof te zingen dag en nacht!
2. 'k Wil gaarne Jesus Goedheid pryzen,
Zolang myn tong zich roeren mag,
En Hem myn Dankbaarheid bewyzen;
Elk polslag maake 'er van gewag!
En is myn mond al mat en krank,
Zo zy nog elke zucht een Dank.
3. Ach neem myn' lofzang hier beneden,
Hoe slecht die zy, genadig aan!
By U, myn God! in de eeuwigheden.
Zal 't met myn Psalmen beeter gaan;
Daar, waar men van naby U ziet,
Zinge ik 't volmaakte nieuwe Lied.

P p

782. Schenk

782. W. 14.

Schenk my het Voorrecht, dat myn hart,
 Zo menigmaal het slaat,
 U danken moog' voor uwe smart
 En liefde zonder maat!

783. W. 208.

1. **D**oodsbenaauwd om 't harte,
 En doorkneed van smarte,
 Hing myn Heer aan 't Kruis,
 Bloedig en bespoogen,
 Om my te verhoogen
 In zyns Vaders huis.
 Ach! hoe brandt myn dankbaar hart
 Van begeerte, om Jesus voeten
 Daarvoor teêr te groeten!
2. **O** Myn Teêrbeminde,
 Dien 'k steeds schooner vinde!
 Ieder ademtocht
 Zoude U gaarne zingen.
 Dat myn lied doordringen,
 En U eeren mogt!
 Maar ik wormpje, dat Gy kent,
 Kome en leg myn onvermoogen
 Voor uw' heilge oogen.
3. **O** Gy, die voldoende
 Ons met God verzoende!

Als

Als wy dag en nacht
 U met traanen groeten,
 Kusfende uwe Voeten
 Voor de Wonder-kracht
 Van uw Bloed: 't is niet genoeg;
 Neem, ten loon van alle uw smarten,
 Neem alle onze harten!

784. W. 151.

Met traanen op myn wangen
 Dank ik Hem voor myn lot.
 Hy kent myn zielsverlangen,
 En geeft my veel genot.
 Ik kus zyn dierbre Handen,
 En wenschte, dat myn hart
 Veel sterker nog mogt branden
 Van dank en liefdesmart!

785. W. 101.

1. Van 't heilig Lam, voor ons geslagt,
 Word nimmer al te veel gezongen.
 Dit Lam heeft ons tot God gebragt,
 Uit alle Natiën en Tongen. *Openb. 1.*
 Het zaligst heil was ons in 't Lam bereid
 Voor dat de grond der wacrelde wierd geleid.
(Ephes. 1, 4)

2. Dees Middelaar, die eeuwig leeft,

Pp 2

Is

Is waardig, om den Lof te ontfangen
 Van hen, dien Hy 't vermogen geeft,
 Om Hem te pryzen met Gezangen.
 Het Engendom loof Hem met diep ontzag,
 En 't Zondaars-heir uit liefde nacht en dag!

786.

W. 97.

1. **G**eloofd zy onze God en Man,
 De Heiland, die ons van den Ban,
 Van allen Vloek en Zondennood
 Verlost heeft door zyn Bloed en Dood!
 Had Jesus niet zoveel voor ons gedaan,
 Wy zouden nog in 's Duivels strikken gaan.
2. Waar' niet het Bloed des Lams, voorwaar!
 Dan viel ons 't leven veel te zwaar.
 De Hemel zou geslooten zyn;
 Op de aarde had men niets dan pyn,
 Benauwdheid, vreeze en wanhoop, en verdriet.
 Waar' JESUS niet, men waar' dan liefst ook
 niet.
3. Hy was, Hy is, Hy blyft ons God.
 Zyn Bloed bezorgde ons 't heerlykst Lot.
 Dies danken wy met hart en mond
 Hem, die den Zoon en Geest ons zond,
 En wyden alle kracht en liefdevlam
 Aan Hem die op den Troon zit en het Lam.

787. 6 Lam!

787. W. 146.

o **L**am! Gy wordt niet moê, my liefde te bewyzen;

Wat geeve ik U daarvoor? Hoe zal myn
ziel U pryzen?

Ach! neem myn traanen aan! Neem 't
hart, van liefde warm!

Neem 't aan, dit dankbaar hart, al is 't
ook nog zo arm!

* 788. W. 26.

1. **H**oe gaarn' men U Dankpsalmen brengt,
Wil 't echter niet altyd gelukken;
't Ontbreekt ons aan zo veele stukken;
't Is hier met traanen nog vermengd.

2. Ja, dit is de aart der waare vreugd
In 't Jammêrdal: Men weent van harten,
Van Liefde tot den Man van smarten,
En dan is 't harte 't meest verheugd.

3. Beminde! werpt u neêr voor Hem,
Niet met een ziel, die 't leed doorgriefde,
Maar met een hart vol vreugde en liefde!
Zingt, zingt met een verheven stem:

4. "De Heer heeft veel aan ons gedaan;
„ Wat zou toch onze blydschap weeren?
„ Wy willen Hem in ootmoed eeren;
„ Hy zal ons Danklied niet versmaên!"

P p 3

789. Ach!

789. W. 164.

Ach! 't is een slecht, onwaardig lied,
 Dat ik U heb gezongen;
 Maar, liefste Heer! versmaad het niet!
 't Is uit myn h rt gedrongen.
 Wilt de Oogen op my slaan!
 'k Breng wat ik heb; neem 't aan!
 Gy weet, hoe w l ik 't heb gemeend;
 Ja, 't wierd my door U zelf verleend.

* 790. W. 22.

1. Door 't Bloed des Lams staan we in 't Verbond,
 Dies zingen we uit één h rt en mond
 Zyn' lof; ach dat geen uur voortaan
 Ons zonder Dank voorby mogt gaan!
2. Ach! had niet de Drie  nigheid
 Voor ons het eeuwig Heil bereid,
 Wat waar' dan toch een menschenkind?
 Nu is 't Gods Lieveeling en Vrind.
3. Wy vallen voor den Vader neêr,
 En geeven kinderlyk Hem de Eer;
 Wy danken Hem, die ons geneest,
 En pryzen God den heiligen Geest.
4. Eens zien wy 't Godlyk Aangezicht
 In de eeuwge Vreugd', in 't zalig Licht,
 En zingen, zonder einde en slot:
 HEILIG, HEILIG, HEILIG IS GOD!

791 U,

* 791. W. 22.

1. **U**, Heer! zy Lof en Roem en Eer,
Ook daarvoor, dat Gy 't Englen-heir
Zo vlug, zo sterk en heilig schiept,
En tot den dienst van de Uwen riept!
Hebr. 1; 14.
2. Hunne Oogen zyn gestaâg gericht
Op d' oogwenk van uw aangezicht.
De een dient U als een trouwe Tolk; *Luc. 1.*
Een andre schar omgeeft uw Volk.
3. Weêr andren gaan verschriklyk voort
En slaan de Waereld op uw Woord.
Zy allen gunnen zich geen rust;
Uw' Wil te doen, dat is hun lust.
4. 't Komt ons te goê, meer dan men weet;
Hoe meenig ongeluk en leed
Word door hunn' dienst van ons geweerd,
Gelyk ons de ondervinding leert!
5. Hun trouwe zorg bewaart vooral
De Kinderkens voor ongeval.
Ach! kon men eens, als Jacob, zien,
Wat wondren dagelyks geschiên!
(Gen. 32, 1. 2.)
6. Wy danken U daarvoor, ô Heer!
En smeeken U: Geef meer en meer,
Dat ons der Englen dienst gedy',
En voor hen zelven lieflyk zy!

792. W. 169.

o **V**ader! in uw Koningryk
 Is list bekend noch dwaaling;
 't Gaat alles recht en redelyk;
 't Heeft alles zyn bepaaling.
 Gy schept, bestiert, behoudt en hoedt
 d'Een' als den ander even goed;
 't Zy de Engel of de made:
 Uw Scepter blyft gerade.

793. W. 14.

Op 's Heilands woord reeds dankbaar zyn,
 Voor 't geen men nog niet ziet,
 Is lust en vreugde, en geenszins pyn
 Voor 't Volk van zyn gebied.

794. W. 132.

Wat onze God geschapen heeft,
 Dat wil Hy ook beschermen,
 En over al, wat door Hem leeft,
 Zich onvermoeid ontfermen.
 In zyn onmeetbaar Koningryk
 Regeert Hy *recht* en vaderlyk;
 Geen schepfel heeft te kermen.

* 795. W. 36.

I. **G**eloofd zy God, zelfs voor de zwaarigheden,
 Die daaglyks my ontmoeten hier beneden!

Al

Al gaat somwyl dit myn Verftand te boven,
'k Moet Hem toch looven.

2. 't Is onverftand, als wy 'er over klaagen;
En wel ons zelv' als met verwondring vraagen:
"Is't mooglyk? moet des Heilands Lievelingen
„ Zulk leed omringen?"

3. Ach! kon men fteeds terftond zyn Oogmerk
treffen:

Men zou verheugd zyn Liefde en Trouw ver-
heffen.

De zwaarigheên zyn veelal nutte Schoolen,
Om niet te doolen.

4. Hy heeft daarby een' overvloed van Zegen
En gantsch byzondre Zaligheên verkregen,
Voor allen, die zich, als zyn waare Vrinden,
In nood bevinden.

5. Men zou Hem, als den *Vriend in nood*, niet
kennen,

En zich aan't Zien op Hem niet ligt gewinnen,
Bevond men niet benaauwdheid, nood en
plaagen

Schier alle dagen. *Joann.* 16, 33.

(*Matth.* 6, 34.

6. 't Zy Krankheid, Ziekte of Smart of Onge-
lukken,

Of Toorn, of Nyd van andren, die my druk-
ken,

Of Spot, of Smaad, of Naaspraak zonder
reden,

Of Trouwloosheden:

P p 5

7. 't Zy

7. 't Zy Armoede of Verachting, zelfs van-
Vrinden,
Of Haat van hen, die anders my beminden,
Of 's Waerelds Magt en List, om my tedwin-
gen;
Of andre dingen:
8. Ik vind, wanneer ik zulke Tegenspoeden
In't helder Licht des Helands kan bevroeden,
Dat ik daarvoor, hoe bitter 't ook moog' wee-
zen,
Niet heb te vreezen.
9. Niets kan toch *by geval* my hier bejeegnen;
Komt iets: dan wil gewis de Heer my zegnen.
Hy wil myn hart en ziel niet overstelpen,
Maar *verder* helpen.
10. Geen Zwaarigheid; of ze is hier voor myn
harte
Een dryfveer, om met *meerder* liefdesmarte,
Met *meer* Geloof en *sterker* Zielsverlangen
Hem aantehangen.
11. 't Zyn Schoolen, waarin my word aange-
boden,
Myn' ouden mensch hoe langs hoe meer te
dooden;
Ik word genood, om in den dood te geeven
Al 't eigen leven.
12. 't Zyn Schoolen, om myn hart van alle zaa-
ken,
Die 's Heilands oogmishaagen, *als* te maaken,
En

En van de Onheiligheid my te bevryden,
Al is 't door lyden.

13. 't Zyn Schoolen zelfs, waarin geen *stof* der
zonden

Verborgen blyft; neen, alles word gevonden;
Men kan hier 't al in 't waare Licht beschou-
wen,

En wél ontvouwen.

14. Ja, Schoolen zyn 't, die thans myn ziel be-
reiden,

Van hier, naar Jesus arm en schoot, te schei-
den,

Waar niets, dan 't waare Bruidsgewaad der
Zynen

Ooit mag verschynen.

15. 't Is dus geen werk van *menschen*; dat 's te
merken!

De heilge Geest is Meester; *Hy* moet werken,
En 's Heilands Bruid hier loutren en versie-
ren,

Om 't Feest te vieren.

16. Wat Traanenvloed moet niet daaronder
vlieten!

Maar, ach! wat is 'er ook niet te *genieten*!

Wat is de Vrucht ons zoet, en onzen Heere,
Tot Vreugde en Eere!

17. Ach! mogte ik zelf daarby toch niets be-
derven!

Liet ik met vreugd alle eigenheden sterven!

Want

Want daardoor word in my aan 't waare Le-
ven

Meer Kracht gegeven.

18. Beschouwe ik dus het Oogmerk en de
Vruchten:

* Heb dan geen reden, ombedroefd te zuch-
ten,

Maar wél om Jesus met recht blyde klanken
Gestaâg te danken!

796. W. 166.

Gods Liefde is onuitspreeklyk groot,
Onmeetbaar zyn Genade,

Voor zondaars, arm en slecht en snood!

Een Ding komt ons te stade;

Dat is het Bloed des Lams, welks kracht
Ons reinigde van zonden,

En ons tot Gods Gemeenschap bragt;

Dies we ons op 't Zoenbloed gronden.

* 797. W. 166.

1. **G**eprézen zy Gods Liefderaad,

Dat we overvloed van zegen,

Geschikt voor ieders stand en staat

En ouderdom, verkregen!

Voor elke afdeeling zorgde Hy,

Die voor ons is gestorven,

Opdat het elk tot heil gedy',

't Geén Hy ons heeft verworven.

2. Zyn

2. Zyn Kindsheid is voor 't KINDER-CHOOR
Vol van Verdienſtlykheden;

't Kind Jefus gaat den Kindren voor;
(*Luc. 2, 40.*)

't Voegt hen, Hem na te treden.

Hy is hun Voorbeeld en hun Vriend,
(*Marc. 10.*)

En zegent ze, eer zy 't denken;

Hy wil hen 't heil, voor hen verdiend,

Reeds in hun Kindsheid ſchenken.

3. Den JONGELINGEN* dient vooral
Het Voorbeeld onzes Heeren;

(*Luc. 2, 46-52.*)

Hy, Jongling zynde in 't Jammerdal,

Liet nooit zyn harte deeren.

Een Jongling dan, die hier zyn pad

Steeds zuiver tracht te houden, *Pſ. 119, 9.*

Ontdekt in zyn Verdienſte een' ſchat,

Die nimmer zal verouden.

4. De JONGE DOCHTERS† zyn niet min

Op 's Heilands Jeugd gewézen;

Zyn Voorbeeld maakt haar kuifch van zin,

Zyn Bloed kan haar geneezen.

Staat Jefus Bloed en Dood en Jeugd

Haar levendig voor oogen:

Zo leeven ze in de Wel der deugd,

Die

(*) *Tuſſchen 12 en 18 jaaren.*

(†) *Tuſſchen 12 en 18 jaaren.*

Die ze ook dan oefnen moogen.

(Gal. 5, 22. 24.

5. Voor de ONGEHUWDE MANNEN is,
 Als ze onzen Heer beminnen,
 Zyn ongehuwde staat gewis
 Een Schat voor hart en zinnen, *Phil. 2, 5.*
 Vol troost en leering, licht en kracht
 In alle omstandigheden;
 Dat hoedt en heiligt dag en nacht
 Hun zielen en hun leden. *1. Cor. 7, 32.*
6. Bekeerde MAAGDEN zyn alom
 Verliefd op Christus Wonden,
 Beminnen Hem, als Bruidegom,
 En zyn aan Hem verbonden.
 Zy zorgen, om haar lampe altoos,
 Van olie vol, te draagen, *Matth. 25, 4.*
 En Hem alleen, die haar verkoos,
 In alles te behaagen. *1. Cor. 7, 34.*
7. Voor de ECHTELIEDEN, die het hart
 Eens aan den Heiland gaven,
 Is zyn Verdienste, in nood en smart,
 Vol Troost, om hen te laaven.
 "Al wat zy doen, met HEM te doen,"
 Is hunne wet en leere. *Col. 3, 17.*
 Wie volgt, zal de Echt getrouw behoën,
 En leven Hem ter Eere. *Gen. 5, 22.*
8. Den WEDUWNAAREN, die de kracht
 Van 't Zoenbloed ondervonden,

Geeft

Geeft Christus Woord en Liefdemagt
 Vertrouwing te allen sonden. *Jes. 61, 3.*

Zy moogen overal met God

Als Vriend met Vriend verkeeren.

(*Exod. 33, 11. Joann. 15, 14.*

Gelukkig allen, die dit lot

Recht weeten te wardeeren!

9. Een WEDUW, die den Heiland kent,

Zal de eenzaamheid niet myden!

(*1. Tim. 5, 5.*

Zy vindt haar' Troost en Element

Alleen in Jesus Lyden.

Hy is haar Liefste en eeuwge Man;

Zy dient Hem met Vertrouwen. *Luc. 2, 7.*

Terwyl haar niets meer streelen kan,

Dan 't Uurtje, om Hem te aanschouwen.

10. Dus ieder, die zyn ziel en vat

Bezitten wil in eere, *1. Thesf. 4, 4.*

Ontmoet daartoe een' grooten Schat,

Verdiend door onzen Heere.

De Mensch Jesus is vol Kracht

Voor *all'* zyne arme Kranken.

Pryswaardig Lam! Wie heeft de magt,

Om U genoeg te danken?

798.

W. 39.

1. O! dat toch een ieder op lieflyke Wyzen

Den Man onzer zielen mogt looven en pryzen!

Luk

- Elkpolsflag zy liefde, vol vuurigen drang,
 Elkademeen Dankpsalm en Vreugdegezag!
 2. Het LAM, dat zyn Erfdeel door Bloed heeft
 verworven,
 De Vriend, die uit Liefde voor ons is gestor-
 ven,
 Is 't eeuwiglyk waardig. Men vall' voor Hem
 neêr!
 Eenieder zegge: *Amen*, en leev' Hem ter
 Eer'!

Slot - Zang.

* 799. W. 146.

De HEERE zegen' u! zyn Trouw behoede
 uw leven!
 De HEER wil met Genade zyns Aanschyns
 Licht u geeven!
 De HEER verheffe in kracht zyn Aanzicht
 over u,
 Engeeve u Vrede alom, zo te aller tyd als nu!

* 800. W. 249.

Zing, Nieuw Jerusaleem,
 Met ons den Lof van HEM,
 Den Oorsprong van ons lot!
 Eer' zy den VADER, ZOON en GEEST,
 Tot dat wy vieren 't Bruilofts-Feest!
 HEILIG IS ONZE GOD!
 HEILIG IS GOD!
 HEILIG IS ONZE GOD!
 A M E N.

REGIS-

REGISTER.

A.	Nommer.
A anbidding, Prys en Eere'	644
't Aandoenlykst voor myn harte	695
Aanschouw my met Genade	263
Aanschouw den Worm, dien Jesus mint	399
Aanschouwt het bloedig Offerlam!	148
Ach blyf my steeds als voor 't gezicht	502
Ach dat ik by uw Wonden neêrgezeeten	764
Ach denk aan my!	738
Ach genees my, Arts der zielen	272
Ach! Gods Lam is overschoon	132
Ach Heer! hoe duur hebt Ge ons gekocht	635
Ach heilig ons, ô Heer en God	5
Ach Herder! 'k blyf niet langer	572
Ach herhaalt my deeze Woorden!	105
Ach! hoe zalig zyt gy toch, gy Vroomen	554
Ach Jesus, ach! smaakte ik niet	431
Ach Jesus, ach! wat hebt Gy toch	107
Ach Jesus! myn Bloedbruidegom	658
Ach! laat, ô Man van smarten	488
Ach! laat op alle schreeden	493
Ach! mogt het my gelukken	168
Ach myn God! dat is myn troest	429
Ach myn Heiland! zegen toch myn harte!	436
Ach! schildert my toch 's Heilands Lyden	679
Ach! 't is een slecht onwaardig Lied	789
Ach! verander, ja vernieuw myn wezen	425
Ach! vereenig hart met hart	594
Ach waare elk ademtocht een zang!	705
Ach! wat zyn wy zonder Jesus?	234
Ach! wie waren wy? wie zyn wy	668
Ach zie toch, welk een mensch!	104
Ach! hoe lieflyk zal 't weêrgalmen	558
Al is de magt der zonde in ons verbrooken	389
Alle eedle Dropplen Bloeds uit U	528
Q q	Alle

R E G I S T E R.

	Nommer.
Alle zielen gaan verlooren	233
Als de zondaar merken kan	513
Al 't goede, dat ik heb of doe	481
Arts die 't Leven geeft aan alle	160

B.

'k Begeer geen zaligheid	406
Begint het aardsche my te drukken	487
'k Bemin U zeer, ô vriendlyk Wezen,	374
'k Ben gaarne als opgeslooten	678
Bepaalt ge, ô Wyzen deezer aard!	335
Beproof u zelve en vraag bedoord.	248
Bescherm ons, Heer, in deezen tyd	642
Beveel alle uwe Wegen	442
Bloedbruidegom! uw hoon	683
Bloedig Lyk myns Heeren	145
Bloedig Paaschlam, Levensbron!	687
Blyf by ons, Jesus! met uw Woord!	611
Blyf, zolang 't sterven duuren zal	527
Blyft wakker, waare Vroomen!	195
Broederliefde! welk een schat!	586
Bruidegom! Gy hebt niet uws gelyken	372
By dat Woord wil ik steeds blyven	620
By God zyn middlen, wegen	454

C.

Christus bittre smart	457
Christus, die het heil ons bragt	96
Christus wil de ontfelde schaar	166

D.

Daar gaat een Lam, dat draagt de schuld	66
Daar gaat het Lam en draagt met beeven	109
Daar hangt het Paaschlam als geslagt	116
Daar	

R E G I S T E R.

	Nommer.
Daar is niets onder al datgeen	277
Daar val ik neêr voor Jesus troon	553
Dank zy Gods Zoon van ons toegebragt	55
Dankt God! dankt alle God!	3
Dat Jesus lief heeft, is openbaar	321
Dat is het Beeld, dat in myn harte	348
Dat is het wondervolle ding	294
Dat is 't, geslagte Liefde	368
Dat menschen Hem noch kruicigen	584
Dat myn Heer aan 't Kruis moest	780
Dat oogenblik heeft my bekoord	693
De algenoezaamheid van 't Bloed	621
De arme zondaars overal	567
De dag des oordeels zal	521
De eeniggeboren zag op het zyne neêr	218
De Eenvoudigheid kent geen sieraaden	398
De godlyke Liefde kon nimmer gedoogen	216
De grond, waarop wy bouwen	287
De Heere komt ter middernacht	191
De Heere zegen u!	799
De heilge Geest ging heerlyk uit	201
De Heiligheid heb ik, voorwaar!	405
De Heilzon der gerechtigheid	223
De Heilzon van genaden	41
De Liefde en Hoop en 't Geloof	379
De lieve Heiland word bespoogen	98
De lieve Naam, ons Heer gegeven	52
De Mensche Jesus was als Profeet	61
De Mensche is om den Sabbath niet	139
De Mensch ligt in 't rampzalig lot	221
De Middelaar van 't Nieuw Verbond	124
De onvertzaagdheid van myn' geest	520
De Rechter van 't heelal	189
De Schepper aller dingen	460
De Som van uw gedachten	482
De Takjes groeïen uit haar boomen	404
Q q a	De

R E G I S T E R.

	Nommer.
De trouwe Herder, Godes Zoon	65
De tweede Mensch ontwaakt	150
De Vredevorst bleef nog op de aard	171
De waare Toetssteen van al 't geen	610
De waereld ziet U thans niet meer	184
De Wynstok, vol van levenskracht	758
De Ziel van Christus heilig' my	408
De zoetste stand, het heiligt leven	392
Den hoogen God alleen zy eer!	2
Der Oudten blyde schaar	178
Des Heilands onderdaanigheid	56
Dit is de wensch van Christus Bruid	747
Dit is het oogmerk Gods	458
Dit is myn Bloed, het word voor u	691
Dit is myn Lichaam, 't word voor u	676
Doodsbenaauwd om 't harte	783
Doodsnik, die het hart	518
Door Adams val zyn wy gewis!	222
Door Liefde alleen wierd God	214
Door 't Bloed des Lams staan we	790
Door uw Nabyheid, ô Bruidegom	509
Droeve gedachten!	463

E.

E en Dag in Gods Gemeente geldt	568
Een goed geweeten is meer waard	417
Een mensch, die zich in 't Licht bezieet	254
Een Tolk van Christus Dood te zyn	626
Een ziel, die droevig kwynt	279
Een zondig menschen-harte	391
Eens armen zondaars hart	276
Eer men de Vrucht met blydschap	637
Eer 't hart volstrekt verandert	232
Elgibbor word een Worm	293
Erkent Ge, ô Heer, my voor uw Vriend	751
Even	

R E G I S T E R.

	Nommer.
Even als de gouden Cherubynen	344
Even als de moeden	358

G.

'k Ga in 't heiligdom	480
'k Ga nu my nederleggen	748
Gaat uit, aanschouwt den Koning	102
Gasten! komt op 't Woord	650
Gedaante en heerlykheden	63
Geef, dat ik altoos zy	486
'k Geef my nu over aan de rust	752
Geeft Christus lof, die 's Hemels troon	39
Geen grooter heerlykheid	395
Geen grooter Sabbath kan 'er zyn	548
Geen hovenier heeft ooit	89
Geen mensch is alteslecht	246
Geen Priester heeft ten kosten	227
Geen zondaar volgt door 't jammérdal	440
Geest der genade! staa my by	211
Gekruiste Heer! myn geest begeert	307
't Geloof breekt staal en steen	630
't Geloof in Christus Bloed alleen	291
't Geloof in Jesus is niet krank	301
't Geloof is een zeer sterke hand	308
't Geloof vindt al wat noodig is	289
Geloofd zy God de Zoon	200
Geloofd zy God, zelfs voor de	795
Geloofd zy Jesus, en op 't hoogst	711
Geloofd zy onze God en Man	786
'k Geloov', dat God de heilge Geest	613
'k Geloov' met hart en ziel	619
Gemeente Gods! verhef u nu	689
Gemeente! sidder en val neêr	677
Gemeente! volg Hem schree voor schree	73
Gemeente! waar is	721
Qq 3	Ge-

R E G I S T E R.

	Nommer.
Gemeente! wees bereid	722
Genade en vergifnis is ligt	252
Genade, Gods genade alleen	566
Geprezen zy Gods Liefderaad	797
Geprezen zy het Levensboek	219
Geflagte Lam, myn Licht	323
Gethzemané! wat ziet men hier	74
God heeft den mensch bemind	17
God heeft de waereld zoo bemind	13
God heeft een zeeuren dag beraamd	188
God, heilige Geest! daal in ons hart!	205
God, heilige Geest! uw lof	213
God is getrouw, Hy laat geen' eed	241
God is tegenwoordig	591
God maakt ons nimmer smart	393
God Vader, Zoon en heilige Geest	9
God valt ter aard', ja, God	76
God wil niet, dat wy gaan	239
God zy dank van jong en oud	20
God zy geloofd! al weêr een schree	713
Gods bestiering doet de dingen	450
Gods groote liefde is nu	37
Gods Kerke zingt op dit heilig	30
Gods Kerk in 't jammerdal bestaat	564
Gods Lam! heilig, rein en schoon	328
Gods Lam! voor deezen	725
Gods Liefde is onuitspreeklyk	796
Gods oogmerk met den Sabbathdag	715
Gods Volk in 't jammerdal	560
Gods Zoon, voor ons gestorven	300
Grooter vreugde en lust	353
Gun daags, ô Heer, myn beê gehoor	736
Gun me uw Vriendlykheid	763
Gun my, ô Heer, dat overal	728
Gy doet toch niets liever	720
Gy hebt my met een liefdeband	330
Gy	Gy

R E G I S T E R.

	Nommer.
Gy hebt, ô allerbeste Vriend!	511
Gy heilig, heilig, heilig God	6
Gy hoeft Hem niet te wekken	258
Gy kent een ieders Traanfontein	433
Gy leert ons door uw Genadestem	210
Gy, myn Heiland, hebt verdraagen	97
Gy, myn Verlosfer, kunt alleen	367
Gy stygt omhoog, myn Bruidegom	181
Gy zyt my, ô Morgenstar	333
Gy zyt myn Troost in harteled	740
Gy zyt, ô Zielen-Bruidegom	284
Gy zyt voor my tot in den dood	494
Gy zyt waarlyk liefderyk	324

H.

H adde ik alleen met U te doen	489
Hadde ik in U, ô Lam, geen vreugd	508
Hallelujah! Jesus leeft	157
Hallelujah! lof, prys en eer	177
'k Heb buiten U, ô Jesus, niets	766
Heb dank voor alles, ook voor dat	334
'k Heb hartelyk verlangen	516
'k Heb het allerarmste harte	698
Heb ik Jesus in myn harte	530
'k Heb U in 't hart geslooten	332
Hebt gy my lief? Dit vroeg	170
Hebt Gy my niet lief gehad?	322
Heer, die heden ons laat nooden	669
Heer! door uw Bloed en traanen	533
Heer, ik wil met traanen	428
Heer! is 'er ook een plaats voor my?	756
Heer! laat me uw Verzoening	627
Heer! uw Vrienden, waar ze ook	590
'k Hef myn oogen op met groot	72
Hef op beide uw doorgeboorde	601
	Hel-

R E G I S T E R.

	Nommer.
Helper der Verdwaalden	603
Het Bloedzweet, dat in uwen	92
Het Godslam is geslagt	615
Het Graf, waar Gy me uit wekte	424
Het heil, dat God den mensch	226
Het heilig uitgedrukte Beeld	27
Het is volbragt! het is	243
Het Kindeken, zoolang verwacht	31
Het koude Lyk vol Bloed	141
Het krenkt myn' geest, het baart	383
Het Lam bedekt all' myne zonden	706
Het Leven hier op de aarde is kort	512
Het waare Christendom	441
Het Woord van Christus Dood	573
Hieraan, erkennen we allermeeft	588
Hier ben ik, myn Herder	672
Hier ben ik, ô Immanuël	664
Hier hangt Gods Zoon, de Heer	120
Hier is myn deel, myn lot	466
Hier legt myn ziel zich voor U	432
Hier zyn we als Kindren	717
Hoe dikwils heeft myn hart	662
Hoe gaarn' men U Dankpfalmen	788
Hoe getrouw gaat Jesus zoeken	240
Hoe groot zal eens myn blydschap	524
Hoe krachtig kan 't ons fterken	342
Hoe liefhebbend en lankmoedig	266
Hoe lief hebt Ge uw vyanden	128
Hoe lief, hoe zalig flaapt gy nu!	545
Hoe lieflyk zyn daar boven	536
Hoe onverdraaglyk is Jesus nood!	79
Hoe 't my oek gaa, 'k wil Hem	469
Hoe zal een wormpje U looven	708
Hoe zal ik U ontmoeten	24
Hoe zal 't my zyn, wanneer	542
Hoe zalig is 't, den Vrede	577
	Hoe

R E G I S T E R.

	Nommer.
Hoe zalig is 't, zich zelven	589
Hoe zyt Gy geschonden!	114
Hoogste Volmaaktheid!	14
Hoor naar 't geen we in ootmoed	645
Hoort, hoe ik uit het jammerdal	519
Hdort zielen! 'k zal verhaalen	275
Houde ik 't Geloof in kracht	733
Hy, die den Heiland nog niet	302
Hy, die geen zonden had, moest	224
Hy doopt ons in 't Zoenvocht	641
Hy is uit God geboren	47
Hy neemt Lofgezangen	390
Hy fiddert van benaauwdheid	84
Hy wierd aan 't kruis geslagen	112

I.

J ehovah! God vol Majesteit	4
Jesus bovenal beminnen	339
Jesus Christus is myn Leven	525
Jesus Christus zegt een Woord	447
Jesus, die door Bloed en Wonden	313
Jesus! Gy hebt wechgenomen	329
Jesus! Gy waart waarlyk doodt	159
Jesus heeft naar 't Lichaam ons	179
Jesus! hoe zal ik U pryzen.	778
Jesus, Hy, die doodt was, leeft	151
Jesus, Jesus is geboren!	35
Jesus is de zoetste naam	341
Jesus! kom en leef in my	418
Jesus! kracht der bloode	235
Jesus leefde dertig Jaar	57
Jesus, Leven van myn leven	156
Jesus, myn verblyden	366
Jesus, myn Verlosfer, leeft	185
Jesus, naar wiens Naam	602
R r	Je-

R E G I S T E R.

	Nommer.
Jesús! noem my toch uw Bruid	373
Jesús! nu hebt Ge ons gewrooken	183
Jesús stervend aangezicht	378
Jesús! Wél der heiligheden!	412
Jesús! wilt Gy my myn schuld	260
Jesús word van my gezocht	270
Jesús! wy zyn de Uwen	731
Ik ben een Lid van U, ó Heer!	510
Ik ben een Worm, gantsch arm	421
Ik ben een Wormpje, snood	643
Ik ben uw Wormpje, dat Gy	414
Ik ben voor Hem getreden	297
Ik bidde U, Heer, verleen het	507
Ik gaa met Maria heenen	163
Ik geef my heden	729
Ik heb Begeerte, om van het	514
Ik heb den rechten grond	286
Ik heb U hartlyk lief, ó Lam!	377
Ik heb U lief, 't is waar!	384
Ik hoor myn' Schepper klaaglyk	83
Ik ken slechts ééne Heiligheid	403
Ik laat aan de waereld haar	369
Ik laat my gaarne leiden	681
Ik lag in 's doods gevangenis	220
Ik las eens, ó myn liefste Heer!	770
Ik moet wel in myn beste werken	409
Ik roep tot U uit angst	261
Ik staa vol verbaasdheid	326
Ik twyfel niet, of God	730
Ik, uw onwaardigste onderdaan	427
Ik verlaat myn' Jesús niet	467
Ik verlaat myn' Liefsten niet	355
Ik vestig de aandacht liefst	682
Ik vind in 't Lam aan 't Kruis	400
Ik was het armste Wezen	701
Ik weet, Heer, dat Gy alles	497
Ik	Ik

R E G I S T E R.

	Nommer.
Ik weet iemand, die bemint	318
Ik weet niet veel, maar 'k weet	618
Ik wilde eens boete doen	281
Ik wil met Maria smeeken	146
Ik wil van God niet scheiden	470
Ik Wormpje, teer en arm	362
Ik zeg niemand anders	371
Ik zie den Liefsten onzer zielen	81
Ik zie myn' Jesus, Hy verlaat	59
Ik zing thans op een zachten	64
Immanuël, ach zegen my	498
Immanuël! wat ziet men toch	60
In dees gestalte, die gewis	103
In den beginne was het Woord	217
In God hebt gy dees waereld nu	544
In het Graf, waar Jesus	749
In 't heilig Bybelboek is alom	608
Joseph nam Hem eindlyk af	140
Is deeze niet de Timmerman?	58
't Is een godlyk wonder	526
Is God voor my, laat allen	461
Is iets, dat Liefde kan verwekken	386
Is myn Bruiloftskleed	273
Is nog in all' myn aadren	659
Juicht zondaars, wie en waar	154

K.

K inderkens! blyft toch in Hem	197
Kleine Kracht. alom veracht!	563
Kom, geest des Levens	206
Kom, Heer, en houd het	653
Kom heilige Geest! Heere God	203
Kom, ô allerarmste made	245
Kom, zondaar, kom, gy moogt	250
Komt herwaards, menschenzielen	86
R r 2	Komt

R E G I S T E R.

	Nommer.
Komt hier, en laat u toonen	111
Komt hoogmoed weér, om myne ziel	407
Komt in 't Graf, ziet hoe men	143
Komt met my, om te aanschouwen}	351
Komt tot Jefus! wilt u spoeden	316
Komt zondaars, en betracht	67
Konden wy het nieuwe leven	709
Kruisgemeente! kom!	631
Kus my, als myn moed	415

L.

L aat dien paal, daar ze U	100
Laat, Heer, zolang ik hier	500
Laat me ook slaapende op U	754
Laat me U duizendmaal	376
Laat my zien, wat Ge om	118
Laat myn pooging wél gelukken	714
'k Laat nu stille traanen	707
Laat nu uw Wonden	688
Laat, ô Heer, ons onder 't eeten	741
Laat ons God den Vader pryzen	10
Laat ons hier tenten bouwen	137
Laat ons met blydschap zingen	149
Laat u, ô myn ziel	652
Laat uw Genade en Liefde	485
Lam! laat U toch omarmen	90
't Lam naatevolgen valt niet	446
Leef nu volmaakt in 't eeuwig	546
Leeft, ô Christen, leeft	445
Leer ons handlen	505
Leeuw uit Judas Stam	719
Leg myne traanen in uw Vlesfche	438
Liefde, die den mensche naar	320
Liefde is zyn Element	319
Liefde! wien hebt Ge uitgelezen	430
Lief-	

R E G I S T E R.

	Nommer
Liefste Heiland! uw genade	280
Liefste Jesus! wy zyn hier	612
Lieve Broeders! staakt	32
Lokt Gy ons, tot U	267
Loof, Sion, loof den Heere	21
Looft de Bron van alle goed	12
Looft God! de Weg is nu bereid	180
Looft, looft den Heere met geschal	153
Looft onzen Zielenvriend	199

M.

M aak my gehoorzaam en bereid	636
Maar by dit overheerlyk feest	167
Maar, wie zich als een rein	225
'k Mag van niërs, dan van Hem	401
Maria heeft het beste Deel	337
Marye moest hen op zyn gebod	165
Men heeft in Hem nooit feil gezien	574
Men kan tot dankbaarheid	578
Men mag op 't geen het Lam belooft	476
Men moet, eer men geneest	249
Men noem de dingen goed of	660
Mensch! leer uwen Heiland	244
Merk op, myn hart!	29
Merkt, zielen, met een teêr	161
Met blyde en stille harten	745
Met traanen op myn wangen	784
Met zyn getuigen is het zoo	625
Moet ik eens van kommer	472
Moet men 's waerelds wreedheid	581
Mogte ik al zyn droevig steenen	93
My is vergeeven, ja, ik ben	665
My voldoet de Schoonheid	700
My weent het hart	380
Myn alles, meer dan al wat leeft	375
R r 3	Myn

R E G I S T E R.

	Nommer.
Myn armoede doet my fchreien	426
Myn armoede is nimmer te	410
Myn Arts! ach wilt myn wezen	499
Myn Arts! myn Vriend	762
Myn Broeder! dien ik meer bemin	495
Myn Broeder, welk een naam	48
Myn Eigenliefde floort my nog	435
Myn gantsche lichaam zy	419
Myn God! had Hy voor my geknielt	69
Myn God! ik heb niet, dan myn hart	268
Myn hart beweegt zich ſterk	357
Myn hart ſmelt wech en weent	77
Myn hart wenscht altoos	352
Myn hart word in Jefus zachtmoedig	757
Myn heengaan ſluit myn' levensloop	541
Myn Heiland! dat myn oogen	538
Myn Heiland heeft naar 's Vaders	62
Myn Heiland! ik verlooren Kind	271
Myn Heiland nam my aan	298
Myn Heiland neemt de zondaars aan	238
Myn Hoogepriester en Bruidegom	182
Myn Jefus, dien ik teêr bemin	475
Myn Jefus! 'k ben nu opgeſtaan	727
Myn Jefus laat zich doopen	686
Myn Koning! laat my dag en nacht	491
Myn Koning! prent uw hart en zin	413
Myn Liefſte is blank en rood	354
Myn Liefſte is myn en ik ben zyn	360
Myn Liefſte ziet my altoos aan	345
Myn Maaker, en myn Man	710
Myn Maaker! ô myn eeuwge Man!	370
Myn Morgenzenen is het Lyden	726
Myn Verloſſer van den Val	496
Myn Ziel! het weenen ſchaadt	381
Myn Ziel! wilt Hem aanſchouwen	461
Myns Bruidegoms Rechtvaerdigheid	523
Naa	

R E G I S T E R.

N.

	Nommer.
N aa dat myn Heiland Josephs Graf	164
Naa veel benaauwde stonden	464
Naar lyf en ziel was ik vol schande	229
Neem myn harte wél in acht	739
Neem myn hart goedgunstig aan	771
Neem, neem myn hart	492
Niemand is zoo overschoon	336
Nieuwgeboren, en van	43
Nooit, nooit liet God door eenig kwaad	449
Nooit verlaat de Heer de Zynen	452
Nu bidden wy den heiligen Geest	202
Nu brengen we onzen Heere	743
Nu, dachte ik, heeft Hy overwonnen	133
Nu heb ik eindlyk toch den Weg	775
Nu is 'er heil te weeggebragt	38
Nu juichen de Engelschaaren	36
Nu komt der Heiden Heil en Troost	23
Nu rust myn ziel in Jesus Bloed	359
Nu slaat myn uurtje	543
Nu treede ik in den Zaal	70
Nu zyn wy hier vergadert	769

O.

O aangenaame stonden	478
O Bruidegom! hoe honingzoet	692
O dat toch een ieder op lieflyke	798
O dierbre Menschenhoeder	46
O dierbre Trooster! zie op ons neêr	204
O Dochters Sions! vraagt gy my	359
O Eeuwigheid! ô troostryk woord	549
O eindeloos Erbarmen	49
O Geest, die altyd op Jesus	575
O Geest! wy blyven gaarn' in uw School	212
O Geest! ziet Gy myn hart nog	411
O Ge-	

R E G I S T E R.

	Nommer.
O Gemeente! laat u door niets	597
O Genade! uw Kracht is groot	274
O God op 's Hemels troon	19
O God vol Majesteit	I
O Gods Lam, dat onschuldig	117
O Gods Lam, gantsch schuldeloos	99
O goede Liefde! wanneer	423
O groote Liefde! ô Liefde	121
O Gy allerzoetst Verblyden	207
O Gy, die in den laatsten nacht	593
O Gy, die myn treurig hart	483
O Gy, die ons als uw Loon	674
O Gy, die op uw Zondaarsfchaar	654
O Gy, dien thans myn Geest weêr ziet	437
O Gy, juist in 't sterven	685
O Gy open Zyde van den Heere	694
O Gy, wien alles wêl gedyt!	312
O Gy, wien in den fryd	88
O Gy, wiens Bloeditroom voor ons	504
O Gy, wiens menschlyk Leven	50
O Gy, wiens traanenvloed	661
O Handeling vol Majesteit	649
O Handen, doorgraven met smart	122
O Heere Jesus! hier zyn wy	657
O heilig Bloed!	136
O Hemeldaauw, vol balsemskracht	209
O Hoofd vol Bloed en Wonden	138
O Jerufalem, Gods Stad!	552
O Jesus, allerbeste Vriend	768
O Jesus, allerhoogste Goed!	264
O Jesus! daar is toch voor my	363
O Jesus! myn Begeerte is sterk	531
O Jesus, uw Bloed	119
O Kind! myn Spys en laafenis	45
O Kruisgemeente! 's Heilands Bruid!	135
O Lam! Gy wordt niet moê	787
O Lam!	

R E G I S T E R.

	Nommer.
O Lam! myn ziel begeert slechts U	765
O liefde! die den Hemel scheurde	25
O lieve Jesus! vol erbarmen	54
O lieve Vader, heilig Wezen	18
O lieve Vader! uw zoete Naam	15
O Lyk, bedekt met Wonden	684
O Menschenzoon!	42
O myn Jesus! uwe Wonden	779
O Schepfel! geef uw' Schepper	456
O Schouwspel, dat my 't harte	80
O Stichter van het nieuw Verbond!	585
O Treurigheid!	142
O Vader aller Vroomen!	605
O Vader in den Troone!	8
O Vader! in uw Koningryk	792
O Vader! 'k ben vol Dankbaarheid	744
O Vader! wilt versterken	310
O Vader! zie den moordenaar	632
O Voorwerp van myn Vreugde	675
O! wat heil is ons beschoren	33
O! wat zal de laatste slaap	539
O welk een Goddelyk onthaal!	702
O! welk een Licht	465
O Zondaar! zie uw Leven	115
O Zondaarsvriend! hoe groot zyn	259
O Zoon van God, wiens Trouw	53
Och! hadde ik duizend duizend Tongen	781
Och ik arme zondaar	468
Omarm ons, liefste Bruidegom	673
Om zalig te worden	290
Om zyn laatste Woorden	131
Ontsteek in my een' yvergloed	628
Ontwaak, ontwaak! zing psalmen	724
't Ontzachlyk Engeldom	556
Onuitspreeklyk is des Heeren Liefde	317
Onze eigen Werken gelden niet	231
S f	Onze

R E G I S T E R

	Nommer.
Onze zielen zyn gestaag	473
Op 's Heilands Woord reeds	793
Op Thabor was wel glans	557
Op 't Sterfbedde is toch niets	522

P.

P rent, ô Jesus! prent uw Wonden	416
---	-----

R.

R eeds langen tyd draagt ons de Heer	606
---	-----

S.

S chat boven alle schatten!	422
Schenk my het voorrecht	782
Schoon 's lichaams oog slechts water	639
Serafynen! gy moet zwichten	396
Siön klaagt met angst	448
'k Slaa liefst altyd op Jesus 't oog	734
Slaap, Kindeken, slaap	773
Sluit de oogen en 't geheugen	501
Smaakte ik niet dag en nacht	459
Spreekt men van Heiligheid?	388
Stelt uwe Keersfen in 't volle licht	198
Stryk aan de harten, Heere, uw Bloed	750

T.

T arwe en onkruid by malkaër	583
Thans is myn hart te vinden	699
Thans is myn ziel vol liefdesmart	671
Toen Christus aan het Kruishout	561
Toen Christus in den laatsten nacht	71
Toen Christus in het joodsche land	638
Toen Jesus voor het laatst	174

Trek,

R E G I S T E R.

	Nommer.
Trek, trek ons; Heer!	187
Triomf! Triomf! des menschen Zoon	152

U.

U geloovig aantekleeven	385
U, Heer, die onze Vader zyt	16
U, Heer, zy lof en roem	791
Uit onzen zilt en traanenvloed	147
Uw Balsam, ô Heer!	670
Uw Bloed hadde op my zoveel kracht	365
Uw Bloed, uw dierbaar Bloed	236
Uw bloedig zweet, om my	285
Uw gedrag, ô Heer, uw Wyze	742
Uw zweet en uw Bloed	85

V.

V ader! 'k ben uw Kind	7
Van Adam af is 't vleesch en bloed	215
Van Baatzucht, nyd en	443
Van 's avonds laat tot	755
Van 't heilig Lam, voor ons	785
Veelmaal hebt Gy my aanschouwd	265
'k Vergeet nooit, wat myn hart	697
Verhef den Lof des Heeren	774
Verheft, gy zondaars, algelyk	22
Verlicht me, ô Heer, myn Licht	256
Vermoeid door spot en hoon	106
Versterk my door uw Vreugdegeest	534
Versterk, ô Heer, het willen	311
Verstrooien zich myn zinnen	420
Vervuld met Doodsgedachten	648
Verwonderlyk Afgrond	314
Verzadig toch des Heilands	571
Vinde ik aan Jesus Wangen	87
Voele ik myn Niets	629

S f 2

Voe.

R E G I S T E R

	Nommer.
Voele ik 't eens niet, dat Gy	484
'k Voel myn hart genegen	347
'k Voel myn ziel vol leven	349
Volg den Heiland met uwe oogen	108
Volk Gods! de Vreugde in Hem	716
Voor de arme zondaars, die	616
Voor my ging myn Heiland	82
Voor my moest Hy spot en	680
't Voorwerp van zyn liefdegloed	617
Vraagt men my:	540
Vroeg heeft Hy geleden	51
Vrolyk mag myn hart	28

W.

W aak op, myn ziel!	40
Waakt, waakt Vrienden	192
Waar' deeze nacht myn laatste	753
't Waar geloof is aantemerkén	292
Waar schuile ik, ach! waar	490
Waar schuile ik op deeze aard?	257
Waarom is toch God in 't Vleesch	309
Waarom, ô Heer, waarom zyt Gy	78
Waarom zoude ik ooit my kwellen	517
Wanneer de Menschen-Zoon verschynt	193
Wanneer God my zondaar	550
Wanneer iets my wil krenken	283
Wanneer myn lyf in stervensnood	532
Wanneer nu komt myn uitterste uur	537
Wanneer we als goede Kindren	772
Wanneer zal toch die uure	172
Wat denkt gy, als Hy heden	196
Wat God doet, dat is wél gedaan	477
Wat God doet, is Genae	445
Wat Gunst! welk een	186
Wat hebt Gy lief, ô Heer!	326
Wat	74

R E G I S T E R.

	Nommer.
Wat heeft het toch een Wormpje goed	340
Wat heeft myn zondig harte	382
Wat heeft zyn Bloed niet aan ons	718
Wat hier krank is	535
Wat is de mensch?	230
Wat is het lieflyk voor myn oor	777
Wat is niet te genieten	760
Wat is 't geloof?	288
Wat is toch de oorzaak	559
Wat is 't, waarover weent gy	663
Wat is 't, wat hoor ik?	110
Wat Keurzang dringt my	26
Wat konde u, ô Zondaar	394
Wat my hier ook bejeegen	474
Wat onze God geschapen	794
Wat onze magt bereiden kan	582
Wat onze zielen bevrydt	299
Wat Vreugde, als dit gezang	655
Wat was ik toch blind	282
Wat word myn hart bewoogen	101
Wat zegt de Vorst des Levens	253
Wat zou my ontbreken	666
Weent, aarde en hemel	125
Wees geloofd, ô Lam	598
Wees minzaam gegroet	91
Wees welkom by uwe arme schaar	592
Wees welkom, Jesus!	34
Weet gy, wat de ziel kan leeren	587
Weinig zyn 'er in dees dagen	565
Welk een gelaat!	75
Welk een toneel!	127
Welk een Voorrecht	570
Welk is toch 't lieffelykst	696
Welkom uit het Graf!	158
'k Wensch, dat myn hart	732
'k Wensch my, zolang ik hier	479
S f 3	Werp

R E G I S T E R.

	Nommer.
Werp zeer diep in myn hart	331
Wie andren te gemoet	623
Wie dit Sacrament	640
Wie door 't geloof hier vry	580
Wie God ten troost heeft	453
Wie Gods Lam omvatten kan	338
Wie hadde zulk een' donkren nacht	134
Wie heeft u toch het ongelooft	295
Wie Jesus marteling bedenkt	123
Wie is toch voor my	327
Wie is zoo tot Genâe bereid	667
Wie kan, ô Heer, de Wondren	600
Wie kan ooit doorgronden	228
Wie kan ooit weeten	529
Wie komt daar van 's olyfbergs voet	95
Wie naar Hem kan verlangen	306
Wie niets kan, dan gelooven kan	303
Wie ryst daar voor 't gezicht	173
Wie vaart ten Hemel?	175
Wie vast gelooven	304
Wie zalig is, verkreeg 't	444
Wie zich gantschlyk overgeeft	343
Wie zyn wy toch	656
Wie zyt gy, die zoo luid	614
Wien Jesus heeft een' kus	451
Wiens Zin bevat hier	759
Wierd Jesus Christus tot de dood	155
Wil ik hier psalmen	776
Ik Wil niet zwaarmoedig	735
Ik Wil op den Kruisberg	130
Wilde ik iets, al waar 't iets	737
Wilt ge iets weeten van den brand	169
Wilt gy Bazuinen	624
Wilt gy den eeuwgen dood	190
Wilt, Heer, door de Verdiensten	604
Wondre God, als mensch	647
Wy	

R E G I S T E R.

	Nommer.
Wy denken met eerbiedigheid	551
Wy denken waarlyk niet	576
Wy, die hier voor Jefus	712
Wy drinken thans	690
Wy geeven ons daarop de hand	599
Wy hebben U wel niet gezien	767
Wy slaan de handen in malkaer	607
Wy smeeken U, ô God	208
Wy waaren gaarne menfchen naar	506
Wy willen als onmondigen	634
Wy willen gaarne Getuigen	633
Wy zyn door 't Recht aan U	596
Wy zyn uw teedre Ranken	595
Wykt, gy heerlykheden	403
• Wyl men doorgaans ondervindt	255

Z.

Zaalge zielen, die nu rust	555
Zalig, zalig was Marye	162
Zalig zyn, die rein	397
Zal ik niet haast verder	434
Zeer glansryk is 't leven	439
Zegt Amen niet: ô Ja!	725
Zegt God: gy zyt de myne!	471
Zegt my, wie van alle	315
Zie Bruid, uw Bruïgom	115
Zie daar het Lyk	144
Zie daar myn hart	305
Zie daar, myn Heiland	503
Zie, Heer, hier ben ik	237
'k Zie myn Bruiloftskleed	515
Zie niet op myn waardy	262
Zie 't Lam geloovig aan	269
Zie 't Lam van God	129
'k Zie vol liefde nog eens om	94
Zie	Zie

R E G I S T E R.

	Nommer.
Zielen! komt naar Golgotha	247
Zielsnoodzaakelyke zorgen	278
Ziet hier, en merkt	68
Ziet hier, ziet 's waerelds Heiland	126
Ziet, hoe my myn Bruidegom	346
Ziet, Hy komt	194
Ziet Maria neêrgezeeten	361
Zing, Nieuw Jerufalem	800
Zo dikwils wy 't gezegend Brood	704
Zo draa wy uit den geeste	562
Zo draagt dan 't lyk	547
Zo rust myn geest	364
Zo veel als 'er na God	296
Zo veelmaal 's nachts	749
Zo waarachtig als ik leeve	242
Zondendienst en zondenstraf	622
Zondig ben ik en vol kwaalen	646
Zoude ik mynen God niet zingen	11
Zouden wy iets grooters	703
Zou 'k niet alles, ô myn Lam	761
Zulke zielen wil de Koning	251
Zullen wy dus iets van ons	579
'k Zwaai u toe myn Vreugdepalmen	44
Zy waaren als Eén hart	569
Zyn liefde neemt myn hart	356
Zyn Vleesch is waarlyk Spyze	651
't Zyn weinigen slechts	609
Zyn wy den dienst der zonde ontgaan	387
Zyt ge al op de kniën	176

DRUKFEILEN en VERANDERINGEN

N ^o .	Vaer.	Regel	
19	1	5	lees: der Heemlen heir,
—	4	3	— wechgenomen
41	6	1	— ô Dierbaarste aller-
42	9	3	Zoonen!
43	2	3	— van den Val
61	7	2	— Schat en Kroone
69	1	1	— Want Jesus wist
70	1	1	van geen grooter
82	1	2	— geknield op de
86	1	8	aarde,
107	4	1	— in de Zaal,
135	5	2	— Gethzemané
145	2	1	— benaauwdheid
255	6	2	— verwachten,
281	1	2	— ô Zywonde! al-
358	2	8	lermeest,
360	8	3	— Aangezicht vol
395	2	4	Wonden!
603	—	7	— versmaadt;
717	3	1	— Maar
765	—	10	— allerlaatste
775	5	4	— daarom
783	2	9	— Maar 't Schaaap van
797	8	8	— op 't volmaaktst
			— op een' zeekren dag
			— Niets, dat myn ziel
			behaagen zou; 't Is bui-
			ten fryd: Myn Brui-
			degom! waar Gy niet
			zyt, Daar is niets
			— van zielangst windt
			en
			— Voor uw heilige
			oogen.
			— te waardeeren.

Blad.

~~Bladzide~~ 142. N°. 167. lees: Wyze 97.
———— 541. Regel 7. — in Christus Je-
sus over u.

Nota: Men heeft hier slechts de aanmerke-
lykste drukfeilen en meest noodige
veranderingen aangetoond. By een'
tweeden druk, indien die vereischt
wierd, zal 'er naauwkeurig op gelet
worden, om ook de minder merke-
lyke drukfeilen wechteneemen.

DE UITGEEVER.

